

18. Baskı

ALFA

Bilinmeyen Hitler

Yayıncı ve Genel Yayın Yönetmeni M. Faruk Bayrak
Genel Müdür Vedat Bayrak
Yayın Yönetmeni Mustafa Küpüşoğlu
Kapak Tasarımı Ferah Perker
Grafik Uygulama Miraç Şengül

ISBN 975-605-106-692-9
1. Basım: Aralık 2002
18. Basım: Ocak 2014

Baskı ve Cilt
Melisa Matbaacılık
Çiftehavuzlar Yolu Acar Sanayi Sitesi No: 8 Bayrampaşa-İstanbul
Tel: 0(212) 674 97 23 Faks: 0(212) 674 97 29
Sertifika no: 12088

Alfa Basım Yayım Dağıtım San. ve Tic. Ltd. Şti.
Ticarethane Sokak No: 15 34410 Cağaloğlu-İstanbul
Tel: 0(212) 511 53 03 (pbx) Faks: 0(212) 519 33 00
www.alfakitap.com - info@alfakitap.com
Sertifika no: 10905

BİLİNMEYEN HİTLER

Aytunç Altındal

ALFA

Mina için

"Always the beautiful answer
who asks a more beautiful questions."
e.e. cummings

İÇİNDEKİLER

Üçüncü Bölüm

ESRARENGİZ BARON

ÖNSÖZ

Adolf Hitler, istatistiklere göre İsa Mesih'ten sonra hakkında en çok yayın yapılmış kişidir. Hitler'le ilgili elli binden fazla yayın vardır. Bu durumda "yeni" ve "bilinmeyen" ne kalmıştır diye sorulabilir? Oysa bu yayınlarla ilgili karşılaştırmalı bir döküm yapıldığında daha pek çok "yeni" ve "bilinmeyen" olayın, tarihin sis perdesinin ardında gün ışığına çıkartılmayı beklediği anlaşılır. Bunun nedeni, birçok belgenin uzun yıllar kamuoyundan gizlenmiş olmasıdır. Bu belgelerden çoğu özellikle 1991'den sonra açıklanmaya başlandı ve tarihçiler yıllardır kesin "doğru" kabul ettikleri birçok bilgi ve yorumun artık geçersiz olduğu kanısına vardılar. Örneğin önde gelen Nazilerden Adolf Eichmann, 1947-1951 yılları arasında Amerikan gizli servislerinin bilgisi dahilinde ABD'de yaşamış ve 1958'de Arjantin'e kaçırılmıştı. 1947'de Macar hükümeti, ABD'ye başvurarak Eichmann'ın bu ülkede olduğunu ve iadesini istemişti. Amerikalı yetkililer Macar hükümetine yanıt bile vermemişler ve Eichmann'ın kaçırılmasına göz yummuşlardı. 1961 yılına kadar Eichmann'ın ölü olduğu sanılmıştı, ama o başka bir kimlikle Arjantin'de yaşamıştı. Eichmann, daha sonra İsrail gizli servisleri tarafından yakalandı

ve idam edildi. Amerikalıların Eichmann dosyasını gizledikleri ancak 2000 yılında açıklandı.

Bu kitapta anlatılan nedir?

Öncelikle şunu vurgulayayım: Bu kitapta bazı "yeni" belgeler, bulgular ve bilgiler var. Fakat bu kitap "yeni" bir Nazizm Tarihi değil. Kitapta Hitler'in 1933'e, yani iktidara getirildiği yıla kadar olan hayatından kesitler var. Ağırlıklı olarak da Hitler'in "ailesi" ve bu ailenin geçmişi var. Hitler nasıl bir ailenin çocuğuydu? Bu soru araştırıldı ve ortaya kelimenin tam anlamıyla "garip" bir aile yapısı çıktı. Kitabın bu ilk bölümünde o denli karışık olaylar var ki, okur bu ilk otuz sayfada pes etmezse kitabın sonunu rahatlıkla getirebilir kanısındayım.

İkinci olarak kitapta Hitler'i siyaset sahnesine çıkartan gizli bir "Okült Örgütü" anlatılıyor. Okültizm (Gizli İlimler) Nazilerin iktidara gelmesinde çok önemli bir rol oynamıştı, fakat yakın zamana kadar Nazizmin bu yönü tarihçiler tarafından ya hiç bilinmemiş ya da görmezden gelinmişti. Bu bölümde Hitler'in, Almanya'nın ve Dünya'nın başına "gökten" zembille inmediği belgeleriyle açıklanıyor. Nazi dönemine tanıklık etmiş bir Alman tarihçisinin sözleriyle belirtirsek "Hitler Bir İş Kazası Değildi!"

Üçüncüsü, bu gizli Okült örgütünü kuran, yöneten ve Hitler'e iktidar "Yolunu Açan" (Wegbereiter) bir kişinin hiç değinilmemiş, hep gizli tutulmuş bazı yönleri ilk kez bu kitapta belgeleriyle dünya kamuoyuna açıklanmaktadır. Bu belge ve bilgileri, Amerikalı, İsrailli, Alman vd ülkelerin araştırmacılarından önce Türkiyeli okurlar öğrenecekler. Bu bana ayrı bir mutluluk veriyor. Sözünü ettiğim bu gizli Okült örgütünün adı Thule Gesellschaft'tır ve onun kurucusu da tarihçilerin "Esrarengiz Baron" diye tanımladıkları Baron Rudolf von Sebottendorff'tur.

Bu kişi gerçekten de çok esrarengiz bir adamdı. Kitabı okuyunca hak vereceksiniz.

Hitler'in gerisinde, perde arkasından onu yönlendiren Thule adlı gizli bir örgütün bulunduğuna dikkati ilk çeken akademisyen Dr. Reginald Phelps olmuştur. Phelps, 1963'te *Journal of Modern History* dergisinde Thule'yi ve Sebottendorff'u anlatan uzun bir inceleme yayımlamıştı. Bir yıl sonra Alman tarihçi Dietrich Bronder de bu konuyu inceleyen bir kitap yayımladı. Bronder, çalışmasında Thule'nin çok tehlikeli, fakat tarihçilerin dikkatinden kaçmış gizli bir Okült merkezi olduğunu anlattı. Bu örgütün kurucusu Baron Rudolf von Sebottendorff'u ise eşi bulunmaz bir "konspiratör" olarak tanımladı. Öyleyse nasıl olmuştu da bu tehlikeli ve esrarengiz kişi bunca yıl tarihçilerin dikkatinden kaçmayı başarmıştı? Bunun yanıtı, söz konusu kişinin yaşamıyla ilgili bazı önemli bilgilerin bir ülkenin "Derin Devlet"inin arşivlerinde özenle gizlenmiş olmasıydı. Bu ülke de Türkiye'ydi!

Bronder'in kitabından sonra aynı konuyu işleyen başka kitaplar da yayımlandı. Bu kitaplardan beşi Amerikalı, dördü de Avrupalı tarihçiler tarafından kaleme alınmıştı. 1989'dan sonra özellikle Avrupalı ciddi televizyon kanalları Nazizm ve Okült bağlantısını işleyen diziler ve belgeseller hazırladılar. Örneğin Avusturya Devlet Televizyonu tarafından hazırlanan dizide Thule oldukça ayrıntılı bir şekilde ele alınmıştı. Daha sonra Kanadalı ve Amerikalı özel belgesel yapımcıları da bu konuyu işleyen diziler hazırladılar. Gördükleri büyük ilgi üzerine haftalık video kasetleri ve dergiler çıkarmaya başladılar. Günümüzde internette Thule ve Sebottendorff'la ilgili müthiş bir "Komplo Teorileri"(!) yayımlama yarışı sürüyor.

Sebottendorff, gerçekten de bir "konspiratör" ve "okült ustası" mıydı? Bu sorunun yanıtı evettir. Sebottendorff ve Thule olmasaydı, ne NSDAP (Nazi Partisi) ne Hitler, ne Holokost,

ne de milyonlarca ölü olurdu. Sebottendorff ve Thule, Adolf Hitler'i arkasından iterek tarih sahnesine çıkartan göze görünmeyen güçlerdi. Öyle ki, Hitler'i işbaşına getiren kadrodaki ilk on kişinin tamamı bu gizli örgütün üyeleriydiler. Bunların arasında Dietrich Eckart'ı, Alfred Rosenberg'i, Rudolf Hess'i, İçişleri Bakanı Wilhelm Frick'i ve Hitler'in avukatı Hans Frank'ı (Polonya Kasabı) saymak yeterli olur sanırım.

Alman akademisyen Klaus Kreiser'in yazdığına göre, Sebottendorff, Hitler'in hem yol göstericisi hem de rakibi olmuştu. Başka bir Alman tarihçiye, George L. Mosse'ye göre de Thule Örgütü DAP'ı (Alman İşçi Partisi) kurarak Nazilere iktidar yolunu açmıştı. Bu parti kısa bir süre sonra Hitler'i Genel Başkanlığa getirdi ve adını NSDAP (Nasyonal Sosyalist Alman İşçi Partisi) olarak değiştirdi. Thule'nin 1200 kadar aristokrat ve zengin üyesi bu partiyi perde arkasından destekledi ve bu üyeler Adolf Hitler'i iktidara taşımadan önce Thule'nin "Dünya Görüşü"ne uygun olarak eğittiler.

Bilinmeyen Hitler de tarihin en şaşırtıcı liderlerinden biri olan Adolf Hitler'in alışılmadık bir portresini okuyacaksınız. Ailesiyle ve yetiştiği ortamla ilgili dünyada az bilinen, Türkiye'de ise bilindiğini sanmadığım bazı 'garip' özelliklerini bulacaksınız.

Daha önemlisi çeşitli sahte kimliklerin ardına saklanarak kendisini tarihten ve akademisyenlerden on yıllarca gizlemeyi başarmış bir "casus"un yaşamını ve Türkiye'deki faaliyetlerini öğreneceksiniz. Bu kişi Hitler'in "yol gstericisi" ve "rakibi" olan Baron Rudolf von Sebottendorff'tur.

Baron Rudolf von Sebottendorff, Türk vatandaşıydı!

Sebottendorff'la ilgili bazı resmi belgeler işte ilk kez bu kitapta dünya kamuoyuna açıklandı.

* * * * *

Bilinmeyen Hitler alışılmadık bir kitaptır. Kendi alanında bir "*ilk*"tir. Adolf Hitler'e ve Nazizme yerleşik bakış açısında bir değişiklik yapıp yapamayacağını ileride göreceğiz.

Bu kitabı niçin yazdım?

Bu kitapta yer alan olaylardan bir bölümü 1992-1994 yılları arasında *Milliyet, Cumhuriyet* ve *Sabah* gazetelerinde dizi yazılar olarak yayımlandı. Bu dizilerin yayımlanmasından sonra, başta Yahudi Cemaati olmak üzere yurtiçinden ve yurtdışından belirli kişiler benimle temas kurdular. Bunların arasından bana özel bilgileri vermek nezaketini gösterenler de çıktı, bu konuyu yazmamamı isteyenler de oldu. Destekleyenlere de, engellemeye kalkışanlara da teşekkür ediyorum. Yurdunu seven bir yazar olarak görevim bu kitabı yazmaktı; gerisi beni ilgilendirmiyor.

Kitapta "kültürel karamsarlık" diye tanımlanan bir çıkış noktası var. Adolf Hitler, Almanya'da "kültürel karamsarlığın" egemen olduğu bir dönemin ve ortamın ürünüdür. Adolf Hitler'in günümüzde etkisini hâlâ sürdürüyor olması onun "esrarengiz" karizmasından değil, benzer bir "kültürel karamsarlık" ortamının sürgit olmasındandır. Yeni Hitler'ler istemiyorsak, önce onları yetiştirenleri ve bazı yeraltı "Okült" örgütlerinin toplumlara aşılamaya çalıştıkları "kültürel karamsarlık" ortamlarını ve araçlarını iyi analiz etmeliyiz diyorum.

Bilinmeyen Hitler'i İngilizce yazdım. Dokuz yıllık bir araştırmanın sonucudur. Türkiye'deki dostlarım, kitabın önce Türkiye'de yayımlanmasını istediler. Bu nedenle kitabı Türkçeye çevirdim.

Bu kitaba emeği geçen pek çok insan var. Başta araştırmalarıma yardımcı olan çeşitli ülkelerdeki dostlarımı anmak istiyorum. New York'ta, Berlin'de, Mexico City'de, Kahire'de, Bern'de, Londra'da, Malta'da ve Paris'te bana yardımcı olan dostlarıma

çok teşekkür ediyorum. II. Dünya Savaşı sırasında Almanya'da görev yapmış ve Nazizm konusunda uzman bir yazar olan Bruce Lee kitabın metnini okudu ve bana yol gösterdi, kendisine teşekkür ediyorum. Zarela Martinez, Meksika'da ve New York'ta bana çok yardımcı oldu, onun adını da özel olarak anmak istiyorum. Yeşim Berkün, kitabın İngilizce bilgisayar yazılımını yaptı. Kendisine çok teşekkür ediyorum.

Bu uzun ve gerçekten de zahmetli araştırmayı tamamlamaya beni teşvik eden dostlarıma, değerli kültür adamı Yener Yılmaz'ın şahsında çok teşekkür ediyorum. Cengiz Artam'ın ise özel bir yeri var: Biliyorum, bu kitabın gerçekleşmesini en fazla isteyenlerden biri de oydu. Onların ve diğer dostlarımın gayret verici destekleri olmasaydı bu kitabı tamamlayamazdım. Aynı şekilde bazı önemli kaynaklardan yararlanmamı sağlayan değerli bakan ve milletvekillerimize ve Türk Silahlı Kuvvetleri'nin değerli personeline çok teşekkür ederim. Bana gösterdikleri anlayışı her zaman takdirle anacağım.

Her kitap yazarı için bir heyecan ve esin kaynağıdır. Bana esin kaynağı oldukları için Zeyno'ya, Emine'ye ve Ahmet Mustafa'ya "İyi ki varsınız" diyorum. Günseli Tarhan'ın ise bu kitabın yazılmasına kendine özgü "realizm" anlayışıyla somut bir katkısı oldu. Ona da "uyarıları" için çok teşekkür ediyorum.

Aytunç Altındal
İspilandit / 11 Ağustos 2000

ON ÜÇÜNCÜ BASKI İÇİN AÇIKLAMALAR

Bilinmeyen Hitler'in dokuzuncu baskısı için bir önsöz yazmam istendi. Kitabın bu denli yaygın okunacağını düşünmemiştim. Kısa sürede onüçüncü baskı yapmasına doğrusu hem şaşırdım hem sevindim. *Bilinmeyen Hitler* okunması güç, hatta "Okültizm"le (Gizli İlimler) ilgili akademik içeriği nedeniyle de alışılmadık tarzda zor bir kitaptı. Nasıl olduysa oldu, bilmiyorum, okurlar ilgi gösterdiler ve kitap bir süre için yayınevlerinin çok önemsedikleri 'En Çok Satanlar' listesinde yerini aldı...

Kitabın yayımlandığı Ekim 2000'den bugüne kadar (Mayıs 2012) geçen dönemde kitapla ilgili bazı gelişmeler oldu, bunları aktarmak istiyorum. Sayın Yılmaz Karakoyunlu, *Sabah* gazetesinde yazdığı bir yazıda (Kasım 2000) kitabın indeksinin olmayışını eleştirdi. Haklıydı. Ancak kitapta yaklaşık 480 kişinin adı geçiyor. Bunlara karışmış oldukları olayları da eklerseniz 700 girişlik bir indeks hazırlamak gerekiyordu ki bu da teknik olanaklar açısından ne yazık ki yapılamamıştı. Bu konuda okurlardan özür dilemekten başka yapabileceğim bir şey yok.

Bilinmeyen Hitler'le ilgili ilginç bir yorum bir İsviçre gazetesinde yer aldı. Hitler'le ilgili Türkçe basılmış bir kitap hakkında

yabancı dilde bir yorum ilk kez yapılıyordu. İsviçre'nin haftalık Yahudi dergisi *JW*'de araştırmacı Vivian Berg imzasıyla yayımlanan yazıda (Aralık 2000) kitapta yer alan iddiaların ve belgelerin çok dikkat çekici olduğu uzun uzadıya anlatılmıştı.

Bilinmeyen Hitler'in yayımlandığı Ekim 2000'den sonra Hitler'in anavatanı Avusturya'da "Hitler ve Okültizm" bağlantısını inceleyen iki akademik eser yayımlandı. Bunlardan biri Eduard Gugenberger'in *Hitlers Visionaire/Die Okkulten Wegbereiter des Dritten Reichs* (3. Reich'ın Okültist Öncüleri/Yol Göstericileri) idi. Kitap Viyana'da Mayıs 2001'de Ueberreatur Yayınevi'nce çıkarıldı. Bu kitapta *Bilinmeyen Hitler*'de yer almayan bir iddia vardı. Yazara göre Baron Rudolf von Sebottendorff'un casus olarak kullandığı kod adı 'Hahawahi' ve/veya 'Hakawaki' idi (s. 91). Ben araştırmalarım sırasında böyle bir kod adına rastlamamıştım. Türkiye'deki Alman Gizli İstihbarat örgütlerinden hangisi Baron'u bu adla tanıyormuş ben bulamadım. Olsa olsa bir 'Takma Ad/Lakap' olabilir bu. Aynı kitabın 88. sayfasında ise Baron Sebottendorff'un iki yıl süreyle Türkiye'de Meksika Devleti'nin Fahri Konsoloslu'ğunu yaptığı belirtiliyor, ki bu bilgi yanlıştır. Bilinmeyen Hitler'in Ekler bölümünde yer alan ve bana Meksika Dışişleri Başkanlığı tarafından verilmiş olan resmi yazıda bu Fahri Konsolosluk görevinin Gugenberger'in iddia ettiği gibi iki yıl değil sadece birkaç ay sürdüğü açıkça gösterilmiştir. Ayrıntıları kitapta bulabilirsiniz.

Yine Avusturya'da yayımlanmış olan ikinci kitap ise daha önce eksiklerle çıkmış olan bir kitabın gözden geçirilmiş ve genişletilmiş yeni baskısıydı. Bu da Wilfried Daim'in *Der Mann der Hitler Ideen gab/Jorg Lanz von Liebenfels*'tır (Hitler'in Fikirlerini Aldığı Adam/JLL). Kitap Kasım 2001'de VMA Verlag tarafından yayımlandı. Bu kitapta JLL'nin yazı yazmasının ve konferans

vermesinin 1938'de Hitler tarafından yasaklandığı belirtiliyor. Doğrudur, Hitler Okült âleminde ünlenmiş kişilerden, bu meyanda JLL'den de birçok fikir çalmıştı. Hitler iktidara gelince kendi karanlık geçmişiyle ilgili bilgilere sahip olan herkesi öldürtmüştü. Kendisinden 'Plagiarism' yaptığı JLL'i ise sadece susturmuş. JLL şanslıymış doğrusu!

Bu kitaptaki yeni ve şaşırtıcı bilgi ise şudur: Yazarın belirttiğine göre Hitler'in kendisinden en çok esinlendiği(!) Liebenfels'le tanışmak isteyen bir genç lider-adayı daha olmuş. Bu da, Avrupa'daki Bolşeviklerin başı V. İ. Lenin'miş! Daim'in yazdığına göre Lenin, JLL'in ve diğer Okültistlerin kitaplarını okumuş ve o yıllarda 'Teozoologie' diye bir Okült dalıyla adını ünlendirmiş olan JLL'yle tanışmak istemiş. Lenin'in Ezoterik ve Okültik ilimlere ilgi duymuş bir lider olduğunu daha önceden biliyordum ve bunu 1979'da bir kitabımda yazmıştım (*Haşhaş ve Emperyalizm*). Ancak Lenin'i Hitler'in gözde yazarı Liebenfels'le tanıştıran kişinin kimliği beni şaşırttı. Yazara göre bu kişi ünlü Helena Petrowna Blavatsky'miş! Buna inanmak biraz zor geldi ve garipsedim. 1831 doğumlu Blawatska (Rusçası böyle) 1891'de ABD'de öldüğüne göre Lenin'le JLL'i ne zaman nerede tanıştırmış olabilir pek ihtimal veremedim. Yazar da tanışmanın yerini ve tarihini vermemiş... Yeri gelmişken Blavatsky hayranları için kısa bir notu yazayım. Genç Blavatsky, 1850'de bir Rus dans ve Sirk grubuyla İstanbul'a gelmiş ve burada uzunca bir süre yaşamıştı. İslam Ezoterizmi ve Okültizmi konularında İstanbul'da bilgiler edinmişti. İstanbul'dan Hindistan'a ve Tibet'e gitmiş ve orada on yıl kaybolmuştu.

* * * * *

Bilinmeyen Hitler'le ilgili aynı adı taşıyan (*The Unknown Hitler*) bir kitap daha var. Bu kitabın yazarı Polonya asıllı bir gazeteci olan Wulf Schwarzwaller. Ancak onun kitabının ilk, yani özgün Almanca baskısı *Hitlers Geld* (*Hitler'in Serveti*) adıyla yayımlanmıştı ve kitabın ana konusu Hitler'in edindiği büyük servetin kaynaklarının araştırılmasıydı. Kitap 1989'da yayımlanmıştı. Yazar yeri geldikçe Thule Örgütü'ne ve Baron Sebottendorff'a göndermeler yapmıştı. Bu kitapta da benim kitabımda yer almayan ilginç bir bilgi var, onu da aktarmadan geçmeyeyim. İngiliz soylusu Lord Redensdale'in altı kızından biri olan Unity Valkyrie Mitford, Adolf Hitler'e âşık olmuştu. Hitler genç kızın bu ilgisini karşılıksız bırakmış, kız da tabancayla kendisini vurarak intihar etmişti! İşte bu genç kızın ablası Diana ünlü İngiliz faşisti Oswald Mosley'le evliydi. Genç Unity Mitford, ablasıyla Faşist eniştesini Berlin'e davet etmiş ve onları Hitler'le tanıştırmış! Daha ilginci, bu tanışmanın yapıldığı günlerdeyse Unity'nin diğer ablası Jessica da Churchill'in birinci dereceden kuzeni Edmond Romilly'le nişanlanmış! Bu bilgiyi de araştırmacılar için ekliyorum.

Sıra geldi en ilginç gelişmeye.

Bilinmeyen Hitler'de Hitler'in babası Alois'un kuvvetle muhtemelen Alman veya Avusturya asıllı değil 'Çek' asıllı olduğunun altını çizmiştim. Bu görüşümü doğrulayan bir belge/bilgi geçtiğimiz yıllarda Amerikalı araştırmacıların ilgisine sunulmuş. Amerika'daki bir dostum, CIA arşivindeki Hitler'le ilgili bir gizli dosyanın 'Classified' (Yayın yasağı konulmuş gizli bilgi) olmaktan çıkartıldığını bildirdi. 3 Aralık 1942 tarihli bu gizli raporun üzerindeki 60 yıllık yayın yasağı kaldırılmış. Dosyanın mikrofilm katalog giriş sayısı OSS/CIA 069-5930 olarak bildirilmiş ve yasağı kaldırma tarihi de anlaşılan iki yıl sonra yürürlüğe girmesi

kaydıyla Mayıs, 2000 olarak düzenlenmiş. Bu belgede Hitler'in babasının Çek asıllı olduğu belirtilmiş!

Bilinmeyen Hitler'de ırkçılığın ve Nazizmin temelindeki Okült geleneğini ve bununla birlikte gelişen gizli bir örgütün dünyanın başına ne gibi dertler açtığını anlattım. Bu tip gizli örgütler ilginçtir ki günümüzde geçen yüzyıldan daha etkili durumdalar. Örneğin P2 Mason Locası ve AMORC (Mystical Order of Rosy Cross) gibi Okült örgütleri 'Synarchic' (Devlet Egemenliğine Ortak Baskı Grubu) yapılarıyla devletlerin iktisadi, siyasal, toplumsal, tarihsel ve kültürel gelişimlerine müdahale edebilmek ve onları kendi istekleri doğrultusunda yönlendirebilmek arzusundadırlar. Kitapta somut bir olguyu belgelendirerek bu tehlikeye değindim. Umarım bir yararı olmuştur.

Kitabın Ekler bölümünde yer alan ilk fotoğrafta görülen üç kişiden ortadaki şahsın tanınmadığını yazmıştım. Oysa bu kişiyi tanıyorduk, ama belirli bir nedenle adını yazmamıştım, şimdi yazıyorum. Söz konusu kişi Enver Paşa'nın kardeşi Nuri Killigil Paşa'dır. Benzer şekilde Ekler bölümünün 3. sayfasında yer alan Baron Sebottendorff'un büstünün yapılış tarihi de yazılmamıştı, bunun da 1926 olduğunu öğrendim, ekliyorum.

* * * * *

Bilinmeyen Hitler'in yeni baskılarını gerçekleştiren Yeni Alfa Yayınları'nın yöneticilerine ve çalışanlarına teşekkür ediyorum. Başka bir kitabın önsözünde buluşmak dileğiyle...

Aytunç Altındal
İstanbul

Birinci Bölüm

BÜYÜKANNENİN GÜNAHI

1.1. DÖLLERSHEİM'DAKİ SIR

Bu insanlar benim gerçek kimliğimi hiçbir zaman öğrenmemelidirler. Benim nereden geldiğimi ve aile geçmişimi hiçbir zaman bilmemelidir.

Adolf Hitler, 1930[1]

5 Kasım 1937'de Almanya'nın Führer'i Adolf Hitler gizli bir savaş konseyi topladı. Bu 'en üst düzeyde gizli' toplantıya Dışişleri Bakanı Baron Konstantin von Neurath, Savaş Bakanı General Werner von Blomberg, Genelkurmay Başkanı ve Kara Kuvvetleri Komutanı Freiherr Werner von Fritsh, Deniz Kuvvetleri Komutanı Amiral Erich Raeder ve Hava Kuvvetleri Komutanı Hermann Göring katıldılar. Hitler, Almanya'nın ve Avrupa'nın geleceğiyle ilgili gerçek düşüncelerini işte ilk kez bu gizli toplantı sırasında açıkça dile getirdi. Savaş konseyinin toplantısı Hitler'in şu kısa konuşmasıyla başladı:

[1] Robert G. L. Waite, *The Psychopathic God-Adolf Hitler,* Signet, 1977, s. 156.

"Bu sözlerim benim sizlere vasiyetimdir. Eğer hedefime ulaşamadan ölürsem gerekeni yapın..."

Bu dokunaklı açış konuşmasından sonra Hitler bir süre suskun kaldı; sonra ondan beklenmeyecek kadar alçak, fakat kesin kararlılık gösteren bir sesle sözlerini sürdürdü:

"Bütün iktisadi ve toplumsal zorluklar, ırksal tehditler ve tehlikeler toprak yetersizliğinin üstesinden gelinmek suretiyle çözümlenebilir. Almanya'nın geleceği işte buna bağlıdır... Bu toprak eksikliğini gidermenin yolu Avusturya'nın ve Çekoslovakya'nın Almanya tarafından en kısa zamanda ilhak edilmesinden geçmektedir. Almanya'nın toprak eksikliği sorununu çözümlemesi için güç kullanılması tek çıkar yoldur."[2]

Hitler yine sustu. Gözlerini, sessizce kendisini dinleyen generallerin yüzlerinde gezdirdi. Hitler kendisiyle kolay çalışılabilecek bir insan değildi. Her an için duygularını önceden tahmin edilemeyecek bir öfke ve/veya coşkuyla açığa vurabilir ve isteklerinin bir an önce yerine getirilmesi için çevresindekilere baskı uygulayabilirdi.[3]

Hitler'in açıklamaları toplantıdaki generallerin üzerinde soğuk duş etkisi yapmıştı. Bu sözler bir 'vasiyet' olmaktan çok bir ültimatomu çağrıştırıyordu. Generaller şaşkınlıktan dillerini yutmuş gibi oturuyorlardı. Acaba Führer durup dururken Almanca konuşan ve onun gibi Katolik inanca sahip komşu Avusturya'yı ve hiçbir askeri tehdit değeri olmayan Çekoslovakya'yı niçin işgal etmek istiyordu? Üstelik Avusturya onun anavatanıydı.

---

[2] Joachim C. Fest, *Hitler,* Translated from the German by Richard and Clara Winston, Vintage Books, 1975, ss. 539-540.

[3] Alan Bullock, *Hitler - A Study in Tyranny,* Smithmark, 1995, s. 386.

1. Dünya Savaşı biteli henüz yirmi yıl bile olmamıştı. Almanya'da düzenli ordu dağılmış, silah bulundurma sınırlandırılmış ve Almanya Versay Antlaşması'yla yüklü ve haksız bir savaş tazminatı ödemek zorunda bırakılmıştı. Hitler bu işgalleri yapabilmek için sokaklarda aylak dolaşan on binlerce başıbozuk askerden ve eski subaylardan oluşturulmuş 'Siyah Üniformalı' SS Birlikleri'ne mi güveniyordu?[4] Dünyanın devleri Almanya'nın bu yeni işgalciliğine yine ağır bir ceza keserlerse o zaman yeryüzünde Almanya diye bir ülke kalmazdı. Belli ki Hitler bu tehlikeyi hiç umursamıyordu. Fakat düzenli ordu disiplini içinde ve aileden asker yetişmiş bu generaller için böylesi serüvenci fikirler Almanya'yı içinde bulunduğu koşullar dikkate alınırsa yıkıma sürükleyebilirdi. Generallerin sessiz kalışları işte bu tedirginliğe dayanıyordu.

Tarihçi Sir Alan Bullock şöyle yazmıştı: "Hitler kendisi de Avusturyalı olduğu için Almanlık ruhuna sahip bu iki ulusu birleştirmek arzusundaydı. Eğer 1934'te İtalya'nın Faşist Diktatörü Mussolini karşı çıkmasaydı belki de ilhak o zaman gerçekleşecekti. Ne var ki o dönemde Mussolini zayıf ve korunmasız Avusturya'nın üstünde hak iddia etti. 1935'te Hitler Avusturya'da Nazi birlikleri oluşturmaya başladı ve Almanya'yı yeniden silahlandırabilmek için zaman kazanmaya başladı. İki yıl içinde Bavyera'dan gönderilen Naziler, Avusturya'da gizli bir-

[4] SS birlikleri Nazi Almanya'sında çok özel bir yere sahipti. Bunlar temellerini H.S. Chamberlain'in attığı Pagan dinine bağlıydılar. Şöyle ki, SS'lere göre İsa Mesih, Chamberlain'in dediği gibi, Yahudi değil, Galli bir Aryan'dı! SS'ler için bkz.: The SS/Alibi of a Nation 1922-1945. Gerald Reitlinger, Viking, 1968. Ayrıca SS'lerin 'psikolojisi' için bkz.: Ervin Staub, *The Roots of Evil,* Cambridge Uni. Pres., 1989, öz ss. 128-150. Ayrıca bkz.: Louis L. Snyder, *Hitler's Elite,* Berkeley, 1990.

likler kurdular. Bu arada Hitler Alman basınında Avusturya'daki Nazi faaliyetleriyle ilgili yazı, haber ve fotoğraf yayımlanmasını yasakladı. Avusturyalı Nazilere kendisinden gelecek emre kadar kimliklerini gizlemelerini emretti."[5]

Bu gizli toplantıdan yaklaşık üç ay sonra, 4 Şubat 1938'de Hitler o ünlü beklenmedik kararlarından birini yürürlüğe soktu ve aynı gün Genelkurmay Başkanı'yla ona bağlı 14 generali topluca görevlerinden uzaklaştırdı. Görevden alınan generaller Hitler'in Avusturyalı Nazileri kullanarak seçimle işbaşına gelmiş hükümeti darbe yoluyla devirmesine karşı çıkmışlardı. Bu darbeyi Avrupa'ya hükmeden İngiltere'nin, Fransa'nın ve Rusya'nın olumlu karşılamayacaklarını düşünüyorlardı.

Aynı 4 Şubat günü, Hitler planlarını sadakatle uygulayacak on beş yeni komutanı boşalan koltuklara oturtmuştu bile. Aradan bir ay kadar geçmişti ki, 11 Mart Cuma sabahı saat 05:30'da Avusturya Devleti'nin Şansölyesi Dr. Kurt Schuschnigg yatağının başucunda çalan telefonla uyandı. Telefonda Avusturya Polis ve Güvenlik Örgütü'nün başı Dr. Skubl vardı.

"Almanlar Salzburg'daki gümrük kapısını tek taraflı olarak kapattılar. İki ülke arasındaki tren seferleri durduruldu. Alman Birlikleri sınırlarımızda yığınak yapıyorlar."[6]

Ertesi gün 12 Mart 1938'de Alman Birlikleri ellerindeki Pagan inançlarının simgesi 'toprağa ve kana tapınmayı' sembolize eden Gamalı Haçlı bayraklarıyla[7] Avusturya sınırını geçerek

---

[5] Alan Bullock, *Hitler and Stalin / Parallel Lives,* Fontana Press, 1993, s. 568.

[6] William L. Shirer, *The Rise and Fall of the Third Reich,* Simon and Schuster, 1960, s. 337.

[7] The War, Ed. Quincy Howe. Dorothy Thompson'un makalesi: *The Tragedy of Munich / Let the Record Speak,* Pocket Books, 1941, s. 5.

ülkeyi işgale başladılar. İlginçtir ki Hitler, atalarının ve kendisinin eski vatanının işgaline, yeni vatanının ordularıyla ilkin kendi doğum yeri olan sınır kasabası Braunau am Inn'den geçerek başlamaları komutunu vermişti.

13 Mart günü Avusturya'nın işgali tamamlanmıştı ve hızla kimliklerini açıklayan Avusturyalı Naziler Führerlerini çılgınca alkışlayarak buyur etmişlerdi. Hitler Avusturya'da imparator gibi karşılandı ve Leonding'deki aile kabristanına giderek annesinin ve babasının mezarlarına çelenkler koydu.[8] Roman-Katolik takvimine göre 13 Mart Bitniyalı Kutsal Şehitler günüydü ve tüm kiliselerde yas vardı. Bu şehitler kiliselerini ve Hıristiyanlığı korumak istedikleri için Pagan askerlerce öldürülmüşlerdi.

Avusturya'nın Şansölyesi Dr. Schuschnigg Avrupa siyaset sahnesinde beyefendi devlet adamı olarak tanınmıştı. Sofuluğa varacak kadar dindar bir Katolik'ti. Polis Şefi'nden gelen telefondan sonra doğruca kiliseye gitmiş ve daima dua ettiği 'Our Lady of Perpetual Succor' adlı Azize'nin heykeli önünde diz çökmüştü.[9] Güzel Azize Şansölye'ye büyük bir merhametle bakmış, fakat ikisi Nazi dördü asker altı Alman tarafından makamından yaka paça indirilerek daha sonra çok ünlenecek olan Dachau toplama kampına atılmasını engelleyememişti.

Hitler'in Avusturya'yı ilhakından üç hafta kadar önce 1920'lerden beri Almanya'da görev yapan Amerikalı kadın gazeteci Dorothy Thompson, 18 Şubat 1938'de ilginç bir makale yazmıştı:

"Almanya niçin Avusturya'yı işgal etmek istiyor? Doğal kaynakları için deseniz Avusturya'nın hiçbir hammaddesi yok. Yoksul ve çok ciddi sorunları olan bir ülke Avusturya. Bu

---

8 Shirer, *a.g.e.* s. 347.

9 Shirer, *a.g.e.* s. 338.

haliyle Almanya'nın sırtına yük olur ve gelişmesini engeller. Nedir ki eğer daha sonra Çekoslovakya işgal edilecekse önemli bir sıçrama noktasıdır. O durumda Çekoslovakya sarılmış olacaktır. Birkaç adım ötedeki Macaristan'ın zengin tarım alanları ve Romanya'nın petrol yatakları artık Alman ordularına direnemeyeceklerdir."[10]

Dorothy Thompson'ın öngörüsü doğruydu. Hitler'in esas hedefi de Macaristan ve Romanya'ydı. Ancak Hitler hiçbir zaman tek taşla tek kuş vurmamıştı. Nitekim, Avusturya'yla ilgili olarak da şeytanca bir gizli planı vardı ve bunu hiç kimse tahmin edememişti.

Ertesi yıl aynı günde, 13 Mart 1939'da yine Bitniyalı Kutsal Şehitler gününde Adolf Hitler'in Pagan orduları ellerindeki gamalı haçlı bayraklarıyla Yıldırım Savaşı (Blitzkrieg) taktiğini uygulayarak bu kez Çekoslovakya'yı işgal ettiler. 15 Mart'ta Çekler yenilgiyi kabul ettiler.

Hitler çok neşeli bir günündeydi. Sekreterlerini yanına çağırdı: "Hadi bakalım kızlar. Bana birer öpücük verin. Bu benim hayatımdaki en güzel gündür. Bugünden sonra tarihe en büyük Alman olarak geçeceğim."[11]

Sekreterleri Hitler'i öpücüklere boğdular. Gariptir ki Hitler kendisine dokunulmasından, hele öpülmekten ve kucaklanmaktan hiç hoşlanmazdı. Kendisiyle görüşmeye gelen devlet başkanlarıyla bile zorla el sıkışır, sonra en az üç metre mesafede durarak konuşurdu. Hitler'in bu garip davranışı onun kokulara karşı aşırı bir duyarlılığı olduğu varsayımına bağlanmıştı. Ama o gün anlaşılan kendi 'vasiyetini' kendisi yerine getirdiği için çok mutlu olmuştu.

---

[10] Thompson, *a.g.e.* s. 5.

[11] Fest, *a.g.e.* s. 539.

Bu iki işgal Hitler'in adını bütün dünyada duyurdu. Gözükara bir Nazi, Almanya'nın yeni tanrısını o günlerde şu sözlerle tanımlamıştı: "Hitler bizim gözümüzde sadece 12 inançsız havarisi olan o bildik Tanrı'dan (İsa) çok daha yüce bir tanrıydı."[12]

Gerçekten de Hitler'in şöhreti dünyada yayılmıştı. Fotoğrafları dünya basınında artık birinci sayfalarda yer alıyordu. Oysa Hitler'in geçmişte fotoğraf çektirmek konusunda da çok yadırganan bir davranışi olmuştu. 1920-1930 yılları arasında Hitler hiçbir gazeteciye fotoğraf çektirmemiş ve görüntüsünün basında yer almasına izin vermemişti. Almanya'da herkes onu konuşuyordu, yazılarını okuyordu, nutuklarını dinliyordu, ama gazetelerin fotoğraflarını basması yasaktı. Amerikalı ünlü gazeteci William Shirer'ın ve yazar Ernest Hemingway'in dediklerine göre o yıllarda Hitler'in bir fotoğrafını elde edebilmek için neredeyse bir servet ödemek gerekiyordu. Avrupa'da adından en çok söz edilen siyasetçinin tek karelik fotoğrafının çekilmesine bile Naziler Führer'in emriyle engel olabilmişlerdi.

Avusturya'nın işgalinden iki ay sonra, Mayıs 1938'de dünya bu işgali, iki Alman ülkesinin doğal birleşmesi şeklinde yorumlamış ve unutmuştu. Mayıs ayının ortalarında Avusturya'daki 17. Askeri Bölge Komutanı General Knittersched doğrudan doğruya Hitler'den gelen gizli bir emir aldı. Buna göre Döllersheim adlı kırsal ve ormanlık köy alanının askeri manevralar için talim alanı olarak açılması isteniyordu.[13]

---

[12] Fest, *a.g.e.* s. 522. Hitler 1 Eylül 1939'da da Polonya'ya saldırdı. 2. Dünya Savaşı böylece başladı. Bu konu ayrıntılı olarak tüm tarih kitaplarında yer almıştır. İlginç bir yorum için, bkz.: Ivan Maisky, *Memoirs of a Soviet Ambassador,* Hutchinson, 1967, 2. cilt. Maisky, Menşevik'ti, fakat Stalin döneminde İngiltere Büyükelçisi olmayı kabul etmişti. Maisky Avrupa'da sayılan bir tarihçiydi.

[13] Klaus P. Fischer, *Nazi Germany, A New History,* Continuum, New York,

İki ay sonra, Temmuz 1938'de bu kez de Avusturya Tapu Kadastro Müdürü benzer şekilde doğrudan Hitler'den gelen bir emir aldı. Müdürden en kısa sürede Döllersheim'ın ve çevresinin tüm kayıtlarını toplaması isteniyordu. Emre göre Döllersheim tank talim alanı olarak seçilmişti. 1939 yılının başında bir sabah kimsenin bilmediği, adı duyulmamış yoksul Döllersheim Köyü'nün sakinleri yataklarından kaldırıldılar. Köylüler önce köyün meydanında toplandılar, sonra da yanlarında taşıyabilecekleri eşyaları alıp az ötedeki Çekoslovakya'ya göç etmeleri istendi. Öğleden sonra köye giren Alman tankları köyün okulundan başlayarak kilisesine ve mezarlığına kadar ne kadar yapı varsa tamamını yerle bir ettiler. Mezar taşları bile parçalanmaktan kurtulamamıştı. Yoksul Döllersheim Hitler'in emriyle haritadan silinmişti.[14]

Nazi Almanya'sı tarafından yeryüzünden silinen ilk yerleşim alanı işte sadece çoğunlukla Çek ve Moravya asıllı yoksul Avusturyalı köylülerin yaşadıkları bu küçük köy olmuştu. Sonraki yıllarda Naziler böyle küçük köylerle yetinmeyip koskoca kentleri de tanklarıyla dümdüz edip, haritadan sildiler. 2. Dünya Savaşı süresince Almanların saldırganlığı o denli vahşice olmuştu ki hiç kimse yoksul Döllersheim'ın hazin akıbetini düşünecek lükse sahip olamamıştı.

2. Dünya Savaşı bittikten sonra Alman saldırganlığının boyutları araştırılmaya başlandı. İlkin büyük kentlerin durumları ele alındı. Döllersheim ise yaklaşık 25 yıl sonra tarihçilerin dikkatini çekebildi. Hitler acaba küçük Döllersheim Köyü'nü niçin yerle bir ettirmişti? Eldeki belgelere göre yıkılan köyde tank talimi hiç yapılmamıştı. Kaldı ki bu tür askeri manevra ve talimler için Avusturya'nın sayısız boş alanı vardı, yeni alan açmaya hiç gerek

1995, s. 74.

[14] Fischer, *a.g.e.* s. 74.

yoktu. Üstelik Hitler Döllersheim'dan başka hiçbir Avusturya köyüne dokunmamış, tam tersine onları mali ve teknik destek sağlayarak kalkındırmıştı. Köyde Nazilerin geleneksel düşmanları olan komünist, Çingene ve Yahudi de yoktu, kendi halinde tamamı Katolik bir köydü Döllersheim. Öyleyse niçin haritadan silinmişti?

Adolf Hitler'in çocukluğundan beri mimarlığa meraklı olduğu ve binaları yıkıp yeniden inşa ettirmek gibi hayaller kurduğu biliniyordu. Opera binalarını, sarayları, garnizon binalarını yıkarak yeni binalar yaptırmak Führer'in en büyük düşüydü. Acaba Führer Avusturya'yı işgal edince yine bu patolojik hayallerinden birine mi kapılmıştı? Bir mimarlık fantezisine mi kurban gitmişti Döllersheim?

1971'de ünlü Alman tarihçi Werner Maser, Döllersheim Köyüyle ilgili bomba gibi patlayan bir açıklama yaptı. Maser'e göre Döllersheim, Hitler tarafından hiçbir zaman tank talim alanı olarak seçilmemiş, dolayısıyla da yerle bir edilmemişti! Maser'in dediğine göre Döllersheim gerçekte 1945'te Almanya içlerine doğru ilerleyen Stalin'in Kızılordu'su tarafından haritadan silinmişti. Döllersheim'ı evleri, okulu, kilisesi ve mezarlığını yıktırıp yok eden Hitler değil, bizzat Stalin'di. Hiç kimsenin bilmediği ve önemsemediği bu köy Stalin tarafından yok edilmişti.

Maser'in açıklamaları üzerine Döllersheim dünyanın ciddi gazeteleri tarafından ele alınmaya başlandı. Avusturya'daki yoksul bir köy acaba niçin önce Hitler, sonra da Stalin gibi iki acımasız diktatör tarafından haritadan silinmek istenmişti? Döllersheim'ı esrarengiz yapan neydi?

Gizli istihbarat örgütleri, gazeteciler, araştırmacılar ve akademisyenler iki yıl süreyle görüşlerini bildirdiler. Sonunda Döllersheim'ın sırrı çözüldü. Küçük Döllersheim Köyü Adolf Hitler'in babası Aloys Hitler'in doğum kayıtlarının bulunduğu

yerdi. Hitler'in babası belgelere bakılırsa bu köydeki kiliseye kayıtlıydı ve Hitler ailesinin geçmişiyle ilgili birçok belge de burada saklanmaktaydı. Köy yıkılmadan önce bir SS subayı gelerek tüm belgeleri toplamış ve bunları başkent Berlin'deki gizli bir devlet arşivinin kasasına taşımıştı.

Daha ilginci Hitler'in büyükannesi Maria Anna Schickelgruber de Döllersheim Mezarlığı'nda gömülüydü. Hitler'in emriyle mezarlık yok edilince büyükannesinin mezarı da sonsuza dek bulunamayacak şekilde ortadan kaldırılmıştı.

Hitler'in en kapsamlı biyografisini yazan G.L. Waite'ın yazdığı gibi, "Hitler yok etmek için bu köyü rastlantı sonucu seçmiş değildi. Bilerek seçilmişti Döllersheim."[15]

Döllersheim'ın esrarı çözülmüştü, ama tarihçilerin kafalarını karıştıran birçok soru yanıtsız kalmıştı. Bir insan hayatında hiç görmediği büyükannesinin mezarını acaba niçin barbarca yok ettirir? Büyükanne böylesine acımasızca cezalandırılmak için acaba nasıl bir günah işlemişti? Yoksa Hitler'in sonsuza dek bilinmesini istemediği bir sır mı vardı?

2. Dünya Savaşı'nın üzerinden yaklaşık 55 yıl geçti. Tarihçiler hâlâ kesin olarak Hitler'in ailesindeki 'Kim Kimdir'i çözebilmiş değiller. Almanya'nın yakın dönemdeki en ünlü tarih araştırmacısı Klaus P. Fischer'in dediği gibi, "Bu konuda gerçeğe belki de hiçbir zaman ulaşılamayacaktır."[16]

Adolf Hitler'in hayatı, kelimenin tam anlamıyla bir 'Muamma'dır. Şu kesindir ki, Adolf Hitler, tarihçi Fritz Fischer'in de yazdığı gibi bir 'İş Kazası' değildi.[17] Birileri 'O'nu seçmişler ve yönlendirmişlerdi.

---

[15] Waite, *a.g.e.* s. 156.

[16] Fischer, *a.g.e.* s. 76.

[17] Fritz Fischer, *Hitler war kein Betriebsunfall*, Verlag C. H. Beck, 1998.

1.2. AĞZI SIKI BİR KADIN

> Avrupa'nın aile içi evliliklerin ve aile içi cinsel ilişkilerin en yaygın olduğu bu bölgesinde dahi Schickelgruber ailesi karmaşık aile içi ilişkileriyle olduğu kadar akıl hastalıkları ve bedensel bozukluklarıyla da ünlenmişti.
>
> Robert G.L. Waite
> The Psychopathic God, 1977[18]

'Alınyazısı'[19] Adolf Hitler'in de hemen her fırsatta belirttiği gibi onun serüvenlerle dolu yaşamında çok belirleyici bir

[18] Waite, *a.g.e.* s. 149. (Waite kitabında birçok araştırmacıdan yararlanarak bir tür Hitler Ansiklopedisi hazırlamıştır. Bu nedenle ayrıntılarda boğulmamak için kaynak olarak onun kitabını kullandım.)

[19] Almanca 'Schicksalsglaube' kavramını Türkçeye 'Kadere İnanmak' diye çevirmek gerekiyor. Ancak Hitler, *Kavgam*'da sürekli olarak 'Fate' (veya eski Almancadaki, Orlag) kavramını kullanmıştır. Bu durumda Hitler, Kader'e ve Alınyazısı'na inanmaktaydı, denilebilir. Almanlar için, Töton-Cermen kavimlerinde, Hıristiyanlığın tersine 'Kader Tanrısı'na inanç vardı; İsa Mesih'e ve Teslis'e inanç yoktu. Hitler de bu Pagan tanrısına inanç besliyordu. Kavram için bkz.: Günter Lanczkowski,

rol oynamıştı. Hitler'in esrarengiz aile geçmişiyle ilkel korku ve nefretini yansıtan Yahudi düşmanlığı dikkatlice incelenirse onun ünlü devlet adamı Bismarck'ın, Hohenzollern imparatorları kayzerlerin ve Devlet Başkanı General Hindenburg'un koltuğuna oturabilecek en son şahıs bile olamayacağı açıkça görülür. Ne var ki, Adolf Hitler bu koltuğa oturmuş ve on iki yıl boyunca Alman halkı onda Tanrısal ve ilahi bir güç bulunduğuna inanarak onun emirlerini tartışmadan yerine getirmeyi kabullenmişti. Adolf Hitler kendisini Führer (Başbuğ) ilan ederek kendinden önce Almanya'nın başına geçmiş tüm devlet adamlarından daha fazla ünlenmiş, hepsinden daha fazla güce ve yetkiye sahip olmuş ve deyim yerindeyse Almanların yeni Tanrısı olarak yüceltilmiştir.

Sadece Adolf Hitler değil, ilginçtir ki, belki de aynı 'Alınyazısı'nın bir oyunu olarak babası Aloys da kendi çapında tuhaf ve sır dolu bir yaşantının kahramanı olmuştur. Örneğin Aloys Schickelgruber'in nasıl olup da hiçbir yasal zorunluluğu yerine getirmeden 6 Haziran 1876'da birdenbire Döllersheim Kilisesi'ndeki doğum kayıt defterindeki adını Aloys Hitler'e çevirtebildiği hiçbir tarihçinin veya istihbarat örgütünün çözemediği bir sır olarak günümüze kadar gelmiştir. Aloys bu işlemi yaptırmak için mevzuat gereği mahkeme kararı çıkartmak gibi yasal bir girişimde bulunmamıştı. Daha ilginci, ad değişikliğini yapan Döllersheim Kilisesi'nin yaşlı papazı Josef Zahnschirm, yasalara göre bu değişikliği yapması için imza atması gerekirken atmamıştı. Hayrettir ki bütün bu eksiklere rağmen ad değişikliği yasal sayılmıştı!

Geschichte der nichtchristlichen Religionen, Fischer, 1989, s. 110. Ayrıca Avrupa'daki Pagan tanrılarıyla ilgili olarak bkz.: Robin Lane Fox, *Pagans and Christians,* Penguin, 1986, öz. Ss. 83, 88, 41-45, 196 vd.

Benzer şekilde sadece ilkokul mezunu olan Aloys'un nasıl olup da 13 yaşındayken köyünden ayrılıp Viyana'ya yerleştiği ve iddialara göre hiç kimseden yardım görmeden Habsburg Sarayı'nın yönetimindeki İmparatorluk Gümrükleri Başmüfettişliği'ne kadar yükselebildiği de Aloys'un hayatındaki halen çözümlenememiş sırlardan biridir.

Şu kesinlikle söylenebilir ki Hitler'in aile tarihi inanılmayacak kadar karmaşık ve esrarengiz olaylarla doludur. Bu pencereden bakılırsa böyle bir aileden Adolf Hitler gibi birinin çıkması yadırgatıcıdır. Konu Hitler'in ailesine gelince tarihçiler ve araştırmacılar çaresiz kalmakta ve gerçek dünyadan koparak bir yalanlar ve yarı-gerçekli yalanlar âlemine girerek bulanık sularda avlanmak zorunda kalmaktadırlar. Bu sular bizzat Adolf Hitler tarafından bulandırılmıştır ve onun verdiği bilgileri gerçek kabul ederek yola çıkanlar çoğunlukla ellerinin bomboş kaldığını gecikerek de olsa görmüşlerdir. Örneğin Hitler'in babası Aloys'un gümrük müfettişi olduğu hiçbir kuşkuya yer vermeyecek şekilde kanıtlanmış bir gerçektir. Oysa, oğlu Adolf Hitler 21 Kasım 1921'de yazdığı bir mektupta babasının 'Postacı' olduğunu altına imzasını atarak belirtmişti. Hitler on yıl kadar sonra da bir grup Nazi bürokrata babasının yerel 'Yargıç' olduğunu söylemişti. 22 Şubat 1933'te ailesinin ve kendisinin özbeöz 'Bavyeralı' olduklarını, 23 Eylül 1938'de de İngiltere Başbakanı Neville Chamberlain'e ailesinin ve kendisinin Anglo-Sakson kökenli, yani safkan İngiliz oldukları yalanını söylemişti.[20]

"Benim ne düşündüğümü hiçbir zaman bilemeyeceksiniz," demişti Hitler silah arkadaşı ve bir dönemin Genelkurmay Başkanı General Franz Halder'e. "Çevresine hava atmak için benim aklımdan geçenleri bildiklerini yüksek sesle söyleyenlere

[20] Waite, *a.g.e.* s. 41.

ben hiç kimselere söylemediğim yalanları söylerim."[21] Nedir ki, Hitler yalan söylemiş olmak için yalan söyleyen biri değildi; daima içinde bulunduğu koşulları gizlemek için yalan söylerdi. Hitler'in yalanları 'taktik' yalanlardı.

1930'a kadar basına fotoğraf çektirmekten kaçınan Adolf Hitler'in gerçek soyadının Schickelgruber olduğunu Nazi Partisi'nin (NSDAP) üyeleri dahi bilmiyorlardı. Macar asıllı gazeteci Hans Habe -sonra Amerikan istihbarat elemanı oldu- 1932'de Adolf Hitler'in gerçek soyadının Schickelgruber olduğunu keşfedip yazınca Nazilerin boy hedefi haline geliverdi. Naziler öldürmek için Habe'yi aramaya başladılar, o da çareyi Amerika'ya kaçmakta buldu.[22]

Habe'nin keşfi Almanya'da şaşırtıcı izler bıraktı. Hitler aile geçmişinin sorgulanmasından ciddi rahatsızlıklar duyuyordu. Ailesiyle ilgili bitmek tükenmek bilmeyen tartışmalar Hitler'i bir hayli yıpratmıştı. 1933'te Şansölye seçilince yaptığı ilk iş, ailesiyle ve özel hayatıyla ilgili soruşturmaların sürdürülmesini yasaklamak oldu.[23]

Hitler'in ailesiyle ilgili söylenen her söz hiç kuşkusuz doğru değildi. Bu söylentilerin bir kısmını onun siyasal rakipleri çıkartıyorlardı. Bu söylentileri gerçek sanan birçok yabancı gazeteci ve yazar vardı. 2. Dünya Savaşı sonrasında, bu kişilerin o günlerde yazdıkları asılsız haberler ve yorumlar savaş sonrasında birçok tarihçiyi ve bilim adamını yanılttı.

Söylentiler sadece siyasal rakiplerden gelmiyordu. Hitler'i savunan Nazi Partisi üyeleri de çıkan her söylentiyi büyütüyor-

---

[21] Waite, *a.g.e.* s. Xi. (Önsöz)

[22] Hans Habe, *Our Love Affair With Germany*, G.P. Putnam's Sons, 1953, Önsöz.

[23] Fest, *a.g.e.* s. 13.

lar ve kulaktan kulağa yaygınlaşan bu söylentiler yabancı basın mensuplarına kasten duyuruluyorlardı. Böylece Hitler'le ilgili sansasyonel haberler her gün bir yabancı gazetede manşet oluyordu. Nazilerin amacı Hitler'i ne pahasına olursa olsun dünya basınının 'gündeminde' tutmaktı.

Nazilerin Hitler'le ilgili çıkarttıkları magazin haberlerinden biri de onun kadınlarla olan ilişkisine dairdi. Naziler Hitler'in özel hayatında kadına yer vermediğini ve papazlar gibi kadınsız yaşadığını yaymışlardı. Oysa Hitler'in hayatına girdikleri bilinen belgelenmiş en az altı kadın olmuştu. Daha ilginci bu altı kadından beşi yedi kez intihar girişiminde bulunmuş ve üçü hayatına son vermişti!

1930'larda Hitler'le ilgili ortaya saçılan söylentiler bir süre sonra o kadar çoğalmıştı ki kendi partisi içinde bile tartışmalar başladı. Alt rütbelerdeki bazı Naziler, gerçekte Hitler'in yakın çevresi tarafından şaşırtmaca amacıyla çıkartılmış olan söylentileri gerçek sanmaya başladılar. Nazi Partisi içinde görüş ayrılıkları belirti. Parti'nin Hitler'e karşı olan Georg Strasser kanadına mensup 'Sosyalist' Naziler, Hitler'i gerçek kimliğini gizlemekle suçladılar.

Bu suçlamalardan biri kendisi de su katılmamış Nazi olan Otto Lurker adlı bir gardiyanın yazdığı *Demir Parmaklıkların Ardında* adlı bir kitapta ortaya atılmıştı. Lurker uzun yıllar Almanya'nın ünlü ceza ve tutukevi Landsberg am Lech'te başgardiyanlık yapmıştı. Hitler 1923'te başarısızlıkla sonuçlanan Birahane Darbesi'nden sonra bu hapishanede cezasını çekmişti. Lurker'in yeminli beyanına göre Hitler tutuklu bulunduğu sırada çok garip bir olay yaşanmış ve Lurker bu olaya ilk elden tanık ve taraf olmuştu. Olay şöyle gelişmişti: Bir sabah her haliyle pek de normal sayılamayacak siyah giysili bir adam Adolf Hitler'i ziyarete gelmişti. Lurker siyasal tutuklularla görüşmek isteyenlerin kimlik bildiriminde bulunma-

ları gerektiğini ziyaretçiye bildirmişti. Bunun üzerine adam Adolf Hitler olduğunu söylemiş ve kimliğini göstermişti. Lurker şaşırmış ve Adolf Hitler'in cezaevinde olduğunu söylemişti. Bunun üzerine siyah giysili adam şöyle konuşmuştu:

"Gerçek Adolf Hitler benim. Sizin cezaevinde tuttuğunu kişi benim kardeşim Rudolf Hitler'dir. Siz onu Adolf Hitler adıyla tanıyorsunuz, çünkü şimdilik benim adımı kullanıyor."

Bu garip ve garip olduğu kadar da akıl karıştırıcı olay Otto Lurker'i şahsen tanıyan ve Hitler'in yakın dostu -sonra uzak düşmanı- gazeteci Konrad Heiden tarafından 1936'da yayımlanan *Adolf Hitler* adlı biyografik kitapta da yer almıştı.[24]

Heiden, ayrıca uzun yıllar kendisinin de aralarında olduğu NSDAP'nin üst kadrosunun Adolf Hitler'in gerçek adının Robert Hitler olduğunu bildiklerini de yazmıştı. Bu üst kademe yöneticilerine göre Robert Hitler, Avusturya Ordusu'nda askerlik yapmamak için kimliğini kardeşi Adolf'la değiştirmiş ve böylelikle askerlikten kurtulmuştu.

Ne var ki, bu olayı esrarengiz hale getiren bu kimlik değiştirme meselesi değildi. Adolf Hitler'in gerçekte Robert ve Rudolf adlı kardeşleri hiçbir zaman olmamıştı. Ne Robert Hitler diye biri gerçekte var olmuştu ne de Rudolf Hitler. Fakat Almanya ve Avusturya'da çok ender rastlanan Hitler soyadını kullanan bazı Yahudi aileler vardı. Hitler ise Katolik'ti, hapishaneye gelen şahıs, gerçekte Hitler efsanesini çoğaltmak amacıyla gönderilmiş eski bir aktördü. 1930'larda Nazi Partisi içinde kimileri Adolf Hitler'in gerçek adının Rudolf Hitler olduğunu, kimileri de Robert Hitler olduğunu sanıyorlardı, ama ortada sadece bir tek

---

[24] Konrad Heiden, *Adolf Hitler - Das Zeitalter der Verantwortunglosigkeit*, Europa Verlag, Zurich, 1936, s. 15.

Adolf Hitler vardı. O da bu yanlış kanıyı silip atmaktansa başka yalanlar uydurarak söylenti yangınına körükle gidiyor ve akılların daha da karışmasından hoşnut oluyordu.

Söz, Hitler'e ilişkin ad ve kimlik değişikliklerinden açılınca, ilk bakışta gereksiz gibi görülen ilginç bir ayrıntıya değinmeden geçmemek gerekir. Belgelere göre, Hitler'in babasının adı Alis'di. Bu sonra Aloys olarak değiştirilmişti. Tıpkı soyadının da Schickelgruber'den Hitler'e değiştirildiği gibi.

Aloys adının etimolojik kökeni Latince Aloysius'tur. Latince Ludovicus, Aloysius'tan türetilmiş bir sinonim addır. Her iki isim de Fransızca Louis adının Latince formlarıdır. Aloysius ve Ludovicus, Chlodovicus ve Clovis adlarıyla özdeştir. Bu adların günümüz İngilizce, İtalyanca ve Almancadaki karşılıkları Luigi, Ludwig ve Lewis'tir.

Bu açıdan bakılınca, Hitler'in babasının adı etimolojik olarak Fransa'nın ilk ulusal kahramanı sayılan Kral Clovis'e bağlanmaktadır. Clovis, Cermen kavimlerinden Frankların kralıydı ve Pagan tanrılarına bağlı bu kavimi yönetiyordu. Sonra İS 499 yılının Noel günü, beklenmedik şekilde Katolik dinine geçti.[25] Clovis tam bir pragmatistti. En büyük rakibi olan Cermen kavimi Alamanni'yi (Alman) yenmek uğruna kendi Pagan tanrılarını verip Hıristiyanlığın 'Babasız' doğmuş tanrısı İsa'yı almayı kabul etmişti. Clovis yeni girdiği dinin taraftarlarını ve Okült sembollerini kullanarak kadim düşmanı Pagan Alamanni'yi yenmeyi başarmıştı; tıpkı ünlü Konstantin'in Hıristiyanlığa geçerek aynı Okült sembollerini kullanarak Pagan Romalı rakiplerini yendiği gibi.

Adolf Hitler'in babası Aloys Schickelgruber de 'Babasız' doğmuş bir çocuktu. Babasının kim olduğu belli değildi. Annesi ise

[25] W. H. C. Frend, *The Rise of Christianity*, Darton, Longman and Todd, 1984, ss. 800-804.

yazılanlara göre 41 ya da 42 yaşında[26] bir kadındı. Adı, Maria Anna Schickelgruber'di. Kilise kayıtlarına göre Aloys, 7 Haziran 1837'de Aşağı Avusturya'nın Waldviertel kesiminin Strones Köyü'nde dünyaya gelmişti. Bir yanda Bohemya ve Moravya, diğer yanda da Tuna Nehri Waldviertel'in sınırlarını belirliyordu. Bu kıraç verimsiz topraklarda oturanlar, tıpkı daha kuzeyde yaşayan eski soydaşları Çekler gibi asık suratlı, kasvetli ve sert karakterliydiler. Avrupa'nın bu bölgesinde aile içi evlilik çok yaygındı ve yine çok sık olarak babası belli olmayan bebek doğumları yaşanırdı.[27] O yıllarda Avusturya'nın kırsal alanlarda doğan bebeklerin yaklaşık %40 kadarı evlilik dışı ilişkilerden peydahlanmışlardı.[28]

Hiç kuşkusuz evlilik dışı çocuk doğumları sadece yoksul köylülerin gerçekleştirdikleri bir günah değildi. Habsburgların saraylarında da benzer bebek doğumları sıkça yaşanmıştı.

Avusturya-Macaristan İmparatoru Franz Josef, Avrupa kraliyet ailelerinin en soylu ve güzel kadınlarından birisiyle evli olmasına rağmen, tıpkı kendi köylüleri gibi zaferler ve yenilgilerle dolu hayatından vakit bulup, demiryolu işletmesinde görevli bir memurunun Anna Nahowski adlı çok genç ve fettan karısıyla ilişki kurmuştu. Ayrıca o günlerin ünlü sanatçılarından Katharina Schratt'la da dostluğu vardı. Franz Josef'in oğlu veliaht Prens Rudolf da, Prenses Stefanie'yle evli olmasına rağmen 16 yaşındaki genç bir Barones'i ayartarak kendisine metres tutmuştu.

---

26 Shirer'e göre kadın 42 yaşındaydı (*a.g.e.* s. 7); Fischer'e göre 41 yaşındaydı (a.g.e. s. 74). Bradley F. Smith'e göre de kadın 42 yaşındaydı. Bkz. Smith, *Adolf Hitler, His Family, Childhoad and Youth*, The Hoover Instution on War, Revolution and Peace, Stanford Uni., 1967, s. 17.

27 Shirer, *a.g.e.* s. 7.

28 Samuel W. Mitcham, Jr. *Why Hitler? - The Genesis of Nazi Reich*, Proeger, 1996, s. 47.

1830'ların Aşağı Avusturya'sında yaşanmış olan bu yaygın evlilik dışı doğumlar konusu bazı kuşkuların ortaya çıkmasına neden olmuştur. Halkın %40'ı arasında, hangi erkeğin hangi çocuğun babası olduğu kesin olarak bilinemediği gibi bazı durumlarda da hangi annenin hangi bebeğin gerçek annesi olduğu da kesin olarak belirlenemiyordu. Evlilik dışı ilişkilerden doğmuş birçok bebek sütanne (Stiefmutter) denilen kadınlara veriliyorlar ve bir daha hiç aranıp sorulmuyorlardı. Bu sütanneler kayıtlara gerçek anneler olarak geçiriliyorlardı. Bu durumda Maria Anna Schickelgruber'in Aloys'un gerçek annesi olduğu kesin olarak öne sürülebilir miydi? Gerçi tersini kanıtlayabilmek de zordu, ama yine de bazı ipuçları vardı. Amerikalı ünlü savaş tarihçisi Samuel W. Mitcham Jr. ilginç bir hususa değinmişti:

"Birçok tarihçi Hitler'in *Kavgam*'da yazdıklarını İncil kadar doğru saymak gafletine düşmüşlerdir. Onlara göre Hitler'in kendi gençliğiyle yazdıkları tartışmasız doğruydu. Oysa 1965'ten öncesine kadar birçok belge ortaya çıkarılmamış olduğu için bu tarihten önce yazılmış olan kitapların çoğu geçersiz bilgilere, efsanelere ve düpedüz yalanlara dayandırılmıştı. 1945-65 yılları arasında Hitler ve Nazilerle ilgili en önemli belgeler Amerika'da hükümet dairelerinde mühürlü olarak gizlenmişti. Ancak bu tarihten sonra bu belgeler üzerinde sınırlı sayıda bilim adamının araştırma yapmasına izin verildi."[29]

Mitcham haklıydı. Örneğin birçok tarihçi aynı kaynaktan beslenen hatayı tekrarlayarak Hitler'in büyükannesi Maria Anna Schickelgruber'in 40 yaşlarındayken doğduğu köyden ayrılıp Graz şehrine gittiğini ve burada hizmetçi olarak çalıştığını ve evin genç oğlu tarafından hamile bırakıldığını yazmışlardı. Üstelik onlara göre Graz'daki bu aile Frankenberger adlı bir

[29] Mitcham, *a.g.e.* s. 45.

Yahudi ailesiydi ve Maria Anna da bu Yahudi ailenin oğlu tarafından gebe bırakılmıştı. Dolayısıyla da Hitler'in büyükbabası da bir Yahudiydi.

Eksik araştırmadan kaynaklanan bu bilgi tümüyle geçersizdi. Şöyle ki, 1965 sonrası ele geçen belgelere göre Maria Anna, Graz'a ömür boyunca hiç gitmemişti, nerede kaldı çalışması(!). Graz polis kayıtlarında bu isme hiç rastlanmamıştı. Dahası 1830'lu yıllarda Graz'da tek Yahudi bile yoktu. Çünkü o dönemde Stryia diye bilinen Graz ve çevresinde Yahudilerin yaşaması 1496'da yasaklanmıştı. Graz şehrinde Yahudilerin yeniden oturmasına ilk kez 1856'da izin verilmişti. Diğer bir deyişle Aloys'un doğumundan yaklaşık 20 yıl sonra...

Graz şehrin kayıtlarının gün ışığına çıkması Hitler'in ailesiyle ilgili kuşkuları daha da artırdı. Maria Anna, Graz'a gitmediğine ve Yahudiden de hamile kalmadığına göre nerede ve kimden hamile kalmıştı? Kaldı ki, tüm hayatı yoksulluk ve zaruret içinde son derece yorucu ve yıpratıcı çiftçilik koşulları içinde geçmiş olan 42 yaşında bir kadının ilk kez hamile kalmak için epeyce gecikmiş bir bedensel yapıda olduğu da ortadaydı. Tarih araştırmacılarının bu konuya hiç değinmemiş olmaları da manidardı. Sadece 1830'lu yılların Avusturya'sındaki yoksul ve bedenen yıpranmış bir köylü kadını için değil günümüzün kentli kadınları için bile 42 yaş ilk hamilelik için oldukça ileridir ve tehlikeler içerir. Ne var ki, bu çok önemli husus gözden kaçmıştı. Birçok ünlü tarihçi birbirlerinden alıntılar yaparak Maria Anna'nın gittiği şehirde gebe kaldığını ve dokuz aylık hamileyken baba evine döndüğünü ve birkaç gün sonra da çocuğunu burada dünyaya getirdiğini yazmışlardı. Ancak bu ortak yanlışa düşmeyen çok dikkatli bir Alman tarihçi, Karl Dietrich Bracher, Aloys'un doğumunu bambaşka bir şekilde açıklamıştı:

"Aloys'un babasının kimliği belli değildir. Öyle anlaşılıyor ki, Maria Schickelgruber çalışmak için gittiği şehirden çocuğuyla birlikte köyüne dönmüş ve beş yıl sonra da 47 yaşındayken değirmenci yamağı Georg Hiedler'le evlenmiştir."[30]

Eğer Bracher haklıysa bebek birçok tarihçinin yazdığı gibi Strones'te değil, Maria Anna'nın çalışmak üzere gittiği varsayılan, fakat neresi olduğu bilinmeyen bir şehirde doğmuştu. Maria Anna'nın Graz'a hiç gitmediği belgelerle saptanmış olduğuna göre bebek acaba nerede dünyaya gelmişti?

Başka sorular da vardır. Maria Anna Strones'te doğum yapmamış ve/fakat yanında çocuğuyla köyüne dönmüşse bu çocuğun onun çocuğu olduğu kesin olarak nasıl saptanabilir? 42 yaşındaki hiç evlenmemiş bu köylü kadın kendisine emanet edilmiş bir bebekle köyüne dönmüş olamaz mıydı?

Maria Anna'nın toplumda saygın yeri olan başka bir kadının evlilik dışı ilişkisinden doğma bebeğini büyütmekle görevlendirilmiş bir 'Sütanne' olmadığı nasıl bilinebilir ki?

Hitler'in ailesi konusunda en ayrıntılı çalışmayı yapmış olan tarihçi Bradley F. Smith şöyle yazmıştı:

"Maria Anna Schickelgruber -ya da Schicklgruber- Nisan 1795'te, Strones'te doğmuştu. Strones'te 1 (bir) numaralı evde oturan çiftçi Johann Schickelgruber'in on bir çocuğundan biriydi. On kardeşinden altısı yaşamıştı."[31]

Adolf Hitler'in karmaşık ruh halini ve nereden geldiğini anlayabilmek için büyükannesi olduğu varsayılan ve/fakat nedense mezarı torunu Adolf Hitler tarafından yerle bir edilerek yeryü-

---

[30] Karl Dietrich Bracher, Introduction by Peter Gay, *The German Dictatorship,* Holt, Rinehart and Winston, Inc., 1970, s. 58.

[31] Smith, *a.g.e.* s. 17.

zünden kaldırılan Maria Anna Schickelgruber'in yaşamındaki sırları çözmek gerekmektedir. Nedir ki, tarihçiler bu konuya da gereken ilgi göstermekten kaçınmışlardır.

Maria Anna'nın hayatındaki gariplikIerden biri de onun yaptığı varsayılan doğumun tarihiyle ilgilidir. 1965 öncesinde Hitler'le ilgili yazılmış kitapların neredeyse tamamında, Maria Anna'nın 7 Haziran 1837'de dünyaya bir erkek çocuk getirdiği ve bebeği aynı gün Döllersheim Köyü'ndeki kiliseye götürüp vaftiz ettirdiği yazılıdır. Ne var ki, biri Alman diğeri Amerikalı iki ünlü tarihçi ellerindeki belgelere göre doğumun 7 Haziran'da değil, 17 Haziran'da olduğunu öne sürmüşlerdi. Bu iki tarihçi de diğer tarihçiler gibi bebeğin doğduğu gün annesi tarafından merkez köy olan Döllersheim'e götürülerek vaftiz edildiğini belirtmişlerdi.[32]

Bu aynı gün vaftiz ettirme kuramı da çok sağlam temellere dayanmamaktadır. 1837 yılının Avusturya'sının kıraç ve yoksul Strones Köyü'ndeki oldukça ileri yaştaki bir kadının ilk çocuğunu doğurduktan hemen sonra onu kucağına alıp bir hayli yol yürüyerek -çünkü hiçbir tanık onun araçla gittiğini görmüş değildi- Döllersheim Kilisesi'ne gitmiş olabileceğini varsayabilmek olası değildir. Kaldı ki, soğuk kilisenin içinde vaftiz için önceden haberli ve hazırlıklı olmayan papazı beklemesi, uzun sayılabilecek vaftiz ve kayıt işlemlerinden sonra, hâlâ ayakta kalabildiyse eğer çocuğunu alıp yeniden yayan olarak köyüne dönmesi gerektiği de düşünülürse şu meşhur 'aynı gün vaftiz' kuramı pek gerçekçi gözükmemektedir. Ne var ki, vaftizde hazır bulunmuş kimse yoktu, çocuğa da Katoliklik gereği bir vaftiz babası ve annesi atanmış değildi.

---

[32] Smith, *a.g.e.* ss. 17-18.

Bu iki tarihçinin öne sürdükleri gibi Maria Anna'nın bebeği Aloys eğer 17 Haziran'da doğduysa çok garip bir rastlantıya da denk gelmiş demektir.

Şöyle ki, Katolik Kilisesi'nin en önemli kitaplarından biri sayılan *Azizler Kitabı*'na göre 17 Haziran Katoliklerin çok sevdikleri ve saygı duydukları Aziz Herve'nin günüdür. Bu Aziz İS 575 yılında ölmüştü. Doğduktan kısa bir süre sonra garip bir şekilde gözleri kapanmış ve ömrü boyunca bir daha da açılmamıştı. Ne var ki, Kilise yönetiminde yükselmiş ve 'Abbot'luk (Başpapaz gibi) mertebesine erişmişti. Aziz Herve'nin sembolü kurttu. Simgesel olarak daima bir kurt tarafından yönlendirilen kör adam olarak tasvir edilirdi.[33]

Aloys Hitler de oğlu Adolf'un dünyaya neler yaptığını göremeden gözlerini bu dünyaya kapatmıştı. Benzetme yoluyla söylenirse, o da Aziz Herve gibi kördü. Bu kör adam Aloys, oğlu 'kurt adam' Hitler tarafından tarihe sokulmuştu ve yönlendirilmişti. Adolf Hitler olmasaydı babasını hiç kimse tanımayacak ve hayatını da bilmek istemeyecekti. Kaldı ki, Hitler gerçektende 'kurt adam'dı. Adolf, Nordik mitolojide 'Athal+Wolfa,' yani şanslı kurt adından türetilmiş Almanca bir addı. Öte yandan Adolf Hitler'in Nazi Partisi içindeki gizli kod adı da 'Kurt=Wolf' idi. İlginç bir rastlantıyla Aloys eğer 17 Haziran Aziz Herve gününde doğduysa, tıpkı onun gibi gerçek babasını hiç görememiş ve bir kurt tarafından yönlendirilerek tarihe sokulmuştu.

Başka ilginç kesişmeler de vardı. Eğer, Bradley ve Jetzinger haklıysalar, 17 Haziran 1837, bir Cumartesi gününe rastlamıştı. Bu durumda Aloys cumartesi günü doğmuş ve vaftiz edilmiş

---

[33] *The Book of Saints, A Dictionary of Servants of God canonized by the Catholic Church,* Compiled by the Benedictine monks of St. Augustine's Abbey, Ramsgate 6th Edition, A and C Black, 1989, s. 268.

oluyordu. Aloys'un oğlu Adolf Hitler de 20 Nisan 1889'da yine bir Cumartesi günü dünyaya gelmişti.

Kuşku uyandıran diğer bir husus da şuydu: Maria Anna, birçok tarihçinin iddia ettiği gibi Strones Köyü'ndeki 13 numaralı evde oturan babasının ve ailesinin evinde değil, gerçekte, kendi aile ocağından dokuz ev ötedeki 22 numaralı evde yaşayan Johann Trummelschlarger ailesinin evinde doğum yapmıştı.[34] Bradley Smith'in belirttiğine göre, "Trummelschlarger ve karısı küçük Aloys'a vaftiz ailesi olmuşlardı. Maria anna doğumdan sonra bebeğiyle birlikte bu evden ayrılmış ve baba evine sığınmıştı.[35] Bu durumda gerçekte kendi ailesinden hiç kimse Maria Anna'yı doğum yaparken görmemişti. Onlar kucağındaki bebekle baba evine geri dönen Maria Anna'yı görmüşlerdi, o kadar! Maria Anna niçin kendi evinde değil de başka bir yoksul köylü ailesinin evinde doğum yapmıştı, bu hiçbir zaman anlaşılamamıştır. Öte yandan Trummelschlarger ailesi nedense Aloys tarafından dile getirilmemiş, adeta yok sayılmıştı. Oysa bu karı-koca, iddiaya göre, ona vaftiz babalığı ve anneliği yapmışlar ve sorumluluğunu üstlenmişlerdi.

Bu karışık ve kuşku uyandırıcı verilere Maria Anna'nın ilk doğum için çok ileri sayılan yaşını (42 yaş), yıpranmış bedenini -ki birkaç yıl sonra ölümü de aşırı yorgunluktan kaynaklanmıştı- ve Avusturya'daki evlilik dışı ilişkiler örgüsünü eklediğimizde Maria Anna'nın Aloys'u belki de hiç doğurmamış olabileceği gibi bir sonuca varmak olasıdır. Bir yandan eldeki kayıtlar birbirlerini tutmamakta, bir tarihçinin ak dediğine diğeri kara demekte, diğer yandan Aşağı Avusturya'nın ve Maria Anna'nın içinde

[34] *Die Ahnentafel*, ss. 39 ve 44-45. Aktaran Smith, *a.g.e.* s. 18.

[35] Smith, *a.g.e.* s. 18.

bulundukları nesnel koşullar böyle bir doğumun gerçekliğine gölge düşürmektedirler.

Maria Anna, Aloys'un gerçek annesi olsa da olmasa da şu bir gerçektir ki, ağzı son derece sıkı, sır saklamasını bilen bir kadınmış! Maria Anna Aloys'un gerçek babasının kim olduğunu hiçbir zaman açıklamadan bugünahın sırrını mezara götürmeyi yeğlemiştir. Bu durum dikkate alındığında ortaya şu sorular çıkıyor: Maria Anna ya çocuğun babasının gerçek kimliğini hiç bilmiyordu, onun için açıklayamamıştı, ya da biliyordu, ama açıklanması halinde başına geleceklerden korkmuştu.

Her ne halse, bu bilmeceyi çözmek göreviniyleriki yüzyılların tarihçilerine ve araştırmacılarına bırakarak göçüp gitmişti. Tarihçilerse birçok olasılık bulunmasına rağmen biraz da acul davranarak sonuçta Maria Anna'nın yasak aşkının(!) ve günahının erkek adayı olarak üç ad belirlemişlerdi. Akademisyenlere göre Hitler'in aile soyağacını daha fazla araştırmaya gerek yoktu. Onların saptadığı bu üç erkekten biri mutlaka yasak ve gizli aşkın kahramanı olmuş ve bu evlilik dışı ilişkiden doğan Aloys'a genlerini aktarmıştı. Bu üç erkekten ikisi kardeşti. Diğeri ise ünlü Nazi ve Polonya kasabı olarak tanınan Hans Frank'ın, Nürnberg'in .duruşmaları sonrasında idam edilmesinden kısa bir süre önce adını açıkladığı bir Yahudiydi. Hans Frank, Adolf Hitler'in çok yakın ve gözükara adamlarından biriydi. Öyle ki idam sehpasına çıktığında bile 'Heil Hitler' diyerek ölmeyi seçti, yalan söylemesi için hiçbir gerekçesi yoktu.[36]

---

[36] Nürnberg Mahkemesi'nde yargılanan 23 üst düzeydeki Nazinin arasında Hans Frank da vardı. Frank diğer 12 kişiyle birlikte idam edildi. Nazilerin Nürnberg'deki tutanakları için bkz.: W. E. Süskind, *Die Machtigen vor Gericht / Nürnberg 1945-6,* Paul List, 1963.

İdamından önce hapishanedeki hücresinde kaleme aldığı anılarında Hans Frank, Hitler'le ilgili iddiasını şu sözlerle dile getirmişti: "Maria Anna, Frankenberger adlı Yahudi ailenin yanında hizmetçi olarak çalışırken gebe bırakılmıştı. Frankenberger ailesi bu gebelikten doğacak çocuğun bakımını üstlenmeyi kabullenmiş ve çocuk 13 yaşını dolduruncaya kadar Maria Anna'ya belirli bir aylık ödemeyi kabul etmişti. Bu aylıkların düzenli olarak ödendiğine dair makbuzlar ve mektuplar vardı." Hans Frank bu soruşturmayı Hitler'in isteği üzerine gizli bir şekilde yürütmüş ve Hitler'e iletmişti. Frank, Yahudiler tarafından aylık ödemeler yapıldığını Hitler'e söyleyince şaşırtıcı bir yanıt almıştı. Hitler hiç öfkelenmemiş ve Frank'a bakarak, "Evet, biliyorum. Büyükannem Yahudi bir aileden aylık almıştı. Ama bunu çok yoksul olduğu için almıştı, çocuk doğurduğu için değil," demişti.[37] Hitler ayrıca büyükannesine bu konuyu sorduğunu ve onun da Aloys'un babasının Yahudi olmadığını kendisine söylediğini belirtmişti.

Hitler'in sözünü ettiği büyükanne, Klara'nın annesi Johanna Poelzl'di ve bu kadın 1906'da ölmüştü. Birçok araştırmacı Hitler'in Maria Anna'yı kastettiğini sanmak yanılgısına düşmüşlerdi. Maria Anna, Adolf Hitler doğmadan 40 yıl önce ölmüştü. Hitler hayatında hiç görmediği bir insanı kendisine tanık olarak gösterecek kadar kronik bir yalancı veya budala değildi.

Frank gizli soruşturmasına 1930'daki Nazi Partisi'nin seçim zaferinden hemen sonra başlamıştı. 14 Eylül 1930'da yapılan seçimlerde NSDAP, beklenmedik şekilde 107 sandalye kazanmış ve 6.371.000 oy almıştı. Böylelikle Almanya'nın en güçlü ikinci partisi konumuna yükselmişti.

---

[37] John Toland, *Adolf Hitler,* Doubleday and Co., 1976, cilt I, s. 258. (Amerikalı ünlü tarihçi John Toland, 18. yüzyılın ünlü İngiliz 'Ezoterist'i John Toland'ın soyundandır.)

Nazi Partisi'nin resmi yayın organı *Voelkischer Beobachter* (yayıncısı Adolf Hitler) gazetesinde Avrupa'nın tanınmış yayıncılarından ve aristokratlarından İngiliz Viskont Harold Sydney Rothermere başmakale yazmış ve Hitler'i göklere çıkarmıştı. 'Hitler'in Zaferi Alman Ulusu'nun Yeniden Doğuşu' başlıklı makale (Bakınız Ek) tüm dünya basınının gözlerini Hitler'e çevirmesine neden olmuştu.

Bu seçim zaferinin ertesi günü Hitler kendi deyimiyle, mide bulandırıcı bir şantajla sarsılmıştı. Şantajı yapan şahıs üvey ağabeyi Aloys Hitler Jr.'ın, İngiltere'de yaşayan oğlu William Patrick Hitler'di.[38]

Bu ikinci Aloys Hitler de çok ilginçtir ki, evlilik dışı ilişkiden doğmuş bir çocuktu. Hitler'in babası Aloys Hitler yasadışı evlilik yoluyla edindiği bu çocuğunu iki yaşına gelinceye kadar nüfusuna geçirmemişti.[39] Küçük Aloys'un açgözlü ve serseri oğlu W. P. Hitler Adolf Hitler'i büyükbabasının Yahudi olduğunu açıklamakla tehdit etmişti. İşte bu şantaj nedeniyle Hitler, Frank'tan yeğeninin iddialarını araştırmasını istemişti.[40]

Şantajla karşılaşan Adolf Hitler paniğe kapılmadan yeğenini İngiltere'den Berlin'e davet etmişti. W. P. Hitler'in bu buluşmadan kısa bir süre sonra yazdıklarına göre aralarında şöyle bir konuşma geçmişti: "Ben aile geçmişimi ve kendimi basından yıllarca gizlemeyi başardım. Bu insanlar benim kim olduğumu ve nereden geldiğimi bilmemelidirler... Ailem hakkında hiçbir şey öğrenmemelidirler... Şimdi de yeğenimi de keşfettiler. Soruşturmalar yaptırıyorlar. Her tarafa casuslar yollayıp ailemle

[38] Toland, *a.g.e.* s. 257.

[39] Toland, *a.g.e.* s. 257.

[40] Toland, *a.g.e.* s. 258.

ilgili bilgi toplamaya çalışıyorlar."[41] Adolf, yeğeni Patrick'e babasının -evlat edinilen Aloys Hitler Jr.- kendisiyle üvey kardeş bile olmadığını, çünkü kendisinin öz babası Aloys Hitler tarafından 'sonradan' evlat edinilmiş bir çocuk olduğunu söylemişti.

Hitler, bu şantajdan yeğeni Patrick'e bir miktar para vererek kurtulmuş ve ona bu tür açıklamalar yaptığı takdirde başına bir 'kaza' gelebileceğini söylemişti. Patrick'in bir süre sonra ABD'ye gittiği ve soyadını değiştirerek, New York'ta yaşadığı öne sürülmüştür. Aynı iddiaya göre Patrick Hitler, 1944'te, 'Amcası' Adolf Hitler'e karşı savaşmak için ABD Ordusu'na katılmıştı.[42]

Bu şantaj olayında ilginç olan başka bir husus vardı. Yeğen Hitler ailesinde Yahudi bulunduğunu ve bu Yahudinin de Frankenreiter adlı büyükbabaları olduğunu öne sürmüştü. Hans Frank ise daha sonra yaptığı gizli soruşturmada Frankenberger adını bulmuştu. Patrick Hitler'in Hans Frank'tan önce ailesinde benzer isimli bir Yahudi büyükbaba bulmuş olması oldukça düşündürücüdür.

17 Temmuz 2000'de *New Yorker* dergisinde Hitler'in Amerika'da yaşayan üvey kardeşinin ailesiyle ilgili bir inceleme yayımlandı. Yazar Timothy W. Ryback, bu aileden adını vermediği bir adamla görüştüğünü ve bu kişinin kendisine "Hitler Ailesi'nde Yahudi kanı vardır. Hatta bir amcamız şimdi Tel Aviv'de yaşıyor," dediğini aktarmıştır.

Graz Üniversitesi profesörlerinden Nikolaus Preradoviç, Graz kentinin tüm nüfus kayıtlarını incelemiş ve bu kentte Frankenberger diye bilinen Yahudi bir ailenin hiç varolmadığını, ama Frankenreiter adlı Katolik bir ailenin bulunduğunu ortaya

---

[41] Toland, *a.g.e.* s. 257.

[42] Timothy W. Ayback, *New Yorker*, 17 Temmuz 2000, ss. 46-58.

çıkartmıştı.[43] Bu ailenin bir de oğlu vardı. Ancak Aloys doğduğu zaman (1837) bu oğlan sadece on yaşındaydı!

Hitler'in ailesinde Yahudi kanı bulunduğuna dair iki yabancı gazete de yayın yapmıştı. Bunlar İngiliz *Daily Mirror*'la İsviçre'nin ciddi gazetesi *Neue Zürcher Zeitung* gazeteleriydi. İlki 14 Ekim 1933'te Bükreş'teki bir mezarlıktaki mezar taşlarından birinin Hitler adını taşıdığını, ikincisi de 18. yüzyılda Salamon Hitler adlı bir Yahudinin Adolf'un atalarından biri olduğunun anlaşıldığını yazmıştı.[44] Hitler'in hayatındaki garip olaylardan biri de yine bu adlarla ilgilidir.

Hitler 16 yaşındayken uzun boylu sarışın bir genç kız olan Stephanie Jansten'e ilgi duymuştu. Nedir ki kızın bu ilgiden haberi bile olmamıştı. İleriki yaşlarında Hitler kafasını daha çok mimarlığa ve müziğe takmıştı. Hatta bir de roman yazmaya başlamıştı, ama 'kız' yoktu bu romanda. Fakat nasıl olduysa 1920'de Adolf Hitler kendisine bir kız arkadaş bulmuştu. Adolf bu genç kızla ilk kez bir sevgiyi paylaşmıştı. Bu genç kızın adı ilginçtir ki, Mimi Reiter'di. Hitler'in kadın nüfusunun erkek nüfusundan en az üç milyon fazla olduğu 1920 Almanya'sında ilk aşk için bula bula Yahudi olduğu varsayılan büyükbabasının soyadıyla aynı soyadını taşıyan bir kadın seçmesi herhalde onun garipliklerle dolu hayatına en uygun olan gariplikti. Hitler'in Viyana yıllarında onu tanıdıklarını söyleyen iki kadın daha vardı. Bunlar Marie Rinke'yle Maria Kubata'ydı. Ancak Hitler'in bunlarla gönül ilişkisi olmamıştı.[45]

Hitler acaba niçin büyükannesine Yahudi bir aile tarafından aylık ödendiğini kabul etmişti? Bu para Hitler'in açıkladığı gibi Maria Anna Schickelgruber çok yoksul olduğu için ödenmiş

---

[43] Waite, *a.g.e.* ss. 150-151. (Dipnot)

[44] Ian Kershaw, *Hitler,* Penguin, 1998, s. 604, Dipnot 23.

[45] Kershaw, *a.g.e.* s. 49.

olabilir miydi? 1830'ların Avusturya'sında yüz binlerce yoksul Katolik kadın vardı. Bir Yahudi ailesinin 13 yıl boyunca yoksul bir Katolik kadına üstelik hizmetçilik, işçilik gibi bir karşılık almaksızın durup dururken yardım yapmış olacağını düşünmek fazlasıyla iyimser olmak değildir de nedir? Eğer bu yardım insanseverlik arzusuyla yapıldıysa o zaman da bu iyilik niçin bunca yıl 'çok gizli' tutulmuştu?

Hitler damarlarında Yahudi kanının bulunmadığını söylemişti, fakat ödemeler konusunu kabul etmişti. Büyük bir olasılıkla Adolf Hitler, Hans Frank'ın sözünü ettiği ödeme makbuzlarını ve mektupları babasının ölümünden sonra onun evrakları arasında görmüştü. Aksi takdirde bu ödemelerin varlığını kabul etmezdi. Kaldı ki bu belgeleri bulan Hans Frank'ı da suçlamamıştı. Onu daima en yakınında tutmuş ve üstün görevlerle onurlandırmıştı. İstese Hans Frank'ı ihanetle suçlayıp kurşuna dizdirtebilirdi.

Hitler acaba niçin büyükannesinin mezarını yok ettirmişti? Doğumundan 40 yıl önce ölmüş yoksul ve zavallı bir kadına duyduğu bu kin ve nefretin kaynağı neydi? Böylesine barbarca bir intikam için ortada akla uygun bir tek gerekçe vardı: Maria Anna Schickelgruber gerçekte babası Aloys Hitler'in 'öz annesi' değildi. Ona bakmakla ve büyütmekle görevli kılınmış bir sütanneydi! Ve bu sütanne para karşılığında küçük Aloys'a beş yaşına kadar bakmış, evlendikten sonra da kocasının isteğiyle onu 'bir daha hiç görmemek' üzere başka bir ailenin yanına terk edip gitmişti. Aloys da 13 yaşına gelince Yahudi aileden gelen ödemelerin sona ermesiyle birlikte bu ailenin yanından ayrılmış ve Viyana'ya göç etmişti. Anlaşılan Adolf Hitler işte bunu, Maria Anna'nın kendisine emanet edilmiş olan çocuğu başkasına terk edip gitmesini hiçbir zaman affetmemişti. Kendi öz annesine marazi bir düşkünlüğü ve hayranlığı olan Hitler'den beklene-

bilecek en doğal cezalandırma 'kötü kadın' ve 'sadakatsiz anne' Maria Anna'nın mezarını yeryüzünden sildirmek olurdu - ki o da bunu yapmıştı.

1.3. BÜYÜKBABA KİM?

Vicdan bir Yahudi icadıdır. Tıpkı onların sünneti gibi kusurludur.

Adolf Hitler[46]

'Hitler' soyadı ne tam Almanca ne de tam Avusturya kökenliydi. Daha çok Çekçe'de yer alabilecek türden bir soyadıydı. Fakat ilginçtir ki bu soyadını kullanmış hiçbir Çek ailesi yoktu. Üstelik bu soyadı en az altı değişik tarzda yazılabilmişti: Hutter, Hiedler, Huettler, Hittler, Hüttler ve Hitler. Bu yazım karışıklığı o boyutlara varmıştı ki, baba-oğul Hitlerlerden babanın soyadı kayıtlarını Hitler olarak geçerken oğlu Adolf'un (Adolfus) resmi doğum ilanında soyadı çift (t) ile, Hittler olarak yazılmıştı. (Bkz. Ek)

Maria Anna Schickelgruber'i hamile bırakmış olabilecek iki kardeşin soyadları da nedense tıpkı baba-oğul Hitlerler gibi, farklı yazılmış ve kayıtlara öyle geçmişti. Bunlardan biri Johann Georg Hiedler, diğeri de Johann Nepomuk Huettler'di. Yazar J. Fest ise aynı kişinin soyadını Hüttler olarak vermişti. İlginçtir ki Adolf Hitler'in babasından geriye doğru belgelenen soyağacın-

---

[46] Waite, *a.g.e.* s. 17.

daki bilinen yedi erkekten beşi Johann adını, yedi kadından üçü Maria Anna, biri de Johanna adını taşımışlardı.

Eğer Maria Anna gerçekten de Aloys'un öz annesiyse, öyleyse nerede ve ne zaman gebe kalmıştı? Bu sırada Hiedler/Huettler kardeşler neredeydiler ve 41 yaşındaki hizmetçi Maria Anna'yı gebe bırakan 'romantik görevi' Eylül-Ekim 1836'da acaba hangisi yerine getirmişti?

Hiedler/Huettler kardeşlerin geçmişi 1672'de doğan ve çiftçilikle geçinen Stephan Hiedler'e kadar gidiyordu. Konrad Hieden'a göre bu kardeşlerin babası Martin Hiedlerdi. 17 Kasım 1762'de Walterschlag'da doğmuş ve 10 Ocak 1829'da Spital'de ölmüştü. Bu kardeşlerin annesi Anna Maria Göschl'dü ve 13 Ağustos 1760'ta doğmuş ve 7 Aralık 1854'te Spital'de ölmüştü.[47] Bu kadın kocasından iki yaş büyüktü ve Johann Nepomuk'u doğurduğu zaman 33 yaşındaydı. Anna Maria Göschl 94 yaşında ölmüştü. Aloys'un dedesi olduğu varsayılan Martin Hiedler Aloys'un doğumundan sekiz yıl önce ölmüştü; anneannesi(!) öldüğündeyse Aloys 17 yaşındaydı.

Akademisyenlere göre Maria Anna'yı gebe bırakmış olabilecekleri varsayılan kardeşlerden Johann Georg Hiedler, 28 Şubat 1792'de Döllersheim'ın Spital-Müller beldesinde dünyaya gelmişti.[48] Maria Anna'nın çalıştığı varsayılan, fakat neresi olduğu bir türlü belirlenememiş olan 'o' kente kadar gidip onu gebe bırakan gerçekten de Georg Hiedler idiyse bu şahıs o 'aşk gezisi' sırasında 44 yaşında olmalıydı. Maria Anna ise 41 ya da 42 yaşındaydı. G.L. Waite'a göre Georg Hiedler "işsiz kalmış bir

[47] Heiden, *a.g.e.* s. 12. (Geneology. Maria Anna'nın ölüm yılı dizgi hatası sonucu 1842 olarak verilmiştir; doğrusu 1847'dir.)

[48] Heiden, *a.g.e.* s. 12. (Geneology)

değirmen işçisiydi".[49] Diğer bir yazar Joachim Fest'e göre de belirli işi olmayan, çevre köylerde dolaşarak değirmen işlerinde çalışan 'gezgincinin' biriydi.[50] Tarihçilere göre bu adam o kadar yoksuldu ki kendisine ait bir yatağı bile yoktu!

Georg Hiedler mesleki tanımı itibariyle 'işçi' miydi yoksa işsiz bir 'gezginci' miydi? 19. yüzyılın başlarına kadar Almanya'da 'işçi' statüsünde olmakla 'gezginci' olmak çok farklıydı. Birinci gruptakiler köylü-çiftçi (reaya) statüsünden daha üst bir toplumsal statüye çıkmış sayılıyorlardı. İkincilerse henüz toprağa bağımlı işyerlerinde sürekli değil geçici olarak ve ihtiyaç halinde aranarak istihdam edilen kişilerdi. Belirli üretim birimlerinde, örneğin fabrika ve imalathane gibi, sürekli anlaşmalarla çalışanlar zamanla sanayi işçisi olmak gibi 'kalifiye' elemanlık statüsüne ulaşıyorlardı.

Almanya'daki ve Almanca konuşulan ülkelerdeki 'gezginci' (journeyman) kültürü konusunda uluslararası bir otorite olan Hans-Ulrich Thamer'e göre 1830'lardan itibaren bazı gezginciler kendilerini 'işçi' (Arbeiter) olarak tanıtmaya başlamışlardı. Bu değişikliği yaparken de kendi 'lonca' geleneklerini 'İşçi Birliği' (association) adı altında yeniden canlandırmayı ve kendi tarihsel geçmişlerini yeniden keşfetmeyi umuyorlardı.[51] Thamer, bu gezginci loncalarına giriş törenlerini ayrıntılarıyla incelemişti. Buralara üye olabilmenin birtakım gizli ve garip törenlerle yapıldığını ayrıntılarıyla göstermişti.

---

[49] Waite, *a.g.e.* s. 149.

[50] Fest, *a.g.e.* s. 15.

[51] Steven L. Kaplan, *Understanding Popular Culture,* Mouton Pub., 1984. Bu kitapta yer alan Hans Ulrich Thamer'in, "On the Abuse of Handicraft: Journeyman Culture and Enligtened Public Opinion in the 18th and 19th Century Germany" adlı makalesi, s. 295.

Buna göre, "giriş törenleri (initiation) kadim toplumsal hareketlerde görülen klasik tarzları izliyordu. Giriş kabulü üç aşamada gerçekleşiyordu. İlk aşama 'division' diye biliniyordu. Bu ilk aşamada aday karanlık bir odaya sokuluyor ve orada kendisinden 'arınma' yapması isteniyordu. İkinci aşama 'transition' diye bilinen geçiş aşamasıydı. Bu aşamada aday bağlı olduğu loncanın tüm kurallarına tartışmasız uyacağını sembolik acı çekme ve işkenceye dayanarak beyan etmek zorundaydı. Bu aşamada adaya 'yeni bir ad' veriliyordu ve böylelikle yeni bir kimlik edinen aday son aşamaya getiriliyordu. Bu son aşamaya, 'incorporation,' yani bütünleşme aşaması deniliyordu. Bu aşamaya gelen aday bir ölüm yemini etmek zorundaydı. Loncaya yeminle bağlanan aday loncanın sırlarını açıkladığı veya loncanın aldığı kararlara uymadığı takdirde öldürülmeyi göze almak zorundaydı. Bu aşamadan geçen aday artık 'birader' olarak tesmiye ediliyordu."[52]

Görüldüğü gibi gezginci loncalarına üye olabilmenin koşulları günümüzdeki mason örgütlerinin kabul törenleriyle aynıydı. Gizlilik esastı ve ölüm yemini altında yaşamak zorunluluğu vardı. İlginç olan husus, ikinci aşamadan başarıyla geçen adaya 'adını değiştirmek' zorunluluğunun getirilmiş olmasıydı. Bu kural klasik toplumsal gizli örgütlerin tamamında vardır.

Anlaşıldığı kadarıyla Georg Hiedler, 1830'a kadar gezginci olarak yaşamış ve bu tarihten sonraki yıllarda bağlı olduğu loncanın (değirmen) kararı gereği 'işçi' statüsüne geçmişti. O yıllarda hiç kimse gezginci olmadığı halde kendisini öyle tanıtamıyordu. Bu suçu işleyenler son derece gizli olan ve Almanya'da 13. yüzyıldan beri varlığını sürdüren bir 'yeraltı mahkemesi' tarafından öldürülerek cezalandırılırdı. Almanya'da kısaca 'FeMe' (Vehm)

---

[52] Thamer, *abm*, s. 291.

diye bilinen bu gizli örgüt özellikle Adolf Hitler'in iktidara getirilmesinde çok önemli bir rol üstlenmişti.

Acaba Johann Georg Hiedler niçin uzun süreler işsiz kalmıştı? Çalışacak iş mi bulamıyordu, yoksa kötü bir gezginci miydi? İlginçtir ki iki ihtimal de doğru değildi. Şurası kesindir ki 1830'lu yıllarda Avusturya ve Almanya topraklarında değirmencilere çok iş çıkıyordu, ama değirmenci loncaları bu iş önerilerini sürekli reddediyorlar ve kısa aralıklarla boykotlar ve grevler yapıyorlardı. Bu boykotlara katılmak zorunluydu. Katılmayanların 'loncanın onurunu' korumadıkları düşünülür ve haklarında ceza kesilirdi. Acaba Georg Hiedler de bu boykotçulardan biri miydi? O dönemin koşulları içinde ele alındığında onun da boykotçu olduğu ve bu nedenle de yoksulluğa katlandığı anlaşılıyor. Dahası boykota başlandığında lonca üyelerini bulundukları yerlerden ayrılmaları ve seyahate çıkmaları da yasaktı, gidenlere 'kaçak' yaftası yapıştırılıyor ve boykotu kırmakla suçlanıyorlardı. Bunu cezası da ağır işkence ve ölümdü.

1835-1836 döneminde Almanya ve Avusturya'da aralıksız süren journeyman boykotları yaşanmıştı. Thamer'in dediğine göre, "boykotu kırmak gezgincinin hayatını tehlikeye atmasıyla eşdeğerliydi."[53] Dahası, 1834-35 yıllarında aynı topraklarda sayısız 'Anti-Semitik' isyanlar yaşanmıştı. Almanya-Avusturya topraklarındaki otuz kentte Yahudi düşmanlığı kanlı ayaklanmalara dönüşmüş ve havralar yakılarak birçok Yahudi öldürülmüş ve malları gasp edilmişti. Tarihçi John Weiss'ın yazdığına göre "bu Yahudi düşmanı ayaklanmaları loncalar çıkartmışlardı ve isyan ve öldürme olaylarına loncaların üyeleriyle küçük esnaf katılmıştı."[54]

---

[53] Thamer, *abm*, s. 292.

[54] John Weiss, *Ideology of Death*, Ivan R. Dee, 1996, s. 76.

Johann Georg Hiedler'in içinde bulunduğu koşullar dikkate alındığında 44 yaşındaki işsiz ve muhtemelen boykotçu, yoksul ve günlük geçimini bile zor temin eden lonca üyesi bir gezgincinin 1836 yılının Eylül-Ekim aylarında bir 'aşk sürevenine' çıkarak uzak bir kente gidip 40 yaşının üstündeki bir hizmetçi kadını gebe bırakabilmesi olası mıdır? Georg Hiedler'in yatacak yatağı bile bulunmayan biri olduğu ve ölüm tehdidi altında yaşadığı bilindiğine göre böylesi bir serüvenin kahramanı olabileceğini düşünmek zordur. Kaldı ki Eylül-Ekim ayı boykotların en şiddetli ve yaygın olduğu dönemdi.

Bir an için tarihçilerin senaryosunun gerçek olduğunu ve Georg Hiedler'in bu aşk gezisini yaparak Maria Anna'yı çalıştığı meçhul kentte gebe bıraktığını düşünelim. Bu durumda da ortaya şöyle bir soru çıkmaktadır: Yoksulluktan yatacak yatağı dahi bile bulunmayan Georg Hiedler iyi kötü maaşı ve babasının çiftlik evinde ve arsasında pay hakkı bulunan Maria Anna'yı hamile bıraktığı halde acaba niçin onunla evlenmek istememiştir? Neden bu evliliği tam beş yıl erteleyerek 1842 yılına değin beklemiştir? Daha önemlisi, Maria Anna'nın doğurduğu erkek çocuğa niçin kendi adını vermemiş ve onu evlat edinmeyi hiç istememiştir? Georg Hiedler 1842'de Maria Anna'yla evlenmiş, fakat beş yaşındaki Aloys'u istememiştir. Maria Anna'yla bu şartla evlendiği, Maria Anna'nın bu evlilik gerçekleşince çocuğu derhal terk etmiş olmasından bellidir. Maria Anna evlenir evlenmez Aloys'u Georg Hiedler'in erkek kardeşi Johann Nepomuk Huetler'e bırakmış ve ölünceye kadar (1847) onu bir daha ne aramış ne sormuştur. Acaba bu terk ediş J. Fest'in dediği gibi "bu kadının çocuğu doğru dürüst yetiştiremeyeceğini düşünmüş"[55] olmasından mı kaynaklanmıştı? Yoksa Georg Hiedler, 'başkasının

[55] Fest, *a.g.e.* s. 15.

çocuğuna babalık yapmak istemediği için mi' bu çocuğu reddetmişti? 45 yaşında baba olmuş bir erkekle 42 yaşında ilk ve 'erkek' çocuğunu doğurabilmiş bir köylü kadını için böylesine kesin terk etme olayı başka nasıl açıklanabilir ki?

Maria Anna Schickelgruber, 7 Ocak 1847'de Strones'e yakın Klein-Motten Köyü'nde öldü. Ölüm raporunda boğaz enfeksiyonu sonucu tıkanma yazıyordu.[56] Öldüğünde 52 yaşındaydı. Ağır çalışma koşulları onu erken denilebilecek bir yaşta hayattan kopartmıştı. O öldüğü zaman son 5 yıldır görmediği biricik oğlu(!) Aloys 10 yaşındaydı. Johann Georg Hiedler ise onun ölümünden sonra 'anlaşıldığı kadarıyla bir köşeye çekilmiş,'[57] ve karısından 10 yıl sonra ölmüştü. Tarihçilere göre Georg Hiedler öldüğünde 65 yaşındaydı.

Johann Georg Hiedler gerçekten de birçok tarihçinin birbirlerinden alıntı yaparak yazdıkları gibi 65 yaşında ölmüş müydü? İlginçtir ki Georg Hiedler nedense, ölümünden yaklaşık 19 yıl kadar sonra sapasağlam bir şekilde Aloys Schickelgruber'in adını Aloys Hitler olarak değiştirdiği 6 Haziran 1876'da Döllersheim Kilisesi'nin papazının karşısına çıkmış ve Aloys'un gerçek babasının kendisi olduğunu söylemişti. Bu ad değiştirme sırasında Georg Hiedler 84 yaşındaydı ve öldüğü kabul edilen yaştan tam 19 yıl daha fazla yaşamıştı. Ancak son 19 yılını nerede ve nasıl geçirdiği bugüne kadar çözümlenememiş bir sır olarak kalmıştır. Tıpkı Aloys'un ad değiştirme işlemi sırasında olaya tanıklık eden şahsın gerçekte Georg Hiedler değil kendisinden 15 yaş küçük 1807 doğumlu kardeşi Johann Nepomuk Huettler olduğunun öne sürüldüğü gibi. Günümüzde akademisyenler hangi kardeşin Döllersheim'da bulunup Aloys'un 'babalığına' tanıklık ettiğine

---

[56] Fest, *a.g.e.* s. 16.

[57] Toland, *a.g.e.* Cilt I, s. 4.

karar verememişlerdir. Bir kısmı Georg Hiedler'in çoktan öldüğünü ve tanıklık edenin Johann Nepomuk Huettler olduğunu öne sürmekte, bazıları da tam tersine Georg Hiedler'in birdenbire ortaya çıkıp Döllersheim papazına bizzat kendi itirafını yaparak Aloys'un kilise defterinde boş bırakılmış olan 'baba adı' hanesine adını yazdırıp onu evlatlığa kabul ettiğini doğrulamaktadır. Adolf Hitler'in yaşamındaki 'belgeli' karışıklıklardan bir diğeri de budur. Acaba Aloys'un ad değiştirme gününde hangi kardeş ölü, hangisi sağdı?

Şurası kesindir ki sağlığında Johann Georg Hiedler, küçük Aloys'u evladı olarak kabul etmemiş ve ona babalık yapmak istememişti. Aynı şekilde kesin olan bir diğer husus da Maria Anna'nın evlenir evlenmez Aloys'u terk etmiş ve bir daha da ona bakmamış olmasıdır. Georg Hiedler ile Maria Anna çifti bir çocuk sahibi 'tek' yoksul aile değildi. On binlerce aile üstelik çok çocuklu ve yoksuldu. Yoksulluk nedeniyle çocuklarını terk etmeleri çok ender rastlanan bir olaydı. Dahası Maria Anna her ay bir Yahudiden çocuk için para alıyordu. Adolf Hitler bu ödemeleri doğrulamıştı. Öyleyse çocuk niçin terk edilmişti? Açıktır ki ne Georg Hiedler çocuğun gerçek babasıydı ne de Maria Anna gerçek annesi. İkisi de kan bağıyla bağlı olmadıkları bu çocuğa bakmak istememişlerdi. Muhtemeldir ki çocuğa gönderilen parayı almışlar, fakat çocuğu başkasının bakımına terk etmişlerdi. Maria Anna, Aloys 10 yaşındayken öldüğüne göre son üç yıl Yahudiden gelen parayı kim almıştı? Parayı ya kocası almıştı ya da onun erkek kardeşi. Bu ödemelerin nasıl ve kime yapıldığı belli değildir. Eğer ödeme Aloys'a yapıldıysa bu kez de ortada bir yeddiemin bulunması gerekirdi - ki ortada böyle bir kişi yoktu.

Küçük Aloys'un gerçek babası Georg Hiedler değil de onun erkek kardeşi Johann Nepomuk Huettlerse kendisinden 12 yaş

büyük olan sevgilisi Maria Anna'nın kendi çocuğunu doğurmasına rağmen onunla değil de ağabeyiyle evlenmesine çok üzülmüş olmalıdır. Üstelik köy dedikodularına göre Aloys'un babası olarak kendisi gösteriliyordu. (Johann Nepomuk 1888'de öldüğünde çocuklarına miras bırakmadı. Ne var ki Aloys Hitler onun ölümünden sonra 6 bin Gulden ödeyip bir çiftlik satın aldı. Bu paranın kendisine Johann Nepomuk'tan kaldığı söylendi.)

Johann Nepomuk sevdiği kadının(!) ağabeyiyle evlenmesinden sonra çocuğun getirip kendisine bırakmasına hiç itiraz etmemişti. Aloys annesinin soyadı olan Schickelgruber'i taşıyarak 13 yaşına değin Johann Nepomuk'un evinde yaşamıştı. İlginçtir ki Aloys, annesi olduğu varsayılan kadının kendisine bıraktığı soyadını terk ettikten sonra Hitler soyadını almıştı. Oysa 6 Haziran 1876'da kilise defterinde boş duran 'baba adı' hanesine hangi kardeşin adı yazıldıysa o soyadını alması gerekirdi. Dolayısıyla soyadının Huettler veya Hiedler olarak yazılması gerekirdi, ama ikisi de yazılmamış ve doğrudan doğruya, hiçbir yasal dayanak olmaksızın Schickelgruber'in üstü çizilmiş, yerine Hitler adı işlenmişti.

Birçok tarihçinin de gözlemlediği gibi 'Hitler' bir Avusturyalı için çok bilinen bir ad değildi. Muhtemelen Çekçe 'Hidlar' veya 'Hidlarcek' adlarının bir şekliydi. Bu Çekçe adların çeşitli yazılış ve söyleniş tarzları Waldviertal bölgesinde 1430 yıllarından beri biliniyordu. O dönemde Hydlar veya Hytler şeklinde yazılmıştı. Adolf Hitler'in ilginçtir ki babası Aloys tarafından değil annesi Klara tarafından bir büyükbabası 1650 yılında Georg Hiedler adını taşımıştı. Klara'nın annesinin adıysa önce Johanna Hitler'di. Johann Poelzl'le evlendikten sonra değişmişti. Soyadı yazımlarında değil, fakat okunuşta şive farklılıkları rol oynuyordu. Tıpkı Shakespeare İngiltere'sinde olduğu gibi.[58] Hitler adı bazen

[58] Toland, *a.g.e.* Cilt I, s. 3.

Hüttler bazen Huettler ve Hidler olarak okunuyor ve öyle yazıya geçiriliyordu.[59]

Adolf Hitler'in ailesindeki adların karşılığına bakarken Nepomuk adı da ilgi çekmektedir. Bu ad da tam bir Alman adı değildir. Gerçi Avusturya'da biliniyordu, fakat Avusturya'da ortaya çıkmış değildi. Bu da Çekçe'den alınmıştı ve bu dilde çok saygın sayılan 'Nepomucen' adından bozmaydı. Çek dilinde bu adın anlamı 'işkenceye dayanan erkek'ti.[60] Bu ad 1340-1393 yılları arasında Prag'da yaşamış Johann Nepomucen adlı bir saray papazından alınmıştı. Bu şahıs Kral IV. Wenceslaus'un karısı Kraliçe Sophie'nin sırdaşıydı. Cinsel iktidarsızlık çeken kral kraliçenin kendisini hangi erkekle aldattığını öğrenmek için Papaz Nepomucen'i sorguya çektirmiş, fakat ağzından söz alamamıştı. Bunun üzerine kendisini elleri bağlı olarak nehre attırmış, ancak papaz kraliçenin sırlarını açıklamadan ölmüştü.[61] Papaz Nepomucen, Nepomuk adıyla 1729'da Katolik Kilisesi tarafından Aziz ilan edilmişti. Çek-Avusturya-Almanya üçgeni içinde kalan Çeklerin yaşadığı Moravya bölgesinde çok sevilen bir azizdi. Tarihçi John Tolyand'ın belirttiği gibi, "Hitler ailesinden birisinin de söylediği gibi ailede Moravyalı kanı vardır."[62]

Aziz Nepomuk, ünlü Çek din reformcusu Jan Hus'un öncüsü ve onun örnek aldığı ruhani lider olmuştu. Hus'un biyografisini yazan Richard Friedental'in belirttiğine göre Nepomuk'un cesareti Jan Hus'un üzerinde azımsanmayacak bir etki yapmıştı. Jan

---

[59] Shirer, *a.g.e.* ss. 6-7.

[60] Richard Friedenthal, *Jan Hus, heretique et rebelle,* Calmann-Levy, Traduit de l'allemand par Denise Meunier, Munich, 1972, s. 51.

[61] *The Book of Saints,* a.g.e. s. 305.

[62] Toland, *a.g.e.* Cilt I, s. 3.

Hus, Bohemyalı ilk milliyetçi din adamıydı.[63] Hus'un yakılarak idam edilmesinden sonra fikirleri General Johann Ziska tarafından yaygınlaştırıldı ve ilk Moravya Kardeşleri Örgütü (Brethren) 1430'lu yıllarda Adolf Hitler'in ailesi olduğu varsayılan Hiedler/Huettler soyağacının yaşadıkları Aşağı Avusturya'da çok yaygınlaştı. Uzun yıllar Katolik Kilisesi tarafından ezildiler ve yasaklandılar. Bu baskılar sonucunda bir kısmı kılıç zoruyla yeniden eski kiliselerine döndürüldü, fakat Moravya Kilisesi'ni gizlice yaşattılar. Bu kilise 1722'de ilk kez Dresden'de yeniden açılabildi. Bu açılışa kadar Hus'a bağlı kalan kardeşlik örgütü 'Unitas Fratrum' gizli faaliyet gösterdi. Kendi özel yerleşim alanlarını kuran bu Moravyalılar 'Herrnhuettler,' veya kısaca 'Huettler' adıyla tanınıyorlardı.[64] Almanya'da Martin Luther'in başlattığı Protestan hareketinin öncüleri işte bu Nepomuk-Jan Hus ikilisine bağlı kalan Moravyalı 'Huettlerler' olmuştu. Hitler *Kavgam*'da dedesinin 'gecekonducu' (cottager) olduğunu yazmıştı. İlginçtir ki 'Huettler' de aynı anlamda kullanılan bir addı. O da Hitler adı gibi 'küçük mülk sahibi' (kulübede yaşayan) anlamında kullanılan bir sıfattı. Bu ad benzerliği de Katolik Hitler ailesinin geçmişinde Moravya inancının ve kanının bulunduğunun bir işaretidir.

Oğluna ünlü Çek Azizi'nin adını koyan Martin Hiedler hiç kuşkusuz oğlunu bu cesur din adamıyla özdeşleştirmek istemişti. Dolayısıyla Johann Nepomuk için, adını ve kimliğini kutsal Çek Azizi'nden almış bir köylüydü demek yanlış olmaz. İlginçtir ki Johann Nepomuk'un yetiştirdiği Aloys da, onun oğlu Adolf Hitler de sanki gizli bir bağ varmış gibi Katolik Kilisesi'nden

---

63 Aloys Jirasek, *Old Czech Legends,* trans. Maria K. Holecek, Forest Books, Unesco, 1992, s. 198.

64 *The Encyclopedia of American Religions,* Vol. I., J. Gordon Melton, Editor, Triumph Books, 1991, s. 28.

daima uzak durmuşlar ve onu hep eleştirmişlerdi. Moravyalılar da aynı bakış açısıyla Katolik Kilisesi'ni eleştirmişlerdi.

Johann Nepomuk'un üç kızı olmuştu. Bunlardan en büyüğü Johann Poelzl'le evlenmişti. Bu çiftin kızı Klara ise Aloys'le evlenmiş ve Adolf Hitler'in annesi olmuştu. Burada yine tipik Hitlervari esrarengiz bir durum söz konusuydu. Bazı tarihçilerin iddialarına göre Aloys'un gerçek babası Johann Nepomuk'tu. Bu durumda Johann Nepomuk oğlu Aloys'u torunu Klara'yla evlendirmiş oluyordu. Bu da tipik bir ensest ilişki demekti. Adolf Hitler de ensest ilişkiden doğmuş bir çocuktu!

Aloys, Klara'nın annesi Johanna'dan sadece yedi yaş küçüktü ve onunla aynı evde büyümüştü. Ortada ensest ilişki olmadığını ve Aloys'la Klara'nın evliliğinin geçerli sayılmasını sağlamak için Papalık'tan bir belge almak gerekiyordu. Nedir ki bu belgeye Klara'nın torun değil yeğen olduğu yazılmış ve izin bu şartla verilmişti. Vatikan'ın bir adamın oğlunu torunuyla evlendirmesi için izin vereceğini ummak çılgınlıktı. Hitler ailesinde 'olmaz' yoktu. Kimbilir belki de Hitler gerçekten de ensest ilişkiden doğmuştu. Hitler'in 'zalim' diye nitelendirdiği babasına duyduğu hınç ve öfkeyle 'zavallı' dediği annesine beslediği aşırı acıma duygusunun derinliklerinde belki de bu ensest ilişkiyi bilmek yatıyordu.

Johann Nepomuk'un ikinci kızı Walpurga, Josef Romeder (veya Ramader) adlı biriyle evlenmişti. Bu şahıs ünlü ad değiştirme gününde hazır bulunan dört kişiden biriydi.

'Walpurga' adı da Nepomuk gibi kutsallığı olan bir addı. 710-779 yılları arasında, daha çok Pagan Almanların yaşadıkları Heidenheim kentinde yaşamış Walpurgis adlı bir rahibeye atfen kullanılıyordu. Azize Walpurga'nın adı 8. yüzyıldan itibaren 'mucizevi tedavi ve büyücülükte' anılmaktaydı. Katolik Kilisesi'nin *Azizler Kitabı*'na göre her yıl Walpurga Kayası diye bilinen bir

kayadan kutsal bir yağ akmaktaydı ve bu 'Walpurga Yağı' her derde deva bir ilaçtı.

Walpurga sadece Katolikler için değil, dikkat çekicidir ki, Şeytan'a tapan Satanistler için de çok kutsaldı. Karabüyü ve Okültizmle uğraşanlar her yıl 25 Şubat gününde Azize Walpurga'nın adıyla gizli bir ayin yaparak 'kanlarını arıtıyorlardı.' Bu kan arıtma töreni (blood purification), hem gizli hem de Katolik Kilisesi'nin dogmalarına aykırıydı. Garip, ama şu da bir gerçektir ki, Adolf Hitler ünlü kitabı *Kavgam*'ın her sayfasında Katolik Kilisesi'ne aykırı düşmek pahasına büyük halası(!) Walpurga'nın adaşı adına düzenlenmiş Karabüyü ve Okült törenlerindeki gibi 'kan arıtma' ve 'arı kan' tezlerini işlemiş ve savunmuştu.

İşte kendi adı işkenceyle öldürülmüş bir Çek Azizi'ne atfen konmuş olan bu cahil köylü, kendi kızına da 'büyücülerin azizesi'nin adını koymuştu ve Aloys da biri azizlik diğeri azizelik iddiasında olan bu insanların arasında büyümüştü. Bu garip ev ortamında Aloys kendisiyle ve girdiği aileyle ilgili bazı bilinmeyenleri mutlaka öğrenmiştir. Bunların neler olduklarını belgeleyebilmek olası değildir. Bilinen şudur ki 13 yaşındayken bu garip evi ve insanları terk ederek talihini Viyana'da denemiştir. Yıllar sonra bir sabah İmparatorluk Gümrük Müfettişi olarak köyüne dönmüş ve öne sürüldüğüne göre Johann Nepomuk'la üç kişiyi yanına alarak her ne pahasına olursa olsun adını değiştirmek amacıyla onları Döllersheim papazının karşısına çıkartmıştır. 'Gizli örgütlere' üye olanların adlarını değiştirmeleri veya ikinci bir ad almaları gerektiğine göre, yoksa Aloys Hitler gizli bir örgüte mi alınmıştı?

Birçok insan adından hoşnuttur, ama olmayanlar da vardır. Bir de adından hoşnut olduğu halde değiştirmek zorunda kalanlar vardır. Örneğin papalar bu tip insanlardır. Adlarından hoşnut olsalar da değiştirip yeni bir ad almak zorundadırlar.[65] Lewis Spence,

[65] Bu konuda özellikle bkz: *Hitler's Pope*, John Cornwell, Penguin, 1999.

Ölüler Kitabı'ndan söz ederken, "Tüm doğaüstü varlıklar, iyi ya da kötü olsunlar mutlaka gizli bir ad taşırlar. Bu adları öğrenenlerin bu güçleri kendi istekleri doğrultusunda kullanabildiklerine inanılır," demişti.[66] Antik dönemde adlara atfedilmiş gizemli güçler vardı. Bazı esrarengiz adların etrafında gizli örgütler oluşturulmuştu. G.A. Gaskell'in dediğine göre, "ad ve onun formu, Madde'nin ve Ruh'un sembolik değerlerini gösteren varlıklardı."[67] Gaskell ayrıca her adın bir kalitesi bulunduğunu ve bu adın alınmasıyla söz konusu kalitelerin edinildiğini göstermişti.[68] Çok dikkat çekicidir ki Aloys ad değiştirme gününde yasal olarak kendisine Hiedler/Huettler soyadlarından birini alması gerekirken sadece bazı Yahudi aileler tarafından kullanılan 'Hitler' soyadını alarak belki de bir tür Yahudilik kalitesi edinmiş oluyordu!

Kutsal kitaplara göre ilk ad değiştirici Tanrı'ydı. İsrailoğulları'nın Tanrısı Elohim Abraham'ın (İbrahim Peygamber) ve karısı Sarah'ın adlarını değiştirmiş, böylelikle onlara yeni bir Ruh ve Beden, diğer bir deyişle yeni bir kimlik ve kişilik vermişti.

Hitler'in babası da bazı nedenlerle kendisine yeni bir kimlik ve kişilik edinmek istemiş ve bu amaçla harekete geçmişti. İyi de etmişti! Zira yıllar sonra oğlu Adolf Hitler'i stadyumlarda selamlayarak geçen yüzbinlerce Nazinin 'Heil Hitler' yerine 'Heil Schickelgruber' diye bağırmaları gerçekten de kulağa hiç hoş gelmeyecekti![69]

Ayrıca, Peter Matheson, *The Third Reich and the Christian Churches*, Edinburgh, 1981.

66 Lewis Spence, *An Encyclopedia of Occultism*, Citadel Press, 1993, s. 135.

67 G.A. Gaskell, *Dictionary of All Scriptures and Myths*, Gramercy Book, 1981, s. 288.

68 Gaskell, *a.g.e.* s. 525.

69 Toland, Cilt I, s. 5.

1.4. AD DEĞİŞTİRME OYUNU

> Biz iki Tanrı tanıyoruz: Biri gökyüzünde, diğeri yeryüzünde. Yeryüzündeki Tanrı Almanya'dır.
>
> Adolf Hitler[70]

6 Haziran 1876 sabahı Johann Nepomuk Huettler, yanına damadını ve iki akrabasını alarak Weitra Kasabası'ndaki notere gitti. Noterin huzurunda bir itirafta bulundu ve kardeşi Georg Hiedler'in kendisine evlilik dışı ilişkisinden Aloys adlı bir çocuğun doğmuş olduğunu söylediğini açıkladı. Johann Nepomuk kardeşinin bu çocuğu evlat edinmek istediğini de ekledi.[71]

Ertesi gün, 7 Haziran 1876'da aynı kişiler bu kez de küçük Aloys'un doğum kayıtlarının bulunduğu Döllersheim Kilisesi'ne gittiler.[72] Johann Nepomuk bu kez de tanıklar damadı Josef Rodemer ve akrabaları Johann Breiteneder ve Engelbert

---

[70] Konrad Heiden, *The Führer*, Caroll and Graff Pub. Inc., New York, 1999, s. 493.

[71] Toland, *a.g.e.* s. 4.

[72] Waite, *a.g.e.* s. 149.

Paukh'un önünde Peder Josef Zahnschirm'e aynı itirafı yaptı ve Weitra Noteri'nin imzaladığı ifadesini verdi. Üç tanık tarafından noter huzurunda imzalanmış olan belgeyi okuyan Peder Zahnschirm, bu beyanı yeterli saydı ve kilise defterinde Aloys Schickelgruber'in boş bulunan 'baba adı' hanesine Georg Hitler adını yazdı. Bu şahsın Spital'de oturduğunu ve Katolik olduğunu ekledi. Alois'un adını ve soyadı olan Schickelgruber'i çizdi, yerine Aloys Hitler yazdı.

Tarihçilere göre Johann Nepomuk ve üç tanık okuryazar değillerdi. Dolayısıyla belgenin altına üç tane (XXX) işareti koyarak imza atmışlardı. Bu işaret Aziz Andrew (Andreas) Haçı anlamına geliyordu ve 'cross saltire' veya 'crux decussata' diye bilinen bu haçın üzerinde Aziz Andrew'un çivilenerek öldürüldüğüne inanılıyordu. Aziz Andrew Haçı sihirli bir güce sahipti ve kötü ruhları uzaklaştırmada kullanılırdı.[73] Bu Haç Katolik Kilisesi'nden çok Rus ve Yunan Ortodoks Kiliseleri'nin kutsal haçıydı ve Aziz Andrew da İskoçya'nın, Rusya'nın ve Yunanistan'ın koruyucu Azizi'ydi.

Bu ad değiştirme ve evlat edinme olayında çok garip bir durum vardı. Yasalara göre evlat edinilecek olan kişinin annesi ya da babası olduğunu iddia eden kişinin bizzat hem noterde hem de kilisede hazır bulunması gerekiyordu. Oysa J. Fest'in yazdığına göre anne Maria Anna Schickelgruber bu tarihten 30 yıl önce ölmüştü. Evlat edinen baba Georg Hiedler ise bu tarihten 19 yıl önce ölmüştü.[74] Dolayısıyla da ortada ne anne ne de baba vardı. Ortada ölmüş kardeşini bir adama baba olarak tescil ettirmek isteyen cahil ve yoksul bir köylüden başka kimse yoktu! Kaldı

---

[73] *Dictionary of Symbolism,* Cultural Icons and the Meanings, Behind Them, Hans Biedermann. Trans. James Hulbert, A. Meridian Book, 1994, ss. 81-84.

[74] Fest, *a.g.e.* s. 16.

ki Georg Hiedler Spital Köyü'nde de yaşamıyordu; kilisenin tam arkasındaki mezarlıkta karısı Maria Anna'nın yanındaki mezarda yatıyordu! Ve onun mezarı da Temmuz 1938'de Adolf Hitler tarafından yeryüzünden kaldırılmıştı.

Görünüşe bakılırsa, Peder Zahnschirm nedense üst üste hatalar yapmıştı. Johann Nepomuk'la kardeşinin soyadları aynı değildi, Peder bunu atlamıştı. Johann Nepomuk Huettler, Johann Georg Hiedler'in kardeşi olduğunu beyan etmiş ve onun Aloys Schickelgruber'in gerçek babası olduğuna yemin etmişti. Buna rağmen kayıtlara kardeşinin adının Georg Hitler, evlat edineceği kişinin adını da Aloys Hitler olarak yazdırmak istemişti ve Peder bunu da kabul etmişti. Oysa ortada bu ad ve soyadı değişikliklerinin yapıldığını gösteren hiçbir belge yoktu.

Tarihçi John Toland'ın yazdığına göre "bu değişikliklerin altında ne imza ne de tarih vardı."[75] Anlaşılan Peder Zahnschirm kendi yaptığı değişikliklerin altına imzasını atmayı da unutmuştu. Bu durumda yapılmış olan değişikliklerin hiçbir yasal dayanağı yoktu. Yazar J. Fest'in dediği gibi, "ortada yasalara uygun hiçbir değişiklik yokken kilise kararı geçerli sayılmış ve Ocak 1877'den itibaren Alois Schickelgruber resmen Aloys Hitler sayılmıştı."[76]

Ne var ki bu esrarengiz değişiklikler zinciri bu kadarla da sınırlı kalmamıştı. Bu ad değiştirme olayının bambaşka bir yönü daha vardı. Bu kez olayın kahramanı Johann Nepomuk Huettler değil, doğrudan doğruya noterde ve kilisede gerçek baba olduğunu itiraf eden Johann Georg Hiedler'di! Hani şu 19 yıl önce ölmüş olan kardeş! Nasıl olduysa bu ölü canlanmış ve 84 yaşında notere ve kiliseye bizzat giderek oğlu Aloys'la birlikte ve yine aynı üç tanık önünde değişiklikleri yaptırmıştı. İlginçtir ki,

---

[75] Toland, *a.g.e.* s. 5.

[76] Fest, *a.g.e.* s. 16.

inanılmaz gibi görünse de olayın bu versiyonu biraz daha akla uygun gibidir.

Amerikalı ünlü gazeteci ve yazar William L. Shirer, Hitler'in yükselişini ve düşüşünü bütün ayrıntılarıyla başından sonuna dek izlemişti. Çok uzun yıllar Almanya'da gazetecilik yapmış, tüm gelişme ve savaşlara tanık olmuştu. Onun yazdığına göre Johann Nepomuk Huettler değil, 30 yıl ortadan kaybolan Georg Hiedler bir sabah beklenmedik bir şekilde ortaya çıkarak Weitra'daki notere gitmiş ve ifade vermişti. Shirer şöyle yazmıştı:

"Maria Anna 1847'de ölmüştü. Johann Hiedler bu olaydan sonra 30 yıl ortadan kaybolmuştu, ama 84 yaşında yeniden ortaya çıktı ve Waldviertel'in Weitra Kasabası'ndaki notere giderek üç tanığın önünde Aloys Schickelgruber'in babası olduğunu yemin ederek onayladı. Nedir ki Georg Hiedler'in yeni soyadı nasıl olmuşsa artık Hitler'di. Bu yaşlı adamın niçin bunca yıl beklediği ve ortadan kaybolduğu hiçbir zaman belgelendirilemeyecektir."[77]

Ancak bilinen olaylar da vardı. Örneğin Maria Anna, Georg Hiedler'in ilk değil ikinci eşiydi. 1824'te Georg Hiedler adı belli olmayan bir kadınla evlenmişti. Kadın dört aylık hamileydi ve evlilikten beş ay sonra bir oğlan çocuk doğurmuştu.[78] Nedir ki doğumdan kısa bir süre sonra ana-oğul evde ölü bulunmuşlardı. Rastlantı bu ya, onun oğlu(!) Aloys da yıllar sonra tıpkı babası gibi evlilik dışı ilişkiden bir oğlan çocuk babası olmuş, ama çocuk ve adı Thelka olan, fakat soyadı bilinmeyen bu köylü kadın da bir süre sonra ölmüşlerdi!

Peder Zahnschirm belki de Georg Hiedler-Hitler'i karşısında bizzat bulduğu için fazla belgeye gerek görmeden değişiklikleri

---

[77] Shirer, *a.g.e.* s. 7.

[78] Shirer, *a.g.e.* aynı yerde.

yapmıştı.Yoksa deneyimli bir papazın bunca hatayı aynı gün aynı belgede yapmış olabileceğini düşünmek olası değildir.

Gariplikler bitmek bilmiyordu. Georg Hiedler acaba niçin 30 yıl ortadan kaybolmuştu? Nasıl ve nerede yaşamıştı, ne yapmıştı? Oğluyla görüşmüş müydü? Soyadını niçin Hiedler'den Hitler'e çevirmişti? Rastlantı mıdır değil midir belli değildir, ama kendi ailesinde bu soyadını taşıyan hiç kimse yoktu, ama oğlu Aloys'un evlendiği Klara'nın annesi Johanna'nın kızlık soyadı Hitler'di. Ve bu kadın da Aloys'un babası sayılan Georg'un erkek kardeşi Johann Nepomuk Huettler'in kızıydı. Nasıl olmuş da Johann Nepomuk Huetler'in kızı babasının soyadıyla değil de, yıllar sonra amcası Georg Hiedler tarafından alınan Hitler soyadıyla evlenebilmişti, çözmek mümkün değildir. Klara'nın annesi Johanna Hitler 19 Ocak 1830'da Spital'de doğmuştu ve o sırada Georg Hiedler 38 yaşındaydı ve henüz soyadını değiştirmemişti.

Weitra'daki notere ve Döllersheim'daki kiliseye giden kişinin Johann Nepomuk Huettler değil de ağabeyi Johann Georg Hiedler olduğunu gösteren bir tek belge vardır. Bu da 29 Mart 1932 tarihini taşıyan ve Sankt Poelten (Aşağı Avusturya'dan sorumlu baş kilise) Dioces Kayıt Dairesi tarafından gönderilmiş olan memorandumdur.[79] Bu belgede tanıklardan Josef Rodemer'in adı Rademer, tanık Paukh'un adı da Pautsch olarak geçmektedir. Aynı belgede Döllersheim Kilisesi'nde gerçekleştirilen ad değiştirme işleminin tarihi ise 23 Kasım 1876 olarak belirtilmiştir. Nedense Hitler'in ailesiyle ilgili arşivlerdeki birçok belge bizzat Naziler tarafından yok edilmişken 1932 tarihli bu belge sanki birileri bulsunlar istenmişçesine özenle saklanmıştı. Kaldı ki bu belgeyi temin etmek için Sankt Poelten Kilisesi'ne resmen başvuruda bulunulmuş olması gerekmekteydi. Bu başvu-

---

[79] Heiden, *The Führer,* s. 40.

ru kim tarafından yapıldıysa yanıtı muhtemelen birkaç ay içinde yukarıda tarihi belirtilmiş olan memorandumla verilmişti.

Her ne olmuşsa sonuçta da Aloys Schickelgruber, Georg Hitler'in oğlu yapılmış ve adı Aloys Hitler'e çevrilmişti. Bundan sonra öz amcası sayılan Johann Nepomuk Huettler'in kızı Johanna Hitler, Johann Poelzl adlı bir çiftçiyle evlenmiş ve ileride Aloys'un karısı, Almanya'nın Führeri Adolf Hitler'in annesi olacak olan Klara Poelzl'i doğurmuştu. Böylece iki kardeşten birinin oğlu diğerinin torunuyla evlenmiş oluyordu. Bu nedenledir ki Aloys'tan tam 23 yaş genç olan Klara, evliliği süresince kocasına 'Aloys Amca' diye hitap etmişti. Küçük Adolf Hitler annesinin babasına 'Amca' diye hitap ettiği bir aile ortamında büyümüştü. Annesi belki de küçük Adolf'tan da babasına 'Baba' dememesini ve 'Baba Amca' demesini istemiştir, bilinmez. Nedir ki küçük Adolf sevgili, biricik annesinin her gece 'Amcasıyla' aynı yatağı paylaştığını hep düşünmüş olmalıdır. Hatta belki de buna özendiği için kendisi de yeğeni Geli Raubal'la evlilik dışı bir ensest ilişki başlatmıştı. Genç, güzel yeğen Geli de metresi olduğu adama 'Alf Amca' diye hitap ediyor ve her gece koynuna giriyordu. Geli Raubal, Adolf Hitler'in baba 'bir' kız kardeşinin kızıydı.

Georg Hiedler'in ilk karısının adı ve soyadı hiçbir kayıtta yoktur. Bu kadının soyadı Hitler olabilir miydi? Eğer böyleyse Georg Hiedler'in soyadını nasıl Hitler'e çevirdiği biraz anlaşılır hale gelir. Belki de, iki Huettler/Hiedler kardeşler iki Hitler kız kardeşle evlenmişlerdi. Ancak bu konuda hiçbir belgeye rastlanmamıştır.

Shirer'in özgün açıklaması Spital'de oturma meselesini de çözer mahiyettedir. Şöyle ki, eğer Georg Hitler gerçekten de 84 yaşına kadar yaşamış ve Peder Zahnschirm'in karşısına çıktıysa ona sözlü olarak Spital'de yaşamakta olduğunu da söylemiş olmalıdır.

Nasıl insanlardı bu Hiedler/Huettler ailesinin üyeleri?

Bu ailede garip evlilikler, beklenmedik ölümler olmuştu. Bir baba oğlunu, bir anne de tek çocuğunu terk etmişti. Birkaç aylık hamile kadınlarla zorunlu evlilikler yapılmış, bazen de kadınlar evlilik dışı ilişkiden doğurdukları çocuklarıyla birlikte esrarengiz şekilde ölüp gitmişlerdi. Katolik Kilisesi yasakladığı halde akrabalar evlenmişler, ensest ilişkiler kurmuşlar, soyadlarını hiçbir yasal dayanak bulunmadan değiştirmişler, kim oldukları bilinmeyen şahıslardan ne için ödendiği bilinmeyen paralar almışlar, garip şekilde yıllarca ortadan kaybolup birdenbire ortaya çıkmışlardı. Bütün bunlar yetmezmiş gibi Almanya'nın Führeri Adolf Hitler'in aile soyağacında bir de zihinsel ve bedensel özürlülerle, intihar edenler takımı vardı.[80] Adolf Hitler'in baba tarafından kuzeni sayılan bir JosefVeit'ın üç çocuğu da zihinsel özürlüydü, bunlardan biri akıl hastanesinde intihar etmişti.

Bu Veit soyadıyla ilgili tuhaf bir olay vardır. 1938'de Alman Komünistleriyle birlikte çalışan ve 'Köln şehrinin Kızıl Papazı' diye tanınan Georg Fritze (1874-1839) 3 Mart tarihinde ünlü Tanrıbilimci Karl Barth'a bir mektup yollamıştı. Fritze mektubunda yakın dostu ve Anti-Nazi 'Dayanışma ve Kardeşlik' Örgütü'nün üyesi Anatomi Profesörü Otto Veit'ın 1 Ekim 1937 tarihinde üniversiteden uzaklaştırıldığını ve mümkünse bu şahsa İsviçre'nin Basel Üniversitesi'nde bir görev verilmesini rica etmişti. Otto Veit, Fritze'nin belirttiğine göre yüzde yüz Aryan değildi. Veit'in büyükbabası ve babası Aryan değildiler, annesi ve anneannesi ise Aryan'dılar. Fritze mektubunda ilginç bir cümle kullanmış ve bunun altını çizmişti: "Otto Veit 'size bu mektupta yazamayacağım bazı nedenlerle' Almanya'yı terke zorlanıyor."[81] Otto Veit hangi nedenlerle Almanya'yı terke zorlanmıştır, bellidir.

---

[80] Waite, *a.g.e.* ss. 204-205.

[81] Hans Prolingheuer, *Der Rote Pharrer,* Paul Rugenstein, 1989, ss. 133-34.

1937'de safkan Aryan olmayanlardan sadece Yahudiler Almanya'yı terk etmeye zorlanmışlardı, gerisine oturma izni verilmişti.

Otto Veit, 88. doğum gününde 17.10.1972'de Köln'de ölmüştü. Kızıl Papaz ise bu mektubu yolladıktan bir yıl sonra Naziler tarafından öldürülmüştü. Bu Otto Veit'ın Adolf Hitler'in akrabası Josef Veit ailesiyle bir kan bağı var mıydı bunu saptayamadık. Ancak Adolf Hitler Viyana'da parasız yaşarken bu uzak akrabası Veit ailesinden bir miktar borç para almıştı ve hiçbir zaman geri ödememişti.

Köy dedikodularına bakılırsa Schickelgruber ailesi zihinsel ve bedensel özürlü insanların yumağı gibiydi. Linz şehrinin arşivlerindeki bir belgeye göre Hitler'in annesi Klara'nın kız kardeşi Johanna kamburdu ve muhtemelen şizofrendi.[82] Klara ablasını kendi evine almıştı ve ruhsal sağlığı bozuk olan bu teyze küçük Adolf'a uzun süre 'annelik' yapmıştı! Aile içindeki yüksek ölüm oranı da belki genetik bozukluklardan kaynaklanmıştı. Hitler'in en yakın kuzeni, annesinin diğer kız kardeşi Theresia'nın oğlu Edward Schmidt de kambur ve konuşma özürlüydü. Bazı tarihçilerin öne sürdüklerine göre Adolf Hitler'in kendisi de muhtemelen tek testisliydi.

Aloys Hitler nasıl bir insandı?

Hayatının dönüm noktalarıyla ilgili bilgiler nasıl ki birbirini tutmuyorsa onun karakteriyle ilgili bilgiler de son derece karışık ve çelişkilidir.

Aloys Hitler de oğlu Adolf gibi bir hayvan dostuydu. Fakat o kurda, köpeğe ve/veya ıstakoza değil de arılara düşkündü. Aloys'un hayatındaki tek ve özel merakı arıcılıktı. Arı, Okültizmde ve semboller dünyasındaki en önemli yaratıktır. İlginçtir ki, sembolik olarak arıya atfedilmiş olan özelliklerin ta-

[82] Waite, s. 205.

mamı Aloys Hitler'de de vardı. Örneğin arı, Hans Biedermann'ın anlattığına göre meslekte hızla yükselmeyi, genç kadınlara düşkünlüğü ve erkeklerin genç bakireler bulmalarında aracılık yapmayı temsil ediyordu.[83] Almancada kullanılan 'arılar yolu' kavramıyla havanın ölülerin ruhlarıyla dolmuş olması anlamına geliyordu. Hıristiyan İkonografisi'nde arı kovanı kiliseyi temsil ederdi. Aynı şekilde arı, Alman folklorunda 'Bakire' demekti ve Aloys da bakirelere çok düşkün bir adamdı. Eski Efes'te arı, 'ana tanrıça' sembolizmini göstermekteydi. İlginçtir ki Adolf Hitler, *Kavgam*'da daima 'ana tanrıça'dan ve onunla bağlantılı kavramlardan sıkça söz etmişti. Küçük Hitler'in hayran olduğu Napolyon ailesinin soyluluk arması da rastlantıya bakın ki arıydı. Almanya ve İngiltere'de günümüzde de geçerli olan inanca göre arılar bir eve girerlerse o evden mutlaka bir ölü çıkardı. Anlaşılan Aloys'un arıları onun evini en az yedi kez ziyaret etmişlerdi!

Oğlu Adolf Hitler'e göre babası sarhoş, zalim ve öfkeli bir adamdı ve o dönemin tüm erkekleri gibi erkek çocukları eğitmenin en doğru yolunun onları sürekli dövmekten geçtiğine inanmıştı. Fakat tarihçilere göre Aloys Hitler, "üniforması içinde bütün kadınların beğendikleri müthiş yakışıklı ve çekici bir erkekti."[84] Sadık bir devlet memuru, köyünün en saygıdeğer adamı ve kendisiyle gurur duyan bir insandı.[85]

Gerçekte, Aloys içkiye değil, ama kadınlara düşkün ve onlarsız yapamayan bir adamdı. Üç kez evlenmişti. Evlendiği her kadını da bir sonraki eşiyle aldatmıştı. Diğer bir anlatımla evli olduğu halde aynı çatı altına aldığı başka bir kadını hamile bırakmış, evdeki eşi ölünce de onunla evlenmişti. Birinci karısı ölüm dö-

---

[83] Hans Biedermann, *a.g.e.* ss. 34-36.

[84] Toland, s. 6.

[85] Waite, s. 161.

şeğindeyken ikinci karısını hamile bırakmış, ikinci karısı ölüm döşeğindeyken de yan odada üçüncü karısını hamile bırakmıştı! Aloys belki de etimolojik adı itibariyle adaş olduğu Frankların Kralı Clovis'e özenmişti. Bilindiği gibi günümüzde Fransa'da ilk 'Ulusal Kahraman' ilan edilen Kral Clovis de güzel bakirelere düşkünlüğüyle tanınmıştı.

Robert Neumann'ın belirttiği gibi oğlu Adolf'un kadınlarla ilişkileriyse nörotik bir eğri çizmişti. "Bavyera'daki saray yavrusu evine üvey kız kardeşiyle kızını bakıcı olarak almıştı. Kız kardeşinin kızı Geli Raubal'a delice âşık oldu. Fakat inanılmayacak kadar kıskançtı. Geli'nin kendi şoförüyle gizli bir aşk yaşadığından kuşkulanıyordu. Bu nedenle Münih'e dönmüşlerdi. Bir öğleden sonra Geli Raubal apartmanda ölü bulundu. Sarışın genç kadın Hitler'e ait tabancayla vurulmuştu. Maria (Mimi) Reiter, Hitler'le ilişkiye girip yaralanmadan kurtulan tek kadındı. Hitler ünlü olunca onunla evlenmek istemiş ve metresi olmuştu. Ünlü değilken Hitler'e yüz vermeyen Mimi'yi şimdi metres edinen Hitler bir süre sonra onu SS subaylarından biriyle evlendirip başından atmıştı. Eva Braun ise, bilindiği gibi onunla birlikte intihar etmişti. Hitler, Eva'yla intihar etmesinden 18 saat önce evlenmişti ve evliliği kendisiyle birlikte intihar etmesi koşuluna bağlamıştı."[86]

Adolf Hitler'in hayatına giren altı kadın yedi kez intihar denemesinde bulunmuşlardı ve bunlardan üçü hayatına son vermiş, biri ise ağır yaralı olarak kurtarılmıştı. Rastlantı bu ya, Aloys Hitler'in hayatına giren üç kadın esrarengiz şekilde hastalanarak ölmüş, oğlu Adolf Hitler'in hayatına girmek talihsizliğini yaşamış olan üç kadınsa intihar etmişti. Bunlardan Suzi Liptauer, evliydi ve Hitler'le

[86] Robert Neumann with Helga Koppel, *The Pictorial History of The Third Reich*, Bantam Books, 1967, s. xxii.

geçirdiği gecenin sabahında kendisini astı. Baba-oğul Hitlerler birlikte oldukları altı kadını öbür dünyaya yolcu etmişlerdi.

Tarihçi Werner Maser -ki Hitler'in yasal haklarının resmi savunucusudur- Hitler'in evlilik dışı bir oğlu olduğunu açıklamıştı. Jean Marie Loret adlı bu kişi Hitler'in Güney Fransa'da yaşadığı evlilik dışı bir ilişkiden doğmuştu. Loret, babasının(!) kopyasıydı ve 1985'te öldü. Nedir ki kan bağı tam olarak saptanamamıştı. Hitler'in üvey kardeşi Angela Raubal'ın oğlu Leo Raubal da, ilginçtir ki, Hitler'e çok benziyordu. Bazı açık hava toplantılarında Naziler onu Hitler'in dublörü olarak kullanmışlardı.

Yeniden Aloys'in hayatına dönelim. Bilindiği gibi Aloys on üç yaşındayken evini terk etmiş ve Viyana'ya gitmişti. Bir tarihçinin yazdığına göre, "burada bir ayakkabıcının yanında çalışmaya başlamıştı. Beş yıl sonra mesleği öğrenmiş, fakat hayatta daha iyi bir yere gelebilmek için sınır muhafızı olmak için başvuruda bulunmuştu. Böylelikle devlet memurluğuna geçmiş ve toplumsal hiyerarşide din adamlarından bir üst sıraya çıkmıştı. Yirmi dört yaşına geldiğinde özel bir sınavı başarıyla tamamlamış ve Waldviertal gibi yoksul ve geri kalmış bir bölgeden gelen genç bir insanın düşlerinde bile göremeyeceği bir pozisyona yükselmişti. 1875'e kadar atamalar olağandışı bir hızla Aloys'u yükseltmiş ve bu yıl içinde Inn Nehri üzerindeki Alman sınır bölgesi Braunau Gümrük Dairesi'nde müfettiş olmuştu."[87] Aloys o sırada 38 yaşındaydı ve tüm tarihçilerin ortak kanısına göre İmparatorluk Avusturya'sında onun gibi yoksul geçmişi olan, az eğitimli birinin böylesine önemli bir göreve atanması olağanüstü bir durumdu. Garip bir rastlantı olsa gerek Aloys'un oğlu Adolf Hitler de 16 yaşında okulu terk ettiği halde Avrupa'nın imparatorlarından bile daha güçlü bir mevkiye gelebilmişti!

---

[87] Toland, *a.g.e.* s. 4.

Bu olağanüstü başarıya kendi gayretiyle mi ulaşmıştı, yoksa birileri kendisine gizli veya açık destek mi sağlamışlardı? Gerçekten de ilk sekiz yıllık eğitimini tamamlayabilmiş birisi için İmparatorluk Gümrükleri Başmüfettişliği gibi bir göreve gelebilmek olağandışıydı. Bu tür görevler İmparatorluk Avusturya'sında sadece soylu ailelerin çocuklarına ya da sarayın çevresindeki yüksek burjuva ailelerine veriliyordu. Aloys'ta ise bu göreve gelebilmesi için gerekli olan bu iki özellik de yoktu.

Bu durumda şöyle bir soru sorulabilir: Genç Aloys'a ya kendisine para göndermiş olan Yahudi ailesi, ya da saray ve çevresinde tanıdıkları olan, hatırı sayılan, sözü dinlenen başka bir şahıs destek olmuştu. Birinci olasılık hakkında ortada hiçbir belge yoktu. Fakat ikincisi hakkında bazı ipuçları vardır.

Bu kişi kuvvetle muhtemeldir ki Johann Rupert Hammerling'di.[88] Avusturya'nın ünlü ulusal şairi ve yazarı Hammerling! Bu şair Aloys Schickelgruber'le uzaktan akrabaydı.[89] Genç Aloys herhalde bu şairin kendisiyle bağlantılı olduğunu Viyana'ya gelmeden önce öğrenmişti.

Johann Rupert Hammerling, 24 Mart 1830'da Waldviertal'ın idari bölgesi Zwettl'a bağlı Kirchberg-am-Walde'de doğmuştu. Bu doğum yeri Maria Anna Schickelgruber'in yaşadığı Strones Köyü'nün bitişiğindeydi. 1870'te Johann Rupert adını değiştirmiş ve kısaca Robert Hammerling diye tanınmış ve şöhreti yakalamıştı. 1866'da Hitler ailesinin en belirgin özelliklerinden olan 'kısmi felç' geçirmiş ve ömrünün geri kalan kısmını evinden ve yatağından çıkamadan yaşamak zorunda kalmıştı. Tam 23 yıl

---

88 Robert Hamerling, *1830-1889, "Gedenkblatt zum 100. Geburtstage,* 24 Marz, 1930.

89 Friedrich Heer, *Der Glaube des Adolf Hitler,* Anatomie Einer Politischen Religiositat, Bechtle Verlag, 1968, s. 16.

yatalak yaşayan Hammerling, 1889'da Adolf Hitler'in doğumundan birkaç gün önce yaşamakta olduğu Graz kentinde ölmüştü.[90]

Hammerling, Avusturya ve Almanya'daki 'milliyetçi' çevreler içinde çok saygı duyulan bir tür 'Başrahip' gibi bir şöhretti. Aloys onu mutlaka ziyaret etmiş olmalıdır. Evi daima genç şair ve yazarlarla dolup boşalan Hammerling, kendi köyünden ve akrabası sayılan bu genç adama herhalde ilgi göstermişti. İlginçtir ki Hammerling'in genç şair ve yazar dostları arasından biriyleriki yıllarda Adolf Hitler'e 'babalık' yapmıştı. Bu adam ünlü şair ve yazar Dietrich Eckart'tı.[91] Avusturyalı yazar Friedrich Heer'e göre Eckart, Adolf'un 'Baba Dostu'ydu.[92] Eckart, Aloys'la Hammerling'in evinde tanışmış olabilir miydi? Bunu belgelemek zordur. Ama Eckart'ın, Adolf Hitler'e sanki oğluymuş gibi yardımcı olduğu kesindir.

Hammerling, Eckart'ın şairlikte yücelttiği biriydi. Münih'te Hammerling'in hayranı olan genç yazar ve şairler onun adına 'Münihli Şairler' adlı bir dernek kurmuşlardı. Hammerling'in ender bulunan bir fotoğrafı dikkatlice incelenirse Adolf Hitler'in yüz yapısıyla -özellikle de ağız, burun ve alın- şaşırtıcı benzerlikler taşıdığı görülür. (Bkz. Ek)

Aloys'un olağandışı mesleki başarılarında[93] Hammerling'in yardımı ve desteği olmuş mudur? Muhtemelen olmuştur. Çünkü özellikle gümrük memurları ve demiryolcular arasında hem Hammerling hem de onun milliyetçilik anlayışı pek çok taraftar

---

[90] Dr. W.N. Hargreaves-Mawdsley, *Dictionary of European Writers*, Everyman's Reference Library, 1968, s. 244.

[91] Hitler ve Eckart birlikte aynı kitaba imza atmışlardı. Bu, 1924 yılında basılan bir broşürdü ve adı da *Musa'dan Lenin'e Kadar Bolşevizm*'di.

[92] Heer, *a.g.e.* ss. 20-21.

[93] Toland, *a.g.e.* s. 4. Ayrıca Fest, a.g.e. s. 15.

toplamıştı. Daha sonraki yıllarda ortaya çıkan Nazi Partisi'nin ilk üyelerinin çoğu demiryolcu ve gümrükçüydü.

Hammerling de tıpkı Aloys gibi yoksul ve eğitimsiz, geri kalmış bölge Waldviertal'dan gelmesine rağmen Viyana'da başarıya ulaşabilmişti. Hatta o, kırsal bölgeden gelip başkentte ünlü olabilmiş ilk ve tek kişiydi. Sarayda ve bürokraside birçok yakın dost edinmişti. Kitaplarında mitolojiye ağırlık vermiş, Alman Ulusçuluk anlayışını geliştirmiş ve 'Pan-Germanizm' akımının temellendirilmesinde rol oynamıştı.1876'da yayımlanan romanı *Aspasia* (3 cilt) 1882'de İngilizceye çevrilerek yayımlanmıştı. Hammerling şiirlerinde hep Waldviertal'ı ve köylüleri betimlemiş, bu yöreye duyduğu bağlılığı yücelterek dile getirmişti.

Hammerling Katolik bir aileye doğmuş olmasına rağmen, adını değiştirirken Kilisesi'ni de değiştirmiş ve 'Anababtist' olmuştu. Katolikliğe şiddetle karşı olan Anababtizm, radikal Reformasyon döneminde ortaya çıkmıştı. Bu akıma yön vermiş olan Jacob Hütter'in ve Hans Hut'un taraftarları günümüzde de varlıklarını sürdürmektedirler.[94] Bu iki kişi Avrupa'daki ilk 'Özgür Kiliseleri' kurmuşlar ve Almanya'da ve Avusturya'da sayısız taraftar edinmişlerdi. J. Gordon Melton'un yazdığına göre "Hut bir yeraltı örgütü kurmuş ve Bavyera ve Avusturya'da bu hareketi yaymıştı."[95] F. Heer'in yazdığına göre Hammerling Jan Van Leyden'in 'Gestalt'inde gelecekteki Alman siyasal dinci akımın lideri olarak Adolf Hitler'i görmüştü. Adolf Hitler 1930'da Almanya'da Hammerling'in '100. Doğum Yılı' münasebetiyle bir kitapçık bastırılmasını ve onu tanıtan yayınlar yapılmasını istemiş ve bu kitapçık basılarak bedelsiz dağıtılmıştı.

---

[94] J. Gordon Melton, Ed. *The Encyclopedia of American Religions*, Triumph Books, 1991,Vol. I, s. 50.

[95] Melton, *a.g.e.* ss. 50-51.

Norman Cohn'un yazdığına göre, "Anababtistler kendilerini herkesten ayrı tutarlardı... Onlar kendilerini, yeryüzündeki 'Seçilmiş' kişiler olarak görürlerdi. Onlara göre tek 'Seçilmiş' olan Anababtistler doğrudan doğruya Tanrı tarafından yönlendirilmekteydiler."[96] (Bilindiği üzere Yahudiler kendilerini tek 'Seçilmiş' millet kabul ederler. Anababtistler bu nedenle Yahudilere düşmandırlar.)

Anababtistler, Hans Hut, John Ball ve Ulrich von Hutten'in izleyicileri gibi anti-klerikal (din adamları düşmanlığı) bir savaşın kışkırtıcılığını yapmışlardı. Anababtist radikallerden Adolarius (Adolf) Huttener, Erfurt şehrinde Jan Hus'un Taborist diye bilinen taraftarlarıyla aynı ülküyü dile getirmişlerdi. Bu gruplar daha sonra çok ünlenen 'Nihai Çözüm' (final solution) ve 'Nihai Hesaplaşma' (Abrechnung) kavramlarını siyaset literatürüne ilk sokanlardı. "İsa Mesih Anababtistlere bir kılıç verecek ve o kılıçla intikamımızı alacağız. Yeryüzündeki tüm günahları, tüm hükümetleri ezeceğiz; tüm malları ortaklaştıracağız ve vaftiz olmayı reddeden herkesi kılıçtan geçireceğiz."[97]

Rastlantı olsa gerek Adolf Hitler de Anababtistler gibi yazılarında ve kitaplarında ağırlıklı olarak nihai çözüm ve nihai hesaplaşma kavramlarını kullanmıştı. Hitler de Tanrı'nın sadece kendisine verdiği 'Alınyazısı'na uygun davrandığını ve yine Tanrı'nın sadece ona verdiği bir kılıçla tüm günahları (başta komünizm ve Yahudilik) ve hükümetleri ortadan kaldıracağını ve vaftiz olmayanları (Nazi olmamakta direnenleri) kılıçtan geçireceğini söylemiş ve ilginçtir ki sözünde de durmuştu. Nazi ressamları bundan dolayıdır ki Adolf Hitler'i elinde 'sihirli' bir kılıç taşıyan Töton Şövalyesi olarak resmetmişlerdi.

---

96 Norman, Cohn, *The Pursuit of the Millennium, Revolutionary Millenarians and Mystical Anarchists of the Middle Ages,* Temple Smith, 1970, s. 253.

97 Cohn, *a.g.e.* s. 255.

'Nihai Çözüm' ve 'Nihai Hesaplaşma' kavramları Anababtistler için olduğu kadar Adolf Hitler için de neredeyse kutsal bir anlam taşımıştı. Hitler'in yazdığı tek kitap olan *Kavgam*'a ilk ad olarak 'Nihai Hesaplaşma' adını koyması hiç kuşkusuz rastlantı değildi.

Kitabın bu özgün adını yayıncısı '*Kavgam*' olarak değiştirmişti. Norman Cohn, Anababtistler'la ilgili şu bilgileri eklemişti: "Anababtistler özel olarak devlete daima kuşkuyla bakmışlardır. Bu kurumun kendileri için gerekli olmadığını ve olamayacağını düşünürlerdi. Birçok Anababtist devlet memuru olmayı reddetmişti ve devleti korumak için askerlik yapmayı da şiddetle kınamışlardı."[98] Adolf Hitler de Habsburg Hanedan Devleti'ni reddetmiş ve devlet memuru olmak istememişti. Ayrıca bu Devlet'i korumak için askerlik yapmaya da karşı çıkmıştı. Hiç kuşkusuz Adolf Hitler'i Anababtistler'in 'Bağımsız 40 Tarikatı'ndan[99] birisiyle özdeşleştirmek zordur, ama Katolikken Anababtist olan Hammerling gibi o da aynı görüşleri savunmuştu. Hitler'in siyasal ve dinsel görüşleriyle Robert Hammerling'in ve Anababtistlerin görüşleri arasındaki benzerlikler şaşırtıcıdır. Belki de bu nedenle Alman geleneğinde sık rastlanan bir kelime oyunuyla bir dönem Münih'te Adolf Hitler'e 'Robert' Hitler denilmişti.

Yine ilginç bir rastlantı olsa gerek Hammerling'in adını ve Kilisesi'ni değiştirmesinden bir süre sonra Aloys da adını değiştirmişti. Ancak Hammerling gibi Kilisesi'ni de değiştirdiğini gösteren hiçbir belge yoktur ya da henüz ortaya çıkarılmamıştır. Ancak bilinen bir şey varsa o da Katolik Kilisesi'nden, Roma'dan ve Papa'dan nefret ediyordu. Katolik Kilisesi'ne yılda bir kez, o da Kayzer'in doğum günü olan 18 Ağustos'ta giderdi, onun

---

[98] Cohn, *a.g.e.* s. 254.

[99] Cohn, *a.g.e.* s. 253.

dışında Kilise'nin önünden bile geçmezdi.[100] Bu doğum günü için Kilise'ye gittiğinde de üniformasını giyer ve ayine değil Kayzer'e uzun ömür dileyen sözlerin okunduğu bölüme katılırdı. Aloys'un Katolik Kilisesi'nden nefreti o boyuttaydı ki eşlerinin birinden doğan çocuğu öldüğünde ne Kilise'ye ne de mezarlığa gitmişti. Eşinin de törenlere katılmasını yasaklamıştı. Hiç kuşkusuz Kilisesi'ni değiştirseydi işini ve pozisyonunu da kaybederdi. Belki de bu nedenle değiştirmemiştir.

Aloys Hitler, belki de Hammerling gibi Kilisesi'ni açıkça değiştirmemişti, ama Moravya-Hus çizgisine bağlı Rafizi 'Özgür Kilise' ekolünün temsilcisi bir gruba gizlice üye olmuştu. Aloys 'Özgür Ruh' (Free Spirit) diye bilinen bu eleştirel akımın dile getirdiği ve Katolik Kilisesi'nin hiyerarşik yapısını hedef alan suçlamaları açıkça savunmuştu. Aloys'un 8 Ocak 1903 tarihinde yerel basında yer alan ölüm ilanına adı sanı bilinmeyen yarı-gizli bir örgüt imza atmıştı. Aloys Hitler'in gazetede yer alan ölüm ilanında 'aramızdan ayrıldı' şeklinde bir ifade ve altında da şu anonim imza vardı: 'Özgür Okul Dostları' (Frei Schule).[101] Bu özgür okul yüzyıllardır yasaklı olan ve sadece yeraltı faaliyetleriyle varlığını sürdürmüş bulunan gizli 'Özgür Ruh' örgütünü kamufle eden örgütün adıydı. Avrupa'da "Sapkın" (Heretik) büyü ve sihir özellikle 12. yüzyılda hızlı bir gelişme göstermişti. 13. ve 14. yüzyıllarda, bu uygulamalarla uğraşan Kilise-dışı yeraltı örgütlerinden sadece 'Özgür Ruh' (Free Spirit) kendisini rasyonalize ederek Avrupa'ya ağırlığını koyabilmişti.[102]

'Özgür Ruh' hareketi 13. yüzyılda Fransa'da ortaya çıkmıştı ve Katolik Kilisesi'ne başkaldıran ilk 'Yeraltı Kilisesi'ydi. Bu

---

[100] Heer, *a.g.e.* s. 18.

[101] Heer, *a.g.e.* s. 18.

[102] Edward Peters, *The Magician, The Witch and The Law,* Pennsylvania, 1978, ss. 40-42.

akımın taraftarları papaların hışmına uğramışlar ve çoğu kadın binlerce taraftarı yakılmışlar ve işkence görmüşlerdi. Ünlü Jacob Hütter ve Hans Hut hareketleriyle Jan Hus ve ondan sonra da ünlü Martin Luther hep bu 'Rafizi' ve gizli muhalefet damarının etkisinde kalmışlardı. İşte Aloys Hitler bu hareketin 19. ve 20. yüzyıllardaki iki önemli kolundan birine, gizlice üye olmuştu. Bu, ana muhalefet akımının ikinci kolu elitist bir topluluktu: Adı 'Özgür Düşünce' idi. (Ateisdiği esas alanlar anlamında.) 1919'da tahtını bırakarak Hollanda'ya göç eden Kayzer 2. Willhelm'in kendi yazdığı *Anılar* kitabında, "Özgür Düşünenler Örgütü'nün üyeleri benimle dostluk kurmayı hiç istemediler. Liderleri son derece geçimsiz bir insandı ve daima bana muhalif olmuştu,"[103] diye yazmıştı. Bu 'Özgür Düşünce' (Freidenker) örgütü 1917 Bolşevik İhtilali'nden sonra özellikle Almanya'da çok yaygınlaştı. 1930'larda Alman Komünist Partisi'yle çalışan FDV (Özgür Düşünce Derneği) Ateizmi savundu. Hitler'in akrabası olma ihtimali bulunan Otto Veit'ın üyesi olduğu 'Dayanışma ve Kardeşlik' Örgütü de bununla bağlantılıydı.

Hitler'in ailesindeki 'Moravya Kanı' konusu hemen hiç araştırılmamıştır. Ailenin tüm geçmişinin bağlı olduğu Waldviertal bölgesi Ortaçağ'ın 'Heretik=Rafizi' hareketlerinin en yoğun yaşandığı coğrafyaydı. Bu nedenle de Katolik Kilisesi'nin ağırlıklı olduğu Başkent Viyana'da sevilmezlerdi ve geri bırakılmışlardı. Bu bölgede yüzyıllardır varlığını gizlice sürdüren Jan Hus taraftarı bir örgütlenme vardı. Bunlar Roma'ya, Papa'ya ve Katolikliğe şiddetle karşıydılar. 1830'lu yıllarda Jan Hus geleneğine bağlı bu örgüt Papa'yı açıkça eleştiriyor ve Katolikleri adlarını ve

[103] *The Kaiser's Memoirs, Wilhelm II, Emperor of Germany 1888-1918.* English translation by Thomas R. Ibarra, Harper and Brothers Publishers, 1922, s. 31.

Kiliseleri'ni değiştirmeye davet ediyordu. Bu akımı daha sonraki yıllarda propagandasını o yıllarda çok ünlenmiş olan 'Los-von-Rome' (Roma'dan Kurtul) hareketiyle dile getirdi. Almanya ve Avusturya'daki ilk anti-Semitik ve anti-Katolik siyasal parti işte bu hareket olmuştu. Bu akımın lideri Georg Ritter von Schönerer'di ve bu şahıs Adolf Hitler'in kendi beyanıyla onun en sevdiği siyasetçiydi. Adolf Hitler çocukluğunda Schönerer adına 'Heiligen Ritters Georg' (Georg'un Kutsal Şövalyeleri) adlı bir örgüt kurduğunu yazmıştı. İlginçtir ki Schönerer de Hitler'in ailesi gibi Waldviertal'dan gelmeydi, ama o zengin bir ailenin oğluydu. Hammerling'le çağdaş ve dosttu.

Baba-oğul Hitlerlerin yaşamları boyunca edindikleri en yakın dostları Çek-Moravya asıllı kişiler olmuştu. Bunlardan Josef Cerny, Çek olmaktan gurur duyan bir 'Alman' vatandaşıydı. Cerny, Hitler'in kitabı *Kavgam*'ı baştan aşağıya yeniden yazmıştı. Hitler'in binleri bulan gramer hatalarını düzeltebileceği kadar düzeltmiş ve onun hiç bilmediği bazı konuları da kitaba eklemişti.[104] Karl Wesseley de Cerny gibi Çek olmaktan gurur duyan bir Almandı ve Aloys Hitler'in tüm yaşamı boyunca dost bildiği ve sırlarını paylaştığı tek kişiydi.[105] Büyük bir olasılıkla Hiedler/Huettler ailesinin bilinen ilk büyükbabası Stephen Hiedler (1672, Walterschlag doğumlu) Hus geleneğinden gelen ve 'Kan Bağı Temizliği'ne bağlı kalmak için daima kendileri gibi olanlarla iç evlilikler yapmış olan 'Herrnhutter' Cemaati'ne mensup Çek-Moravya asıllı biriydi. Bu dinsel topluluğun özelliği 'Ari Kan' inancından yola çıkarak 'Ari Irk' görüşüne gelmiş olmalarıydı. İsa'nın 'Temiz Kanının' Yahudiler ve diğerlerince kirletilmesine şiddetle karşı çıkıyorlardı.

---

[104] Adolf Hitler, *Mein Kampf*, Translated by Ralph Manheim, Hougton Mifflin Company, 1971, s. xvııı. (Türkçesi: *Kavgam*)

[105] Smith, *a.g.e.* s. 32-33 ve 85f.

Garip, ama gerçektir ki, Adolf Hitler 1933'te iktidara geldikten sonra 'Yeni Alman Hıristiyanlığı' diye yeni bir Kilise kurdurmuş ve hem Protestan hem de Katolik kiliselerini dışlamıştı. Bu kilisenin yayımladığı İncil'de tek kelimeyle dahi Yahudi sözünün geçmesine izin verilmemişti. İsa Mesih ise, aslen esmer ve Yahudi bir haham olduğu halde, bu İncil'de 'Soylu Bir Alman Prensi' olarak gösterilmiş ve irikıyım, sarışın, mavi gözlü, uzun saçlı, kulağı küpeli bir Töton Şövalyesi olarak tanıtılmıştı!

Waldviertal ve Hitler'in doğduğu Braunau çok ilginçtir ki tüm Ortaçağ boyunca medyumların, büyücülerin, cadıların, gizli ilimlerle uğraşan 'Karabüyü' üstatlarının ve doğaüstü güçlere sahip insanların doğup büyüdükleri bölgeydi. Bu bölgede sayısız gizli örgüt vardı. Ve 'doğaüstü güçlere sahip' oldukları öne sürülen pek çok insan bu bölgede yetişmiş ve tüm Avrupa'da adlarını duyurmuşlardı. İrlandalı Okültist ve yazar J.H. Brennan'a göre dünyaca ünlü medyum Madame Stockhammes burada doğmuştu. Benzer şekilde Rudi ve Willi Schneider kardeşler de bu bölgede doğmuşlardı. Bu iki kardeş inanılmaz bir psiko-kinetik güce sahiptiler. Bu güç sayesinde ellerini kullanmadan sadece bakışlarıyla uzakta duran cisimleri hareket ettirebiliyorlardı. Fransız Okült tarihçileri Louis Pauwels ve Jacques Bergier'in ortak araştırmaları sonunda yazdıklarına göre işte bu Schneider kardeşler kendi anneleri tarafından değil son derece garip ve gaipten haber alabilen bir sütanne tarafından emzirilmişlerdi. Aynı yazarların öne sürdüğüne göre bu garip sütanne sadece Schneider kardeşleri değil başka bir erkek çocuğu da uzun süre emzirmişti. Bu çocuk Adolf Hitler'di.[106]

---

[106] J. H. Brennan, *Occult Reich,* Futura Pub., 1976, s. 27.

İkinci Bölüm

BAY KURT

2.1. KADER TANRISI BÖYLE BUYURDU

> Bir devlet adamının sonunun nasıl olacağı çok önceden gökyüzündeki yıldızlara yazılmıştır.
>
> Adolf Hitler, *Kavgam*, 1924[1]

Aloys Hitler aynı yerde uzun süre yaşayamayacak kadar sıkıntılı ve kasvetli bir adamdı. Hayatının son 25 yılında tam 11 ev değiştirmişti. Aloys'un kadınlarla kurduğu ilişkiler de aynı kasvetli eğriyi çizmişti. Üç kez evlenmiş, bir de evlilik dışı bir beraberlik yaşamıştı. İlk eşi Anna Glassl-Hörer'di. Bu kadınla evlendiğinde Aloys 27, eşi ise 41 yaşındaydı. Anna Glassl da tıpkı Aloys'un annesi olduğu varsayılan Maria Anna gibi bu geç yaşında anne olmak istemiş, ama evlendikten hemen sonra esrarengiz bir hastalığa yakalanmıştı. Anna Glassl bu hastalığın pençesinde uzun süre yatalak kaldıktan sonra 1883'te ölmüştü. Anna Glassl evlilik için Aloys'a yüklü bir çeyiz, para ve en önemlisi daha üst bir sınıfa katılabilme olanağını getirmişti. İlginçtir ki o da tıpkı kocası Aloys gibi sonradan evlat edinilerek nüfusa geçirilmişti. Onu

---

[1] Adolf Hitler, *Mein Kampf*, s. 81.

evlat edinmiş olan kişiyse İmparatorluk Gümrükleri'nde görevli çok üst düzeyde bir bürokrattı.

Eşinin hastalığı sırasında Aloys, Franziska Matzelberger adında otellerde temizlikçilik yapan bir kadını evine almış ve onunla yaşamaya başlamıştı. Anna Glassl öldükten sonra Aloys 'Fanni' diye çağırdığı bu kadınla evlendi. Nedir ki ilk eşi hasta yatağında ölümü beklerken yandaki odada Franziska, Aloys Hitler'e bir oğlan çocuk doğurmuştu. Baba Aloys oğluna kendi adını vermiş ve onu Aloys Jr. olarak onurlandırmıştı. Fakat oğlunu nüfusuna geçirmemişti. İlk eşinin ölümünden iki ay sonra Franziska bu kez de bir kız çocuk doğurmuştu. Aloys bu çocuğuna da Angela adını vermişti. Daha sonra Adolf Hitler'in metresi olan güzel yeğen Geli Raubal bu kardeşin kızıydı.

Kaderin cilvesine bakın ki Aloys'un ikinci eşi de evlendikten çok kısa bir süre sonra hastalanıp yatağa düşmüş ve o da tıpkı Anna Glassl gibi yan odaya taşınarak ölümü beklemeye başlamıştı. Aloys boş durmayı hiç sevmediği için hemen 'amcası'(!) olduğu Klara Poezl'ü hamile bırakmıştı. Bereket Franziska, Aloys'u fazla bekletmemiş ve bir yıl evli kalıp iki çocuk doğurduktan sonra 1884'te henüz 23 yaşındayken veremden ölmüştü. Aloys, garip evlilik takvimine göre 1883-85 sezonunda üç evlilik yaşamış, üç eş ve üç çocuk sahibi olmayı başarmıştı. Bir Katolik için bu kendi çapında bir rekordur!

Aloys ikinci eşini de öbür dünyaya yolcu ettikten sonra 7 Ocak 1885'te bu kez ikinci eşinden bir yaş büyük olan yeğeni Klara'yla evlenmişti. Şimdi kendisi 48, eşiyse 25 yaşındaydı. Aradaki yaş farkından olsa gerek Aloys üçüncü eşini de mezara gönderemeden ilk iki eşinin onu bekledikleri mekâna kendisi gitmiştir. Aloys'un bu evlilikten beş çocuğu olmuştu. Bazı tarihçilere göre de altı çocuğu olmuştu. Bunlardan Otto adlı oğlu

ya doğumda ölmüş ya da doğumdan bir gün sonra ölmüştü. Bu tarihçilere göre Aloys'un aynı yıl içinde iki oğlu birden ölmüştür.[2] Aloys'un ölen çocuklarının adları şöyleydi: Gustav, doğumu 1885, ölümü 1887; İda, doğumu 1886, ölümü 1888; Edmond, doğumu 1894, ölümü 1900. Aloys bu çocuğunun ölümünde ne Kilise'ye ne de mezarlığa gitmişti. Karısı Klara'nın gitmesine de izin vermemişti. Diğer iki çocuktan Paula 1896'da doğmuş ve 2. Dünya Savaşı'nı da atlattıktan sonra uzun yıllar Viyana'da yaşamış ve 1960'ta ölmüştü.

Adolf Hitler ise 20 Nisan 1889'da Aloys'un 7. yerleşim yeri olan Braunau am Inn'de 219 kapı numaralı binada -Gasthof zum Pommer- akşamüstü saat 18:30'da dünyaya gelmişti.

Adolf Hitler'in dünyaya geldiği sırada Polonya'daki aşırı Ortodoks Yahudilerin yaşadıkları Getto'da çok ilginç bir olaya tanık olunmuştu. Shinever Zaddik adıyla ünlenmiş bir haham birdenbire fenalaşmış ve baygınlık geçirmişti. Çevresindeki kişiler onun sayıklamakta olduğunu fark ettiler ve hemen notlar aldılar. Shinever Zaddik aynen şunları söylemişti: "Haman'dan çok daha kötü bir adam dünyaya geldi. Bu adam bize çok kötülük yapacak. Dua edin de onun ölümü 'missah meshuna' (sıra dışı ve korkunç akıbet) olsun."

Adolf Hitler, gerçekten de Yahudilere çok kötülük yapmış olan Haman adlı kişiden daha beter biri olmuştu. Yahudilerin kutsal kitaplarında anlatılan Haman, Adolf Hitler'in çırağı bile olamazdı.

Adolf Hitler doğumundan iki gün sonra öğle vakti 15:15'te Adolfus adıyla vaftiz edilmişti. Kendisine 'Prinz' adlı muhtemelen Yahudi Dönmesi olan bir aile 'koruyucu anne-baba' (godpa-

---

[2] Ian Kershaw, *a.g.e.* s. 4.

rents) tayin edilmişti.[3] Dikkat çekici olan husus Aloys'un hiçbir çocuğuna kendi ailesinde(!) yer alan büyüklerinin adlarını vermemiş olmasıydı. Aloys, anlaşılan kendi geçmişinde çok bol olan Maria Anna ve/veya Johann ve Johanna gibi adları çocuklarına intikal ettirmemeyi uygun görmüş ve bambaşka adlar seçerek Avusturya'daki bu köklü geleneği hiç dikkate almadığını göstermişti. Oysa geleneklere göre her baba ilk erkek ve kız çocuğuna anne ve babasının adlarını koymakla yükümlüydü. Aloys bu davranışıyla herhalde ailesi olduğu varsayılan insanlardan kesin bir kopuş yapmak istemişti. Nitekim ilk oğluna babasının değil kendi adını vererek ailesinin tarihini kendisiyle başlattırmak istemişti.

Adolf Hitler, Aloys'un üçüncü evliliğinden doğmuştu. Gariptir ki, babasının 3. oğlu, annesininse 3. çocuğuydu. Benzer şekilde babasının 'hayatta kalmayı başaran' 3. çocuğuydu. Annesinin ise 'sağ' kalabilen ilk çocuğu oldu. Adolf Hitler, tüm yaşamı süresine '7' sayısının kendisine uğur getirdiğine inanmıştı. Masaya oturduğunda 7 kez vurur, suyu 7 yudumda içer ve içinde 7 sayısının yer aldığı tarihlere ve olaylara özel bir ilgi gösterirdi. Babasının 3. oğlu olması, annesinin 3. ve sağ kalmayı başaran 1. çocuğu olması onda bu sayıya karşı (3+3+1=7) büyük bir tutku uyandırmıştı. Şaşırtıcıdır ki, Adolf Hitler tam 7 kez ölümden kurtulmuştu!

Sayılara ve bunlarla ilgili büyü, sihir ve uğur gibi işlemlere merak insanlığın ilk yerleşim duraklarına, Sümer'e, Babil'e, Mısır'a, Hindistan ile Çin'e kadar gider. Avrupa'daki Yahudi gettolarında olduğu kadar Hıristiyan âleminde de sayılara atfedilen sırlar çok önem taşımıştır. Sayılarda sihirli güçlerin bulunduğuna dair inanç Yahudilerin 'mezuzot' denilen muskaları evlerine asmalarıyla somut anlam kazanmıştı. 19. yüzyılda 'Bembo Tableti' diye bilinen astrolojik ve alfabetik metinlerden hazırlanmış

---

[3] Heiden, *The Führer*, s. 42.

Kabbalistik bir sayı ve kader hesaplama muskası, tüm Avrupa gettolarında baş köşede tutuluyordu.

Benzer şekilde, Hıristiyanlar da sayıların sihirli gücüne inanmışlardı. Örneğin Matta İncili'nde yer alan İsa Mesih'in soyağacı bir tür sayı büyüsüne dayandırılmıştı. Bu soyağacında belirleyici olan sayı '7' idi. Buna göte Matta, Hz. İbrahim'den Davut Peygamber'e (Kral David) kadar 42 kuşak saymıştı. Diğer İncil yazarı Luka ise Tanrı'dan İsa Mesih'e kadar 77 nesil geçtiğini belirtmişti. Bu soyağacı sıralamasında yazarlar Davut'un adının sayısal değeriyle İsa Mesih'in Geneolojik (soybilim) sayısal değerini özdeşleştirmişlerdi. 77 kuşak (7+7) şeklinde yazılınca 14 sayısını veriyordu. 42 kuşak ise (3x14) şeklinde bölümlendirilmişti. Davut'un adının sayısal değeri de 14'tü ve bu oluşumda 3 ve 7 sayıları belirleyici oluyordu. Böylelikle bu sayılandırma ünlü Yahudi Peygamberi İsaiah'ın Mesih'in 14. kuşakta geleceğine dair yaptığı kehaneti de doğruluyordu.

Almanlar batıl itikatlara ve bu tür sayısal değerlendirmelere Avrupa'da en çok ilgi duyan insanlardı. 30 Yıl Savaşları (1618-1648) süresince sayıların değerleri ve semboller dünyasının gizemleri Almanya'da pek çok taraftar bulmuştu. Örneğin iki küçük Alman kenti Bamberg ve Würzburg'da 1625-1630 yılları arasında sayıların büyüleriyle ve sihirle uğraşan büyücüler yakalanmışlardı. Bu dönemde 900 kişi yargılanmış, bunlardan 600'ü yakılmıştı. Bu iki kent daha sonra Hitler tarafından gizli operasyonlarda kullanılmıştı. Hitler Nazi Partisi içindeki muhaliflerini aldatarak Bamberg'de bir toplantıya getirmiş ve daha sonra onların topluca öldürülmelerini sağlamıştı.

Aloys da oğlu Adolf da Habsburg Hanedanı'nın İmparatoru Franz Joseph'in ailesinin yıllardır süren uzun saltanatı sırasında dünyaya gelmişlerdi. Franz Joseph, 18 yaşındayken imparator

olmuş ve kendisini 1848 ve 1849'da patlak veren köylü isyanlarının içinde bulmuştu. 1859'da İtalyanlara, 7 yıl sonra da 1866'da Almanlara yenilmişti.

Franz Joseph tarihteki en talihsiz imparatorlardan biridir. 1867'de kardeşi Maximillian Meksika seferinde yenilmiş ve asiler tarafından kurşuna dizilmişti. 30 Ocak 1889'da -Adolf Hitler'in doğumundan 70 gün önce- oğlu veliaht Prens Rudolf, Mayerling'de kendisini ve 17 yaşındaki metresi Barones Maria'yı öldürmüştü. Mayerling Faciası'ndan 9 yıl sonra karısı İmparatoriçe Elizabeth, bir İtalyan anarşisti tarafından bıçaklanarak öldürülmüştü.

Bunlar yetmezmiş gibi, yeni veliaht Arşidük Ferdinand da Bosna'nın başkenti Sarayevo'da 'Kara El' adlı gizli Sırp örgütünün üyelerince öldürülmüştü. 1914'teki bu suikast 1. Dünya Savaşı'nın çıkmasına neden olmuştu. İlginçtir ki hayatı savaşlar ve yenilgilerle geçmiş olan Franz Joseph veliahtın öldürülmesine rağmen savaş çıkartmak istememişti. Ne var ki savaş taraftarı olan siyasal partiler müthiş bir kışkırtma siyaseti izlemişler ve imparatora rağmen 1. Dünya Savaşı'nı başlatmışlardı.

I. Dünya Savaşı sırasında, 'Alınyazısı/Kader' Adolf Hitler'den yana ağırlığını koymuştu. Hatta belki de savaş tarihçisi Samuel W. Mitcham Jr.'ın da yazdığı gibi diğer askerleri unutmuş, sadece Adolf Hitler'i korumuştu:

"Hitler'in ölümden son anda kurtulmayı başarmak gibi bir özelliği vardı. 1933'ten sonra ona suikast düzenleyenler ondaki bu olağanüstü özelliği fark ederek çok şaşırmışlardı. 1944 yılındaki suikastı düzenleyen ve Hitler'in yine sapasağlam kurtulduğunu gören Albay Kont von Stauffenberg, 'Bu adamda farelere özgü bir içgüdü var,' demişti."[4] Savaşın ilk üç gününde Hitler'in birliğindeki 3600

---

[4] Mitcham, *a.g.e.* s. 62.

askerden sadece 611'i sağ kalmıştı.[5] Hitler de tam 45 ay süreyle cephede bulunmuştu. Bu dönem içinde Adolf Hitler tam 35 kez doğrudan göğüs göğüse muharebeye girmişti. Askeri muharebe 'ortalama' yasasına göre bu kadar çok silahlı çatışmaya doğrudan girip de sağ kurtulabilmek hiçbir er için mümkün değildi. Fakat Hitler sağ kalmayı başarmıştı. Tüm birliğin tanık olduğu bir olay Hitler'deki bu garip önseziyi göstermesi bakımından anlatılmaya değer. "Bir gün siperde diğer askerlerle yemek yerken bir ses ona kalkıp başka bir yere oturmasını söylemişti. Hitler yemeği kesip kalkmış ve daha ilerideki bir sipere geçmişti. Çok kısa bir süre sonra büyük bir şarapnel parçası Hitler'in oturduğu yere düşmüş ve diğer askerlerin tümü ölmüştü."[6]

Hitler askerliğini kurye olarak yapmıştı ve bu da en tehlikeli görevlerden biriydi. Belki de bu nedenle *Kavgam* kitabında hayatının ilahi bir güç tarafından korunduğunu ve bu ilahi gücün -ki Hitler buna Alınyazısı/Kader diyordu- ona tarihi bir misyon yüklediğini yazmış ve buna hem kendisi yürekten inanmış hem de tüm Almanları böylesine gizemli ve ilahi bir güç tarafından yönlendirdiğine inandırabilmişti. *Kavgam*'da kendi hayatını anlattığı ilk üç bölümde tam 37 kez Alınyazısı/Kader kavramına atıfta bulunmuştu.

Albay Kont Stauffenberg'in Hitler'de farelere özgü bir önsezi bulunduğuna dair yaptığı gözlem çok etkileyici ve yerindedir. Hitler gerçekten de farelere çok özel ilgi duyan bir insandı. *Kavgam*'da şöyle yazmıştı:

"O sıralarda (1919) hâlâ 2. Piyade Alayı'nın barakalarında ihtilalin izlerini taşıyan küçük bir odada kalıyordum. Bu barakaya sadece geceleri ve yatmak için gidiyordum. Her sabah saat 5'te

---

5 Ian Kershaw, *a.g.e.* s. 90.

6 Mitcham, *a.g.e.* s. 63. Kershaw, *a.g.e.* s. 90.

kalktığım için geceden yere koyduğum birkaç parça yiyeceğin odamdaki fareler tarafından nasıl keyifle yenildiğini görürdüm. Kendi hayatımda o kadar çok açlık çekmiştim ki, bu küçük sevimli yaratıkların çektikleri açlığı onlar gibi anlayabiliyordum."[7]

Simyacılığın, Okültizmin ve sembolizmin gariplikIerle süslenmiş gerçeküstü âleminde 'fare' sembolizmi çok önemli bir yer tutar. Semboller tarihi uzmanı Hans Biedermann'ın yazdığına göre fare (Latince mus, Grekçe sminthus) doğrudan doğruya küçük olduğu için semboller dünyasında yer almış, fakat büyük anlam taşımıştır. Fare neredeyse göze görülmeyen bir hayvandır. Tıpkı ölüm ânında ruhun bedeni terk edişi gibi göze görünmeden dolaşır. Eski hayvanbilimcilere göre minik bir fare koskoca bir fili ürküterek delirtebiliyordu. Daima karanlık, izbe ve kuytu sığınakları kendisine mekân tutan farelerde şeytansı ve peygambersi gizemler bulunulduğu düşünülmüştür. Eski çağlarda farelerin çıkardıkları sesler fırtınaların ve faciaların uyarıcıları olarak algılanıyordu. Farelerin dinsel ve kutsal nesneleri kemirmeleriyse 'Kader'in o eve çok kötü bir darbe indirmeye hazırlandığına işaret sayılıyordu. Rüyada fare görmek ruhun bedende sıkışıp kaldığını ve çıkıp gitmek istediğini işaretliyordu. Genç erkeklerin düşlerinde fare görmeleri dişi cinsel organını arzulamak sayılırdı; fare rahim demekti. Fareler topluca bulundukları takdirde mutlaka bir yıkım getirirlerdi. Bu nedenle onlarda şeytansı ve büyülü güçler bulunduğu düşünülürdü. Ortaçağ argosunda 'fare yapmak' demek çapulculuk yapmak demekti. Fareler ve sıçanlar birlikte insanlığa düşman ve yabancı ne kadar şeytansı kötülük varsa onun sembolleriydiler.[8]

Farelere atfen yapılmış tüm bu özellikler Adolf Hitler'in karakteristik özelliklerine de aynen uyuyordu. Adolf Hitler de kısa

---

[7] Hitler, *Mein Kampf,* ss. 219-220.

[8] Biedermann, *a.g.e.* s. 229.

boylu, küçük bir adamdı. Neredeyse hiç görünmeden yaşamıştı. Konrad Heiden'in dediği gibi çevresindeki yarım düzine insanın dışında onu yakından gören pek olmamıştı. Adolf Hitler de karanlık ve izbe yerlerde yaşamayı seviyordu. Bunun için yerin altında birçok sığınak (Bunker) yaptırmıştı. O da fare gibi çapulculuk yapıyordu. Onda da şeytansı ve insanlığa yabancı ve düşman bir karakter vardı. O da tıpkı bir fare gibi küçük cüssesiyle koskoca bir fili (Avrupa'yı) çılgına döndürmüştü.

Adolf Hitler'in az bilinen ve dolayısıyla da tarihçiler tarafından hemen hiç dikkate alınmamış bir özelliği, onun bazı yaratıklara gösterdiği olağandışı ilgidir. Hitler'in fareden sonra kurtlara, köpeklere, ıstakozlara ve kuzgunlara karşı aşırı bir duyarlılığı ve ilgisi vardı. Bu yaratıkların sembolik anlamları sadece 20. yüzyılın değil belki de son bin yılın en karmaşık ve enigmatik (muammalı, esrarengiz) liderinin karanlık iç dünyasını bir miktar aydınlatabilecek niteliktedir.

Almanların da kendilerini bağlı hissettikleri eski Nordik efsanelerde yer alan güçlü ve yırtıcı kurt 'Fenris' bu mitolojiye göre yeni doğan güneşi parçalar ve yer. Fenris'in bu davranışına kızan Baba Tanrı Odin (veya Wotan) bir savaşta onu öldürür, ama sonra kendisi de ölür. Fenris bu nedenle şeytanı sembolize eder. Hıristiyan İkonografisi'nde kurt, iman sahibi kuzucukların arasına dalıp onları parçalayan şeytansı yaratık olarak resmedilmiştir. Hiçbir kurt evcilleştirilemediği için onda hilecilik ve desiseler gizlendiği düşünülmüştür. Ortaçağ hayvan kitaplarında diabolik güçlerin temsilcisi olarak tanımlanmıştır.[9] Ünlü 'Werwolf' (Kurt Adam) öyküleri bu gerçeği doğrulamaktadır. Anglo-Sakson dil geleneğinde 'wer' adam demektir. Eski çağlardan beri bilinen bu öykülerde kahramanlar, 'Lycanthropy' diye adlandırılmış olan bir

[9] Bidermann, *a.g.e.* s. 387.

hastalığın pençesine düşerler ve zamanla 'Kurt Adam'a dönüşürlerdi. Tıp tarihinde böylesi adamlar tarafından parçalanmış çocuk ve kadınların bulunduğu bilinmektedir. Eski Romalılarsa kurdun 'Augury' diye bilinen geleceği bildiren kehanetlerin sahibi bir yaratık olduğunu düşünürlerdi.

Adolf Hitler'in gizli hayatında kod adı 'Bay Kurt'du. Bu hayvanın maharetlerine duyduğu hayranlığı sıkça dile getirirdi. Hitler, Ukrayna'nın Vinnitsa bölgesinde yaptırdığı sığınağına 'Werwolf=Kurt Adam' adını vermişti. Hitler Doğu Prusya'da da ilginç bir ormanlık alanı yeni bir sığınak yaptırmak için seçmişti. Hitler bu sığınağına da 'Wolfsschanze=Kurt İni' adını vermişti. Hitler bu sığınakta yaşadıkça ona hiç kimsenin kötülük yapamayacağını söylemişti. Gerçekten de ona suikast düzenleyenler bu inde ona zarar verememişlerdi. Hitler'in Viyana'daki gençlik yıllarında hayranı olduğu ikinci parti lideri de 'Kurt' Karl Hermann Wolf'tu. Bu adam Radikal Parti'nin kurucusuydu.[10]

Hitler'in Doğu Prusya'nın Ratensburg Ormanı'nın en kuytu köşesinde yaptırdığı bu sığınak, garip bir rastlantı olsa gerek, yüzlerce yıl önce yine gizli bir sığınak olarak kullanılmış ve daha sonra Avrupa'yı kasıp kavuran, dehşete salan Töton Şövalyeleri'nin gizli örgütlerini kurdukları ilk yerdi. 1940'lı yıllarda burada Töton Şövalyeleri'nin ilk yeraltı örgütünü kurdukları bilinmiyordu. Çünkü çevrede bunu belirleyecek bir işaret, ya da yazıt izi yoktu. Hitler'in Ratensburg'da (Fareler Ormanı) bu yeri nasıl seçtiği hiçbir zaman anlaşılamamıştır. Şövalyelerin tarihi konusunda uzman olan Desmond Seward, Hitler'in Ratensburg'da yaptırdığı sığınak Tötan Şövalyeleri'nin Kompturei diye bilinen gizli merkezinin hemen yanındaydı, diye yazmıştı.[11] Hitler ünlü

---

[10] Ian Kershaw, *a.g.e.* s. 55.

[11] Desmond Seward, *The Monks of War,* The Military Religious Orders,

SS Birlikleri'nin yaşadıkları ve Pagan törenlerini düzenledikleri şatoya da Ratensburglu şövalyelerin tarikatının adı olan 'Ordensburgen'i koymasını Heinrich Himmler'e emretmişti. Hitler bu sığınaktayken Kont Stauffenberg 20 Temmuz 1944'te Führer'in çalışma odasına girmiş ve ayağının bir metre yakınına çok güçlü bir saatli bomba bırakıp çıkmıştı. Bomba patlamış, odada ölenler olmuş, fakat Hitler üniformasındaki birkaç yırtık ve yüzündeki önemsiz sıyrıklarla suikasttan kurtulmuştu. Hitler kurtuluşunu 'Kurt İni'nin gizemli koruyuculuğuna borçlu olduğunu suikasttan bir saat sonra karşılamaya gittiği Faşist Diktatör Mussolini'ye söylemişti. Hitler bu suikastla ilgili olarak en az üç bin kişiyi idam ettirmişti. Kont Stauffenberg ise kasap çengeline asılmış ve ölümü filme alınarak Hitler'e seyrettirilmişti. Bu bombalama olayı Adolf Hitler'i öldürmeye yönelik büyük suikastların yedincisi ve sonuncusuydu!

Hitler köpeklere de düşkündü. Bunlar Almancada 'Wolfshunde' diye bilinen Alsaslı kurt köpekleriydi. Hitler Blondi adlı köpeğinin doğurduğu yavrulardan birine 'Kurt' adını vermişti. Bu köpeğin bakımını kendisi yapar ve onu hiç kimsenin ellemesine izin vermezdi. Hitler Fransa'da da bir sığınak yaptırmıştı. Bu sığınağa 'Wolfsschlucht' (kurdun avını parçalayıp yerken çıkardığı ses) adını takmıştı. Hitler SS Birlikleri'nden söz ederken de 'benim kurt sürüm' diye iltifat etmeyi severdi. Adolf Hitler'in kurda olan hayranlığı sınır tanımamıştı. Öz kız kardeşi Paula'nın adını 'Bayan Kurt' olarak değiştirmişti. Yanında en uzun süreyle -yirmi yıl- çalışmış olan sekreterinin adı Johanna 'Kurt' Wolf'tu. G.L. Waite'ın yazdığına göre, ünlü Volkswagen fabrikasının kurulduğu tepeye 'Wolfsburg' (Kurt Tepesi) adını vermiş ve hayatı boyunca sekreterlerini 'Wölfin' (dişi kurt/Asena) diye çağırmıştı.

Penguin, 1995, s. 117.

Kendisi için sanat dünyasından haber toplayan gizli ajanın adıysa Dr. Wolfhardt (Sıkı Kurt/Zor Kurt) idi. Yakın dostu ünlü besteci Wagner'in kızı Winifred Wagner'e telefon ettiği zaman kendisini daima 'Müfettiş Kurt Arıyor' şeklinde tanıtırdı.[12]

Hitler'in bir zamanlar çok yakınında, sonra da Bamberg Toplantısı kararları gereği çok uzağında kalan ve öldürülen Gregor Strasser'in kardeşi Otto'nun yazdığına göre, "Hitler Berlin'e geldiği zaman daima Bayan Bechstein'ın evinde kalırdı. Bu zengin dul Adolf'tan yirmi yaş büyüktü. Bayan Bechstein, Hitler'in başını okşar ve ona 'Benim genç kurdum' diye hitap ederdi."[13]

Köpekler de kurtlar gibi Führer'in aşırı ilgi ve hayranlığına mazhar olmuş hayvanlardı. Semboller dünyasında köpeklerin 'hayaletleri gördüklerine' inanılırdı. Böylece köpekler yaklaşmakta olan tehlikeleri sezerler ve sahiplerini uyarırlardı. Köpekler her zaman sadakat ve bağlılığı sembolize ederlerdi. Bazı cinsleriyse (Hellhund gibi) Şeytan'a yardımcılık etmeyi seçmişlerdi. Bunlar Şeytan'la beraber 'Ruh' avcılığına çıkarlardı. Hitler de müthiş bir ruh avcısı ve hayalet izleyicisiydi. Yaklaşan her tehlikeyi önceden sezinleyebilmek gibi herkeste bulunmayan gizli bir yeteneğe sahipti. Hitler'in savaş sırasında siperde bile yanından ayırmadığı bir köpeği olmuştu. Bu köpekle çekilmiş bir askerlik hatırası vardır.

Hitler 'Gizli Konuşmalar' diye bilinen ve sadece Nazi Partisi'nin en üst şefleriyle yaptığı konuşmalardan birinde kendisini öldürmek isteyenlerden kurtulmak için başvurduğu en iyi taktiğin düzensiz yaşamak, düzensiz yolculuklara çıkmak ve düzensiz saatlerde randevuya gitmek olduğunu söylemişti.[14] Tıpkı bir fare gibi

---

12 Waite, *a.g.e.* s. 29.

13 Otto Strasser, *Hitler et Moi,* Grasset, 1940, s. 84.

14 Biedermann, *a.g.e.* s. 280. Hitler 'Kuzgun' denilen karga türüne de çok

önceden kestirilemeyen hareketler yapmış, bir yerden diğerine ya hiç gitmemiş, ya da daha erken veya çok geç gitmişti. Bir kurt kadar iyi gözlemci, bir fare kadar sessiz ve hızlı, hareketli ve kendi görüşlerinin doğruluğuna da bir köpek kadar sadıktı.

Hitler'in aşırı sevgi duyduğu hayvanlardan biri de ilginçtir ki, ıstakozdu. Almanca 'Krebs' (ıstakoz, yengeç) aynı zamanda kanser hastalığı demekti. Hitler annesini öldüren bu hastalığın kendisini de öldüreceğini söylerdi.[15]

Hitler Almanya'nın Führeri olduktan sonra hayvanların korunmasıyla ilgili üç kararname çıkartmıştı. Hitler vejetaryendi ve et yiyenlerden hoşlanmaz, onları 'kadavra çiğneyicileri' diye aşağılardı. Hitler, 14 Ocak 1936'da özel olarak yazıp hazırladığı bir kararnamede ıstakoz ve pavuryaların önce başlarından haşlanarak öldürülmelerini istemişti.[16]

Ancak en ilginç ıstakoz olayı Alman istihbarat elemanları arasında yaşanmıştı. 12 Haziran 1940'ta gizli istihbarattan sorumlu Amiral Canaris, İngiltere'ye karşı bir operasyon düzenlemişti. Buna göre, baştan dört ajan İngiltere'ye gidecekler ve yakalanacaklardı. Bu operasyon başladı ve ilk dört ajan yakalandılar. Bunlardan biri Sjord Pons, İngilizlerin hesabına çalışmayı kabul etti, ama diğer üçü idam edildiler.[17] Hitler bu gizli operasyona 'Istakoz' kod adını vermişti ve baştan gidenler haşlanarak öldürülmüşlerdi!

Istakozların yavaş yavaş haşlanmalarına acıyan Adolf Hitler de gerçek hayatında bir 'casus' olarak çalışmıştı. Eğer Istakoz

---

düşkündü. Bkz.: Waite, *a.g.e.* s. 46.

15 Waite, *a.g.e.* s. 20.

16 Waite, *a.g.e.* s. 47.

17 Antony Cave Brown, *Bodyguard of Lies*, Harper and Row, 1975, ss. 208-209.

Operasyonu'ndaki ajanlar gibi yakalansaydı o da hiç kuşkusuz 'başından' vurularak öldürülecekti. Katilleriyse Almanya'daki en eski, en köklü ve en korkutucu yeraltı örgütü olan 'Kutsal Vehm'in ya da diğer adıyla 'Femegerichte'nin yeminli cellatları olacaktı. Kutsal Vehm'in cellatları, casusları değerlerine göre ya alınlarından, ya da enselerinden kurşunlayarak öldürürlerdi.[18]

---

[18] Reitlinger, *a.g.e.* s. 36. Hitler'in 1919-20 yıllarındaki faaliyetleri Yüzbaşı Ehrhardt'ın yönlendirdiği Kutsal Vehm tarafından izleniyordu. Daha sonra Amiral olan Canaris, o yıllarda Kutsal Vehm'de üyeydi.

2.2. TAROTTAKİ AY KARTI

Kader nihayet bana bir ipucu vermiş gibiydi.

Adolf Hitler, *Kavgam*, 1924[19]

Günümüzde Tarot Kartları diye bilinen resimli fal kâğıtlarına Ortaçağ'da 'Alman Kartları' deniliyordu. Katolik dinine kılıç zoruyla sokulmuş olan Almanlar, daha sonraki yüzyıllarda bu kartlarda yer alan 'Rune' şekilleriyle Pagan geçmişlerindeki Aryan ibadet ve tapınma tarzlarının Kilise'den gizleyerek sürdürmüşlerdi. 'Rune' şekilleriyle eski Nordik alfabeyi oluşturuyordu ve Pagan tanrısı Odin/Wotan'ın yaptığı büyülerde kullanılıyordu. (Bkz. Ek) Tarot Kartları telkin yüklüydüler. Bu kartlarla fal bakanlar kişilerde akılcılığı değil, 'auto-suggestion'ı (kendini telkinle donatmak) harekete geçiriyorlardı.

Bu Tarot Kartları'ndan biri 'Ay Kartı' diye biliniyordu. Bu kartın ortaya çıkışı, yazar Collin Wilson'un anlattığına göre, Hıristiyanlık öncesi çağlara kadar gidiyordu. Bu eski 'Ay Kartı'

---

[19] Adolf Hitler, *Kavgam*, 1924, s. 223.

Adolf Hitler'in en çok ilgi duyduğu üç hayvanın yaptıkları telkinleri gösteriyordu. Wilson şunları yazmıştı:

"... kartlardaki bazı şekiller Rönesans'tan da geriye, Ortaçağ'a gider. Örneğin 'Ay Kartı' bunlardan biridir. Bu kartta bir köpekle bir kurt karşılıklı durmakta, arkalarındaki nehir, ya da denizden çıkmış olan bir ıstakoz da onlara doğru yürümektedir. Tepedeki Ay'ın kadın çehresi vardır ve gözlerinden çiğ damlaları gibi yaşlar dökülmektedir. Geri planda köşelerde insana korku veren iki kule vardır. Bu kart bir zamanlar tapınılan 'Beyaz Tanrıça' (Ay) için çizilmiş olabilir."[20]

Bu Tarot Kartı, 6. Charles döneminde değiştirilmiş ve ayın çehresini kadına benzetmekten vazgeçilmişti. Oysa kart eski haliyle Almanların Töton-Pagan geçmişini ve tanrıçasını sembolize ediyordu. Adolf Hitler, *Kavgam*'da bu Ay Tanrıçası'ndan sıkça söz etmişti.

Hitler ve yakın çevresi astrolojiye, Ezoterizme ve gizli ilimlere aşırı derecede düşkündüler. Buna ileride daha ayrıntılı olarak değineceğiz. Şu kadarı söylenebilir ki, SS'leri yöneten Heinrich Himmler'in, Rudolf Hess'in ve Alfred Rosenberg'in ve diğerlerinin özel astrologları ve Okültizmle uğraşan elemanları vardır. Adolf Hitler başta Swastika (Gamalı Haç) olmak üzere Naziler için çizdiği tüm nişan, rütbe, flama, yüzük ve miğfer desenlerini hep gizli ilimlerde kullanılan ve Kilise tarafından yasaklanmış sembollerden ve bunların insanlar üzerinde yaptığı 'renk efektlerinden' kopya etmişti. Örneğin Gamalı Haç'a kırmızı rengini verişini *Kavgam*'da şöyle anlatmıştı: "Kırmızıyı özellikle seçtim. Bu renk çok yoğun enerji taşır. Bunu gören düşmanlarımız

---

[20] Colin Wilson, *The Occult,* Random House, 1971, ss. 113-114. Kişisel "Manyetizm" ve diğer Okült pratikleri için bkz.: Gareth Knight, *Occult Exercises and Practices,* Sunchalice, 1997.

korkacaktır. Bize ise kırmızı cesaret ve saldırganlık verecektir." Hitler, ilginçtir ki, bir Türk-Müslüman geleneği olan 'Kurşun Döktürme'ye de çok ilgi duymuştu. Belirli zamanlarda kurşun döktürürdü.

Eski Alman geleneklerine ve Töton Şövalyeleri'ne çocukluğundan beri hayranlığı olan Adolf Hitler'in Tarot destesi içindeki kartı işte bu 'Ay Kartı'dır.

Hıristiyan sembolizminde kabuklu deniz hayvanları, ıstakoz, pavurya, yengeç astrolojik olarak tek burç (Yengeç) olarak geçerler. Bu hayvanlar kabuk değiştirdikleri için bunların, 'eski Adem'i çıkarıp attıkları' düşünülürdü. Bu garip tanımlamanın anlamı şuydu: Eski hayatını yaşayarak ölmüş olan biri mezarda, eski hayatından ve onun kendisine verdiği kimlikten kurtulabilirse yeryüzündeki hayata yeniden yepyeni bir kimlikle dönebilirdi. Istakoz ve yengecin astrolojik evi Ay'dı ve metali de gümüştü. Astrologlar bu Ay Evi'ni gebelik, tutukluluk, vaftiz, yeniden doğuş, bilincin uyandırılması ve yalnız kalmak, inzivada yaşamak arzusu olarak yorumluyorlardı.

Kule şekli de büyük bir sembolik anlam taşıyordu. En tanınmış kule sembolizmleri masonlukta yer alıyordu. Bunlar 'Jachin' (Tanrı bizim kurucumuzdur) ve 'Boaz' (Güç ondadır) adlı Hz. Süleyman'ın Mabedi'nde yer alan sütunlu kulelerdir. Kuleler ve sütunlar sadece dinsel anlamlar taşımazlardı. Aynı zamanda askeri zaferleri de sembolize ederlerdi.[21]

Çiğ damlaları da sembolik anlamlar taşırdı. Çiğ damlası, İsa Mesih'in dünyaya geri dönüşüyle ilgili kehanetleri bildirirdi. Aynı zamanda Tevrat'ta geçen 'Manna' diye bilinen hiç tükenmeyen bir yiyecekti. Yahudiler, Exodus'le Mısır'dan çıktıktan sonra Musa'nın isteği üzerine hiçbir yiyecek bulunmayan çölde kırk

---

[21] Biedermann, *a.g.e.* ss. 266-8.

yıl süreyle işte bu 'Manna'yı yiyerek yaşamışlardı. Simyacılıkta çiğ damlası 'Felsefe Taşının Tohumu' anlamında kullanılırdı. Hıristiyan sembolizminde ise Kutsal Ruh'un kederli yürekleri teskin etmek için kullandığı armağan olarak tanınırdı.

Tarot Kartları'nı okumasını bilenler arasında hangi şeklin hangi telkini (suggestion) verdiği konusunda tartışmalar vardır. Bazı şekiller bu kartlara sonradan eklenmiştir ve bunlar muhtemelen İbranice telkinleri yansıtıyorlardı. Ancak özgün halindeki bu Ay Kartı'nın, kadim İyonya kâhinelerinden Sibel'e ait olduğu hususunda tartışma yoktur. Bu kart bir 'Oracle' (gelecekle ilgili bilgi) taşıyıcısıdır. Ay (Tanrıça) yüzünü sola çevirmiştir. Bu onun geleceğe doğru bakmakta olduğunun işaretidir. Gözlerinden tam 19 damla yaş (çiğ) akmaktadır. Bu, 19. dönem veya yıl veya yüzyıl veya 19. gün demektir. Ay'a bakarak birbirlerine uluyan ve havlayan kurtla köpek aralarında uzlaşmazlık bulunan iki astrologu sembolize etmektedir. İkisi de Tanrıça'dan yeryüzüne gönderilmiş olan 'göze gözükmeyen' (invisible) kutsal kişinin kimliğini sadece kendisine söylemesini istemektedir. Bu görülmeyen kurtarıcının 19. dönemde geldiğini, ya da geleceğini bu iki astrolog bilmemektedirler, kavgaları bu yüzdendir.

Karttaki köpek, sadakatini sunmak, kurt ise ona diabolik güçlerini verebilmek için bu görünmeyen kurtarıcının kimliğini öğrenmek istemektedirler. Karttaki köpek, sembolik olarak Adolf Hitler'e ölünceye dek bağlı kalmaya yemin etmiş SS'leri ve Nazileri temsil etmektedir. Kurt ise Adolf Hitler'e diabolik hileleri öğretmiş ve onu 'Bay Kurt' (Herr Wolf) yapmış olan gücün sembolüydü.

Bu özel Ay Kartı çok güçlü bir 'auto-suggestion' enerjisiyle yüklüdür. Bu kartı eline alan ve desteden seçen kişi mutlaka kendisinde bazı gizli güçler bulunduğuna inanır. Kartta yer alan

sütunlar veya kuleler kişiye etkileyici, hipnotize edici bakışlar kazandırır. Bu bakışlara sahip olan kişide 'mnemonic' telkin yeteneği yükselir ve bakışları yazılı sözlerinden daha etkili olur. (mnemonic, göz hafizası, bir gördüğünü bir daha hiç unutmamak.) Gizli Okült ilimlerinde olan 'Hermetizm' açısından okunduğunda Ay Kartı'nın 'suggestio falsi' diye bilinen yalan söyleme telkini yaptığı görülür. Kişi kendisine o denli güçlü bir telkin vermiştir ki söylediklerinin, yalan veya olağanüstü olduğuna inanmaz. Karşısındakiler de o kişinin 'mnemonic' telkini altında söylenilenin yalan olduğunu düşünmezler. Yine aynı gizli ilim açısından kuleler ve sütunlar bastırılmış gerçeği sembolize ederler. Sütunlar ve kuleler 'Hermetic' gerçeği gizlemek, bastırmak amacıyla orada yer almaktadırlar. Bu gerçek ise tüm insanlığı kurtaracak olan 'Kurtarıcı'nın kimliğinin açıklanmasıyla ortaya çıkabilecektir.

Istakoz sembolizmi ilkin gebelik işareti olarak yorumlanmıştır. Hitler, Almanya'yı Gamalı Haç'la yeniden bir savaşa gebe bırakmıştır. Istakoz ikinci evresinde vaftizi sembolize eder. Hitler, siyasal hayata inisye (gizli bir partinin törelerine uygun olarak kabul edilmek) olmuştu. Hitler'in siyasal bir partiye -gerçekte gizli bir örgüte- kabul edilmesi, onun vaftiz edilmesidir. Istakoz üçüncü evresinde tutukluluk ve cezaevini işaretlemektedir. Hitler, vaftizden sonra 1923-24'te tutukluluk yaşamıştır. Istakoz dördüncü olarak yeniden doğuş sinyalini vermektedir. Hitler tutukluyken partisi dağılmış, fakat çıktıktan sonra siyasetçi olarak eskisinden çok daha güçlü şekilde yeniden doğmuştur. Istakoz, beşinci evresinde bilincin uyandırılması gerektiğini göstermektedir. Hitler, 1. Dünya Savaşı'ndan yenik çıkan ve müthiş bir eziklik ve aşağılık duygusu içine sürüklenen Almanya'ya yeni bir 'bilinç aşısı' yapmış ve kendine olan güvenini kazanmasını sağlamıştı. Istakoz

altıncı evresinde, yeni bir Ruh'un habercisidir. Hitler mitolojik Aryan Ruhu'nu kullanarak yeni bir 'Almancılık' anlayışını yaratmıştır. Istakoz yedinci ve son evresinde kişide inzivaya çekilme ve yalnız kalma arzusunun uyanacağını işaretlemektedir. Hitler özellikle 1943'ten sonra çok az kişiyle görüşmeye ve zamanının çoğunu inzivada geçirmeye başlamıştır. Ay Kartı'ndaki ıstakoz sembolizminde temsil edilen '7 evre' Hitler'in tüm yaşamını açıklar mahiyettedir.

Diğer sembollere gelince... Kurt, ihaneti sembolize etmektedir. Hitler bir kurt kadar haindi ve onun bu huyunu belgelerle göstermeye hiç gerek yoktur. Hitler en sevdiği kişilere bile ihanet etmiştir. Köpekle kurdun dalaşı ise Hitler'in her söylevinde andığı iki olayı simgelemektedir. Bunlardan birincisi Aryan ile Yahudi arasındaki üstünlük mücadelesi, ikincisi de 'Versay Antlaşması'yla Almanlar sırtlarından bıçaklandılar' şeklindeki Hitlerci tezle, karşıtlarının mücadelesidir. Versay Antlaşması, 28 Haziran 1919'da imzalanmıştı ve Almanya, tarihteki en ağır ve haksız savaş tazminatını ödemeye mahkûm edilmişti.

Ay Kartı'ndaki 'Ay' tehlikeyi, düşmanların varlığını, sahte dostları ve ihanete uğranılacağını sembolize eder. Hitler sayısız sahte dost tanımıştır. Defalarca ihanete uğramış ve ünlü Aryan kardeşleri tarafından aldatılmıştır. Tüm yaşamı tehlike içinde geçmiş, her zaman bir önceki gününden daha fazla düşmanı olmuştur. Aydaki sembolik metal, Gümüş'tür. Hitler tüm yaşamı boyunca gümüşü altına yeğlemişti. Hiçbir zaman altın kullanmamış ve hep gümüş takılar takmıştır.

Ay Kartı'nın Tarot destesindeki sayısı 18'dir. Numeroloji açısından bu (1+8) 9 sayısını verir. Hitler'in Numerolojik sayısı da 36'dır ve (3+6) bu da 9 sayısını vermektedir.

Ünlü Numeroloji üstadı W. Wyn Westcott'un 1890'da yayımlanan *Sayıların Okültik Güçleri* adlı kitabında anlattığına göre 9 sayısına 'Ennead' denilmektedir. Eski çağlarda insanlar 'Ennead'dan çok korkarlardı. 9 sayısı hem korkutucu hem de sihirli bir sayıydı. 9 ve onun 9 katı olan 81, en çok korkulan sayıydı. Bu sayı ortaya çıktığı zaman mutlaka bir değişiklik veya facia olacağı kanısı vardı. İsa Mesih, sabah saat 9'da son nefesini vermişti. 9 sayısı bu nedenle kötü ruhların etkisi altında kalmış olan yeryüzü demekti. Diğer bir Numeroloji üstadı J.M. Ragon'un ünlü *Masonik Okültizm* kitabına göre de 9, Mars'ı sembolize ediyordu ve Akrep burcunun işaretiydi. Yahudilerin kutsal 1. ve 2. Mabetleri, Yahudi takvimindeki Ab ayının 9. gününde yerle bir edilmişlerdi.[22]

Hitler'in Numerolojisi onun hayatının bilinmeyen yönlerini anlamakta gerçekten de çok aydınlatıcı olmaktadır. Adolf ve Hitler adlarının Numerolojik değerleri 2 ve 9'dur. Bu toplam 11 sayısını vermektedir. Hitler'in hayatında bu 11 sayısı Hitler'in uğurlu sayısı '7'den daha önemli bir rol oynamıştır.

Dokuz sayısı Numerolojide 'Volkan'ı temsil eder ve 'kendisini çoğaltan' anlamına gelir. Gerçekten de 9 sayısı başka bir sayıyla çarpıldığında yine kendisinin (9) sayısını verir. Örneğin 9x2x18 (1+8=9), 9x9=81 vd. Masonlukta 9 sayısı özel anlam taşır. En eski ve saygın locanın adı 'Dokuz Seçkin Şövalye' locasıdır. Bu gizli locanın üyeleri masonların tüm sırlarını bilen kişilerdir. Locada 9 adet gül ve 9 adet ışık kaynağı bulunurdu; kapıya 9 kez vurulmadan içeriye girilemezdi. Masonlar 'Ennead' adıyla andıkları 9 sayısının bir 'Mesih'i (haberci) gizlediğini ve bunun da 'Telesphoros'

---

[22] W. Wynn Westcott, *The Occult Power of Numbers*, New Castle Publishing Co. Inc., California, 1984, ss. 88-92. Ayrıca bkz.: Hal A. Lingerman, *The Book of Numerology*, S: Weiser, 1994.

olduğunu öne sürmüşlerdir. Gizli haberci, Telesphoros tehlikeli bir kişiyi tanımlamaktaydı, çünkü kelime anlamıyla 'sona erdiren, bitiren' demekti. Adolf Hitler tam bir 9 ve Telesphoros yani 'Sona Erdirici'ydi. Ama hepsi bu kadar değildir.

Adolf adının Numerolojik değeri olan 2 sayısı da DYAD diye tanımlanmıştı. DYAD, 'Ayıran' demektir. Gündelik hayata yön veren ve farklı gösteren tüm olgular işte bu 2 sayısıyla, DYAD'la bağlantılıdır ve onun özelliklerini yansıtır. Örneğin Tanrı ve Şeytan ikilemi DYAD'ın en üst farklılık göstergesidir. Bu sayı 'kibirli cesareti,' sonunu düşünmeden gözükara biçimde serüvenlere girmeyi temsil eder. Okültizmde (2) sayısının radikal biçimde kendisini 'Tevhid'den (Tanrı'dan) ayırdığına inanılır. Dolayısıyla 2, Tek Tanrı'nın karşısında maddi olanı temsil eder. Adolf ve Hitler adları, Adolf Hitler'in yönlendirdiği ve gizli oturumlarda görüşleriyle beyinlerini yıkadığı 'Kara Tarikat'ın (Black Order) üyeleri SS Subayları için kendini bilinen Tanrı'dan uzaklaştırmak ve 'eski düzeni sona erdirmek' anlamını taşıyordu. 'Kara Tarikat'ın üyesi Naziler, başkanları Heinrich Himmler'le birlikte hep bu uğurda savaştılar ve bu 'Okültik Nasyonalizm'e hizmet ettiler.

Numeroloji'yle uğraşanların gösterdikleri gibi (11) korkunç bir sayıdır ve kötülükle yüklüdür. Kabbalistlere göre bu sayı iyi ve güzel olan her ne varsa onun tam tersini temsil eder. Günah yüklü, zarar verici ve mükemmel olmayı reddetmiş bir sayıdır. Kabbalistlerin sayılarla uğraşmaya verdikleri ad olan 'Gemetria'da bu sayı, yıkıcılığın sembolü olarak değerlendirilmiştir. John Heydon'un dediğine göre bu sayı aracılığıyla 'İblis'i ve onun karakterini tanımak mümkün olmaktadır. Yahudiler bu sayıyı, Adem Peygamber'in ilk eşi olduğuna inandıkları 'Lilith/Dişi Şeytan'la özdeşleştirmişlerdir. (Bazı ultra-Ortodoks Yahudiler

Havva'dan önce göze gözükmeyen bu şeytan kadın Lilith'in düşlerine girerek Adem'i baştan çıkarttığına inanırlar.) Yahudi kadınlar eşlerinin bu şeytan kadına kapılmaması için yatak odalarının duvarlarına ADM ChVH ChVO LILIT yazarlardı. Bu sözlerin anlamı şöyleydi: "Adem ile Havva buyursunlar içeri girmesin kapıdan 11 (Lilith)."

Yahudi kadınlarının yatak odalarına şeytan kadın Lilith belki hiç girememişti, ama adı 11 sayısıyla özdeş olan Adolf Hitler, Almanya'nın kapısını aralayıp içeri girmeyi başarmıştı. Viyana'dan elinde küçük bir valizle ayrılmış ve 25 Mayıs 1913'te Münih'e ulaşmıştı. Hitler hayatında Münih'i hiç görmemişti. Rudolf Hausler adlı birinin verdiği kiralık odanın adresini ararken 'Alınyazısı' ona yeni bir oyun oynamış ve onu terzi Josef Popp'un Schleissheimerstrasse Caddesi'ndeki 106 veya sonradan 34 (toplamı 7) numaralı eve götürmüştü. Günlerden pazardı ve bu yeni ev Hitler'in 7. yerleşim alanı olacaktı. Adolf Hitler, Terzi Popp'un kiralık odasını tuttu. Adolf Hitler bu odayı tutarken aynı odada dünyanın kaderini değiştirmiş bir adamın uzun süre yaşadığını ve bu odada en önemli eserini yazdığını biliyor muydu, bilinmez. Odanın daha önceki kiracısı ünlü komünist Vladimir İlyiç Ulyanov Lenin'di ve yazdığı kitap da *Ne Yapmalı*'ydı.[23] Lenin'in odasına taşınan Hitler de ileride kitap yazmayı kuruyordu, ama o sırada herhalde 'Ne Yapmalı?' acaba diye düşünmüş olmalıydı.

Gariptir ki, Hitler'e Lenin'in oturduğu evin adresini veren Rudolf Hausler, 1930'da NSDAP'a üye olmuş, fakat Adolf Hitler'i hayatında hiç görmediğini ve tanımadığını söylemişti.[24]

---

[23] Waite, *a.g.e.* s. 260.

[24] Ian Kershaw, *a.g.e.* s. 83.

'Ay Kartı' da, Adolf Hitler'in Numerolojisi de hayret uyandıracak şekilde onun karanlık yaşamına ışık tutabilecek unsurlardır. Nedir ki, Hitler'in Tarot kartlarına düşkün olduğuna dair hiçbir belge yoktur. Ancak Okültizmin daha derin konularıyla çok yakından ilgilendiği ve astrolojiye meraklı olduğu bilinmektedir. Adolf Hitler, 'Batıl İnançlar'a da saplantı halinde dikkat ederdi. Colin Wilson'un yazdığı gibi, "Hitler'in gücü sihirliydi... Göze görünmeyen bir kaynaktan gelen bir güçle birdenbire otomatik olarak harekete geçerdi. Kendisini yakından tanımış olanların, örneğin Lüdecke, Hanfstaengl, Gregor Strasser'in anlattıklarına göre yakından izlendiğinde Hitler hiçbir karizması olmayan sıradan bir adamdı. Ne var ki, gücünü kullanması gerektiğine karar verdiği an birdenbire, orkestrasını harekete geçiren bir maestro gibi, sihirli gücünü ortaya koyuverirdi."[257]

Hitler'in bir dönem ekonomi danışmanlığını ve sırdaşlığını yapmış olan Otto Waganer, ondaki bu sihirli güce en yakından tanık olmuş kişiydi. 2. Dünya Savaşı'ndan 45 yıl sonra (1990) yayımlanmasına izin verilen anılarında şunları yazmıştı:

"Konuşması çok garipti. Birçok insan hipnotize olduğunu hissetmiştir. Gerekli gördüğü zamanlarda sanki bir düğmeye basar ve düşünce mekanizmasını harekete geçirirdi. Böylesi durumlarda kişiler neler konuşulduğunu anlamadan psikolojik bir baskı altına girerlerdi."[26]

Yazar Sebastian Haffner, Adolf Hitler'in 'Anlamı Nedir?' diye bir soru sormuştu. Haffner bu sorusunu kendisi yanıtlamıştı: Ona göre Hitler'le Luther arasında ilginç bir benzerlik vardı. Luther, Almanların 'ulusal' kimliğini, Hitler ise bu kimliğin altında gizlenmiş olan 'Bunalımları' (fits=buhran, nöbet geçirmek) açığa

---

[25] Wilson, *a.g.e.* ss. 178-9.

[26] Wagener, *a.g.e.* s. 179.

çıkarmışlardı. Ayrıca Alman tarihinde ne ikinci bir Luther ne de ikinci bir Hitler vardı. Diğer bir deyişle Luther de, Hitler de 'Öncesiz ve Sonrasız' kişilerdi.[27]

Hitler de diğer Almanlar gibi batıl inançlara çok ilgi duyardı. Ancak ruh çağırma ve Spiritualizm gibi konuları sevmezdi ve bunları yasaklatmıştı. Bunlarla uğraşanları alaya alırdı.[28] Nedir ki, hiçbir bilim adamının ciddiye almayacağı ekonomik ve/veya toplumsal projeleri büyük bir ilgiyle dinlerdi. Bu tip saçma gözüken bir ekonomik projeyi dinledikten sonra Otto Waganer'e ve Gregor Strasser'e dönüp, "İşte şimdi Felsefe Taşı'nı cebimize koyduk," demişti.[29]

Hitler'in bu garip özelliği dünya basınının da ilgisini çekmişti. Hitler'in tuhaf fikirlerini ve davranışlarını izleyen Fransız yazar Georg Bernhard onun Almanya'sını dünyanın 'Sekizinci Harikası' ilan eden bir kitap yazmıştı. Kitapta Bernhard, Hitler'i 20. yüzyılın Almanya'sını Ortaçağ'ın mistik karanlığına gerisin geriye götürmekte olduğunu ve bunun sonunun da çok büyük bir yıkım olacağını savaştan iki yıl önce tahmin etmişti.[30]

Tarihçi Alan Bullock'un da altını çizdiği gibi Hitler, Napolyon'dan da, Stalin'den de, Mussolini'den de daha fazla yetkiye ve güce sahip olmuştu.[31] Almanya onun döneminde

---

[27] Sebastian Haffner, *The Meaning of Hitler,* Phonix, 1997, ss. 163-4.

[28] Hitler'in ünlü Theosofist Rudolf Steiner'ı öldürtmek istediği biliniyordu. R. J. Stewart, *Prophecy,* Element, 1990, ss. 108-9.

[29] *"Hitler," Memoirs of a Confidant,* Ed. Ashby Turner Jr., Yale Uni. Prs., 1985, s. 33. (Kısaca Waganer)

[30] Georg Bernhard, *Le Suicide de la Republique Allemande,* Traduit de l'Allemand par Andre Pierre, Les Editions Rieder, Sixieme Edition, 1933, ss. 7-8.

[31] Bullock, *a.g.e.* s. 403.

'Anayasasız' olarak yönetilmiş ve onun sözleri anayasa kabul edilmişti. Hitler'in Almanya'yı yönetirken kullandığı yöntem ve kurallarla, Alman halkına gösterdiği 'İktidar Gücü' Ay Kartı'nda temsil edilmiş olan altı hususla şaşılacak şekilde uyuşmaktadır. Bu altı husus, Hitler'in 'Dünya Görüşüne' (Weltansschauung) sembolik olarak tastamam uymaktadır. Bunlardan ıstakoz, Kan ve Yeniden-Doğuş'u; Köpek, sadık Aryanları; Kurt, İktidar'ı ve şiddet kullanımını; Ay, Führer'in iradesini; Sütunlar, birbirleriyle çatışan ırkları ve Hitlerci Irk Kuramı'nı ve Çiğ Damlaları da Hitler'in ilkelerini, yani Anayasa'yı temsil etmekteydiler.

Şurası bir gerçektir ki, Hitler hiçbir zaman Ateist olmamıştı. Kendi 'Alınyazısı'na yüreğinde hiçbir kuşku taşımadan inanmıştı. Aynı şekilde kendi dışında, ondan bağımsızca var olan, fakat göze gözükmeyen bir 'Güç Kaynağının' varlığına da inanmaktaydı. Bu esrarengiz güç kaynağı 'Odic Force' diye biliniyordu ve Hitler bu bilimsel kurama çok inanmıştı. Belki de hayatında inanmak ihtiyacını duyduğu tek akademik görüş buydu.[32] Ne var ki, dini konularda konuşurken daima kuşkucu davranırdı. Ünlü 'Masa Sohbetleri'nden birinde "Eski Ahit de Yeni Ahit de Yahudiler tarafından uydurulmuştur," demişti. Konu eski Aryan dini 'Wotanizm'den (Tanrı Odin'in dini) açıldığında ömrünü bir Wotanist Şaman olarak tamamlamayacağını ve Odin'in gizli Rune büyülerini ve şifrelerini çözmekle geçirmeyeceğini belirtmiş, sonra da garip bir benzetme yapmıştı: "Herhalde bir Buda olarak ölmek de bana yakışmaz."

Adolf Hitler böyle buyurmuştu, ama 1 Mayıs 1945'te onun öldüğü, ya da ortadan kaybolduğu gecenin sabahı Berlin'e giren Kızılordu Birlikleri işgal ettikleri terk edilmiş bir Nazi

---

32 Waganer, *a.g.e.* ss. 33-4.

Karargâhı'nda gözlerine inanamadıkları bir olayla karşılaşmışlardı. Gerçi bina terk edilmişti, ama büyük salonlarda yan yana dizilmiş bin kadar Nazi üniformalı ceset yatıyordu. Askerler cesetlerin kimliklerini incelediklerinde bunların Himalaya'dan gelmiş Tibetli Budist Keşişler olduklarını görmüşlerdi. Bu keşişler niçin ve ne zaman Berlin'e getirilmişler ve niçin topluca intihar etmişlerdi, hiçbir zaman anlaşılamadı.[33]

---

[33] J. H. Brennan, *a.g.e.* ss. 85-6.

2.3. GÖKTEN GELEN MEKTUP

> Otuz Yıl Savaşları'ndan bu yana kanımız ve ruhumuz zehirlenmiştir.
>
> Adolf Hitler, *Kavgam*[34]

Başta Adolf Hitler olmak üzere Nazi Partisi'nin üst kademesinde ve 'karar-verici' kurum ve kuruluşlarının başında olan kişilerin tamamına yakını, parti üyesi olmadan önce bazı gizli yeraltı örgütlerine üyeydiler. Bu gizli yeraltı örgütlerinde edindikleri bilgilerle Nazi Dünya Görüşü'nü oluşturdular ve önce Almanya'nın, sonra da tüm Avrupa'nın yaşam tarzını değiştirmek istediler. Birçok tarihçinin de belirttiği gibi Nazizm gerçekte bir 'Okült Milliyetçiliği'ydi.[35] Tarihte, çok eski çağlarda Mısır'da, Babil'de ve en geç olarak da Nordik halk toplulukları arasında var olan gizli ilimlerden yola çıkılarak kurulmuş bir 'Dünya Görüşü'ydü. Hitler, kendisinin özellikle bir ideoloji ve/veya doktrin değil bir 'Dünya Görüşü' yarattığını her fırsatta ve her yazısında açıkça

[34] Hitler, *Kavgam*, s. 396.

[35] Goodrick-Clarke, *a.g.e.* s. 186.

vurgulamıştı. Bu dünya görüşünün temelindeyse Almanca dışındaki dillerde 'Halk ve Millet' kavramlarını birlikte karşılayan 'Volk' kavramı vardı. İşte Alman Volk'unun (bundan sonra kolay olsun diye halk diyeceğiz) gizli, Arkaik değerleri Naziler tarafından çok kutsal sayılıyordu. Bu alanda 19. yüzyılın ortalarından başlayarak sayısız kitap, dergi ve inceleme yayımlanmış, çok geniş bir literatür oluşturulmuştu. Bu alanda ün yapmış kişilerin başında Baron Karl von Reichenbach geliyordu. Bu soylu kişi tıp doktoruydu ve aynı zamanda da tanınmış bir Okültist ve Spiritualistti. Dr. Reichenbach, 1845 yılında 'Odik Güç' diye bir kuram geliştirmişti. Bilim otoriteleri tarafından o dönemde bu kuram bilim dışı sayılmıştı. Nedir ki, 1930'larda Hitler bu kuramı yeniden canlandırttı. Dr. Reichenbach'ın 'Odik Gücü' insan bedenindeki manyetik güçlerin ve yayılan ısının gücüydü. Bu manyetik güç, belirli bir disiplin sürecinin sonucunda çok etkili bir kuvvete ve etkileme gücüne dönüştürülebiliyordu. 1940'lı yıllarda Nazi doktorları özellikle genç bakireleri kullanarak bu gücün varlığını kanıtlamaya uğraşmışlardı. Hitler, sırdaşı Otto Waganer'e (1888-1979) Odik Güç kuramından çok etkilendiğini açıklamıştı.

Nazizme bir dünya görüşü olarak yön vermiş diğer ünlü kişilerse Guido von List, (1865-1919) ve onun öğrencisi olan eski Katolik papazı Lanz von Liebenfels'ti (1872-1954). Guido von List geçmişteki Töton ve Cermen kabilelerinin yaşam tarzlarını ve sembollerini 20. yüzyıla taşımıştı. Avrupa'daki ilk 'Yeşiller ve Çevreci' hareketi 1880'lerde tam bir ırkçı olan bu adam kurmuştu. List, Yahudileri insanlığı zehirleyen parazitler olarak görüyordu. Ona göre yüce Alman ırkı, ne yazık ki bir Yahudi keşfi olan Katolisizm ve Kilise tarafından kirletilmişti. List'e göre yeryüzünde uygarlık adına ne yapılmışsa bunların tamamını Aryan,

Beyaz Nordik Irk yapmıştı. List'in kitapları defalarca basılmış ve yarım milyonluk bir tiraja yükselmişti. Hitler, *Kavgam*'da List'in görüşlerini aynen tekrarlamış ve sıkça yaptığı gibi bu görüşlerin gerçekten kendisine ait olduğunu öne sürmüştü.

List ve benzerlerinin tezlerinden biri de, 'Eugenics' (özürlü ve geri zekâlıların ortadan kaldırılması) adlı ölümcül, 'Temizlik/Kanı Arıtma' ilkesiydi. Hitler, bu yöntemi, önce özürlü Almanlara uyguladı, Yahudilerden önce yaklaşık yüz elli bin özürlü Almanı hastanelerde öldürttü.[36]

Guido von List, adındaki soyluluk belirten 'von' takısını sonradan eklemiş ve kendi aile soyağacını Roma-Cermen İmparatorluğu'nu yönetmiş olan Pagan-Töton Şövalyeleri'ne bağlamıştı, gerçekte saray soylusu değildi. List o denli ünlüydü ki Almanlar onunla aynı soyadını taşıyan Albay List için düzensiz erlerden oluşan bir birlik kurmuşlardı. Bu birlikte özellikle List'in Aryancılıkla ilgili fikirleri tartışılmış ve savaşın en yoğun sıralarında bile, hiç aksatmadan List'in deneylerini yöneten tilmizleriyle Okültizm konusunda mektuplaşmalar ve yazışmalar yapılmıştı. Adolf Hitler, ilginçtir ki, işte bu List Birliği'ne atanmış ve savaş sonuna kadar bu birlikte kalmıştı.

Savaş sırasında List Birliği'nden diğer birliklere çok ilginç bir mektup dağıtılmıştı. Bu mektuba 'Gökten Gelen Mektup' (Himmel Brief) deniliyordu.[37] Buna göre, Melek Mikael sadece Almanlar için gökyüzünden bir mektup yollamıştı. Melek mektubunda Almanların arasından çıkacak olan bir kişinin Katolik Kilisesi'ni de yıkarak Almanya'nın Führeri olacağını ve önce

---

[36] *Die Manner Hinter Hitler*, Dr. Thomas Röder-Volker Kubillus (Hrsg), *Wer die geheimen Drahtzieher hinter Hitler wirklich waren...* Pi-Verlag für Politik und Gesellschaft, 1994.

[37] Waite, *a.g.e.* s. 115.

Almanya'yı, sonra da tüm dünyayı Kilise'den ve Yahudilerden kurtaracağını müjdelemişti. (Mektup halen Bodleain Müzesi'nin arşivindedir.) Hitler, 2. Dünya Savaşı sonrasında da erlere bu mektubu okumak mecburiyetini getirmişti.

Almanlar Hıristiyanlığa en son giren topluluktu. Onların Hıristiyanlaştırılması iki yüz yıldan fazla sürmüştü ve 9-11. yüzyıllarda Almanlar, Katolik olmamak için çok direnmişlerdi. Fakat sonunda gerçek Katolikliği Almanlaştırarak mecburen kabullenmek zorunda kalmışlardı. Bu nedenle Almanların hiçbir zaman Yahudiler, Latinler ve Araplar gibi 'Kutsal Yazıları ve Kitapları' ve özgün Tek-Tanrı anlayışları olamamıştı. O günlere kadar inandıkları tanrıları, başta Odin-Wotan olmak üzere hep barbar tanrılar olmuştu. İşte bu nedenle Hitler konuşmalarında sıkça,"... utanılacak bir şey yok. Bizler gerçek Barbarlarız ve bununla da gurur duyarız," demişti.

'Gökten Gelen Mektup,' savaşan Almanlara büyük moral vermişti. Hitler de kendi birliğine ait olan bu mektubu diğer birliklere dağıtmıştı. Savaş sırasında Adolf Hitler, oldukça tehlikeli bir görev olan ulaklık yapıyordu. Düşman saflarının arkasına geçmek ve diğer birliklerle bağlantıyı sağlamakla görevliydi. Hitler bu göreve yedi arkadaşıyla başlamış, bunlardan üçü ölmüş, biri ağır yaralanmıştı. Hitler de iki kez yaralanmasına rağmen savaştan sağ çıkmıştı. Hitler ünlü mektubu hep göğsünde taşımıştı. Hitler'in Okültik (gizli) ilimlerle tanışmasıysa savaştan önceye dayanıyordu.

Tarihçilerin ortak görüşlerine göre Adolf Hitler, Okült ilimiyle ve Tötonik-Aryan öğretileriyle -ki bunların çoğunu List kuramsallaştırmıştı- ilkin List'in izleyicisi Lanz von Liebenfels adlı Katolik Kilisesi'nden atılmış bir papazın yayımladığı anti-Semitik 'Ostara' adlı dergi aracılığıyla tanışmıştı. İlginçtir ki,

Lanz von Liebenfels'in adındaki soyluluk takısı 'von' da uydurmaydı, onun da tıpkı hocası Guido von List gibi Alman ve Avusturya'nın saray soylularıyla hiçbir kan bağı yoktu. Ayrıca o da birçok sahte ad ve unvan kullanmıştı. Darbeler yapmaya kalkışmış, başarısız olmuştu. Georg Lancz, Shurl Lanz, Dr. Jorg Lanz kullandığı sahte adlar ve unvanlardan bazılarıydı. Adolf Hitler işte ilk kez bu adamdan Arkaik 'Volk' değerlerini ve öğretisini öğrenmişti. Liebenfels savaştan sonra 1951'de, Hitler'in 1912-14 yılları arasında kendisini ziyaret ettiğini açıklamıştı.[38] 1920'li yıllarda Hitler, Liebenfels'in hayranı olan başka bir eski papazdan, Aziz Jerome'un mistik 'Hyeromite' Tarikatı'na bağlı Peder Bernhard Stempfle'den çok gizli bilgiler almıştı. Nedir ki, Hitler Şansölye olunca kendi geçmişindeki birçok sırrı bilen bu adamı 1934'te hunharca öldürtmüştü!

Adolf Hitler ömrü boyunca daima çok garip özellikleri olan aileler ve insanlarla bir arada olmuştu. Bunlar ya sahte unvanlar ve sahte adlar kullanmışlar, ya da Almanlıkla hiçbir kan bağları olmadığı halde 'Safkan' Almanmış gibi davranmışlardı. Gazeteci Konrad Heiden'in belirttiği gibi Hitler'in çevresinde daima yarı-İngiliz, yarı-Amerikalı, yarı-Fransız, yarı-İtalyan, yarı-Çek, yarı-Romen ve hepsinden ilginci yarım veya çeyrek Alman kanı taşıyan kişiler bulmuştu ve bunların tümü de kendilerinin 'Safkan' Alman ve Aryan olduklarını iddia etmişlerdi.[39] Örneğin Hitler'in koruyucusu zengin dul Elsa Bruckmann gerçekte bir Romen Prensesi'ydi ve ünlü Bizans Hanedanı Kentakuzenlerin kızıydı. Elsa Bruckmann, aynı zamanda son Bizans İmparatoru Paleolog Hanedanı'nın da en yakın akrabasıydı. Hitler'i Avrupa'nın soylularıyla bu kadın tanıştırmıştı. Ayrıca Töton ırkını en çok

---

38 Waite, *a.g.e.* s. 110.

39 Heiden, *The Führer,* s. 199.

yüceltmiş olan H. Stuart Chamberlain de yarımkan Fransız ve yarımkan İngiliz olmasına rağmen safkan Alman olduğunu öne sürmüş ve Pan-Cermen hareketini doktrinleştiren bir kitap yazmıştı. Yaşlı Chamberlain, kendisiyle tanıştırılmak üzere evine getirilen genç Adolf Hitler'le bir süre baş başa görüştükten sonra, onun Almanya'nın beklediği Führer olacağını söylemişti. Chamberlain bu açıklamasını yaptığında Hitler'in adını henüz hiç kimse duymamıştı. Chamberlain, ünlü kompozitör ve besteci Richard Wagner'in damadıydı. Nazi Partisi'nin 'Manevi Başmüfettişi' ve Adolf Hitler'in en yakın iki adamından biri olan Alfred Rosenberg, Rus işgali altındaki Estonya-Litvanya topraklarında doğmuştu ve anadili Rusçaydı. Çarlık Rusya'sının gizli servisleri tarafından hazırlanmış olan ünlü 'Sion Protokolleri'ni Almanya'ya gizlice sokan bu şahıstı. Diğer ünlü Nazi ise Rudolf Hess'ti ve o da gerçekte Mısır vatandaşıydı.[40] İskenderiye'de doğmuştu ve Arapça konuşuyordu. Hitler'i desteklemiş ve ona yol göstermiş olan diğer birçok kişi gibi Rosenberg ve Hess de Alman tarihinin en gizli ve kanlı örgütünün üyesiydiler. Bu gizli örgütün üyeleri Adolf Hitler'i yetiştirmişler, zengin çevrelerle tanıştırmışlar ve Nazi Partisi'ne maddi kaynaklar sağlamışlardı. Hitler'in önce NSDAP'nin, sonra da Almanya'nın başına geçmesinde bu gizli örgütün 1200 üyesinin çok büyük payı olmuştu. Nazi Partisi'nin ilk kurucuları olan Gottfried Feder, Karl Harrer (başkan), Anton Drexier ve Hitler'in *Kavgam*'ı ithaf ettiği 'Babacan Dostu' ünlü Dietrich Eckart hep bu gizli örgütün üyeleriydiler.

Bu gizli örgütün adı 'Thule'ydi. Örgütün kurucusu ise Baron Rudolf von Sebottendorff'tu. Baron Sebottendorff da gerçekte 'sonradan evlat edinilmiş' Silezya asıllı biriydi. O da birçok sahte

[40] Peter Padfield, *Hess*, Papermac, 1991, s. 3.

ad kullanmıştı. Gerçek adı Adam Alfred Rudolf Glauer'di ve saray soylularıyla hiçbir kan bağı olmayan sıradan bir 'elektrik teknisyeni'ydi. Tarihçi John Toland'ın yazdığına göre, 'çok esrarengiz bir adam' olan Baron Sebottendorff'un karanlık hayatıyla ilgili çok az bilgi vardı. Rastlantı bu ya, Baron Sebottendorff da hem adını hem vatanını hem de inancını değiştirmiş bir adamdı. Thule adlı gizli örgütü kurmadan 7 yıl önce, 1911'de Türk-Osmanlı vatandaşlığına geçmişti. İlginçtir ki, Türk vatandaşlığına geçişinden bir ay sonra evlat edinilme yoluyla Baron Sebottendorff olmuştu. Sebottendorff bu kadarla kalmamış, bir de kendisinin 'Bektaşi Babası' olduğunu Almanya'daki belgelere geçirtmişti!

Gerçek şudur ki, bu esrarengiz Türk vatandaşı, Alman Baronu olmasaydı ne Alman İşçi Partisi (DAP, sonra NSDAP) ve Hitler ne de Holokast olurdu. Adolf Hitler'e iktidar yolunu açan (Wegbereiter) ilk şahıs işte tarihe 'çok esrarengiz' diye kayıt düşürterek geçmiş olan bu adamdır. Hitler, 1919'dan 1936'ya ve sonrasına kadar hep bu esrarengiz Baron'un kurduğu gizli örgütün üyeleri tarafından korunmuştu. Hitler'in avukatı ve Nürnberg'de idam edilmeden önce Hitler'in ailesiyle ilgili Yahudilik iddiasını ortaya atan Hans Frank da Baron'un kurduğu Thule'nin üyesiydi.

Christina Schroeder, Adolf Hitler'in en güvendiği sekreterlerinden biriydi. Führer'in birçok sırrını öğrenmişti. Fakat hiçbir zaman bunları açıklamak istememişti. 2. Dünya Savaşı bittikten sonra Schroeder uzun süre sorgulandı. Böylece bazı karanlık noktalar aydınlatılabildi. Sekreterin verdiği bilgilere göre üst rütbeli Nazilerin tamamına yakını, başta da Adolf Hitler olmak üzere astrolojiye, Okültizme, Hermetizme ve diğer ilgili gizli ilimlere aşırı bir düşkünlük göstermişlerdi. Örneğin 2. Dünya

Savaşı'nın en çok aranan Nazilerinden Hitler'in en yakın arkadaşlarından Martin Bormann, Alman Okültistleriyle gizli ve tehlikeli ilişkiler kurmuştu.[41] Diğer güçlü bir Nazi, SS birliklerinin başı ve Yahudi Kasabı Heinrich Himmlerse birçok tarihçinin de belirttiği gibi tüm yaşamını astrolojiye ve Okültizme adamış biriydi. Himmler'in özel astrologları ve 'İrminizm' diye yeni bir din kurmaya çalışan Karl Maria Viligut adlı bir de 'Guru'su vardı. Viligut, Himmler'in 'Rasputin'i diye tanınmıştı.[42] Ünlü damızlık insan haraları kurma fikri onundu. Bu kurama göre, SS subayları, 1935'ten itibaren Aryan ırkını temsil eden bakire kızlarla insan haralarında çiftleştiriliyorlardı. Hitler ve Himmler, böylece yeni ve üstün bir ırk yaratmak arzusundaydılar. Bu çiftleşmelerden doğan çocuklar, Nazi Partisi tarafından yetiştirilmişlerdi. Günümüzde bu çocuklardan birçoğu halen Almanya'da çok üst düzeyde yönetici durumundadırlar.

Hermann Rauschning de uzun süre Hitler'in yanında bulunmuştu. Hitler'in ünlü sofra sohbetlerine katılmış ve notlar almasına izin verilmişti. Rauschning'in belirttiğine göre bu sofra sohbetleri sırasında Führer'in en sevdiği konular 'Karabüyü' ve 'Mistisizm'di.[43] Hitler bu konularda konuşmayı ve görüşlerini anlatmayı çok seviyordu. Bir sohbetinde şunları söylemişti: "Eski Ahit olsun Yeni Ahit olsun hiç fark etmez. İsa'nın söyledikleri de fark etmez. Bunların tamamı o bildik eski Yahudi üçkâğıtçılığıdır." Hitler bu sözlerini şu yargısıyla noktalamıştı:

---

41 *Douze Ans Aupres D'Hitler / Confidences d'une secretaire particuliere d'Hitler recueillies par Albert Zoller,* Rene Juliard, 1949, s. 45.

42 Goodrick-Clarke, *a.g.e.* ss. 177-191.

43 Hermann Rauschning, *Gesprache Mit Hitler,* 2. Auflage, Europa Verlag, 1940, s. 202.

"Biz 'Özgür İnsan' (Free Man) yaratmak istiyoruz."[44] İlginçtir ki, Aloys Hitler sağlığında 'Özgür Okul' adlı gizli bir örgütün üyesi olmuştu; oğlu Adolf da 'Özgür İnsan' yaratmak için Karabüyü'yü ve Okültizmi kullanan kişilerin kurdukları gizli örgütlerle birlikte çalışmıştı.

Adolf Hitler'in yöneticilik vasıflarıyla yöntemi değişik bir bakış açısıyla incelendiğinde ortaya onun duygu ve düşünceleriyle ilgili çok belirleyici veriler çıkmaktadır. Örneğin Hitler, köylülüğün taşıdığı değerlere çok önem veren biriydi, fakat köylüleri hiç sevmezdi. Benzer şekilde akademik ve bilimsel kuramlara da hiç inanmazdı. Alman bilim adamlarının yaptıkları keşiflerin Yahudiler tarafından çalındığını söylerdi. Hitler efsanelere düşkündü. Sadece ünlü Wagner operalarına değil, geçmişteki görkemli ve gizemli Töton-Cermen efsanelerine kendince bilimsel açıklamalar getirirdi. Hitler aynı zamanda her konuşmasında masonlardan, Kabbalistlerden ve Ezoteristlerden ne kadar çok bilgi edindiğini vurgulamayı severdi. *Kavgam*'da bu konulara duyduğu hayranlığı dile getirmiştir. Daima, "Biz de masonlar ve Kabbalacı Yahudiler gibi örgütlenmeliyiz. Onların gizli bilgilerini kullanmalıyız," derdi.

Adolf Hitler'in de diğer birçok devlet başkanı ve kral gibi bazı batıl inançları vardı. Hitler bu inançlarına aşırı derecede bağlıydı. Örneğin Hitler kendi ellerine, parmaklarına ve tırnaklarına hayranlık duyuyordu. Özel fotoğrafçısı Heinrich Loffmann -ki Eva Braun'u Hitler'e tanıştıran oydu- onun ellerinin fotoğraflarını çekmişti. Hitler diğer devlet adamlarının ellerinin fotoğraflarıyla kendi ellerini karşılaştırırdı. Bir tür kader okuma sayılan ve sadece Okültistler tarafından yapılabilen 'Onychomancy' diye bilinen bu uygulamada bazen parlak çiviler ve güneş ışınları da kullanılırdı.

---

[44] Rauschning, *a.g.e.* s. 50.

Hitler 'Stolisomancy' diye bilinen bir batıl inanca da çok dikkat ederdi. Buna göre sehven yanlış giyilmiş bir gömlek, ya da ayakkabının vb uğursuzluk getireceğine, ya da bir savaş bozgununu işaret ettiğine inanılırdı. Hitler kendisine birkaç kez yanlış gömlek ve ceket giydiren ayakkabılarını ters yöne koyan valesi Heinz Linge'yi ağır dille azarlamıştı.[45] Heing Linge savaştan sonra Ruslar tarafından esir alınmış ve on yıl süreyle Moskova'da cezaevinde tutulmuştu. Hitler'in esrarı hâlâ çözülememiş olan intihar olayında birinci dereceden rol aldığı, hatta intihar edemeyecek kadar bitkin olan Hitler'i Martin Bormann'ın emriyle boğarak öldürdüğü de iddia edilmiştir.[46] Bormann ise Hitler'in intiharından hemen sonra ilişki içinde olduğu Okültistler tarafından kaçırılmış ve izine bir daha hiç rastlanmamıştı. (Bormann'a ait bir mezar bulunduğu 1995'te açıklanmıştır.) Aynı şekilde Bormann'ın İngiliz MI6 ajanları tarafından Nazilerin en önemli sırlarıyla birlikte Londra'ya kaçırıldığı da öne sürülmüştür.[47]

Hitler bilindiği gibi vejetaryendi. Et, sigara ve içki kullanmazdı. Buna rağmen daima şiddetli mide sancıları çekerdi. Onun dengesiz davranışlarını bu hazım sorununa bağlayan psikologlar bile vardır. Nedir ki tüm doktorların ortak görüşüne göre Hitler'in midesi sapasağlamdı, ama nereden kaynaklandığı bilinmeyen sancılar çekiyordu. Hitler'in birçok doktoru vardı, fakat o sadece özel otlardan ilaç yapan Thedore Morell adlı bir şarlatanın hazırladığı hapları içer, gerisine dokunmazdı. Morell de gizli ilimlere düşkün bir adamdı. Prof. Karl Haushofer'in kurduğu gizli adı 'Vrill' olan bir örgütün üyesiydi. Hitler'e tam 77 çeşit hap hazırlamıştı. Hitler her gün seçerek 7 hap içerdi.

---

45 Waite, *a.g.e.* ss. 14-22, 52.

46 Hugh Thomas, *The Murder of Adolf Hitler,* St. Martin's Press, 1995.

47 Christopher Creighton, *OPJB,* Pocket Books, 1996.

Morell otlarını özel SS birlikleri tarafından kurulmuş olan ve yeri hep gizlenen bir laboratuvar-serada yetiştirir ve hap haline getirirdi. Morell, 'Stoma-seeing' diye bilinen bir tür dudak okuma yöntemiyle Hitler'i etkilemişti ve Hitler'in son günlerine kadar yanından ayrılmamıştı.

Hitler'in ve Nazilerin çok düşkün oldukları başka bir batıl inanç da 'Hippomancy' diye bilinen bir uygulamaydı. Bu dalda yetişmiş ve uzmanlaşmış SS subayları vardı. 'Hippomancy' beyaz atlarla (Kır At) ilgili bir inançtı. Özel yetiştirilmiş beyaz atların kişnemeleriyle gaipten haberler verdiklerine inanılırdı. Naziler arasında çok yaygındı ve SS birlikleri her fırsatta beyaz atların yer aldığı dev geçit törenleri düzenlerlerdi. Nazi ressamları da Hitler'i Töton Şövalyesi zırhları içinde beyaz ata binmiş olarak gösteren tablolar yapmışlardı.

Almanya'da Katolik Hıristiyanlık diğer ülkelerde olduğundan çok farklı bir gelişme göstermişti. Almanlar geleneksel ve töresel inançlarına bağlı kalmakta direnmişler ve bunları terk etmeye yanaşmamışlardı. Katolik Kilisesi ise bu inançların batıl olduklarını göstermeye çalışmış, fakat fazla başarılı olamamıştı. Bu başarısızlığın kökeninde Alman dilinde batıl anlamına gelen bir kavramın 15. yüzyıla kadar bulunmayışı yatar. Almancada ilk kez 15. yüzyılda Viyana'da 'Aberglaube' diye bir kavram geliştirilmiş ve bununla batıl inanç anlatılmak istenmiştir. Bu batıl anlayışsa ilkin Immanuel Kant, sonra da G.W.F. Hegel tarafından Sekülerize edilmişti. Böylece batıl bir dönem Alman Romantikleri denilen şair ve yazarların dilinde 'Efsane ve Gerçek' karışımı bir renk kazanmıştı. Almanca konuşulan ülkelerde Nasyonalist akımları gerçekte ilk başlatanlar işte bu Romantik Alman yazarları olmuştu. Nazi döneminde kutsal anlam yüklenmiş olan 'Führer=Başbuğ' ve 'Reich=Hükümranlık' gibi kavramları ilk bulan ve topluma benimsetenler 18. yüzyılda yaşamış olan bu Romantikler'di.

Hitler'in yöneticilik yöntemi Okült ilkelerine uygundur. Örneğin Hitler Gamalı Haç sembolünü Okültik negatif değerini dikkate alarak onu ters yöne çevirterek Nazi bayrağına koydurtmuştu. Nazilerin bayrağında yer alan Gamalı Haç gerçekte özgün Swastika'nın ters yönde olanıdır. Akrep-yelkovan yönünde çizildiği zaman -özgün şekli- Swastika olumlu değişimleri ve devrimleri sembolize eder. Ancak Hitler 'Yıkım' stratejisi izlemişti. Bunun için de Swastika'yı ters yöne çevirmişti. Okültizmde Swastika'nın ters yöne çevrilmesi yıkım anlamına geliyordu. Dönüşü ters yöne düzenlenmiş olan Gamalı Haç'ı Nazi Partisi'nin sembolü olarak kullanma kararı Adolf Hitler'e aitti, ama Gamalı Haç gerçekte gizli Thule Örgütü'nün sembolüydü ve bu örgüt Swastika'nın ortasına bir de hançer yerleştirmişti. (Bkz. Ek) Ters yönlü Swastika onu Okültik amaçlarla kullananlara kin, nefret ve şiddet duygularını telkin ediyordu. Hitler'in her sabah yaptığı 'Auto-suggestion=Telkin' seanslarında bu ters yönlü Swastika belirleyici rol oynamıştı.

Almanya'da batıl inançlara geri dönüş Almanlar için korkunç bir yıkımla sona eren 30 Yıl Savaşları'ndan sonra yaygınlaşmıştı. 1618-1648 yılları arasında süren bu din savaşları sırasında Avrupa'nın Katolik krallıkları, Protestanlığı benimseyen Almanları ağır yenilgiye uğratmışlardı. Binlerce köy, kasaba ve şehir haritalardan silinmiş, milyonlarca insan ölmüştü. Tarihçi James W. Gerard'ın belirttiği gibi "savaş sonunda Almanya sadece dört milyon nüfuslu bir ülke haline gelmiş, tam yirmi milyon Alman ölmüştü. Açlık ve sefalet o boyutlardaydı ki Heidelberg sokaklarında insan eti satan kasaplar türemişti."[48]

---

[48] James W. Gerard, *My Battle,* by Adolf Hitler, New York Times Book Review, October 15, 1933.

Almanlar bu yıkımı hiçbir zaman unutmamışlardır. Aradan iki yüz yıl geçmiş olmasına rağmen 19. yüzyılın ortalarında bile şairler, yazarlar ve felsefeciler bu yıkımı konu alan yazılar, kitaplar, şiirler yazmışlardı. 30 Yıl Savaşları'nın getirdiği 'Kültürel Karamsarlık' ortamında Almanlar resmi Kilise öğretisinden uzaklaşmışlar ve kitlesel olarak gizli ilimlere, batıl inançlara ve hepsinden önemlisi gizli örgütlere ilgi duymaya başlamışlardı.

İlahiyatçı Heinz Hemsoeth'in gösterdiği gibi 17. yüzyılın sonlarından itibaren Almanya'da Teizm (Tek-Tanrıcı Dincilik) yerine Deizm (Yaratıcı'dan başkasına inanmamak) gelişmeye başlamıştı. Yeni bir Panteizm doğmuş ve Hıristiyan Teizmi'ne karşı güçlü mevziler elde etmişti.[49] Bu gelişmeler kaçınılmaz olarak, yeni güç odaklarının önce Almanya'da, sonra da tüm Avrupa'da ortaya çıkmalarına neden oldu.[50] İnanç düzeninde Kilise'nin baskısı ve yönlendiriciliği ortadan kalkınca çok kısa bir süre içinde Almanya bir gizli örgütler cenneti haline geldi. 30 Yıl Savaşları sonunda İngiltere'ye ve diğer ülkelere göç eden Almanlar beraberlerinde bu gizli örgütlerin öğretilerini de götürdüler ve özellikle İngiltere'de 18. yüzyıldan itibaren Alman kökenli sayısız mistik ve Okültik yeraltı örgütü kuruldu. Bir süre sonra bu örgütler siyasal hayatı tamamen denetim altına aldılar. Amaçlarına ulaşmak için türlü komplolar düzenlediler, suikastlar yaptılar ve yaptırdılar. Zamanla bu gizli örgütlerden bazıları tarihten silinirken bazıları da aralarında birlikler kurarak

---

[49] Heinz Hermsoeth, *The Origin of the Connection Between Philosophy and Religion in Western Philosophy,* Twentieth Century, ss. 279-81.

[50] Almanya'da bilinen ilk gizli mistik örgüt 1616'da Württenbergli bir ilahiyatçı olan Johann Valentin Andrea (1587-1654) tarafından kurulmuştu. Bu Okült örgütü 'Gül ve Haç' adını taşıyordu. Bkz.: Reinhard Federmann, *The Royal Art of Alchemy,* Chilton, 1969, ss. 202-212.

'Okült Nasyonalizmi'ni Almanya'nın ve Avrupa'nın gündelik hayatına soktular. 19. yüzyılın sonlarında ve 20. yüzyılın başlarında bütün Avrupa bu gizli örgütlerin korkutucu ve ürkütücü hayaleti altında yaşıyordu. Çarlık Rusya'sında 'Kara Yüzler,' Sırbistan'da 'Kara El,' İtalya'da 'Carbonari,' Almanya'da 'Fe-Me' ve 'Burschenschaften,' İrlanda'da 'Fenian,' İsviçre'de 'Doğan Güneş/Rising Sun Mason Locası' ve Fransa'da 'Blanquist' Örgütü önde gelen gizli Okült örgütlenmeleriydiler. Karl Marx ve Engels de daha ılımlı bir örgüt olan 'Hak Ligası'na üyeydiler. İlginçtir ki, Marx, Komünist olduklarını öne süren Sosyal Demokratlar Birliği'ne üye olmamıştı.

Bunlar ve benzerleri örgütlerin ortak özelliği Yahudi düşmanı olmalarıydı. Örneğin Rising Sun Mason Locası ünlü Yahudi karşıtı 'Sion Protokolleri'nin saklandığı yerdi. Protokoller bu locanın arşivinde saklanıyordu.[51] Alfred Rosenberg tarafından Almanya'ya getirilen ve önce bu locada gizlenen sahte belgeler Hitler'e Thule üyeleri tarafından verilmişti ve onun Yahudi düşmanlığının oluşumunda başrolü oynamıştı. Protokolleri Rusçadan Almancaya muhtemelen Alfred Rosenberg çevirmişti. Ne hikmetse protokoller Almancayla birlikte aynı anda Türkçe ve Arapçaya da çevrilerek Osmanlı İmparatorluğu'nda el altından dağıtılmaya başlamıştı. Protokolleri Türkçeye çeviren, Ludwig Müller adlı bir Almandı. Ludwig Müller gerçekte Thule'nin kurucusu esrarengiz Baron Rudolf von Sebottendorff'tan başkası değildi. Baron gerçek kimliğini gizleyerek Ludwig Müller adını kullanmıştı, ama bu soyadı gerçekte annesinin kızlık soyadıydı.

Baron Rudolf von Sebottendorff Türkçeyi, Arapçayı ve Farsça'yı anadili gibi konuşan bir adamdı. Bu dillerde kitap, makale ve yazılar yazmıştı. Döneminin en tanınmış astrologlarından

[51] Heiden, *The Führer*, s. 23.

biriydi ve Batı'da 'Palmizm,' Araplar'da 'Remmallık' diye bilinen el falı okumacılığında, muska yazıcılığında ve 'Arraflık' denilen uzgörü alanında uzmanlaşmıştı. Sebottendorff, kadim Keldani ve Kestari (Akat ve Babil) topluluklarının 'yıldızlara tapınma' ve yıldızlarla yönetilmenin sırlarını bildiği iddiasındaydı. Bu topluluklar belgelere göre Hz. Peygamber döneminde de büyü ve sihir yapmasını biliyorlardı. Hz. İbrahim, Kestari geleneğine karşı çıkmıştı. Sebottendorff bu tür gizli ilimleri İstanbul'da öğrenmişti ve daha ilginci Türk-Osmanlı vatandaşı Alman asıllı bu Baron İstanbul'da düzenlenen gizli bir törenle hem mason hem de Bektaşi yapılmıştı!

2.4. GİZLİ ÖRGÜTLER ÇAĞI

Tarihteki en büyük dinsel ve siyasal çığları düşüren tek güç söylenen sözün sihirli gücüdür.

Adolf Hitler, *Kavgam*[52]

Adolf Hitler'in esrarengiz rastlantılar ve garip olaylarla dolu yaşamında çözümlenemememiş pek çok karanlık nokta vardır. Bunlardan biri de Avusturya vatandaşı olan Adolf Hitler'in nasıl olup da Alman Ordusu'nda görev alabildiğidir. Hitler üstelik Avusturya ve Almanya'da asker kaçağı olarak aranıyordu ve Münih'te polis tarafından yakalanmıştı. Ne hikmetse Hitler, Alman Polisi tarafından Avusturya'ya iade edilmemiş, tam tersine Alman Ordusu'nda görev yapmaya davet edilmişti. Daha ilginci yirmi beş yaşındaki yoksul ve başarısız ressam Avusturya ve Alman Ordu yetkililerinin yaptıkları ilk askerlik yoklamalarında bedenen çürüğe ayrılmıştı. Öyleyse nasıl olmuştu da Adolf Hitler, asker kaçağı ve bedenen çürüğe ayrılmışken, vatandaşı olmadığı bir ülkenin ordusunda görev alabilmişti? Daha bitmedi...

---

[52] Adolf Hitler, *Kavgam*, 1924, s. 107.

Hitler sadece görev almakla kalmamış, onbaşılığa terfi ettirilmiş ve bir onbaşıya verildiği duyulmamış olan EK1 (Birinci dereceden Gümüş Haç) nişanıyla da taltif edilmişti. Dahası da var, Hitler'i bu nişanı alması için üstlerine tavsiye eden de Teğmen Hugo Gutmann adlı bir Yahudiydi.[53] Hitler ayrıca bir de EK2 madalyası almıştı ve askeri yetkililer tarafından onbaşılıktan teğmenliğe terfi ettirilmek istenmiş, fakat bu terfiyi Hitler istemeyerek reddetmişti!

Hitler'in Bavyera'daki Alman Ordusu'na bir 'Yanlışlık' sonucunda alındığını öne süren tarihçiler olmuştur.[54] Eğer bu gözlükle bakarsak, bu yanlışlık kuramını Adolf Hitler'in 1919-1945 yılları arasındaki hayatının her gününe uygulamak gerekecektir. Şöyle ki, bu yanlışlık kuramına bağlı kalırsak, örneğin Hitler'in nasıl olup da vatandaşı olmadığı Almanya'da askeri istihbarat birimleri tarafından 'Casus' olarak angaje edildiğini; Avusturya vatandaşlığından çıkarıldıktan sonra hiçbir geçerli kimliği ve oturma izni olmadığı halde Almanya'da siyasal faaliyetlerde bulunabildiğini; siyasal suikastları savunduğunu ve azmettirdiğini; 1923'te vatandaşı olmadığı ülkenin yasal hükümetini ve devletini devirmek için darbe düzenleyebildiğini de aynı 'bir yanlışlık olmuş işte' mantığıyla açıklamak zorunda kalırız. Hayrettir ki, Adolf Hitler vatandaşı olmadığı Almanya'da vatansız kişi statüsündeyken darbe yapabilmiş, siyasal söylevler ve demeçler verebilmiş, yasal olmadığı halde düzenli ordu birliklerine karşı 'Para-militer Ordu' kurabilmiş ve en önemlisi, siyasal ve askeri istihbaratı yönlendirebilmişti. Adolf Hitler, Şansölye seçilmesinden çok kısa bir süre önce kendisine küçük bir devlet memurluğu statüsü verilerek Alman vatandaşlığına sokulmuştu.

---

[53] Ian Kershaw, *a.g.e.* s. 96.

[54] Ian Kershaw, *a.g.e.* s. 90.

1925-1932 yılları arasında Adolf Hitler, Almanya'da tam bir vatansız olarak yaşayabilmiş, fakat ne hikmetse bir türlü sınırdışı edilememiştir. Bu yıllarda Adolf Hitler her türlü yasadışı faaliyette bulunmuş, fakat kendisine hiç dokunulmamıştı. Darbe yaptığı halde yasal olarak hakkettiğinden çok daha az bir cezaya çarptırılmış ve cezaevinde unutulup gideceğine tam tersine şöhretin basamaklarını çıkmasına yardımcı olunmuştu.

Adolf Hitler'in babası da anımsanacağı gibi yasal olmayan yollardan adını değiştirmişti. Oğlu da nasıl olduğu hâlâ bilinmeyen ve yasal olmayan bir şekilde Alman Ordusu'na katılmıştı. Oysa yabancıların orduya alınmayacaklarını duyuran sayısız yönetmelik vardı. Dahası Almanya o tarihte 'gönüllüler' için bir çağrı da yapmamıştı.

Adolf Hitler'in anlattığına göre savaşın ilanından birkaç gün sonra 3 Ağustos 1914'te askere alınmak isteğiyle bir dilekçe yollamış ve ertesi gün bu dilekçesine olumlu yanıt verilmişti. Birçok tarihçi Hitler'in bu sözlerinin doğru olduğunu sanmış ve her tarihçi bir diğerini kaynak göstererek Hitler'in bu açık yalanını doğrulamıştı. Oysa biraz dikkatlice bakılsaydı bunun yalan olduğu anlaşılacaktı. İlkin şu hususu vurgulayalım: Adolf Hitler'in dediğine göre dilekçesini doğrudan doğruya Bavyera Kralı 2. Ludwig'e yollamıştı. Oysa Kraliyet arşivinde böyle bir kayıt yoktu. İkincisi, henüz savaş ilan etmiş bir kralın, o kargaşada Alman vatandaşı olmayan, adı sam, oturma izni ve belgesi bulunmayan bir 'yabancıya' yaklaşık 16 saat içinde başka işi gücü yokmuş gibi yanıt vermiş olması hayal bile edilemezdi. Üçüncüsü, askere alma yetkisi kralda değil, Savaş (Savunma) Bakanlığı'ndaydı. Dördüncüsü, Hitler resmen 'asker kaçağı' dolayısıyla 'suçlu' durumdaydı. Kralın mahkeme kararı olmaksızın bir suçluyu affederek doğrudan doğruya askere alabilmesi olanaksızdı. Beşincisi,

Hitler Alman değil Avusturya vatandaşıydı. Bir kralın başka bir ülkenin vatandaşını o şahısla ilgili hiçbir 'istihbarat' yaptırmadan 'ivedilikle' askere aldırması düşünülemezdi. Altıncısı, kralın ofisinden gelen böylesi önemli bir mektubu Hitler herhalde saklardı. Ama ne NSDAP arşivinde ne de Berlin'deki Bunker'de bu mektup bulunabilmişti.

Öyleyse Adolf Hitler nasıl asker olabilmişti? Bu sorunun yanıtı bilinmiyor. Nasıl ki babasının hiçbir yasal dayanağı olmadan adını ve soyadını değiştirdiği bilinmiyorsa, oğlu Adolf'un da yasal olmadığı halde Alman Ordusu'na nasıl katılabildiği de bilinmiyor. Bilinen tek husus, orduya katıldığı ve gerçekten de kendisinden beklenmeyecek bir cesaretle savaşarak üstün hizmet nişanları aldığıdır. Hitler belki de o çok güvendiği 'Alınyazısı'nın, Savaş Bakanlığı'nda düzenlediği bir komplo sonucunda yanlışlıkla askere alınmıştır! Eğer böyle bir 'Tanrısal' girişim olduysa bu da Hitler'in başına gelen esrarengiz 'mucizelerden' biridir demek gerekiyor.

Bu durumda alternatif bir olasılık düşünülebilir. Hitler 1914 yılında ünlü yazar Lanz von Liebenfels'i evine giderek ziyaret etmişti. Lanz o sırada hayatta olan hocası Guido von List'in görüşlerini yaymakla meşguldü. List adına kurulmuş birçok dernek ve bunlara üye olmuş binlerce genç vardı. List de Lanz da Alman ırkının Almanya ve Avusturya'yla sınırlı olmadığını anlatıyorlardı. Onlara göre Aryan ırkına mensup olanlar sadece bu iki ülkede değil dünyanın her yerinde vardılar. List'in derneği yasal ve çok etkiliydi. List'in ve Lanz'ın ordu içinde yüksek rütbeli ve aristokrat birçok taraftarı vardı. Hitler, kendi durumunu gayet iyi bildiğinden kendisini askere aldırabilmek için muhtemeldir ki List'e ya da Lanz'a başvurmuş, onlardan yardım istemişti. Bu durumda özellikle Lanz için Avusturyalı asker kaçağı Hitler'i

Alman Ordusu'na kaydettirmek pek de zor olmamıştır. Belki de Hitler 2. Ludwig'e böyle bir başvuru dilekçesini gerçekten de yazmıştı, ama bu dilekçeyi List Derneği üyesi bir subay ya da Lanz'ın Saray ofisindeki güçlü bir dostu elden bizzat takip ettirmiş ve gerekli güvenceleri vererek bu kısa zamanda olumlu sonucu aldırmıştı. Nedir ki bu olasılığı belgelendirebilmek mümkün değildir. 1954'te ölen Lanz, Hitler'in kendisini ziyaret ettiğini doğrulamış, fakat başka bilgi vermekten kaçınmıştı. Sonuçta Hitler ünlü List Birliği'ne katılabilmişti.

Her ne kadar belgelendirilemese de Hitler'in savaşa katılabilmek için muhtemelen 'List-Gesellschaft' diye bilinen Anti-Semitik derneğe başvurmuş olabileceği yönünde bir ipucu vardır. Hitler, tüm ergin yaşamı boyunca özellikle Okültizme ve astrolojiye ilgi duymuştu. Nazilerin Okültizm bağlantıları konusunda en ayrıntılı kitabı yazmış olan Nicholas Goodrick-Clarke, Nazi dünya görüşünün büyük ölçüde masonluktan, Kabbalizmden ve Rosycrucianizmden etkilendiğini, ama bu dünya görüşünün oluşumunda en büyük payın Okültizme ait olduğunu belirtmişti.[55]

Hitler'in kişisel kütüphanesi Okültizm ve Ezoterik ilimler alanında yazılmış kitaplarla doluydu. Robert G. L. Waite'ın da gösterdiği gibi[56] bu kütüphane günümüzde Amerikan Kongre Kütüphanesi'nde saklanmaktadır. Waite bu kütüphanede araştırma yaparken Hitler'in kitaplarından birinin üstünde 'Sevgili Armanen Biraderim Adolf Hitler'e' diye bir ithafla karşılaştığını

---

[55] Goodrick-Clarke, *a.g.e.* ss. 7-16. (Pan-Cermen hareketin, Alman Hohenzollern Hanedanı'nın rakip Avusturya Habsburg Hanedanı'nı yıkmak için kullanılan bir ideoloji olduğu da unutulmamalıdır. Bkz.: *The 19. Century*, No. 89, Temmuz 1909, ss. 168-180.)

[56] Waite, *a.g.e.* s. 108.

belirtmişti. Armanen sıfatı List Derneği'ne üye kabul edilmeye hak kazanmış en 'seçkin' Aryanlar için kullanılan bir unvandı ve kitabın üzerinde 1921 tarihi vardı. Adolf Hitler acaba Armanen unvanını hak edecek kadar seçkin bir Aryan mıydı? Eğer öyle idiyse 1914'te prestijinin ve toplumsal etkileyicilik gücünün doruğunda olan List ve Lanz için 'bu sevgili biraderi' ne yapıp edip çok istediği savaşa göndermek bir sorun değildi. Kaldı ki savaş biter bitmez 1918'de Münih'te gizli yeraltı faaliyetlerini yönlendiren Thule Örgütü'nün üyelerinin tamamına yakını da daha önce List Derneği'ne ve onunla birlikte çalışan 'Germanen Order'a (Almancılık Tarikatı) üyeydiler. Daha önce de belirttiğimiz gibi savaştan sonra Hitler'in otuz bir siyasal parti arasında katılmayı düşündüğü ilk siyasal parti de nedense DAP (Alman İşçi Partisi) olmuştu ve bu parti de gerçekte Thule tarafından kurdurulmuş bir 'Front/Ön' örgüttü. Partinin tüm üyeleri gerçekte Baron Sebottendorff tarafından seçilmiş ve görevlendirilmişlerdi. Hitler işte List ve Lanz'ın fikirleriyle oluşturulmuş bulunan gizli Thule Örgütü'nün bu kukla siyasal partisine üye olmaya karar vermiş ve kendisine 555-7 sıra numarası verilerek kaydı yapılmıştı.Rastlantı bu ya Hitler'e uğurlu olduğuna inandığı '7' sayısı üye kaydı olarak verilmişti.

Daha da ilginç bir rastlantı şudur: Adolf Hitler, John Toland'ın yazdığı gibi, 31 Mart 1919'da, bağlı olduğu komutanlıktan aldığı emirle sivil hayata geçti. Aynı gün Thierschstrasse 41 numaradaki küçük odasına taşındı. Bu ev rastlantıya bakın ki, Thule'nin kurucusu Sebottendorff'un sahip olduğu *Voelkischer Beobachter* gazetesinin bitişik nizam yan dairesiydi ve uzun zamandır 'Kasten' boş tutulmuştu!

Kendi tarihsel köklerini 18. yüzyıldaki ve daha gerilerde de Katolisizm öncesindeki Aristokratik Cermen Şövalye

Tarikatları'na kadar indiren Thule Örgütü, tarihçilerin Aydınlanma dedikleri çağdaşlaşma olgusunu da gizli ilimlerde, simyacılıkta ve astrolojide gerçekleştirilen 'Aydınlanma' olduğunu öne sürüyordu, bunun dışında bir çağdaşlaşma hareketini kabul etmiyordu. Thule Örgütü'ne göre Almanya'nın siyasal yapılamşı başta olmak üzere hayata yön veren dinamiklerin tamamı işte bu 'yeni'(!) bilgilerin ışığında yeniden düzenlenmeliydi. Thule bu irrasyonel (akıl dışı) değişimi gerçekleştirerek tüm insanlığa hizmet edeceğini vurguluyordu. Thule'nin koyduğu ilkeler hayata geçirilebilirse başta Aryanların, sonra da tüm insanlığın 'Yaşam Ritmi' değişikliğe uğrayacaktı. Adolf Hitler bu gizli örgütün (Thule) adını vermeksizin görüşlerini *Kavgam*'da aynen tekrarlamıştı. Hitler *Kavgam*'ı yazdığı sırada 'yabancı' olduğu için Devlet tarafından gizli silahlı eylem düzenleyicisi örgütler listesinin ilk sırasına konulmuş olan Thule'yi ve onun silahlı birliklerle bağlantısını ismen açıklasaydı mutlaka sınırdışı edilirdi. Almanya'da yasalara göre hiçbir yabancı Devlet'in yasadışı saydığı bir örgüte üye ve/veya sempatizan olamazdı.

Tarihçilere göre 18. yüzyıl 'Aydınlanma Çağı'dır. Oysa John Weisse'ın da belirttiği gibi gerçekte 18. yüzyılda Avrupalıların büyük çoğunluğu 'cahildi ve yeni fikirleri tümden reddediyordu.'[57] Başka bir araştırmacı, Micheal Edwardes ise şunları yazmıştı: "18. yüzyıl gerçekte gizli örgütlerin çağıydı ve bu örgütlerle toplumsal hayat ve kurumları arasında büyük ölçüde karşılıklı tohumlama vardı."[58]

---

[57] John Weiss, *Ideology of Death / Why the Holocaust Happened in Germany?*, Chicago, Ivan R. Dee, 1996, s. 47.

[58] Michael Edwardes, *The Dark Side of History, Magic in the Making of Man*, Stein and Day, New York, 1977, s. 109.

18. yüzyılda Almanya'da, Okültizm ve batıl inançlara bağlılık belirleyici rol oynamıştı. Özellikle köylülerin günlük hayatları diabolik kavramlarla, cinlerle ve şeytansı varlıklarla belirleniyordu. Örneğin Alman köylüleri kendi krallarından çok 'Bergmönch' denilen ve keşişlerin kara giysileriyle ormanlarda dolaştığına inandıkları korkunç bir yaratıktan korkuyorlardı. Benzer şekilde 'Moss-Kadınları' diye bilinen ve Yahudilikte, 'Lilith' adıyla anılan çocuk kaçıran kadınlar vardı. Bunlara ek olarak, Almanya'nın ormanlarında 'Kobold' denilen küçük, fakat ürkütücü yaratıklar gizleniyordu; bunlar 'Valkyri' denilen ve savaşlarda hangi erkeklerin öleceğine karar veren erkek delisi kadınlar tarafından yönetiliyorlardı!

Bunlara ve daha nice batıl inançlara bağlılık, özellikle köylüleri birtakım garip büyüler, sihirler ve nazarlarla uğraşmaya itmişti. Örneğin 'Metopomancy' diye bilinen bir büyücülük çeşidi vardı ve çok yaygındı. Buna göre, Okült ve sihirle uğraşanlar bu gizli ilmi kullanarak insanların 'Alınyazısını' (alnındaki kırışık çizgileri) okuyarak anlamlandırabiliyorlardı. Okültizmde 'Wraith' diye bilinen çok tehlikeli bir büyü çeşidi de usta Okültistler tarafından uygulanıyordu. Buna göre usta Okültist, bu büyü aracılığıyla bir şahsın faksimile (fotokopi gibi) kopyasını gözlerin önünde canlandırabiliyordu. El okuma, ateş yeme, kuşlardan bilgi edinme, düş yorumlama gibi birçok batıl inanç Alman halkının günlük yaşamında imparatorluğun ve Kilise'nin 'dogmatik' kural ve yasalarından çok daha belirleyici roller oynuyorlardı.

Nedir ki, bu batıl inanç uygulamalarının tümünden daha etkili ve yaygın olan iki inanç sistematiği daha vardı. Bunların geçmişi oldukça gerilere, Almanların ilk yerleşim dönemlerine kadar iniyordu ve Alman köylülerinin gündelik yaşamlarında belirleyici oluyorlardı. Bunlardan ilki 'Hepatoscopy' diye bilinen

bir fal türüydü. 18. yüzyılda Almanya'da en sık başvurulan fal tipi buydu. Buna göre bazı adak törenlerinde kurban edilen hayvanların iç organları inceleniyor ve bunlara bakılarak kişilerin ve kralların kaderleri okunabiliyordu. R.J. Stewart'ın yazdığına göre Almanların Hıristiyanlığa geçişlerinden sonra dahi bu gelenek sürmüştü. Eski site devletleri döneminde başvurulan bu fal açma tarzı sadece Avrupa'da değil Amerikan folklorunda da izlenmekteydi.[59]

Alman köylülerini manevi alanda en derinden etkileyen batıl inanç türü, 'Auto-Teism' diye bilinen bir akımdı. Bu bir tür ruh hastalığıydı ve kişinin kendisini Tanrı ve/veya çok kutsal bir din adamı olduğuna inandırmasıyla başlıyordu. Kendisinin Tanrı veya aziz olduğuna inanan kişi epileptik nöbetler geçirmeye, isterik davranışlarda bulunmaya ve garip sözlerle konuşmaya başlıyordu. Alman köylüleri 'ekstaz' dedikleri bu nöbetler sırasında kişinin söylediklerini ezberlemeye ve onun dediklerini harfiyen uygulamaya çok düşkündüler. Çünkü 'ekstaz'ı, Tanrı ve/veya aziz olmanın önkoşulu olarak görüyorlardı ve bu nöbet sırasında kişinin söylediklerinin de 'kehanetler' olduğuna inanıyorlardı.

Alman tıp kayıtlarına göre kendini Tanrı sanma olayının en uç örneği 1614 yılında, 30 Yıl Savaşları'nın başlamasından dört yıl önce Ezechiel Meth adlı bir kişide görülendir. Meth kendisini Tanrı ve onun sanal melekleriyle özdeşleştirmiş ve çevresine binlerce köylüyü toplayabilmişti.[60] Meth dört yıl sonra başlayan yıkımı göremeden öldürülmüştü, ama ona bağlananlar bu cahil köylü Aziz'i hiçbir zaman unutmamışlardı.

---

59 R.J. Stewart, *The Elements of Prophecy*, ELEMENT, 1990, ss. 32-34.

60 *Understanding Popular Culture / Europe from the Middle Ages to the 19th Century*, Ed. Steven L. Kaplan, *Insanity and Culture* by H.C. Erik Midelfort, Mouton Pub., 1984, s. 138.

Adolf Hitler de tıpkı Meth gibi az eğitim görmüştü ve o da konuşurken daha çok epileptik kişilerde gözlenen 'ekstaz' belirtileri gösterirdi. 1920'ler Almanya'sında Adolf Hitler'in öğrenimini tamamlayamamış olması halkın gözünde bir kayıp değil, tersine bir kazançtı. Hitler iyi eğitimli biri olsaydı hiçbir Alman onu dikkate almayacaktı. Halkın büyük çoğunluğunun gözünde cahil bir adamın 'Doğru'(!) sözler söylüyor olması onda 'Auto-Teistik' kehanet gücünün bulunduğunun en somut kanıtıydı. Nitekim Hitler de bu özelliğini sonuna kadar istismar etmiş, kendinden geçerek ve ağlayarak attığı nutuklarla milyonlarca Almanı büyüleyerek kendisine bağlayabilmişti. Çünkü Almanlar 'Auto-Teizm' geleneğine alışkındılar ve 1. Dünya Savaşı'nın getirdiği hezimet ve aşağılık duygusundan kendilerini kurtaracak bir tanrıyı ve azizi özlemle bekliyorlardı. Alman halkının gözünde, sağcısıyla solcusuyla, savaşı kaybedenler 'okumuşlar ve soylular'dı, dürüst cahiller değildi. Nitekim Führer kavramı Almanlar için Tanrısal güce ulaştığı varsayılan enigmatik bir kişiyi işaretliyordu. Bu kavramı da, tıpkı 'Reich' gibi başka bir dile çevirebilmek olası değildi.

Bu dönemde Yahudiler ne durumdaydılar?

Yüzyıllardır yerleşmiş olan Hıristiyan yasalarına göre Yahudiler 'ghetto' denilen yerlere kapatılmışlardı. Getto kavramı ilk kez 16. yüzyılda Venedik'te ortaya atılmıştı. Kelime anlamıyla metalleri ayrıştırmak demekti. Gettoda yaşayan Yahudiler yoksul değillerdi. Getto kalın duvarlarla çevrilmişti, geceleri ve pazar günleri kapıları kilitli tutulurdu. Yahudilerin yerel yetkililerden izin almadan dolaşmaları, pazar günleri sokağa çıkmaları, izinsiz evlenmeleri, ticaret yapmaları, kentin parklarında oturmaları yasaktı. Karşılaştıkları her Hıristiyan'ı saygıyla selamlamak zorundaydılar, onlarla aynı kaldırımda yürümeleri veya önlerine geçmeleri yasaktı. Toprak sahibi olmaları, çiftçilik ve baharat ticareti yapmaları

ve zanaatla uğraşmaları da yasaktı. Toplumsal yapılanmada bir Hıristiyan kentinde en tepede krallar, prensler ve din adamları bulunuyordu. Bunları soylular, onları tüccarlar, onları esnaf ve köylüler izliyordu. Bunlardan sonra sırasıyla dilenciler, sanatçılar ve oyuncular ve fahişeler geliyordu. Yahudiler ise, kadın fahişelerden sonra gelen Hıristiyan erkek fahişelerin altına çizilen bir çizginin altına yazılmışlardı.[61] Uygarlığın beşiği olduğunu öne süren Avrupa'da Yahudiler öylesine aşağılanmışlardı ki Avusturya Almanya'sında 1950'lere kadar 'Klitoris'e Yahudi deniyordu ve kadın mastürbasyonuna da 'Yahudiyle oynamak' denirdi.[62]

Avrupa'nın 2500 yıllık tarihinde, bin savaş yaşanmıştı. Yaklaşık her iki yılda bir savaş çıkmış ve Avrupalı insanlar onunla birlikte gelen 'Kültürel Karamsarlıkla' yoğrulmuşlardı. Tarihçi J.G.A. Popock'un yazdığı gibi, "Avrupa kıta olduğunu öne sürer, fakat gerçekte kıta değildir. Avrupa uygarlığı denilen olgu da çok tartışmalıdır. Avrupa'da iç içe geçmiş birçok uygarlık vardır, tek değil. Öncelikle şunu vurgulamalıyız ki Avrupa ilk olarak çok küçük bir denizcilik bölgesine verilen adla başlamıştı. Bu denizcilik bölgesi Ege'ydi ve günümüzdeki Yunanistan ve Türkiye ile Akdeniz'in küçük bir kısmını kaplıyordu. İlk Avrupa burasıydı."[63]

Avrupa'da yapılmış olan bu savaşların tamamına yakını gerçekte 'magico-military' (sihir, büyü yardımıyla desteklenen ve yönlendirilen askeri girişimler) sembollerin ve taktiklerin kullanıldıkları savaşlardı. Bunların en önemlilerinden biri ünlü Bizans İmparatoru Konstantin'in rakibi Maxentius'la 29 Ekim 312 tari-

---

61 Weiss, *a.g.e.* s. 45.

62 Howard Eilberg-Schwartz, *Freud as a Jew,* NYTBR, January 14, 1994, s. 30.

63 Wilson Quarterly, *WQ*, 1996, s. 12.

hinde yaptığı savaştı. Konstantin bu savaşta ilk kez alışılmamış bir Okült sembolünü, 'Chi-Rho' diye bilinen Pagan Haçı'nı kullanmıştı. Askerler kılıçlarının yanı sıra ellerine antik Mısır'ın gizemli anahtarı Ank'ı andıran Haçı alarak savaş alanına girmişlerdi. Bu Okült sembolü sayesinde savaşı kazandığına inanan Konstantin bugün de bilinen şu ünlü sözü dile getirmişti: 'In hoc signo vinces' (bu işaretle zafere). Konstantin Okültik Chi-Rho Haçı'nı kullanarak Pagan Maxentius'un tanrılarını yendiğini açıklamıştı.[64] Thule üyeleri de Adolf Hitler'e Gamalı Haç'ı vermişler ve onun bu Okültük sembolle Nazileri zafere yönlendireceğini ona telkin etmişlerdi. Adolf Hitler de Gamalı Haç'la zafere yürümüş ve 'Batıl' dediği Yahudi dinini ve Tanrı'sını yok etmek istemişti.

Hıristiyan Haçı bu dine bağlı mistik ve gizemli örgütlerce kendi başına sihirli bir gücü temsil eder. Hıristiyan mistisizminde Haç, hem gül hem de nur demektir. Avrupa'nın en eski gizli örgütlerinden biri olan 'Gül ve Haç' (Rosycrucian) bu inançtan doğmuş, fakat geçen zamanla birlikte Rafizi (sapkın) siyasal boyutlara ulaşmış Okültik bir örgütlenmeydi. Avrupa'nın ünlü 'Grail' (İsa'nın kanıyla doldurulan kupa) efsaneleri de benzer şekilde 'magico-Okültik' anlatımlardı.

Okültist, Alşimist ve Hermetiklerin özellikle 17. yüzyıldan bu yana siyasal literatüre soktukları birçok kavram vardır ve bunlar sadece Avrupa'da değil bütün dünyada çok belirleyici olmuşlardır. Toplumbilimciler ve akademisyenler görmezden gelseler de örneğin ihtilal (Revolution), uyum (Harmony), hoşgörü (Tolerance), dönüşüm (Rotation), değişim (Transformation) vb gibi kavramları oluşturarak kendi gizli laboratuvar çalışmalarında ilk kez kullananlar onlardı. Katolik Kilisesi durup dururken günümüzde bile bu kavramların kullanılmasını yasaklamış değildi. Özellikle

[64] W.H.C. Frend, *a.g.e.* s. 483.

13. yüzyıldan itibaren bu çağda ortaya çıkan Seküler nitelikteki 'Nominalizm/Adcılık' akımıyla birlikte Katolik Kilisesi'ne karşı çok yoğun eleştiriler yapılıyordu ve bu eleştirileri de çoğunlukla Okültist ve Alşimistler yönlendiriyorlardı. Avrupa'nın en büyük beyinleri Paracelsus, Thomas More, Fourier, Owen, Bacon, Böhme, Ramon Lull, Basil Valentin, Agrippa, Hermes ve Isaac Newton gizlice Alşimizm ve Hermetizmle uğraşmışlardı.[65] Benzer şekilde özellikle 18. yüzyıldan itibaren George Ripley, Henry Kühnrath, Nicholas Flamel, Christina Poniatowitzsh, Martin Mitchell ve Katherina Emerich gibi medyum ve Spiritualistler Almanya ve Avrupa'da göze görülmeyen (invisible) güçlerin temsilcileri olarak benimsenmişlerdi. Avrupa'da o dönemde psişik yaşamı Kilise'den çok batıl inançlar, medyumlar, kâhinler, falcılar ve Kabbalistler belirliyorlardı. Bilim adamlarından ise teknolojiyi geliştirmeleri ve gizemcilerin alanlarına girmemeleri istenmişti. İngiltere'de masonluktan önce kurulan Spiritualist 'Virtüozi'[66] Örgütü o dönemde tüm aristokrat kesimi etkilemişti. Baron d'Oberkirch'in de yazdığı gibi o dönemde sayısız kişi bu tür uğraşlar içine girmişlerdi. Kimisi 'Gül ve Haç' üyesi, kimisi peygamber, kimisi de Alşimistti. "Bu örgütler ve kişiler nihayet yeraltından yerüstüne çıkmayı başarmışlar ve kendilerini büyük ihtilallerin hizmetine sunmuşlardı."[67]

18. ve 19. yüzyılda yetişmiş devlet adamlarından ve ihtilalcilerden çoğu bu tür gizli örgütler tarafından yetiştirilmiş ve/veya kul-

---

[65] Sir Isaac Newton, *Observations upon the Prophicies of Daniel and the Apocalypse of St. John,* In two parts, printed by J. Darby and T. Browne in Bartholomew-Close, Londan, MDCXXXIII, Fac. Ed. Modus Vivendi / A. Altındal and Co., Zurich, 1985, ss. 284-285.

[66] Norman Pearson, *The 19th Century*, 1909, ss. 855-868.

[67] Edwardes, *a.g.e.* s. 71.

lanılmış kişilerdi. Örneğin çağdaş İtalya Birliği'ni kuran Garibaldi, böyle yetiştirilmiş bir ihtilalci ve devlet adamıydı. Garibaldi, mason yapılmıştı ve 1863'te Venedik'te kurulmuş olan 'Atea' adlı gizli Spiritualist örgütün üyesiydi. David Yallop'un da belirttiği gibi Garibaldi, ülkedeki masonlarla birlikte Papalığı yıkmak için harekete geçmiş ve sonunda İtalyan Ulusal Birliği'ni kurmayı başarmıştı. Amerika Birleşik Devletleri'ni kuran George Washington ve arkadaşları da aynı şekilde gizli örgütler tarafından yetiştirilmişlerdi. Washington ve arkadaşları masondular ve güçlerini kanıtlamak için Amerikan Doları'nın üstüne mühürlerini basmışlardı. Bu bir dolarlık banknot günümüzde de tedavüldedir. Bu doların üstündeki tüm semboller Okült literatüründen alınmıştır.

Nazilerin ünlü 'İnsan Harası' fikri de gerçekte 17. yüzyılda yaşamış ünlü bir Okültistten alınmıştı. Bu adam Thomas Campanella'ydı. Onun 'Citta del Sol-Güneş Kenti' adlı ütopik çalışması 1623'te yayımlanmıştı ve bu kitabında Campanella, soylu ve seçkin erkek ve bakirelerin çiftleşerek kurdukları bir 'Üstün Irk Kenti' tasarımlamıştı. Benzer şekilde ünlü Paracelsus da ilk dil milliyetçisiydi ve bu esrarengiz simyacı Latince değil Almanca ders vermeyi yeğlemişti. Paracelsus'un 16. yüzyılda yazdığı 'homonculus' adlı küçük cam kavanozlar içinde insan yetiştirme projesi, günümüzde 'tüp bebek' olarak biliniyor. Paracelsus en ünlü Okültistlerden biriydi ve 'Yeni' insan yaratmak gerektiğine inanıyordu.[68]

---

[68] Paracelsus için bkz.: Aytunç Altındal: "Paracelsus Hayatı ve Görüşleri," *SÜREÇ*, Cilt I, Sayı 3, 1980, ss. 52-61. Özellikle 19. yüzyılda Avrupa'da Paracelsus'un 1530'da yazdığı "Kehanetler" Okültistler arasında çok tartışılmıştı. Martin Luther ve Erasmus'la çağdaş olan Paracelsus'un bilinen 32 "Kehaneti" vardı. Bunlardan bazıları, örneğin 24. Kehanet gibi, Türkler ve Osmanlı'yla ilgiliydi. Bunlar ünlü Alşimist ve Okültist

Günümüzde de çok kullanılan 'Yeni Dünya Düzeni' şeklindeki siyasal bildiri de gerçekte çok eski bir gizli Okültist örgüte aitti. Bu bir Alman örgütüydü ve 1260'ta kurulmuştu. Örgütün adı 'Yeni Ruh, Özgür Ruh'tu (The New Spirit, The Free Spirit). Fransız Amalric'in görüşlerini savunan Pan-Teist Almanlar tarafından kurulmuştu. Bu gizli örgüt, çok ilginçtir ki, 'Yeni Ruhun' başlangıç döneminin 1920'ler olacağını hesaplamış ve bunu da o dönemde duyurmuştu!

Papalık tarafından gizli ilimlerle uğraştığı gerekçesiyle yirmi yedi yıl zindanda yaşayan Campanella da 17. yüzyılda bu gizli Alman örgütünün 'Yeni Dünya Düzeni' tezini savunmuştu. Thomas Campanella, Okültizmle uğraştığı ve büyü ve sihir yaptığı için Papa tarafından hapse atılmıştı, ama çıkınca Papa 8. Urban'a danışman oldu ve bu kez birlikte büyü ve sihirle uğraşmaya başladılar. Campanella, Papa'yı astroloji, simyacılık ve büyü konularında eğitti.[69]

Şaşırtıcıdır ki, batıl inanç diye tanımlanan astroloji, Okültizm ve onların alt dallarıyla uğraşanlarla en çok mücadele ettiğini öne süren Katolik Kilisesi ve onun başı papalardan bazıları hem astrolojist hem de Okültisttiler. Bu kadarla da kalmamışlardı. Aralarından bazıları Kilise tarafından tehlikeli bulunarak yasaklanmış gizli yeraltı örgütlerine de üye olmuşlardı. Örneğin Papa 23. John (1410-1415) bir anti-papa idi ve kendinden önceki anti-papa 5. Aleksander gibi o da Okült siyasetiyle çok içli dışlıydı. Dilerseniz rastlantı deyin, Katolik Kilisesi'nin tarihindeki ikinci 23. John adlı Papa da tıpkı kendisinden 500 yıl önce yaşamış olan 23. John gibi bir Okültistti. Papa 23. John ünlü 2. Vatikan

---

Eliphas Levi tarafından yorumlanmıştı. Bkz.: *The Prophecies of Paracelsus*, Rider, 1915/1974, öz. Ss. 80-81.

[69] Edwardes, *a.g.e.* ss. 66-70.

Konsili'ni toplamış ve Hıristiyan âleminde çok köklü ve alışılmadık tartışmalar başlatmıştı. Günümüzde 1963 yılında ölen bu Papa'nın aziz ilan edilmesi gündemdedir ve onun adına görkemli bir Katedral inşa edilmiştir. (Katolik Kilisesi 3 Eylül 2000'de 23. John'u Aziz ilan etti.)

Papa 23. John, gizli 'Gül ve Haç' Örgütü'ne üye yapılmıştı. Elinden düşürmediği asasının üzerinde bu örgütün Okült sembolü olan Gül'ün resmi vardı. Michael Howard, 23. John'la ilgili şu bilgiyi aktarmıştı: "Piers Compton'a göre Papa 23. John (eski adı Kardinal Angelo Roncalli) gizli bir örgüte üye yapılmıştı. Papa'nın Apostolik temsilci olarak bulunduğu Türkiye'de bu gizli örgüte üye yapıldığı ve Papalığı döneminde (1958-63) Gül ve Haç sembollerini daima yanında bulundurduğu gözlenmişti."[70] Piers Compton, Katolik Kilisesi'nin resmi yayını olan *The Universe* [Evren] adlı derginin genel yayın müdürüydü.

Papa 23. John, Türkiye'de yıllarca bulunmuştu. 1930'lu yıllarda Türkçe öğrenmişti. En yakın dostlarından biri eski Cumhurbaşkanı Celal Bayar'dı. 27 Mayıs 1960'ta yapılan askeri darbe sonucunda Celal Bayar idama mahkûm edilince 23. John derhal müdahale etmiş ve askeri cuntadan Bayar'ı idam etmemesini yoksa tüm Katolik âlemini Türkiye'ye karşı boykota çağıracağını resmen bildirmişti. Bayar böylece idamdan kurtuldu. Adnan Menderes, Fatin Rüştü Zorlu ve Hasan Polatkan idam edildiler. Celal Bayar 1958'de eski dostu Papa seçilince Vatikan'a giderek onu makamında kutlayan ilk ve son Müslüman devlet adamı olmuştu. Celal Bayar, masondu ve Gül ve Haç Örgütü'yle çok yakın ilişki içindeydi.

Adolf Hitler ve Nazilere gelinceye kadar Avrupa tarihinde büyü, sihir, astroloji ve Okültizmle uğraşmış, gündelik siyaseti ve halkının yaşamını bu gizli ilimlerle yönlendirmiş sayısız kral,

---

[70] Micheal Howard, *The Occult Conspiracy,* Rider, 1989, ss. 150-152.

devlet adamı, din adamı, siyasetçi ve asker vardı. Bunları tek tek yazmak ciltler doldurur. Birkaç örnek yeterli olacaktır.

Papa 9. Benedict çok ünlü bir büyücüydü. 'Karabüyü'nün her türünü yapabiliyordu. Yaptığı büyüyle en güçlü siyasal rakibi Malatesta'yı hastalandırarak öldürdüğü söyleniyordu. Martin Luther bu Papa'yı kastederek Katolik Kilisesi'ndeki törenlerin çoğu diabolik büyünün kopyalarıdır demişti.[71]

Tarihe 'Mavi Sakal' diye geçen gerçek kişi Raiz Lordu Gilles de Laval'dır. 1420'de doğmuş olan bu soylu, daha sonra Fransa'nın en ünlü mareşali olmuştu. Laval, kraldan sonra en güçlü kişiydi ve özel hayatında sadece büyü ve Okült'le uğraşmıştı. Şatosuna getirttiği yüz yirmi köylü çocuğunu Şeytan'dan altın almak, amacıyla vahşice öldürmüştü. Laval, kızlı erkekli bu çocuklara önce tecavüz etmiş, sonra da onları parçalamıştı. Ünlü Jan d'Arc'ın Mareşali diye tanınan Laval, laboratuvarında bu vahşeti uygularken Nazilerin Josef Mengele'sinin tıbbi araştırmalar yapmak için Yahudi çocuklarını öldürmesine daha 500 yıl vardı.

Gilles de Laval'dan 500 yıl sonra Fransa'da yine bir Laval başbakan olmuştu. Bu Laval da ülkedeki en güçlü ikinci adamdı. Pierre Laval Vichy Hükümeti'ne başbakan olduğunda en az Cumhurbaşkanı Mareşal Pétain kadar yetkiliydi. Bu Laval da rastlantı bu ya, Okültistti ve daha da önemlisi bizzat Adolf Hitler tarafından seçilerek başbakan yapılmıştı! Bu Laval da tıpkı eskisi gibi 'Ari Kan' kuramını savunmuştu. Hitler'e gözü kapalı bağlılık duyan bu Laval, 2. Dünya Savaşı sonrasında kurşuna dizilen tek başbakan oldu.[72] Laval'a 'Janus Suratlı Büyücü' deniliyordu. Adının tersten ve yüzden okunuşu aynıydı.

---

[71] "Understanding Popular Culture," *a.g.e.* s. 138.

[72] Laval'ın savunması için bkz.: *Laval Parle, Notes et Memoires Rediges par Pierre Laval dans la cellule, avec une preface de sa fille, et de nombreaux documents inedits,* Les Editions du Cheval Arle, Geneve, 1947.

Napolyon Bonaparte da batıl inançlara çok güçlü bağlılık duyan bir devlet adamıydı. Astrolojiye çok meraklıydı. Paris'in ünlü kadın kâhini Marie Le Normand (1793-1843) Bonaparte'nin özel falcısıydı. Napolyon her ay bir tam gününü bu gerçekten de özel yetenekli kadınla geçirirdi.

Günümüzde de birçok devlet adamı büyücülerden, Okültistlerden, astrologlardan ve şifa dağıtıcılardan yardım almaktadır. Hillary Clinton ve Sovyetler Birliği'nin unutulmaz devlet başkanı Leonid Brejnev bunlardan sadece ikisidir. Brejnev'in 'özel şifacısı' yla 1989'da KGB'nin özel izniyle Moskova'da bir görüşme yapmıştım. Gerçekten de şaşırtıcı bir kadındı.[73] Avrupa'da sosyalist simyacılar da vardı. Bunların en ünlüsü Annie Besant'tı.[74]

Okültist ve astrologlar, sadece fal okumamışlar, tarihi belirleyecek öngörüler sergilemişlerdi. Bir Okültist, 1915 yılında dört yıl sonra 9 Kasım 1919'da Almanya'da krallığın yıkılacağını ve cumhuriyet ilan edileceğini bildirmişti. Bir başkası, 30 Nisan 1933'te Adolf Hitler'in Şansölye seçileceğini, bir diğeri ise Hitler'in tam on bir yıl iktidarda kalacağını ve on birinci yılın bitip, on ikinci yıla girildiği gün, 30 Nisan 1945'te devrileceğini bildirmişti. Nazilerin iki astrologu 1939 ve 43 yıllarının çok büyük değişiklikler getireceğini ve Adolf Hitler'in 1945'te yanında

---

[73] 1980'li yıllarda Sovyetler Birliği'nde Komünizme rağmen Okültle ilgilenen pek çok bilim adamı vardı. Hatta CIA bunlarla mücadele edebilmek için bir tuğgeneral başkanlığında çok gizli ve özel bir birim kurmuştu. SSCB'de özel yetiştirilmiş 'Uzgörü' uzmanları ve birçok para-psikolog vardı. O yıllarda bu kişilerden bazılarıyla şahsen tanışmıştım. Brejnev'in 'Şifacısı' diye tanınan Dr. Djuna bunlardan biriydi.

[74] Annie Besant (1847-1933), *Im Vorhof des Temples*, Adyer Verlag, Graz, 1979.

bir kadınla muhtemelen çok korkunç koşullar altında ortadan kaybolacağını resmi raporlarla bildirmişlerdi. Hitler, elli altıncı doğum gününden (5+6=11) tam on bir gün sonra yanında bir kadınla birlikte ortadan yok oldu. Bu öngörüler, gerçekleştikleri tarihlerden en az iki, en fazla yedi yıl önce yapılmışlardı. Tamamı da öngörülen yıl, ay ve günde gerçekleşmişlerdi.

Hindistan'ı bağımsızlığa taşıyan Gandhi ve Nehru da Okültle çok uğraşmış iki devlet adamıydı. Hindistan'ın İngiltere'den bağımsızlaşacağını onlara bildiren ve gününü saptayan kişi ise Gandhi'ye öğretmenlik yapmış olan gizemli bir Hint Fakiri'ydi. Bu Fakir'in ölümünden önce öngördüğü gün ve saatte Hindistan İngiltere'den bağımsızlığını aldı.

Okültizm ve simyacılıkta kullanılan teknik terimlerin birçoğu özellikle 2. Dünya Savaşı sırasında çok sık kullanılmışlardı. Ancak bunların anlamları halk tarafından hiçbir zaman anlaşılmamıştı. Örneğin Merkür ve Civa (Quicksilver) hem Naziler hem de Müttefikler tarafından kullanılmış gizli kodlardı. Benzer şekilde Okültizm ve simyacılıkta çok önemli rol oynayan bazı kavramlar 2. Dünya Savaşı'nın en önemli ve en gizli (Top Secret) operasyonlarına ad veya kod olarak konulmuşlardı. Hitler'in on bir Okült terimini kullandığı belgelenmiştir. Bunlar, Enigma, Ultra, Flash, Torch, Yeşil, Sarı, Mor, Valkyrie, Magic, Gül ve Aloes'tir.[75] Ayrıca Hitler, SS birlikleri için Okült sembolleri literatüründen seçtiği armalar, nişanlar, muskalar ve rütbeler hazırlamıştı. Hitler bunları bizzat çizmiş ve yaptırmıştı. Hitler'in SS birliklerinden önceki para-militer SA birlikleri tarihe 'Kahverengi Gömlekliler' diye geçmişlerdi. Kahverengi gömlek giyerek, bir örnek giysilerle törenler yapmak çok eskiye, 13. yüzyılda kurulmuş bir gizli

[75] Cave Brown'un kitabında pek çok örnek vardır.

örgüte kadar gidiyordu. Bu gizli örgüt, Knight Templars'tı ve 19. yüzyıl ortalarından 20. yüzyılın ilk yarısına kadar kurulmuş pek çok 'İhtilalci' yeraltı örgütü kendi geçmişini bu ilk örgüte bağlamıştı, masonlar da dahil.

Fransızların 2. Dünya Savaşı sırasında 'geçilmez' diye övündükleri ünlü Maginot Hattı ise, Savunma Bakanı André Maginot (öl. 1932) adına yapılmıştı. Fransızlar, Maginot Hattı'nın gizli güçler tarafından korunduğuna inanıyorlardı. Çünkü Savunma Bakanı, Fransa'nın en ünlü medyumu ve Okültisti Adela Maginot'un (öl. 1848) soyundandı.

19. yüzyılın Almanya'sinda kırsal alanlarda batıl inançlar, kentlerde ise Neo-Pagan inançlar egemendi. Ünlü Alman filozofu Ludwig Feuerbach (1804-1872) *Theogonie* adlı kitabında Almanlara nasıl bir tanrı aradıklarını anlatmış ve şu öğüdü vermişti: "Kalbiniz nasıl istiyorsa tanrınız öyle olur. Halk nasıl istemişse tanrılar öyle olmuşlardır."[76] Almanya'da esen bu din dışı rüzgârlardan Yahudiler de çok etkilenmişlerdi. Kimi Yahudiler inançlarını değiştirerek, bu yeni tip Hıristiyanlığın çeşitli kollarına girmişlerdi. Bu dönemde, 204.500 Yahudi din değiştirerek Hıristiyan olmuştu.[77]

19. yüzyıl Almanya'sına damgalarını vuran üç romantik şairden Johann Gottfried von Herder (1744-1803) hem mason hem de Spiritualistti. Herder, Prusyalıydı ve geçmişte Almanların görkemli bir 'Altın Çağı' olduğunu öne sürmüştü. Herder'in Altın Çağ kavramı daha sonraki yazarlar, felsefeciler ve sanatçılar tarafından gerçekten de var sanılmış ve 20. yüzyıldaki tüm milliyetçi

---

[76] Ludwig Feuerbach, *The Essence of Christianity,* trans.: George Eliot, Intr. Karl Barth, Foreword by H. Richard Neibuhr, Harper and Row, 1957, ss. 281-82.

[77] Raphael Patai, *The Jewish Mind,* Charles Scribner's Son, 1977, s. 281.

akımlar Aryan ırkının belirsiz bir geçmişte, Altın Çağ'da safkan Almanlar olarak görkemli bir medeniyet içinde yaşadıklarına inanmışlardı. Herder, daha sonra çok ünlenen 'Volk' kavramının yaratıcısıydı.[78] Onun gibi, ünlü olan Heinrich von Kleist (1777-1811) da bir milliyetçiydi. Kleist da Herder'in Romantik Altın Çağı'nı benimsemiş ve efsanevi Aryan Kralları yaratmıştı. Kleist, Hitler'in en sevdiği şairdi. O da Hitler gibi 'Gaipten Sesler' duyduğuna inanmıştı. Kleist çok bunalımlı bir adamdı. Bir evlilik yapmış ve tıpkı Hitler gibi, ertesi gün karısıyla birlikte intihar etmişti. Ernst Moritz Arndt ise (1769-1860) Herder gibi ilahiyat okumuştu. Arndt ve Kleist birlikte 30 Yıl Savaşları'na lanetler yağdırmışlar ve Töton ruhunu diriltmeye çalışmışlardı. Arndt, Hitler'in en sevdiği kavram olan 'Reich' (Hükümranlık) kavramını Almancaya sokan kişiydi. Almanya'da 20. yüzyılda ortaya çıkan milliyetçi akımlar işte bu üç şairden çok etkilenmişlerdi. Nedir ki, bu üç şair de inanmış Hıristiyan değil, Neo-Pagan inançlara bağlanmış kişilerdi.

Alman Romantikleri'nden fazlasıyla etkilenmiş olan sadece kentlerdeki aydınlar ve işadamları değildi.Yahudiler de çok etkilenmişler ve gerçekte sanal olan bu 'Üstün Irk'a mensup olabilmek için uğraşmışlardı. Böylece, Almanya'da Yahudiler arasında bir 'Kendinden Nefret' hareketi başladı ve bazı Yahudi felsefeci ve yazarlar, Yahudi olmanın gerçekte bir 'Sorun' olduğunu yazmaya başladılar. Öyle ki 19. yüzyılın en büyük beyinlerinden olan Yahudi asıllı Karl Marx bile bu sanal kurama inanmıştı ve o da *Yahudilik Sorunu* adlı bir kitap yazmıştı!

---

[78] Alman Romantik filozofu Johann Gottfried Herder (1744-1803) 1766'da Riga'da "Zum Schwert" Locasına alınmıştı. Diğer Romantik Gotthold Lessing de masondu. Bkz.: Jürgen Holtorf, *Die Logen der Freimaurer,* Heyne, 1991, s. 146.

Diğer Yahudi aydınlarından Otto Weininger (öl. 1903) Yahudiliği o kadar ağır eleştirmişti ki, kendisine en ünlü 'Anti-Semit Yahudi unvanı verilmişti! Ünlü iki Yahudi felsefeci, Chaim Zhitlowsky (1856-1943) ve Simon Dubnow (1860-1941) bu dönemde Yahudilere 'imanları itibariyle Hıristiyan, milliyetleri itibariyle Yahudi olmaları' için çağrılar yayımlamışlardı. Bir başka Yahudi, Fransız Alfred Naquet ise ilk kez Yahudi kızlarının Aryan erkekleri tarafından döllenmelerini, böylelikle de Yahudilikten kurtarılmalarını istemişti.[79] Daha pek çok Yahudi Alman Romantikleri'nin yarattıkları Altın Çağ'da safkan bir Aryan olabilmek için bir an önce Yahudilikten kurtulmaları gerektiğine inanmıştı. Hızını alamayan bir Yahudi, Max Naumann ise 1922'de Hitler'in ırkçılığına rahmet okutacak kadar Aryan ırkçılığı yapan 'Verband National-Deutscher Juden' (Nasyonal-Alman Yahudiler Birliği) adlı bir örgüt kurmuştu ve açıkça Nazi Partisi'ni desteklemişti.[80]

Yahudileri 'parazit' olarak tanımlayan ilk kişi de Aharon David Gordon (1856-1922) adlı bir Yahudiydi. David Freischman (1860-1922), Lazarus Bendavid (1762-1832), Isaac Marcus Jost (1763-1860), ünlü Reinach Biraderler Theodore, Salamon ve Josef (1856-1926) kendi dinlerini en çok eleştiren aydınlar olmuşlardı. Ünlü Yahudi Fransız tarihçisi Leon Kahn (1850-1956) Yahudilerin yalancı ve ikiyüzlü olduklarını yazmıştı.[81] Julien Benda (1867-1956) ise Yahudiliğin insanlığın başına bela olduğunu yazacak kadar kendi Yahudiliğinden nefret eden biriydi.[82] Sionist liderler Leon Pinsker (1821-1891) ve Theodore Herzl'in

---

79 Patai, *a.g.e.* s. 472.

80 Patai, *a.g.e.* s. 458.

81 Patai, *a.g.e.* s. 473.

82 Patai, *a.g.e.* s. 473.

(1860-1904) amaçlarıysa gerçekte Yahudileri içine sürüklendikleri asimilasyon batağından kurtarmaktı.[83] Sionizm böylelikle Yahudi Milliyetçiliği'ne dönüştü, en azından uzunca bir süre için. Almanya'da aydınlar Yahudilere artık onların dinleriyle ilgilenmediklerini, onlardan sadece giyim kuşamda ve yaşam tarzında kendileri gibi olmalarını istediklerini söylüyorlardı.[84] 19. yüzyılın önde gelen Anti-Semitleri artık papazlar ve safkan Almanlar değil, ilginçtir ki, safkan Aryan olmak hayaline kapılmış olan bazı safkan Yahudilerdi! Garip, ama gerçek olan budur. 20. yüzyılda tüm safkan Alman-Aryan-Töton yeraltı örgütleri işte kendilerinden önce yazılmış olan Yahudilerin 'Kendinden Nefret' literatürünü insafsızca istismar ederek korkunç bir Anti-Semitizm kampanyası başlatmışlardı.

18. ve 19. yüzyıllarda Avrupalı aydınlar arasında en sık kullanılan kavram 'göze görünmeyen' (Invisible) di. Bu kavram, örneğin göze görünmeyen 'Kolej' adıyla ilk kez 17. yüzyılda İngilizlerin ünlü bilim kuruluşu Royal Academy için kullanılmıştı. Bu akademiye üye olabilenlerin tamamına yakını -Locke, Boyle, vd. gibi- Okültist veya simyacıydılar. Yahudilerin de bir göze görünmeyen 'Hükümeti' vardı. Bu gizli Yahudi Hükümeti'nden ilk söz eden

---

[83] Patai, *a.g.e.* ss. 457-77. Herzl aslında bir 'Yahudi Krallığı' kurmak istemişti. Ona göre Siyonist Yahudilerin yeni kralı da oğlu Hans Herzl olacaktı. Nedir ki Hans, babasının ölümünden sonra intihar etti. İki kızından biri genç yaşta öldü. En küçük kızı, Trude Herzl, toplama kampında öldü. Onun oğlu ise İngiliz vatandaşlığına geçti, İsrail vatandaşı olmayı redetti ve 1949'da intihar etti.

[84] Patai, *a.g.e.* s. 280. (Yahudilikteki bölünmeler ve hiziplerle ilgili olarak ayrıntılı bilgi için bkz.: Raphael Jospe ve Stanley Wagner, *Great Schisms in Jewish History*, Center for Judaic Studies, KTAV, 1981. Ayrıca Brian Lanchester, *"Judaism," ELEMENT*, 1993. Ayrıca Joseph Glau, *Judaism in America*, Uni. Chicago PAS., 1976.

Ellis Veryard adlı bir İngiliz tıp doktoru olmuştu.[85] Bu göze görünmeyen hükümet gerçekte yasadışı bir organ değildi, ama öyle algılanıyordu. Gerçek adı 'Vaad Arba Ha'aratzot'tu. İlkin 1500'lü yıllarda Polonya'da kurulmuştu ve 'Dört Memleket Konseyi' anlamına geliyordu. Kurucusu Mordecai ben Abraham Jaffe (1535-1612) idi. Ruslar, Polonya'yı işgal edince 1882'de Konsey'i yasakladılar. Daha sonra Çarlık Rusya'sının gizli istihbarat örgütü tarafından dünyaya dağıtılan ünlü 'Sion Yaşlıları'nın Gizli Protokolleri' adlı belge işte bu Konsey'in 29-31 Ağustos 1897 tarihinde İsviçre'nin Basel Kenti'nde yaptığı son gizli toplantının zabıtlarına dayandırılmıştı.[86] Hiç kuşkusuz, bu zabıtlarda sahte belgelerde öne sürüldüğü gibi Yahudilerin dünyayı ele geçirmek planları yoktu, fakat Sionist Yahudilerin ne pahasına olursa olsun kendilerine güvenli bir yurt edinme planları ve arzusu vardı.

Dr. L.H. Lehmann Katoliklikten çıkarak Protestan olmuş bir yayıncıydı. Amerika'da *The Converted Catholic* adlı bir dergiyi yönetmeye başlamıştı. Onun yazdıklarına göre, 'Sion Protokolleri' gerçekte Rusların değil, Katolik Cizvitlerin yaptıkları bir sahtekârlıktı. Lehmann şöyle yazmıştı: "Sion Protokolleri, Cizvitlerin hazırladıkları tek sahte belge değildir. Cizvitler daha önce de 'Bourg-Fontaine Yaşlıları'nın Sırları' diye bir belge hazırlamışlardı ve Protestanları suçlamışlardı."

---

[85] E (llis) Weryard, M.D., *An Account of Divers Choice Remarks / Taken in a Journey through the Low Countries, France, Italy and Part of Spain, Sicily and Malta as Also A Voyage to the Levant,* Exon: Printed by Sam Farley, 1701, Fac. Ed. Modus Vivendi, A. Altındal and Co., Zurich, 1987, ss. 252-254.

[86] Samuel H. Dresner'in incelemesi. Bkz.: *Great Schisms in Jewish History, a.g.e.* s. 125. "Polonyalılar bu saygın kuruluşa 'Hükümet içinde Hükümet' diyorlardı."

Dr. Lehmann'a göre 1790'larda yazılmış olan bazı görüşler, doğrudan doğruya Cizvit Tarikatı'nın Anayasası'nda yer almıştı. Bu tarikatın anayasasında 1593'ten bu yana bir 'Aryan' paragrafı vardı.[87] 1608'de Cizvit Anayasası'nı hayata geçirmeye karar veren tarikat 1893'te, Floransa'da yaptığı son resmi toplantıda bunu dünyaya ilan etmişti. Dr. Lehmann'a göre birileri Adolf Hitler'e bu Aryan maddesiniyletmişler ve ondan bu maddeyi Nazi Partisi'nin yönetmeliklerinde ve Almanya'da kullanmasını istemişlerdi.[88]

1920'li yıllarda sadece 'Sion Yaşlıları'nın Gizli Protokolleri' değil, onunla birlikte gizli bir belge daha elden ele dolaşmıştı. Bu belge, 'Das Edikt von Konstantinopol' adını taşıyordu ve 1489'da İspanya'daki Yahudilerden İstanbul'daki Yahudilerin 'Prensi'ne yollanmış gizli bir mektuptu. Bu mektupta İstanbul'daki Yahudi Prensi -her kimse?- İspanya'daki dindaşlarına bir öğüt veriyordu. Buna göre, Yahudiler dışsal olarak Katolik görünebilirler ve böylece idamdan kurtulabilirlerdi. Sonra da bürokrasiye sızarak İspanya'yı ele geçirebilirlerdi. Kısacası, Prens onlara 'takiyye' yapmalarını ve gizli Yahudi açık Katolik olmalarını öğütlemişti.[89] (Bkz. Ek) Bazı Yahudiler bu öğüdü tutmuşlar, bazıları da 1492'de İstanbul'a gelmişlerdi. Daha sonra 1660'larda Osmanlı İmparatorluğu'nda ortaya çıkan ve Sabataist diye bilinen 'Dönme Hareketi' işte bu Edikt'i esas almıştı. Osmanlı İmparatorluğu'nda bilindiği gibi Yeniçeriler, Hıristiyan çocuklarından 'Devşirme' yöntemiyle alınarak Müslüman yapılmış kişilerdi. İmparatorlukta, Hıristiyanlar için Devşirme, Yahudiler için de Dönmeler geleneği vardı. Bu iki grup, devşirmeler ve dönmeler, Osmanlı bürokrasisini ve ticaret hayatını ellerine geçirmişlerdi. Bunlar Hıristiyan

---

[87] L. H. Lehmann, *Behind the Dictators*, Agora, 1942, s. 21.

[88] L. H. Lehmann, *a.g.e.* s. 17.

[89] *Das Edikt von Konstantinopel*, Dr. David Farbstein, Zurich, 1935.

âlemiyle ilişkilerde birbirleriyle geçinemeseler de devletin ilişkilerinde birinci dereceden rol almışlardı.

19. yüzyılda başta Almanya olmak üzere tüm Avrupa birtakım gizli yeraltı örgütlerinin siyasal yönlendiriciliği ve baskıları altındaydı. Bu dönemde Almanya'da 220 düzenli mason locası ve 24 bin mason vardı. Ünlü Thurn und Taxis ailesinden bir Prens, 1765'te Bavyera'da 'Umut' locasını kurmuştu. Aynı aileden başka bir prens ise 1918'de, Thule'nin kurucusu Baron Rudolf von Sebottendorff'un yardımcısı olmuştu. Almanya'da mason localarına ilk kez, 6 Haziran 1767'de bir Yahudi kabul edilmişti.[90] Sanıldığının tersine mason locaları Yahudiler tarafından kurulmuş değildi.[91] Tam tersine Katolik ve özellikle de Protestan dininden ayrılmış birtakım soylular önce bu Seküler örgütleri kurmuşlardı. Arthur Edward Waite'ın yazdığı gibi, o günlerde Almanya'nın her yerinde gizli ve yasak ayinler yapılıyordu.[92]

Protestanlığın kurucusu Martin Luther (1483-1546) azılı bir Yahudi ve Türk düşmanıydı. 1543'te şimdi yasaklanmış olan Yahudi düşmanı kitabı yayımlanmıştı. Bu kitapta Luther, "Bunların önce sinagoglarını yakın. Sonra evlerini yakın. Sonra kitaplarını yakın," diye yazmıştı.[93] İlginçtir ki, Martin Luther

---

[90] Robert Freke Gould, *Past Senior Grand Deacon of England. The History of Freemasonry, Drives from Official Sources,* Volume VI, New York, 1887, ss. 251-285.

[91] 19. yüzyılda Orta Almanya'da 260 bin Yahudi vardı. 1870'lerde bu sayı 470 bine yükseldi. Nüfusun sadece %1.2'si Yahudiydi. Bkz.: Helmut Berding, *Moderner AntiSemitismus in Deutschland,* Suhrkamp, 1988, s. 35.

[92] Arthur Edward Waite, *The Brotherhood of the Rosy Cross,* Barnes-Noble, 1993, s. 440.

[93] Robert S. Wistrich, *The Longest Hatred/AntiSemitism,* Schocken Books, New York, 1991, ss. 39-41.

Magdeburg'daki gizli bir 'Kardeşlik' (Brotherhood) örgütünde bir süre eğitilmişti. Magdeburg, 'The New Spirit/The Free Spirit' (Özgür Ruh) adlı yasaklanmış gizli örgütün başkentiydi.

Alman masonlarının çoğu işte bu Protestan gelenek içinde yetişmiş kişilerdi. Katolik Almanlarsa, Kilise masonluğu yasakladığı için daha az katılım göstermişlerdi. Katolik Kilisesi, masonları 'Şeytanın Uşakları' olarak nitelemiş ve çok ağır bir dille suçlamıştı. Papa 12. Leo 'Humanum genus' adlı bir mektup yayımlayarak masonluğu şiddetle mahkûm etmişti. Bu mektup, 20 Nisan 1884'te yayımlanmıştı ve bütün dünyada büyük yankılar uyandırmıştı. Bundan tam beş yıl sonra aynı gün Adolf Hitler dünyaya gelmişti. Katolik Kilisesi'ne göre, 20 Nisan İncil'de geçen (ör. Rev. 8-9) 'Yedi Melek' günüydü. Bilinmez, belki de Hitler bu meleklerden biri olan ve İbranice 'Abaddon' denilen bir cehennem meleği olmak için yeryüzüne indirilmişti. İncil ve Tevrat'a göre bu melek yıkım ve ölüm getirecekti. Rastlantı olsa gerek Nazi ressamları Adolf Hitler'i mitolojik savaş tanrısı Apollon olarak resmetmişlerdi. Grekçe Apollon'un İbranicesi Abaddon'du.[94]

19. yüzyılda devletleri ve toplumları yönlendiren gizli örgütleri belki de ilk kez ve büyük bir cesaretle Benjamin Disraili dile getirmişti. Kendisi de Yahudilikten dönme Hıristiyan olan Disraili, İngiltere'de başbakan seçilmişti. Disraili 1856'da Avam Kamarası'nda bir konuşma yapmıştı. Şu sözler ona aittir: "Dünya devletleri günümüzde perdenin önünde görünenler tarafından değil, görünmeyenler tarafından yönetilmektedir... Bu kişiler diledikleri zaman diledikleri devlet adamını öldürebilirler, hükümetleri devirebilirler, hatta gerekli görürlerse soykırımlar bile yaptırabilirler. O denli gizli, tehlikeli ve güçlüdürler. Her yerde ajanları vardır. Her olayı gözlemektedirler."[95]

---

[94] Bible, Rev. 9-1-10.

[95] Nesta H. Webster, *Secret Socities and Subversive Movements,* E.P. Dutton and Co., New York, 1924, s. 4.

1920'ler Almanya'sında perde gerisindeki örgütlerin en tehlikelisi Thule ve onun emrindeki 'Kutsal Vehm' (Holy Vehm) örgütüydü. Cehennem Meleği Abaddon Adolf Hitler'i yönlendiren işte onlardı.

Cehennem Meleği'nin esrarengiz yaşamı yine esrarengiz bir olayla noktalandı. 30 Nisan 1945 gecesi Berlin'deki Bunker'de gerçekte ne olduğu hiçbir zaman aydınlatılamadı. Temmuz 1945'te savaşın galipleri Potsdam'da toplandılar. Stalin, Churchill'e Hitler'i sordu. Churchill öldüğünü ve cesedinin onlarda (Ruslarda) olduğunu söyledi. Bunun üzerine Stalin çok garip bir açıklama yaptı: "Bizde Adolf Hitler'in cesedi yok. Şu anda elimizdeki istihbarata göre İspanya'da veya Arjantin'de saklanıyor olmalı."[96]

Yirmi yıl sonra 1965'te tüm dünya Hitler'i öldü bilirken, Potsdam Konferansı'nın 20. yılı münasebetiyle Sovyetler bir açıklama yayımladılar. Açıklama ünlü *Der Spiegel* dergisinde yer aldı. Bu açıklamaya göre 30 Nisan 1945'te ölen şahıs Adolf Hitler değil, ona aynı yumurta ikizi kadar benzeyen dublörü Gustav Wehler'di.[97] (Bkz. Ek)

---

[96] Hugh Thomas, *a.g.e.* ss. 159-175.

[97] *Der Spiegel*, June 1965. Ayrıca bkz.: Waite, *a.g.e.* s. 508. Gustav Wehler, Gestapo tarafindan 1944'te dublör olarak seçilmişti.

Üçüncü Bölüm

ESRARENGİZ BARON

3.1. KUTSAL VEHM (FeMe)

Yeni Reich geçmişin Töton Şövalyeleri'nin yolunda yürümek zorundadır.

Adolf Hitler, *Kavgam*[1]

Geçmişte ve günümüzde Almanca konuşan toplumların 'Zaman' kavramına yükledikleri anlam, konuşmayanlarla geceyle gündüz kadar farklıdır. Almanların zaman kavramıyla, örneğin İngiliz ve Fransızların zaman kavramı neredeyse taban tabana zıttır. Örneğin İngilizlerin 15 günlük tatil dediği yerde, Almanlar 15 gecelik tatil derler.

Eski Alman efsanelerinde ve töresinde (sagas) yaşam dört zaman (veya dört vakit) dilimine ayrılmıştı. Bunların tamamı orman yasalarının Cermen kabilelerine dikte ettirdiği zaman birimleriydi. Almanlara göre hayattaki dört vakit (Zeit) önce 'Schwertzeit' denilen sözün vaktiyle başlardı. Bunu 'Beilzeit' yani Balta/Çalışma vakti izlerdi. Bundan sonra 'Windzeit,' yani fırtına vakti, bunu da en önemlisi olan 'Wolfzeit,' yani Kurt vakti izlerdi.

1 Hitler, *Kavgam*, 1924, s. 140.

Bu sonuncusu Fenris adlı bir tanrıya aitti ve bu da dev bir kurttu. Fenris'in vaktinin gelmesi yerleşik düzende ölümcül ve tehlikeli bir dönemin başladığı anlamına gelirdi.[2] Türkçedeki 'Kurt puslu havayı sever' özdeyişi belki de Almanların Kurt vaktini en iyi açıklayan sözdür. Fenris zamanı gelince durdurulamazdı ve tanrıların en acımasız olanıydı.

Ünlü Romalı general ve devlet adamı Julius Sezar, Cermen kabileleriyle savaştıktan sonra 'De Bello Gallico' adlı kitabında şöyle yazmıştı: "Tanrı olarak kabul edebilecekleri nesneler daima gözleriyle görebildikleridir. Görmedikleri zaman anlamıyorlar. Onun için Güneş'e, Ay'a ve Ateş'e tapıyorlar."[3] Sezar'dan bir yüzyıl kadar sonra İÖ 98'de Cornelius Tacitus da ünlü *Germania* adlı kitabının 9. bölümünde şunları yazmıştı:

"Ormanları ve karanlık kuytulukları kutsal kabul ediyorlar. Günah nedir bilmiyorlar ve tanrılarına insan kurban etmeyi yadırgamıyorlar."[4] James C. Russell'in de gösterdiği gibi, 'capitularies' denilen yönetmeliklerinde Frank (Cermen) krallarının kutsal ağaçlara, kuytuluklara, su kaynaklarına ve taşlara tapındıkları, kehanetlere aşırı ilgi gösterdikleri yazılıdır.[5]

Almanlar önce ormanları mesken tutmuş kabilelerdi. Ormanlarda ışık ve aydınlık az, karanlık çoktu. Bu nedenle yaşamlarını gündüzlere göre değil gecelere göre ayarlamışlardı.

---

[2] Lanczkowski, *a.g.e.* ss. 108-112.

[3] CAESAR, *Gallic War*, Book I, A.S. Walpole Mac Millan and Co., London, 1931. Ayrıca bkz.: *Romisches Weltreich und Christentum, Historia Mundi*, 1956, ss. 120-122, 251.

[4] Cornellius Tacitus, *Chapter 9*, Germania cited by James C. Russell, s. 108.

[5] James C. Russell, *The Germanization of Early Medieval Christianity*, Oxford Uni. Press, 1994, s. 107.

Alman toplumunun psikolojik kurgulanışını incelemiş olan David Abrahamsen'in de belirttiği gibi Almanlık Ruhu'nun derinliklerinde orman karanlığı yatıyordu. Ormanlardaki dev kurt Fenris'in rolünü Töton Şövalyeleri üstlenmişlerdi.[6] Ünlü F. Engels'in yazdığına göre 11. yüzyılda Berlin ve çevresinde yaşayan Cermen kabileleri arasında tıpkı Fenris gibi insanları parçalayarak yemek (Cannibalism) geleneği vardı.

David Abrahamsen'e göre ormanda sıkışıp yaşamak insanlara kendinden olana sokularak yaşama zorunluluğunu getiriyordu. Ormanları dolduran korkutucu gerçeküstü varlıklardan -cinler, periler ve ruhlar- korunabilmenin tek yolu birlikte var olmaktı. Abrahamsen bu nedenle Almanların birkaç bin yıl içinde oluşturdukları bir yaşam tarzı içinde olduklarını ve bunu belirleyen unsurun da orman olduğunu öne sürmüştü. Ona göre Almanlar tek kaldıklarında korkak, ürkek ve cesaretsiz oluyorlardı. Fakat bir Alman Birliği oluşturduklarında önlerinde durulamayacak kadar güçlü, savaşkan ve atak oluyorlardı.[7] Orman geleneği içinde yetişmiş olan Almanlar için kutsal ve dünyevi (Seküler) ayrımı yoktu.[8] Her ne varsa canlıydı ve bütün yaşam canlılığa doğru yönlendirilmişti.[9] Antik Yunan'da gün şafakla başlıyordu, ama bu

---

6 1880'de Almanya ve İngiltere'de Alman-Aryan soyunun Pagan tanrılarını öven ve Alman 'Mitolojisini' anlatan bir kitap yayımlandı. Dr. W. Wagner'in yazılarından W.S.W. Anson tarafından derlenen bu kitap kısa zamanda 100 binin üzerinde satış yaptı. Almanya ve Avusturya'da her zenginin kütüphanesine girdi. Fenris başta olmak üzere tüm Aryan-Töton tanrıları ilk kez bu kitapta açıklandı. Bkz.: *Asgard and the Gods*, Swan Sonnenchein u. Co., 1891.

7 David Abrahamsen, *Men Mind and Power,* Columbia Uni. Press, 1945, ss. 19.

8 Russell, *a.g.e.* s. 17.

9 Nigel Pennick, *Practical Magic in the Northern Tradition,* Thoth Publicati-

Nordik gelenekte gün, güneşin batmasıyla başlıyordu. Sembolik olarak gece ana rahmindeki fetüsün güneş ışığına çıkıncaya kadar geçirdiği güvenli evre olarak algılanıyordu.[10] Bu nedenle de Almanlar geceleri kendilerini daha güvenli hissediyorlardı. Adolf Hitler bu anlamında su katılmamış bir Aryan'dı.[11] Gündüzlerini çoğunlukla uyuyarak geçirir ve geceleri sabaha kadar oturup çevresine katılmalarını istediği kişilerle konuşurdu.

Almanlar, Türklerle hemen hemen aynı çağlarda dinlerini değiştirdiler. Şamanist Türkler 9. yüzyılda Müslüman, Arap ve Acemler tarafından İslamiyet'e geçirilirken, aynı dönemde Katolik Latinler de Pagan ve Barbar Almanları Hıristiyanlığa sokmaya başlamışlardı. Başlangıçta her iki topluluk da bu büyük ve köklü uygarlıklara 'yedek' savunma gücü sağlamak amacıyla bu dinlere alınmışlardı. Ama yaklaşık iki yüzyıl sonra bu topluluklar, eski Şamanist Türkler ve eski Pagan Almanlar yeni dinlerini yaymak için en çok dövüşen topluluklar oldular.

Cermen-Alman kabileleri girdikleri yeni dini savunmak ve yaymak amacıyla önce1. Haçlı Seferi'ne kitlesel olarak katıldılar. Sonraki yedi Haçlı Seferi'nde de Cermen kabileleri çoğunluğu

---

on, 1989, s. 11. Ayrıca bkz.: Nordik gelenek Hıristiyanlık için Heretik/Sapkın bir anlayıştı, dolayısıyla yasaklanmıştı. Bkz: David Christie Murray, *A History of Heresy,* Oxford Uni. Press, 1976, s. 1.

[10] Pennick, *a.g.e.* ss. 121-126. Hıristiyanlık'tan önce Yahudiler için tüm dünya kutsaldı ve 'Seküler' olmak diye bir anlayış yoktu. Dünyevi-Kutsal ayrımı Hıristiyanlık'la başladı. Bkz.: Ignaz Maybaum, *Trialogue Between Jew, Christian and Muslim,* Routledge and Kegan Paul, London, 1973, s. 81.

[11] Almanlar gerçekte hiç de 'Safkan' değillerdi. Naziler 'Kan' olgusunu metafizik anlamında kullandılar ve 'Irk'la 'Hitler'in 'Alınyazısı/Kader'ini özdeşleştirdiler. Bkz.: Karl Loewenstein, *Hitler's Germany,* Mac Millan, 1944, ss. 134-137.

oluşturdular. Cermenlerin Müslüman Türkler ve Araplarla ilk karşılaşmaları işte bu savaşlar sırasında oldu. Haçlılar ve özellikle de Töton Şövalyeleri'nin soylarından gelen bazı Alman soyluları Müslüman düşmanlarından çok etkilendiler. Arapçada bulunan, fakat Almancada olmayan bazı kavramları benimsediler. Bunlardan biri de 'Vehm' (Vehmetmek, zan altına olmak, suçlu olduğundan kuşkulanmak) di. Ve Almanlar Hıristiyanlığa geçişlerinden sonraki ilk gizli örgütlerini bu adla, 'Kutsal Vehm' adıyla kurdular.

Arkon Daraul'un yazdığına göre, "Ortaçağ'da Almanya'nın Westfalia bölgesinde bir yeraltı mahkemesi faaliyet göstermeye başlamıştı. Çok gizli ve sırlarla dolu bir örgüttü bu. Adı Vehm'di, ama bu sözcük Almanca değildi. Kimileri bunun Almanca 'Fahne' (Bayrak) sözcüğünden, kimileri de Latince 'Fame' (Şöhret) sözcüğünden geldiğini söylüyorlardı. (Vehm Almancada FeMe diye okunuyor.) Bu kuruluşun geçmişi Knights Templars Şövalyeleri'ne ve Haçlı Seferleri'ne iniyordu. Aralarında yaptıkları gizli seçimlerle kendilerine kimlikleri çok az kişi tarafından bilinen başkanlar seçiyorlardı ve bunlara akıllı adam anlamına gelen 'Fehm' diyorlardı. Bu sözcük de Arapçaydı ve aynı anlama geliyordu."[12] (Fehim ve Vehim günümüz Türkçesi'nde de az da olsa kullanılmaktadır.) Adı ve sanı Arapça sözcüklerle ta-

---

[12] Arkon Daraul, *A History of Secret Societies*, A Citadel Press Book, 1995, s. 202. Hıristiyanlık öncesi Cermen-Alman kabilelerinde 'Gizli' örgütler vardı. Bu örgütlerde 'Demirci Ustaları' lider oluyordu. Bkz.: Otto Höfler, *Geheimbunde der Germanen*, Frankfurt, 1934, ss. 53-54. Ayrıca Alman ve Japon "Gizli Örgüt" geleneğinde şaşırtıcı paralellikler vardı. Japonlarda da 'Demirci Ustaları' tarafından kurulmuş gizli erkek örgütleri vardı. Bkz.: Mircea Eliade, *Schmiede und Alchemisten*, Klett-Cotta, 1980, ss. 110-111.

nımlanmış olan bu gizli örgütün çalışma yöntemi de tıpkı Hassan Sabbah'ın Alamut'ta kurduğu Şii Haşhaşin ve/veya Batı'daki adıyla Assasin Örgütü'nün uygulamalarına uyuyordu. Hassan Sabbah da 'Fehim'di ve 'Vehm' (şüphe) altına aldığı kişileri kendi gizli mahkemesinde yargılayarak öldürtüyordu. Almanların 'Kutsal Vehm' (Fe Me) mahkemesi de aynı şekilde zan altına aldığı kişileri yasal mahkemelerin dışında kendi gizli yeraltı mahkemesinde yargılayarak öldürtüyordu. Günümüzün moda deyimiyle 'Kutsal Vehm' bir tür 'Yargısız İnfaz' timiydi. Daha sonraki yüzyıllarda İtalya'da ortaya çıkan mafya gerçekte işte bu gizli Alman örgütünden esinlenerek kurulmuştu. Vehm'in gizli parolası S.S.G.G. harflerinden oluşuyordu. Ve 'İp, Taş, Ot, Yeşil' sözcüklerini anlatıyordu. Bu harfler bir 'Hançer'in üstüne işlenmişti.

Kutsal Vehm'in Almanya'nın hemen her köşesinde ajanları vardı. Bunlar 'Alman Ruhuna' aykırı davranışlar içinde olduklarından kuşkulandıkları kişileri zanlı sayarak yeraltı mahkemesine jurnalliyorlardı. Bundan sonrası ise korkunçtu. Bu mahkemenin atadığı cellatlar hiç bilmedikleri bir köye, kasabaya veya kente giderek hiç tanımadıkları o zanlıyı öldürüyorlardı. Almanlar kendi düzenli polis ve güvenlik örgütlerinden çok bu sır dolu gizli yeraltı örgütünden korktukları için kendilerinden istenilenlere daima soru sormadan boyun eğmişlerdi. Kutsal Vehm, 1811'de resmen yasaklanmıştı. Lanz von Liebenfels bu gizli örgütü 1910'da yeniden canlandırdı.

Konrad Heiden'in belirttiğine göre Kutsal Vehm en çok 1923 yılında cinayetler işlemişti.[13] Vehm'e göre öldürülenlerin hepsi Aryan Ruhu'na karşı suç işlemiş kişilerdi. 19. yüzyılda başlayan Yahudilerin Almanlaşması süreci Kutsal Vehm'in yeniden canlanmasına yol açtı. Onlara göre Almanya'nın sadece ticareti, basını,

---

[13] Heiden, "The Führer," *a.g.e.* s. 140.

bankaları değil şimdi de Almanlık Ruhu Yahudilerin mülkiyetine geçiyordu. Dinlerini değiştiren, fakat milliyetlerini saklı tutan Yahudiler şimdi de Almanların en kutsal değeri olan 'Tötonluğu' kendilerine almak üzereydiler. Bu endişeyi duyanlardan biri de Bismarck'tı. Bir konuşmasında, "Yakında benim aile adımı kullanan bir Yahudi Bismarck'la tanışmak zorunda kalabilirim," demişti. Aslen yarı-İngiliz ve yarı-Fransız olduğu halde safkan Aryan olduğunu öne süren H.S. Chamberlain ünlü kitabında, "Bizim Töton kültürümüz ve ruhumuz çok büyük bir tehlike içindedir," diye yazmıştı.[14] İlginçtir ki, 19. yüzyılın ikinci yarısından başlayarak 20. yüzyılın ilk çeyreğine gelindiğinde Almanya'da başta basın olmak üzere hemen her köklü kurumu safkan Aryanlardan daha fazla Aryanlaşmış eski safkan Yahudi işadamlarının ellerine geçmiş durumdaydı. Artık Almanya'yı Aryan-Töton ırkı değil, Aryan olduğunu öne süren safkan Yahudiler temsil ediyordu. Başbakanların, parti liderlerinin, gazete sahiplerinin ve sendikacıların çoğu Yahudiydi. Dünya Savaşı'nın getirdiği beklenmedik yenilgi savaş sonrasında bir hezimet duygusunu ateşlemişti. Kendilerini avutmak için Almanların savaşı yitirmediklerini ve içlerindeki Yahudilerin Almanya'yı ele geçirmek için Aryan ırkını sırtından bıçakladıklarını söylüyorlardı. İşte Kutsal Vehm bu dönemde eskisinden çok daha güçlü ve kararlı bir şekilde yeniden ortaya çıktı. Kutsal Vehm'in kendine verdiği ilk görev işte bu sahte Aryanların, Yahudileri toptan ortadan kaldırmaktı.

Kutsal Vehm Örgütü'nü yeniden canlandıran ilk yeraltı örgütü 'Germanen Order' diye tanınan Cermenlik Tarikatı olmuştu. Bu tarikat 1910 yılında List ve Lanz tarafından kurulmuştu ve

[14] H. S. Chamberlain, *The Teuton is the Soul of Our Culture, Die Grundlagen des Neunzehnten Jahrhunderts,* 3. Ed., Munich, 1901, trans John Lees, *The Nazi Years,* Ed. Joachim Remak, Touchstone, 1969, ss. 5-6.

on binlerce taraftarı vardı. Araştırmacı-yazar Goodrick Clarke'ın belirttiğine göre Cermen Tarikatı gizlilik esasına göre kurulmuştu. Tanınmış kişilere suikastlar düzenliyor, siyaseti yönlendiriyordu. 'Volk' geleneğine fanatikçe bağlı olan unsurları sürekli olarak kışkırtıyordu. Yahudi siyasetçileri ve Alman ruhuna aykırı davrandıklarından kuşkulandıkları Almanları da modern Vehm geleneğine göre öldürüyorlardı.[15]

Kutsal Vehm Yahudi Dışişleri Bakanı Walter Ratenau'yu, Sosyalist Yahudi Rosa Luxemburg'u ve Karl Liebknecht'i gizli ajanları aracılığıyla öldürmüştü. Tam bir terör organıydı. Savaştan sonra bu örgütü yönlendiren iki subay Ernst Roehm ve Yüzbaşı Erhard'dı. İkisi de Kutsal Vehm'in köklü geleneği içinde yetişmişlerdi, gözükara, acımasız ve çok tehlikeli psikopat tiplerdi. Roehm eşcinseldi ve devleti eşcinsellerin yönetmesi gerektiğine inanıyordu. (Bu görüş Plato'nun *Banquet* adlı eserinde öne sürülmüştü.) Yüzbaşı Erhard ise kendine bağlı birliklerle sürekli darbe yapmak arzusunda olan karanlık bir adamdı. En ilginci, Roehm ve Erhard, 1919'da kurulan Alman İşçi Partisi'nin gizli üyeleriydiler. Gerçi Adolf Hitler *Kavgam*'da bu partiye, DAP'a üye olduğu zaman bu partinin birkaç üyesi olduğunu yazmıştı, ama bu doğru değildi. DAP'ın arkasında Thule Örgütü ve onun emrindeki silahlı Kutsal Vehm vardı. Ordudan da gizli mali destek alınıyordu. Nitekim Adolf Hitler 1919'da DAP adına ilk büyük salon toplantılarını yaptırmaya başladığında, kendisinin de yazdığı gibi, bir mucize olmuş ve hiçbir duyuru yapmadıkları halde koskoca salon tıklım tıklım DAP sempatizanlarıyla dolmuştu. Hitler bu mucizenin 'Alınyazısı Tanrısı' tarafından yaratıldığını yazmıştı. Hitler'in 'Alınyazısı Tanrısı' dediği gerçekte Thule Örgütü ve Kutsal Vehm'di. 1200 çok zengin ve soylu üyesiyle

[15] Goodrick-Clarke, *a.g.e.* ss. 74-77.

Thule tam kadro DAP'ın arkasındaydı.[16] Kutsal Vehm'deki subay, er ve erbaşları da sayarsanız DAP'ın Hitler'in yazdığı gibi, 'parasız, desteksiz ve üyesiz' bir parti olmadığı anlaşılır.

1923 yılındaki Birahane Darbesi sırasında Kutsal Vehm, imzalanmış olan Versay Antlaşması çerçevesinde kendisini masum bir spor kulübü gibi maskelemek zorunda kalmıştı. Ne var ki bu spor kulübü, DAP'ın gençleri eğitmek amacıyla kurduğu bir bölümdü. Kutsal Vehm'in gizli mahkemesi, DAP'ın içindeki işte bu spor lokalinde faaliyet gösteriyordu. Ernst Roehm ve Erhard bu lokaldeki sportif çalışmalara katılan gençleri SA Birlikleri'ne üye yapıyorlardı. Bu birliklerden önce 'Kampfbund' denilen dövüşçü birlikleri örgütlenmişti. Bu birliklerin çoğu da Thule'ye bağlıydılar. Hatta Thule'nin kurucusu Baron Sebottendorff'un soyadını taşıyan bir de seçkin 'Sebottendorff Kampfbund'u vardı. Bunlar asker kökenli istihbaratçılardı ve görevleri gereği sivil giyiniyorlardı.

Sebottendorff'un NSDAP'a tanıttığı kişilerden biri de Werner Heissmeyer'di. Alman ırkının gerçek bir temsilcisi sayılan bu adam, uzun boylu, atletik vücutlu, mavi gözlü, tam bir Viking'di. Son derece cesurdu. Önce Kutsal Vehm'de, sonra da Nazi Partisi'nde yer aldı. Daha sonra, SS generali oldu ve

---

[16] İngiliz Araştırmacı Robin Lumsden'in yazdığına göre Heinrich Himmler de, Rudolf Hess ve Ernst Roehm aracılığıyla Thule üyesi yapılmıştı. Himmler, ünlü SS'leri Thule'nin 'Pagan' inançlarına uygun olarak kurmuştu. Bunlar Hıristiyanlığa şiddetle karşı çıkan 'Kara Tarikat' diye bir gizli-dini örgüte üyeydiler. Amaçları Hıristiyanlığı yıkmak ve yerine 'Töton-Cermen' dini olan 'Wotanizm'i koymaktı. Bkz.: Robin Lumsden, *Himmler's Black Order 1923-45,* Sutton Pub., 1997, öz. Ss. 115-124. Lumsden, Nazilerin kullandıkları tüm sembollerin Okült ve Rune'yle bağlantısını en iyi şekilde gösterebilmek için 1919-1945 yılları arasında çekilmiş yüzlerce fotoğraf kullanmıştır.

Almanya dışında 'Heimschule' (Yurt Okulu) diye masum bir adla tanınan sabotaj, suikast ve casusluk eğitimi veren okulları kurdu ve yönetti.

Roehm de, Sebottendorff gibi demiryolcu bir aileden geliyordu. Adolf Hitler'i askerliği döneminden tanıyordu. Savaş sırasında tutulan Reichswehr (düzenli ordu) sicillerinde Adolf Hitler'in iyi bir konuşmacı, katıksız Alman milliyetçisi, korkusuz, atak ve diğer askerlerden çok farklı düzeyde bir asker olarak temayüz ettiği ve ileride verilecek gizli görevler için seçildiği belirtilmişti.[17] Savaş sonrasında bu sicillerin çoğu Yüzbaşı Erhard'la Roehm tarafından incelenmiş ve uygun görülenlerin belirli bir çatı altında bir araya getirilmeleri düşünülmüştü. İşte bu nedenle gerçekte bir soylular örgütü olan Thule, 1919'da yenilen Almanya'yı, Yahudilerin eline geçmesinden kurtarmak amacıyla sadece halktan kişilerin üye olabilecekleri DAP'ı kurdurmuştu.

DAP ilkin Avusturya'da kurulmuştu. Bu ülkedeki ikinci büyük partiydi. Anti-Semitik ve anti-demokratik 'Volk' inancasına sahip kitleler tarafından destekleniyordu. Sebottendorff'un, Thule Örgütü aracılığıyla Münih'te kurdurduğu DAP da aynı paraleldeydi. Avusturya'daki DAP, Adolf Hitler'in gençlik yıllarında hayranı olduğu Georg Ritter von Schönerer'in (1842-1921) görüşleri doğrultusunda faaliyet gösteriyordu. Schönerer, çok güçlü bir hatipti ve kıdemli bir Anti-Semitti. 'Hiç kimse ırkından istifa edemez. Yahudi, Yahudidir' deyişiyle ünlenmişti. Schönerer, Yahudi düşmanlığı yaparak Avusturya'da milletvekili seçilmiş ve partisinin aldığı yüz binlerce oya güvenerek, mecliste tarihi bir konuşma yapmıştı:

"Bir Yahudiye onun inancı nedeniyle saldırmak deliliktir. Bizim Yahudilerin dinine düşman olduğumuzu söyleyenler ya-

---

17 Ian Kershaw, *a.g.e.* s. 109.

lancıdır. Bizim Yahudi düşmanlığımız, Yahudilerin dinine yönelik değildir. Bizim düşmanlığımız, onların ırksal özelliklerine yöneliktir. Yahudiler kendilerine eşit vatandaşlık hakları verildiğinden bu yana daha hain, daha sömürücü ve daha saldırgan olmuşlardır. Bizim ırkçı anti-Semitizmimiz, dinsel hoşgörüsüzlükten kaynaklanmıyor. Tam tersine bizim kendimize olan güveni yeniden kazanabilmemiz için bir araçtır. Bizim anti-Semitizmimiz, bu yüzyılda yapılmış en 'ilerici' atılımdır."[18]

Schönerer, Avusturya Parlamentosu'nda bu konuşmayı yaptığı sırada Adolf Hitler henüz annesi Klara'nın düşleri arasında bile değildi!

I. Dünya Savaşı bittiğinde, dev kurt Fenris'in kurt vakti başlamıştı. Geçmişte Töton Şövalyeleri kurt vaktinde ortaya çıkmışlardı. 1918'de bu görevi Kutsal Vehm üstlendi. Almanya'da yargısız infazlar dönemi açıldı. Siyasal suikastlar birbirini izledi. Özellikle Yahudi siyasetçiler birer birer ortadan kaldırıldılar. Bunların en önemlisi, Yahudi Dr. Kurt Eisner'in öldürülmesiyle sonuçlanan suikasttı.

Dr. Kurt Eisner, kimsenin ciddiye almadığı komik görünümlü bir siyasetçiydi. Kendine göre bir sosyalizm anlayışı vardı. Kısa boylu, bol sakallı, burnunun ucuna tutturulmuş gözlüğünün ardından dünyaya fantazmagorik (hayalci) bakışlar fırlatan bir Yahudi aydınıydı. Gerçekte tıp doktoru değildi, edebiyatçıydı. Kısa boyuna rağmen inanılmayacak kadar büyük bir şapka giyerdi ve bununla tanınmıştı. Nedir ki, savaş bitince ortaya çıkan 'Puslu' havayı ilk koklayan bu ufacık, komik Yahudi aydını oldu. Çevresine topladığı iki yüz kadar marjinal sanatçı ve askerle 8 Kasım 1918'de meclisi bastı ve Kutsal Alman İmparatorluğu'na

[18] Zikreden Rudolf von Elmayer-Wesenbrugg, Georg von Schönerer, Munich, 1942, s. 61. Bkz.: Remak, *a.g.e.* s. 8.

son verdiğini açıkladı. Ertesi gün Bavyera'da artık kral yoktu. Eisner o hızla Münih'te Cumhuriyet'i ilan etti. Kendisini de Almanya'nın ilk Cumhurbaşkanı yaptı. Kayzer 2.Wilhelm tası tarağı toplayıp Hollanda'ya kaçtı. Eisner Kabinesi'nin ilk işiyse Papa'ya bir mektup yollayarak, sofu Katolik Bavyeralı Almanların Yahudi Cumhurbaşkanı'nı görevinde kutsamasını istemek oldu!

Thule Örgütü, bu 'şaşkın komünist Yahudinin' darbesini dehşetle izledi. Baron Rudolf von Sebottendorff, Yahudi Eisner'in en kısa zamanda öldürülmesi gerektiğini açıkladı. Bunun üzerine bu göreve talip olacak gönüllüler aranmaya başlandı. Gönüllüler arasından yirmi bir yaşındaki Kont Arco von Valley bu görev için seçildi. Eğer bu görevi yerine getirirse ödül olarak Sebottendorff'un soylular örgütü Thule'ye üye yapılacaktı.

Baron Sebottendorff, genç Kont'u özel olarak seçmişti, çünkü Kont'un annesi Yahudiydi. Böylece bir Yahudi, Alman İmparatorluğu'nun onurunu kurtarmak için diğer Yahudiyi öldürmüş olacaktı. Nitekim öyle de oldu. Genç Yahudi Kont Arco von Valley, egzantrik Yahudi Cumhurbaşkanı Dr. Kurt Eisner'i sokak ortasında alnından vurup öldürdü. Kaderin cilvesine bakın ki Kurt Eisner, Cumhurbaşkanlığı'ndan sıkılmış ve o gün istifa mektubunu meclise vermek için yola çıkmıştı!

Eisner'in öldürülmesi ortalığı karıştırdı. Genç Kont linç edilmekten kurtarıldı ve cezaevine kondu. Thule, cezaevindeki genç Kont'a yardımcı oldu. Hapishanede ayrıcalıklı bir konuk statüsünde yaşadı. Nitekim, von Valley, Nazilerin iktidara gelmesinden sonra salıverildi ve başarılı bir işadamı oldu. 2. Dünya Savaşı'nın bitişinden birkaç gün sonra yolda üzerine gelen motosikletli bir şahıs tarafından ezilerek öldürüldü. Ölümü kayıtlara 'trafik kazası' olarak geçti. İlginçtir ki, Adolf Hitler, 1923 darbesinden sonra tutuklanınca koskoca hapishanede başka hiçbir boş hücre yokmuş

gibi Arco von Valley'le aynı hücreye konulmuştu. Adolf Hitler bu hücrede Yahudi Cumhurbaşkanı'nın katili olan Yahudiyle aylarca birlikte kaldı. Neler konuştuklarıysa hiçbir zaman öğrenilemedi.

Adolf Hitler'in başarısız darbesi sonucunda dağılan partisini yeniden toplayan Ernst Roehm oldu. Roehm'e partiyi yeniden toparlaması için yardımcı olanların tamamına yakını çok esrarengiz kişilerdi. Bunlardan Wolf Helldorf, yüz bin kişilik Berlin-Brandenburg 'Free Corps' (Özgür Birlikler; tüm sağcı para-militer güçlere verilen ortak ad) grubunun lideri kumarbaz ve eşcinsel bir konttu. Daha sonra Berlin emniyet müdürü oldu. Edmund Heines, kiralık katil ve tetikçiydi. Fritz Krauser ise bizzat Kral'dan nişan almış bir subaydı. Manfred von Killinger, Saksonya Eyaleti Başbakanı'ydı. Emekli Albay August Schneidhuber Münih Polis Şefi'ydi. Kont Spreti ise Roehm'ün en yakın arkadaşı ve sırdaşı olan eşcinseldi.[19] Hitler'e destek veren kişilerden belki de en güçlüsü General von Epp'ti. Bu general, gizli ordu fonlarından Hitler'e 60 bin mark verdirdi. General von Epp, Thule'den önce 'Cermen Tarikatı'nın üyesiydi. Bu şahısların ortak özellikleri anti-Semit olmaları ve Almanya'da monarşiyi yeniden kurmak istemeleriydi. O yıllarda Adolf Hitler de monarşist Thule gibi aynı ideali paylaşıyordu, ama 1934'te Roehm grubunu topluca öldürttü. Alman resmi kaynaklarına göre 1934'te Hitler tarafından öldürtülen SA yöneticilerinin arasında Baron Rudolf von Sebottendorff da vardı. Hitler bundan sonra Almanya'da bir daha monarşi olmayacağını açıkladı.

Kont Arco von Valley'in Dr. Eisner'i öldürdüğü 1919 Şubatı'nda, Adolf Hitler ordu adına casusluk yapmakla görevlendirilmiş bir onbaşıydı. Hitler bir yandan kendisine verilen gizli

[19] Heiden, *The Führer, a.g.e.* s. 577.

görevi yerine getiriyor, bir yandan da savaştan sonra nasıl bir hayat izleyeceğini düşünüyordu. Hitler, *Kavgam*'da bu sıkıntılı dönemini bazı duygusal cümlelerle anlatmıştı. Buna göre Hitler hardal gazıyla yaralandığı ve bir süre kör olduğu için kaldığı Pasewalk Hastanesi'nden 11 Kasım 1918'de ayrılmıştı. Hastanede gözleri kapalı yatarken bir gece yarısı Hitler çok garip bir olayın kahramanı olmuştu. Kendi anlatımıyla gaipten gelen bir ses onu çağırmıştı.[20] Hitler gözleri görmediği için kendisini kimin çağırdığını anlayamamıştı. Gaipten gelen ses Hitler'e bir an önce kendisini toplamasını, sağlığına kavuşmasını ve siyasete atılarak kısa zamanda ırzına geçilmiş olan Almanya'nın başına geçmesini söylemişti.[21] Sesin göze görülmeyen sahibine göre Adolf Hitler, Almanya'nın beklediği 'Kurtarıcı= Führer' olacaktı. Önce Alman halkını kurtaracak, sonra da onu dünyanın en güçlü ülkesi yapacaktı. Hitler'in bir halüsinasyon görüp görmediği belli değildir, ama hastaneden çıktıktan sonra bu garip olayı çevresindekilere anlattığı ve birkaç yıl sonra da *Kavgam*'da yazdığı kesindir. Hitler bu sanal sesi duyduğu zaman tam 30 yaşındaydı. G.L. Waite'ın da belirttiği gibi İsa Mesih de tam 30 yaşındayken görevine başlamıştı.[22] Şu farkla ki Hitler Almanya'yı, İsa ise tüm insanlığı kurtarmaya çağrılmışlardı!

Belki de Hitler'in 'Alınyazısı Tanrı'sının' yeni bir komplosu olarak Hitler'in Jan d'Arc gibi 'Oto-Teistik' esrarengiz sesler duyduğu günlerde Bavyera'da garip davranışlarıyla tanınan, kokain bağımlısı ünlü bir kişi Almanya'yı kurtaracak kahramanı arıyordu. Bu adam, o sırada 65 yaşlarında olan şair ve hatip Dietrich Eckart'tı. Bu şahıs Thule üyesiydi ve Ernst Roehm ile Yüzbaşı Erhard'ın en saygı duydukları kişiydi.

---

[20] Ian Kershaw, *a.g.e.* s. 103.

[21] Waite, *a.g.e.* s. 246.

[22] Waite, *a.g.e.* s. 247.

Konrad Heiden'in yazdığına göre Eckart, Nasyonal Sosyalizmin manevi kurucusuydu. Siyaset felsefesiyle uğraşıyordu ve içkiciydi. Her zaman aynı birahanede oturur ve çevresindeki hayranlarıyla söyleşirdi. Bu birahane Schwabing semtindeki Brennessel Kabaresi'ydi.[23] Eckart, Robert Hammerling kadar milliyetçi ve List kadar da ırkçıydı. Özellikle yabancı dillerden ustaca yaptığı şiir, tiyatro eseri ve felsefe çevirileriyle tanınmıştı. Münih'te Hammerling adına kurulmuş olan 'Şairler Kulübü'nün saygın bir üyesiydi. Genç yazarlar, felsefeciler ve aydınların arasında çok takdir edilen biriydi. Ayrıca Bavyeralı aristokratların çoğuyla içli dışlıydı. Eckart, 'Rune' diye bilinen Nordik şifreli yazılara, astrolojiye ve Okültizme çok meraklıydı.

Eckart'ın geniş çevresi içinde diplomatlar, casuslar, siyasetçiler ve karanlık ticari ilişkiler içinde yer alan birçok kişi vardı. Baron Sebottendorff da bunlardan biriydi. Eckart'ın casus dostlarından biri Max Ervin von Scheubner-Richter'di. Gerçekte, o da soylu bir aileden gelmiyordu. Karısının kızlık soyadındaki 'von' takısını kendisine mal etmişti. Scheubner-Richter, çok gizli görevlerde bulunmuş bir istihbaratçıydı. 1. Dünya Savaşı sırasında Türkiye'de, Erzurum Konsolosu olarak bulunmuştu. Görevi Ermeni komitacıları Kürtlere, her iki etnik grubu da Osmanlı Türklerine karşı kışkırtmaktı.[24] Erzurum'da kendisini peynir tüccarı olarak tanıtmıştı. İşte bu adam 1921'de Adolf Hitler'i ünlü General Ludendorff'la tanıştırmıştı. Bu tanıştırma görevi kendisine muhtemelen Eckart tarafından verilmişti. Scheubner-Richter, 1923 Birahane Darbesi sırasında Hitler'le birlikte polisin açtığı ateşe karşı yürümüş ve aldığı mermilerle ölmüştü. Rastlantı bu ya, usta casus yere düşerken Hitler onun altında kalmış ve tüm mermiler üstüne düşen Scheubner-Richter'e isabet etmişti!

---

[23] Heiden, *The Führer*, s. 80.

[24] A. Bullock, *a.g.e.* s. 399.

Hitler, Dietrich Eckart'ı babası gibi seviyordu. *Kavgam* kitabını ona ithaf etmişti. Ne zaman adı geçse Hitler'in gözleri yaşarırdı. Eckart, Hitler'i aydınların arasında tanıtmak için 1921'de onunla birlikte kitap bile yazmıştı. Bu kitap, *Musa'dan Lenin'e Kadar Bolşevizm* adını taşıyordu ve gerçekte Hitler tarafından değil Eckart tarafından yazılmıştı, fakat 'Büyük Usta' genç çırağına lütufta bulunup onun adını da kendi adının yanına yazdırmıştı.[25]

İşte bu Dietrich Eckart kendisini dinlemek için Brennessel Kabaresi'ne gelen hayranlarına ve taraftarlarına 1918-1919 yılında sürekli olarak şu konuşmayı yapmıştı:

"Makineli tüfek seslerinden korkmayacak bir adama ihtiyacımız var... Bir subayı kullanamayız, çünkü halk artık onlara itibar etmiyor. En iyisi güzel konuşmasını bilen bir işçidir... Fazla akıllı olması gerekmez, siyaset dünyadaki en aptalca uğraştır. Münih çarşısındaki her kadın Weimar'daki (Cumhuriyet Hükümeti) siyasetçilerden daha fazlasını bilir. Bize Kızıllara hakkettikleri dille yanıt verebilecek taklitçi bir maymun gerekiyor. Dinleyiciler masalara vurmaya başlayınca dizlerinin bağı çözülüp kaçan ödlek profesörler gibi olmasın yeter. Bir de bekâr olması gerekiyor. Böylelikle kadınları avlayabiliriz."[26]

Eckart tam anlamıyla Adolf Hitler'i çiziyordu. Onu dinleyen ve sözlerini önemseyen taraftarları Almanya'nın beklediği 'Führer'in nasıl biri olması gerektiği konusunda tam bir beyin yıkama operasyonu içindeydiler. Ve Dietrich Eckart zamanının geldiğine karar vermiş olmalı ki, 1919'un Kasım ayında aradığı

---

[25] Hitler'in Eckart'la birlikte yazdığı broşürün adı: "Musa'dan Lenin'e Kadar Bolşevizm" başlığını taşımaktadır. Heiden'ın anlattığına göre Eckart kitabı Hitler için yazmıştı. Ancak Hitler'in de Genelkurmay Başkanlığı'na iletilen bir Yahudi raporu vardı. Heiden, *a.g.e.* s. 224.

[26] Toland, *a.g.e.* ss. 105-109.

adamı bulduğunu açıkladı. Bu 'Kurtarıcı' Adolf Hitler'di. İşte aranılan Führer nihayet bulunmuştu. O bir subay değil, iki şeref madalyası kazanmış kahraman bir askerdi. Üstelik subay (Teğmen) olmayı reddetmişti, çünkü subaylar gibi dejenere olmak istememişti! Bekârdı. Kızıl Komünistlere ömrü boyunca karşı olmuş ve onlara hakkettikleri argoyla yanıtlar vermişti. Anti-Semitti ve demokrasi ve Komünizmin Yahudi oyunları olduğunu biliyordu. En önemlisi dövüş başladığında nazlı akademisyenler gibi kaçıp gitmeyecekti, hiç gitmemişti!

Eckart, Hitler'i Sebottendorff'un kurdurttuğu DAP'ın başına geçirtti. Avusturya'da 1913'te kurulmuş olan DAP, 1918'de adını Nasyonal Sosyalist Parti olarak değiştirmişti.[27] Roehm, Hitler, Eckart ve egzantrik iktisatçı Gottfried Feder birlikte Almanya için Nasyonal Sosyalizmin yirmi beş ilkesini yazdılar. Baron Sebottendorff, kendi malı olan *Voelkischer Beobachter*'i Adolf Hitler'e bağışladı ve başına da Dietrich Eckart'ı geçirdi. 1920'de Nasyonal Sosyalist Alman İşçi Partisi (NSDAP) tam gaz propagandaya başladı. Alman tarihçi Guido Knopp'un da gözlemlediği gibi, Thule'nin 'Aryan' idealleri 14 yıl içinde gerçekleşti.[28]

Eckart, birkaç yıl sonra öldü. Ölüm döşeğindeyken, şu inanılmaz açıklamayı yaptı: "Adolf Hitler'i biz yetiştirdik ve size Führer yaptık. Müziği çalan benim, sahnede dans eden odur. Onun sözünden çıkmayın. Almanya'nın kurtarıcısı odur."

Okültist Dietrich Eckart'ın 'Biz' dediği Cermen Tarikatı ve onun vurucu gücü Kutsal Vehm'le soyluların Okültist-monarşist örgütü Thule'ydi.

---

[27] Heiden, *The Führer*, s. 57.

[28] Guido Knopp, *Hitlers Helfer*, Goldman, 1998, ss. 218-223.

3.2. KARANLIK BİR ÖRGÜTÜ: THULE

> Bu kitap Luitpold'da öldürülen yedi Thule üyesinin anısına armağan edilmiştir. Kitap, Nasyonal Sosyalist Hareket'in Dünya Savaşı sırasındaki başlangıcından Führer Adolf Hitler'in ortaya çıkışına kadarki dönemi kapsamaktadır.
>
> Baron Rudolf von Sebottendorff, *Hitler Gelmeden Önce*, 1933[29]

"Dün bizler için değerli olan ne varsa hepsinin çöküşüne tanık olduk. Bugün Alman kanından gelen prenslerimizin tahtında bizim en amansız düşmanımız olan Yahudi oturuyor. Bu kaostan ne çıkacağını henüz bilmiyoruz. Fakat tahmin edebiliriz. Kanlı bir mücadele dönemi bizi bekliyor, tehlikelerle dolu bir dönem açılıyor..."[30]

Bu sözler Münih'teki Dört Mevsim Oteli'nde sıkıca kapatılmış kapıların ardındaki bir salonda toplanmış kadınlı erkekli iki yüz kişilik bir topluluğa söylenmişti. Tarih 9 Kasım 1918'di.

---

[29] Baron Rudolf von Sebottendorff, *Hitler Gelmeden Önce*, s. 8.

[30] Sebottendorff, *a.g.e.* ss. 57-58.

Salonda bulunanlar, Münih'in en seçkin ailelerinin temsilcileriydiler. Soylu, ünlü ve zengindiler. Bavyera'daki Aryan ırkının yüzyıllardır bozulmamış soyağacının ve kanının sahipleriydiler. Monarşist ve Anti-Semittiler. Dahası, Almanya'nın tarihindeki en tehlikeli gizli örgütün üyeleriydiler. Bu gizli örgüt, 'Thule Gesellschaft'tı. Örgütün saygın üyelerinden Prens Gustav Franz Maria von Thurn und Taxis, Kontes Heila von Westarp, Baron Franz Karl von Teuchert ve Baron Friedrich Wilhelm von Seidlitz bu konuşmadan yaklaşık altı ay sonra diğer üç üyeyle birlikte Komünist ihtilalciler tarafından Luitpold Gymnasiumu'na (lise dengi okul) götürülerek kurşuna dizildiler. Bu yedi Thule üyesinin öldürülmesi Almanya'da kanlı bir iç savaş başlattı. Tarih, 30 Nisan 1919'du. İlginçtir ki, 30 Nisan 1919'da komünistler tarafından başlatılan bu iç savaş zamanla genişleyerek yayıldı. Bütün Avrupa'yı ve dünyayı içine aldı ve yirmi altı yıl sonra yine komünistler tarafından yine aynı günde, 30 Nisan 1945'te, Führer Adolf Hitler'in Berlin'deki Bunker'inde yok olmasıyla sona erdirildi.

Muhteşem Dört Mevsim Oteli'ndeki Thule toplantısından bir gün önce 8 Kasım 1918'de Yahudi yazar ve gazeteci Kurt Eisner peşine taktığı Komünist yoldaşlarıyla birlikte Parlamento binasını basmış ve tek damla kan dökmeden ülkede yönetimi ele geçirmişti. Aynı gün Kayzer'den tahtından feragat etmesi istenmiş ve ailesiyle birlikte Bavyera'yı terke zorlanmıştı.

Bir gün önce Almanların Aryan ırkının safkan temsilcisi Protestan Kayzer 2. Wilhelm'e ait olan sarayda şimdi Yahudi Kurt Eisner oturuyordu. Üstelik bu Yahudi Komünistti! Rastlantı bu ya, 9 Kasım günü, aynı zamanda tarihin en tanınmış Yahudi düşmanı olan Protestanlığın kurucusu Martin Luther'in de (d. 1483) doğum günüydü. Yahudi komünist Kurt Eisner, kendilerini yeryüzündeki en yüce ve soylu ırkın temsilcileri sayan Almanlar için

böylesine kutsal bir günde yaptığı darbeyle hem onların imparatorunu aşağılamış hem de Luther'den intikam almış oluyordu. Gerçekten de tarih boyunca insan yerine konulmamış olan bir Yahudi, Protestan Aryanlara bundan daha kötüsünü yapamazdı. 9 Kasım Cumartesi gecesi görkemli Dört Mevsim Oteli'nde yapılan gizli Thule toplantısında, Baron Sebottendorff'un dile getirdiği nefret işte buydu. Üstelik Baron da aynı kutsal 9 Kasım günü dünyaya gelmişti.

Tarihte, Thule adını ilk kullanan kişi Antik Yunanistan'da yaşamış olan Massilialı Pytheas (İÖ 350-320) olmuştu. Pytheas'a göre, Thule Kuzey Kutbu'nda, İngiltere'den altı günlük yelken mesafesindeki bir adaydı. Nedir ki, bu adanın gerçek yeri tam olarak bilinemiyordu. Ortaçağ'da İskoçya Adaları, İzlanda ve Norveç topluca Thule Adaları diye anılıyorlardı. Günümüzde, Grönland'ın kuzey batısında yer alan ıssız bir ada Thule adını taşımaktadır ve burada çok gizli görevleri olan Amerikan Hava Kuvvetleri'ne bağlı bir üsten başka bina yoktur.

Ünlü Germanist ve Viking araştırmacısı Andreas Heusler'in Arleshein'daki görkemli evinin adı da Thule'ydi. Heusler, İsviçre'nin Basel kenti yakınındaki bu evde 1940'ta ölünceye değin yaşamıştı.[31]

20. yüzyılın başlarında, 1911 yılında Jena kentindeki Eugen Diederichs Yayınevi ilk kez 'Thule/Eski Kuzey Şiirleri' adlı bir çeviri dizisini yayımlamaya başladı. Bu dizide yer alan kitaplarda Aryan soyunun temsilcileri Tötonların, Katolik Kilisesi tarafından kılıç zoruyla Hıristiyanlaştırılmalarından iki yüz yıl önce kendi törelerine göre kurdukları krallığın edebiyatı anlatılıyordu.

1911-1928 yılları arasında bu yayınevi Thule başlığı altında eski Cermen Krallıkları'nı ve Töton kahramanlarını tanıtan tam

[31] Jürg Glauser, *"Von Thule nach Island,"* *NZZ,* 13 Sep., 1997, s. 69.

28 cilt kitap yayımlamıştı. Walter Baetle tarafından yayımlanan son ciltte editör dizinin amacını şu sözlerle açıklamıştı:

"Birkaç yıl içinde -1930'a atıf- İzlanda'da atalarımız Almanların kendi törelerine uygun olarak kurdukları ilk Özgür Devlet'in 1000. kuruluş yıldönümünü kutlayacağız. Bu kutlama sadece küçük İzlanda Adası için değil, dünyada Almanca konuşan herkes ve özellikle de biz Almanlar için çok büyük anlam taşımaktadır."[32]

Aynı yayınevi, *Yayıncıdan Haberler* başlıklı bir de dergi yayımlıyordu. Bu dergide Töton-Cermen ruhu yüceltiliyor ve Hıristiyanlık öncesi Pagan-Aryan kabilelerine övgüler yağdırılıyordu. Derginin yazarlarından, Hermann Ullman 1933'teki yılbaşı sayısında Adolf Hitler'i öven bir yazı yazmıştı ve onun Hıristiyanlık öncesindeki Pagan Töton-Cermen Devleti'ni yeniden inşa edecek hareketin Führer'i olduğunu vurgulamıştı. Derginin 1934 Mayıs ayında yayımlanan sayısında ise ünlü Anti-Semit ve ırkçı Paul de Lagarde'ı öven bir yazıyla dönemin en tanınmış Aryan kuramcısı olan Prof. Hans Naumann'ın 'Eski Almanlarda Yaşam Tarzı' başlıklı incelemesi yer almıştı.[33]

Diederich Yayınevi'nin faaliyetleri 2. Dünya Savaşı'nın sonunda durdurulmuştu. Ama 1971'de bu kez Federal Almanya'da ve Nazi Ruhu'nun hâlâ varlığını sürdürdüğü Münih'te yeniden kuruldu ve Thule dizisini yayımlamaya başladı. İlk kitap, 'Thule/Eski Ada İzlanda' adıyla yayımlandı. Kitap, 'Rune' yazıtlarını okuyarak ünlenmiş olan Hans Kuhn tarafından yazılmıştı. Onun yazdığı önsöze göre, İzlanda Adası ilk kez İS 800 yıllarında dinsel baskılardan kaçarak buraya yerleşmiş olan İrlandalı Anochorit

---

[32] *Island Besiedlung und alteste Geschichte,* Ubr. Walter Baetle, Verlegh Bei Eugen Diederichs in Jena, Kuver, 1928.

[33] *Der Diederichs Löwe,* Arbeitsberichte aus dem Verlag, Jena, 1933.

Tarikatı üyeleri tarafından Thule ve/veya Thile diye adlandırılmıştı.[34]

Eski Thule'nin devamı niteliğindeki ilk 'Thule Semineri' ise 1980'de Almanya'nın Kassel şehrinde çalışmaya başladı. İlginçtir ki, Aryan-Cermen ırkının üstünlüğünü savunan Thule'nin yeni kurucusu, Fransız Akademisi'nden ödüllü, Alain de Benôit'ydı. Thule, 2004'te bir de gazete yayımlamaya başladı: *Thule Times*.

Baron Rudolf von Sebottendorff'un Münih'teki gizli örgütü işte bu esrarengiz mitolojik kavramı dile getiriyordu. Thule ilkin 1912 yılında Leipzig'de kurulmuştu. Bir tür mason locası gibi çalışan gizli bir Aryan mezhebi olarak tanınıyordu.[35] Thule'ye sadece soylular üye oluyorlardı ve üye olabilmek için de bedensel özelliklerini, örneğin ayaklarının tam çizilmiş resimlerini örgüte vermek zorundaydılar. Thule, kendisini 'Alman Edebiyatı Tarihini Araştıran' bir dernek olarak tescil ettirmişti.

Thule adının büyük küçük tüm Almanların yüreklerinde yeri vardır. 1930'ların Sosyalist akımları için 'Sovyet' neyse o dönemdeki Pan-Cermen hareket içinde yer alan kişiler için de Thule oydu. 1. Dünya Savaşı'ndan aşağılanarak çıkmış olan Almanya'da aydınların gönlünde yatan Kutsal İmparatorluk düşlerinin yıkılmaz kalesiydi. Onlara göre, İngilizler ve Fransızlar Yahudilerin desteğiyle Almanya'yı yenmişlerdi, ama Thule hiçbir zaman teslim olmamıştı!

Baron Sebottendorff'un 17 Ağustos 1918'de kurduğu örgütün şanı günümüzde de sürmektedir ve Neo-Nazilerin sembolü durumundadır. Avrupa'daki Neo-Nazi hareketleri izleyen Amerikalı Gazeteciler Birliği Başkanı Martin Lee'nin belirttiğine göre günümüzde Bolivya'da bir Thule locası bulunmakta-

[34] Hans Kuhn, *Das alte Island*, Diederichs, Köln, 1971.

[35] Fest, *a.g.e.* s. 116.

dır.[36] (Martin Lee'yle yaptığım özel görüşmede bu locanın eski Thule'ye bağlı olup olmadığını saptayamadığını belirtti.)

Günümüzde ayrıca internette elektronik postayla ve şifreli kodla çalışan Thule adlı bir Neo-Nazi yayımı vardır. Ayrıca 1999'da Thule Netzwerk adıyla yayın yapan radyo istasyonları da kurulmuştur. Thule'nin radyoları, özellikle Tibet, Türkmenistan ve Çin Halk Cumhuriyeti'nde yayınlar yapmaya başlamıştır.

22 Ekim 1995 tarihli *New York Times* Almanya'daki Thule'ye dikkat çekmişti. Nedir ki *New York Times* bir hususu atlamıştı. 1995'te 'Thule Netzwerk' adıyla faaliyet gösteren bu Neo-Nazi örgütü 1993'ten beri 'Mailbox Phanton,' BBS, Direniş BBS ve Elias BBS adlarıyla kendini gizlemişti. Thule'nin bir de Adolf Hitler için açtığı özel 'Kurt Postası' (Wolf Box) vardı. Ancak bu yayının şifresini çözebilmek neredeyse mümkün değildi. Thule Netzwerk'in ilk yayın tarihi *NYT*'nin öne sürdüğü gibi 1995 değil, 20 Mart 1993'tü.

31 Aralık 1995'te Thule Netzwerk abonelerine özel bir mesaj yayınladı. 'İsteğimiz/İrademiz' başlıklı mesajda Thule Netzwerk'in hedeflerinin üç ana başlık altında toplandığı vurgulanıyordu. Bunlardan ilkinde Thule Netzwerk kendisini 'Yeni Okul' olarak tanımlıyordu. Bu yeni okul çalışmalarını Almanların yeniden saf kanlarına dönebilmeleri için eski mitolojiyi ve bilimi (Okültizm) yenileştirmeye adamıştı.

Hitler'in memorandumlarını andıran bu manifestoda Thule Netzwerk yöneticileri 3. Reich döneminde çok önemli rol oynamış olan 'Lebensraum = Yaşama Alanı' kuramını da yeniden güncelleştirme kararını aldıklarını ve kendi öz 'Saf' Alman kanına ve ırkına bağlı kalacaklarını vurgulamışlardı. (Bu kavram

---

[36] Martin Lee, *The Beast Reawakens,* Warner Books, 1997, ss. 112, 184.

Hitler tarafından diğer ülkeleri işgal edebilmek için kullanılmıştı. Hitler'in kuramında Lebensraum kavramı, Almanya'nın toprakları itibariyle sıkışmış bir alanda bulunduğu ve kendisine yeni 'Yaşama Alanları' açmak zorunda olduğu anlamına geliyordu.)

Thule Netzwerk yöneticilerinin bildirdiklerine göre bu manifestonun açıklanmasını izleyen ilk beş ayda 2066 kişi başvuruda bulunmuştu. 1996'da bu kez dokuz tane Thule semineri bildirisi yayınladılar. Bunlardan biri, Sebottendorff'un yakın çalışma arkadaşı ve Hitler'in 'gözdesi' Rudolf Hess'in adına yayınlanmıştı. Bu bildiride Spandau Cezaevi'nde intihar eden Hess'i, bildiklerini açıklamaması için Yahudi ajanların öldürdükleri öne sürülüyordu.

Başka bir seminer bildirisinde de, Dünya Yahudi Birliği tarafından yönetildiği öne sürülen 'Tarihi Saptırma' hareketine karşı mücadele edileceği anlatılıyordu. Bu bildiride Almanların Yahudileri gaz odalarında yakmadıkları ve SS'lerin Yahudileri öldürmedikleri anlatılıyor ve bütün bu yalanların Yahudiler tarafından Almanlardan tazminat koparmak için yayıldığı vurgulanıyordu.

Araştırmacı-yazar Martin Lee'nin aktardığına göre, 1980 yılında eski Thule Örgütü yeniden örgütlendi. Thule'nin bu kez liderliğini Pierre Krebs adlı ünlü bir Neo-Nazi üstlenmişti. Bu Thule'yle Almanya'da 'Yeni Sağcılar' hareketi hız kazandı. Amerika'yı 'Televizyon Demokrasisi' olarak nitelendiren Krebs, tüm Avrupa'da 'Safkan' Avrupalıların kültürel bir birlik oluşturmaları gerektiğini vurgulayan konuşmalar yapmaya, demeçler vermeye başladı. Thule 'partizanları' kişisel ve toplumsal kimliklerinin geçmişteki Voelkisch çoğulculuk hareketinde olduğunu öne sürdüler.[37]

[37] Lee, *a.g.e.* ss. 451-2.

Pierre Krebs de tıpkı geçmişteki safkan Alman olmadıkları halde safkan Aryan olduklarını öne süren Naziler gibi gerçekte Alman değil, Fransız'dı. Krebs 1990 sonrasında yeni Neo-Nazi liderler yetiştirebilmek için Thule Seminerleri adı altında gizli toplantılar düzenliyordu.

Thule Netzwerk'in sembolü bekleneceği üzere bir Swastika'dır (Gamalı Haç). Bu bir Zodiak işareti (Sigil) olup, yaradılışın balyozu diye bilinir. Okültik gizemcilikte Hermetik Haç adıyla tanınır. Çevresinde bir daire vardır. Buna manevi güçleri getiren araç denilir. 12 kırık kanadı vardır ve bunlar Kozmos'taki göze görülmeyen güçleri harekete geçirirler.

1918'de Thule yaptığı gizli Spiritualizm -ruh çağırmak- seanslarında köylü bir kadını medyum olarak kullanmıştı. Bu kadın transa geçtiği zaman bedeninden bir tür ektoplazma salgılıyordu ve bunlar insan figürleri olarak okunuyorlardı. Gizli Thule Örgütü'nün 1918'de Münih kenti içinde 250, Bavyera'da 1500 üyesi vardı. Bunlar aristokratlar, yargıçlar, avukatlar, polis müdürleri, üst rütbeli subaylar, doktorlar, akademisyenler ve zengin sanayici ve işadamlarıydılar. Hepsi anti-komünist ve monarşistti. Thule'nin merkezi dünyaca ünlü Dört Mevsim Oteli'nin gizli bir bölümündeydi. Otelin sahibi de Thule üyesiydi. Kayzer 2. Wilhelm'in Bavyera'yı terk etmeye zorlanmasından sonra Thule tüm gücüyle Komünistlere ve Yahudilere karşı saldırılar başlattı.

Baron Rudolf von Sebottendorff, Dört Mevsim Oteli'ndeki konuşmasını şu sözlerle güçlendirmişti: "Hepimiz tehlikedeyiz. En amansız düşmanımız olan Yahudiyle sonuna kadar savaşacağız. Bu, göze göz dişe diş bir savaş olacak. Thule'nin Demir Balyozu (Gamalı Haç) benim elimde bulunduğu sürece bu savaşı sürdürmeye kararlıyım." Günümüzde Thule Netzwerk'in sembolü yapılmış olan Gamalı Haç işte ilkin 1918'de Baron

Sebottendorff ve diğer soylular tarafından kurulmuş olan Thule Örgütü'nün sembolü olarak kullanılmıştı.

Sebottendorff, Thule üyelerine acilen bir Führer'e ihtiyaç duyduklarını, ancak bu kişinin Almanya'yı kurtarabileceğini söylemişti. Ona göre Führer'in ortaya çıkması yakındı ve o Aryan ırkının dünyaya egemen olmasını sağlayacaktı. Romantik şair Arndt'ın yarattığı, Nietzsche'nin 'Superman' olarak yaygınlaştırdığı Führer, bir tür 'Beklenen Mesih'ti. Tıpkı Yahudilerin 2500 yıldır bekledikleri 'Kurtarıcı Mesih' gibi biri.

Sebottendorff, konuşmasını şöyle sürdürmüştü: "Almanya'nın bir kralı ve hanedanı vardı. Şimdi yok. Bize bir Führer gerekiyor. Eğer bulamazsak, bizim için çok kötü olacak, kaos başlayacak. Savaşımızı iki cephede yürüteceğiz. Yurtiçindeki savaşımız çok kanlı ve zor olacak. Yurtdışındaki savaşımızsa 'Alman-Olmayan' (Undeutsch) her şeye karşı olacak. Şimdi dövüşmek zamanıdır, savaş vaktidir. Eskiden nasıl savaştımsa şimdi de savaşmaya hazırım. Kızıllar, ihtilal özgürlük getirecek diyorlar. Evet, aynen öyle olacak. Bizim ihtilalimiz de bize özgürlük getirecek. Biz sadece Alman Hükümranlığı'na (Reich) boyun eğeriz, muhatap oluruz, başkasına değil. En amansız düşmanımız olan Yahudi tarafından yönetilmek istemiyoruz. Bu nedenle şimdi sizlere sekiz gün izin veriyorum. Tüm hazırlıklarınızı yapın. Henüz her şey bitmiş değildir..."[38]

Gizli örgütlerin tarihleri ve komploları konusunda uzmanlığıyla tanınan Michael Howard'ın yazdığına göre 20. yüzyılın başlarında Thule Almanya'daki en tehlikeli, en karanlık ve gizli ilişkiler içinde yer alan yeraltı örgütüydü. Sebottendorff'un 21 Şubat 1919'da genç Kont Arco von Valley'e Cumhuriyet'in ilk başkanı Yahudi Kurt Eisner'i öldürtmesi Thule'nin üstünlüğünün tartış-

---

[38] Sebottendorff, *a.g.e.* ss. 57-58.

masız bir kanıtıydı.[39] O dönemde Almanya'da bulunan diğer sağcı yeraltı örgütleri bu suikasttan sonra Thule'nin güdümüne girmişlerdi. Thule, Sebottendorff'un önderliğinde 13 Nisan 1918'de bir de darbe girişiminde bulunmuş, fakat başarılı olamamıştı.[40]

Dr. Kurt Eisner'in öldürülüşünden yaklaşık altı ay sonra 12 Eylül 1919'da, Alman Askeri İstihbaratı'nda görevli Adolf Hitler, Alman İşçi Partisi (DAP) adındaki siyasal partiye kaydını yaptırmıştı. Hitler *Kavgam*'da şunları yazmıştı:

"İki gün boyunca düşündüm ve kendimle tartıştım. Sonunda siyasete atılmaya karar verdim. Bu karar benim hayatımdaki en önemli girişimdi. Artık bundan geri dönüş yoktu. Böylece Alman İşci Partisi'ne kaydımı yaptırdım ve geçici üye kartımı aldım. Kart numaram 7 idi."[41]

Adolf Hitler'i Alman İşci Partisi'ne yollayanlar Alman Askeri İstihbarat elemanlarıydı. Bu adamlar Hitler'e bir de görev vermişlerdi: Partiyi tanı ve bize rapor et.

Alman toplumunda 14. yüzyıldan beri bilinen bir gelenek vardı. Buna 'Lupus' sistemi deniliyordu. Protestanlığın kurucusu Martin Luther'in (16. yy.) yazdığına göre ilahiyat öğrencilerinden biri 'Lupus' (Latince, Kurt) seçiliyordu.[42] Bu öğrenci diğerlerini izliyor ve örneğin Latince konuşulması gereken yerde Almanca konuşan öğrencileri yönetime bildiriyordu. Türkçede muhbirlik veya ispiyonculuk denilen uygulama gibi bir sistemdi

---

[39] Goodrick-Clarke, *a.g.e.* s. 149.

[40] J. Fest, *a.g.e.* s. 116.

[41] *Kavgam*, s. 221-24.

[42] Erik H. Erikson, *Young Man Luther,* The Norton Lib., 1962, s. 79. (Luther 'Cincilik' diye bilinen 'Demonology' ve diğer batıl inançlara çok düşkündü. Bkz.: Erikson'un kitabı: 26, 243-250. Ayrıca insan dışkısıyla ilgili olarak da aşırı görüşlere sahipti.)

bu. Tek farkı Lupus'un öğrencilerin sadece bir konuda yaptıkları hatayı bildirmekle yükümlü olmasıydı. Örneğin Lupus, sadece Latince konuşulmasını sağlamak amacıyla seçilmişse, bir öğrencinin hırsızlık yapması halinde bunu yönetime bildirmek zorunluluğu yoktu, bildirirse bu kez o ceza alırdı. Adolf Hitler de Alman İstihbaratı'nın seçtiği bir 'Lupus'tu. Görevi DAP'la tanışmak ve komünist ajanların partiye sızmalarını engellemekti.

Almanya'da, 1918 sonlarında ve 1919 yılının ilk altı ayında birçok silahlı yeraltı örgütü vardı. Bunlar on binlerce eski askeri ve subayı yönlendiriyorlardı. En önemlileri Wolf Özgürlük Birliği, Bund Oberland, Albay Epp'in Milisleri, Alman Irkını Savunma ve Koruma Birliği, Eski Rejimin Sancağı vb adlı kuruluşlardı. Thule'yle bunlar arasındaki temel fark, bu grupların sivil kadrolarının olmayışıydı. Ayrıca sivil kökenli aristokrat askerler de bunlara değil Thule'ye ilgi göstermişlerdi.

Alman İşçi Partisi'nin perde gerisindeki kurucuları Baron Sebottendorff'un başkanlığındaki soylular örgütü Thule'ydi. Parti'nin kurucusu ve Genel Başkanı olarak görünen Karl Harrer, Thule tarafından seçilmişti. Diğer önde gelen üyelerden Gottfried Feder, iktisatçıydı ve 3. Reich döneminde bu alanda üst düzeyde görevlerde bulunmuştu. Eckart ve diğer önemli parti üyesi Anton Drexler de Thule'ye bağlıydılar.[43]

Adolf Hitler'i Thule'ye gönderen Askeri İstihbaratçılar Thule'yle yakın ilişkiler içindeydiler. Prens Thurn und Taxis, Baron von Seidlitz, Baron von Teuhert Alman Ordusu içindeki

---

[43] Hitler'le Anton Drexler arasındaki ilişkiler için bkz.: Frateco, *Hitler Dictateur,* L'Eglantine, 1935. (Takma adla yazılmış olan bu kitap Almanya'da yayımlanmamış fakat 1933'te aynı zamanda Fransa ve Hollanda'da yayımlanmıştır. Hollanda'da *Münih'in Don Kişot'u: Hitler* başlığıyla yayınlanmıştır.)

güçlü kişilerdi. Bunlar da Thule üyesiydiler. Yenik Alman Ordusu içinde yenilgiyi kabul etmeyen diri unsurları DAP'a çekmek görevi bunlardaydı. Bu diri, savaşçı ve cesur askerlerin Kızılların eline düşmesini engellemek için var güçleriyle çalışıyorlardı. Dahası versay Antlaşması'yla[44] birlikte Alman Ordusu 1919'da -Sevr Antlaşması'yla (10 Ağustos 1920) Osmanlı için de olduğu gibi- silahlarını Müttefiklere teslim etmek zorunda bırakılmıştı. Fakat askeri gizli istihbarat çok sayıda silahı askeri işgal bölgelerinin dışına çıkartarak güvendiği sivillere ve/veya sivil kuruluşlara zamanı gelince kullanılmak üzere emanet edilmişti. Kısaca, 'Arsenal' diye tanımlanan bu gizli silah depolarından en büyüğü Thule'ye ve Sebottendorff'a emanet edilmişti. Görünüşte kendisini ortaya fazla koymayan küçük Alman İşçi Partisi, gerçekte çok güçlü bir yeraltı örgütünün su üstündeki tepesiydi. Hem silah, hem istihbarat hem de kadro açısından Almanya'daki en güçlü gizli örgüttü.

Aristokratik Thule'nin, DAP'tan ayrı olarak yönlendirdiği bir de Sosyalist Parti vardı. Sebottendorff, 1920'de bu iki partinin birleştirilmesini sağladı. Nazi Partisi, Nasyonal Sosyalist Alman İşçi Partisi, NSDAP, böylece ortaya çıktı. Kısacası, Adolf Hitler'in, 'Lupus' olarak DAP'a gönderilmesi rastlantı değildi. Bu yönlendirme olayında Ernst Roehm ve Hitler'in askerliği sırasında Teğmeni olan Max Amann da rol almışlardı. Ama Hitler'i partiye resmen yollayan kişi Roehm'ün silah arkadaşı, Yüzbaşı Mayr'dı.[45] Amann, daha sonra Hitler'in yayıncısı oldu ve *Kavgam*'ı ilk o ya-

---

[44] Kısaca Versay Antlaşması denilen uzlaşmanın resmi adı 'Barış Antlaşması'ydı. Bu da Almanların Sevr'iydi! İnanılmayacak kadar ağır koşulları vardı. Bkz.: *Der Friedenvertrag von Versailles, Das Londoner Protocoll*, Reimar Hobbing, 1925.

[45] Fest, *a.g.e.* s. 118.

yınladı. Hitler'in tüm mali işlerini o yönetti. Roehm ve Amann, Dietrich Eckart'a bağlıydılar.

Bu Yüzbaşı Mayr, Hitler'i izleyen kişiydi. Hitler'in savaş sırasında dikkati çeken olağandışı özellikleri, Yüzbaşı Mayr'ı da etkilemişti. Mayr, savaştan sonra Hitler'i askeri kurslara gönderdi. Üniversitedeki bu kurslarda Hitler çok başarılı oldu. Öyle ki, kurs öğretmenlerinden, tarihçi Karl Alexander von Müller, Adolf Hitler'i özel incelemeye aldı. Bu şaşırtıcı askerin adını ileride önemli görevlerde kullanılmak üzere Genelkurmay Başkanlığı'na bildirdi. Bunun üzerine Münih Bölge Komutanlığı'ndan Adolf Gemlich adlı bir subaydan Yüzbaşı Mayr'a talimat gönderildi. Mayr da, 'Çok Sayın Bay Hitler' diye başlayan bir mektup yazarak, Adolf Hitler'den 'Yahudi Sorunu'yla ilgili bir rapor yazmasını istedi. O güne kadar Alman Ordusu'nda bir yüzbaşının, bir onbaşıya, üstelik Alman vatandaşı da olmadığı halde, 'Çok Sayın Bay' diye başlayan hitabetle bir mektup yolladığı duyulmamıştı. Zaten emir vermek dururken, saygılı bir mektup yollamak başlı başına bir garabetti. Her neyse, Hitler raporunu yazdı, Yüzbaşı Mayr da raporunu Genelkurmay Başkanlığı'na, Hitler'i de DAP'a gönderdi.[46]

Spiritualist ve Okültist Dietrich Eckart, genç Adolf Hitler'i savaşın başlamasından önce, müdavimi olduğu Swabing semtindeki Brennessel Kabaresi'nde tanımıştı. 1914'te Hitler de aynı semtte oturuyordu ve hep bu birahaneye gidiyordu. Savaş sırasında elde ettiği olağanüstü sicili Adolf Hitler'i Okültist ve astrolojistlerin izlemesine neden olmuştu. Hitler, asosyal ve marjinal olmasına rağmen, anarşist, bozguncu ve kozmopolit olmayı redetmiş ender gençlerdendi. Onu başarıya götüren de gerçekte işte bu özelliği oldu. Adolf Hitler, yaşıtı birçok kentli

[46] Fest, *a.g.e.* s. 112-115.

zengin genç gibi kendisini içkiye, kumara, uyuşturucuya ve sekse kaptırmamıştı. Tam tersine bunlardan uzak durduğu için asosyal ve marjinal sayılmıştı. Tanınmış bir sanatçı olmak (ressam) için yanıp tutuşan genç Hitler'in, o dönemde Münih'te birçok genç sanatçının içine sürüklendiği toplumsal bataklığa sürüklenmemiş olması, ondaki olağanüstü iradenin bir nişanıydı. Eckart bunu sezinlemeyecek adam değildi. Nitekim, ölümünden önce söylediği sözler, onun Hitler'i ne denli iyi tanıdığının kanıtıdır.[47]

Sebottendorff'un, Führer avına çıktığı 1918 Kasımı'nda, Eckart da aynı arayış içinde Münih'in her köşesini dolaşıyordu. Thule'nin çizdiği Führer profiline en uygun düşen kişi tartışmasız, Adolf Hitler'di. Eckart, Roehm ve Mayr aracılığıyla Hitler'in DAP'a gönderilmesini yönlendirdi. Bundan sonra da ölünceye kadar onu Okült Nasyonalizmi'nin kurallarına göre eğitti. Adolf Hitler siyasal hayatında, iki Okültist astrolojistin, Sebottendorff ve Eckart'ın Almanya'ya ve Dünya'ya armağan(!) ettikleri bir liderdir.

Baron Rudolf von Sebottendorff'u tanımış olanlar, onun çok yetenekli biri olduğu konusunda görüş birliği etmişlerdir. Baron, gazete patronu, tanınmış bir astrolojist ve palmistti (el falı bakan). Yıllardır bu konularda dergilere makaleler yazıyor, kitaplar yayımlıyordu. Nordik, 'Rune' alfabesinin sırlarını okuyabilen ender kişilerden biriydi. Kendi adını ve imzasını da Rune işaretleriyle atıyordu. (Bkz. Ek) Baron'un en büyük merakı Doğu Tasavvufu ve onun gizleriydi. Kutsal Vehm'in ve Hassan Sabbah'ın Assasin

[47] Toland'ın anlattığına göre Eckart, Bavyera Kralı'nın danışmanlığını yapmış bir adamın oğluydu. Almanya'nın 'Dâhi Çocukları'ndan biriydi. Bkz.: *a.g.e.* s. 82-88. İsrailli tarihçi Saul Friedlander'in yazdığına göre Hitler, 1919 ya da 1920'de birlikte çalışmaya başladığı D. Eckart'ın 'Beyin Yıkama' seanslarının sonucunda bilinen Hitler haline gelmişti. Bkz.: S. Friedlander, *Nazi Germany and The Jews,* Phonix, 1997, ss. 96-97.

Örgütü'nün tarihlerini ve stratejilerini en iyi bilen kişi oydu. Dahası, Baron'un kadınlara da aşırı bir düşkünlüğü vardı. Gençlik yıllarından beri güzel kadınlara duyduğu ilgiyle ünlenmişti.

Amerikalı ünlü tarihçi ve Hitler'in biyografisini yazan John Toland, Baron'u şöyle tanımlamıştı: "Baron Rudolf von Sebottendorff, çok esrarengiz bir adamdı. DAP onun fikriydi. Kısa boylu, tıknaz ve şehla bakışları olan biriydi. Sert yapılı biri olmaktan çok, bir sanatçıya benziyordu. Ehli keyif bir adamdı. Öyle felsefeciler gibi bir havası yoktu. Silahlara aşırı derecede düşkündü, ama bunu hiç belli etmezdi. O da Hitler gibi, geleceğin Almanya'sının Cermen ırkçılığında olduğuna inanmış ve bu uğurda çok gayret göstererek Töton Tarikatı'nın Bavyera'daki kolunu kurmuştu. Bu, Thule Örgütü'ydü."[48]

Thule'nin yönlendiriciliğinde ve Adolf Hitler'in, 'Enigmatik' kişiliğinde Alman İşçi Partisi 1920'de tarih sahnesine ağırlığını koymak üzere ortaya çıktı. Yeni adı Nazi Partisi'ydi. Thule'nin 1200 üyesi NSDAP'ı dışarıdan -aristokratlar, o dönemde İşçi Partileri'ne üye olamıyorlardı- fakat aktif olarak desteklediler. Sadece Alman aristokratları değil, İngiliz, Fransız, İtalyan ve Avusturyalı soylular da Nazi Partisi'ni fiilen desteklediler. Hitler'i ve Nazi Partisi'ni destekleyen Avrupa'da tanınmış en az elli soylu ve zengin aile vardı. Bizans İmparatorluğu'nun son vârisi olduğunu öne süren Kentakuzen ve Paleolog Hanedanları da bunların arasındaydı. Thule'nin Yahudi düşmanlığı NSDAP içinde başta Rudolf Hess olmak üzere Alfred Rosenberg, Gotfried Feder, Hans Frank ve Dr. Frederick Kohn tarafından yürütülmüştü. Bu sonuncusu, Nazi bayrağını çizmişti ve Hitler'e Okültik folklorla ilgili bilgileri öğreten kişilerden biriydi.

---

[48] Toland, *a.g.e.* Cilt I, ss. 90-91.

Baron Rudolf von Sebottendorff, sadece DAP'ın değil, aynı zamanda ırkçı ve silahlı, 'Kampfbunds'un da (Savaş Birlikleri) kurucusuydu. Baron tarafından kurulan Savaş Birliği daha sonra diğer 'Free Corps' birlikleriyle birleşerek, SA/Kahverengi Gömlekliler'in birliklerini oluşturdu. Sebottendorff ve Thule, 1917 Bolşevik İhtilali'nden kaçan, Münih'e ve İstanbul'a sığınan Rus mültecilerle ve soylularla da ilişkiye girdi. Bunları Sovyet rejimine karşı örgütledi. Daha sonraki yıllarda, Sebottendorff, anti-Bolşevik faaliyetlerini Türkiye'de de sürdürdü.

Sebottendorff, Thule'nin haftalık gazetesinin de sahibiydi. Önceki adı, *Münchener Beobachter* (Münih Gözlemcisi) olan gazetenin adını Okültizmle uğraşanların kullandıkları 'Volk' kavramıyla değiştirmiş ve *Volkischer Beobachter* yapmıştı. Sebottendorff 18 Aralık 1920'de, 110 bin mark değerindeki gazeteyi, o sırada hiçbir gelir kaynağı olmayan Adolf Hitler'e hibe etti. Hitler böylece adı sanı bilinmeyen biriyken kısa süre içinde 'Gazete Patronu' sıfatıyla Münih'in önde gelen kişileri arasına katıldı. Bu gazete daha sonra Nazi Partisi'nin resmi yayın organı haline getirildi ve 2. Dünya Savaşı'nın sona erdiği, 6 Mayıs 1945'e değin aralıksız yayımlandı.

Sebottendorff'un 1919-1921 yılları arasında Thule aracılığıyla sürdürdüğü yasadışı ve gizli faaliyetlerin boyutları şaşırtıcıdır. Sebottendorff, askeri istihbarata paralel bir de sivil istihbarat örgütü kurmuştu. Devletin ünlü ve güçlü iki polis şefini, Franz Guertner ve Dr. Ernst Pohner'i Thule'ye üye yapmış ve yönlendirmeye başlamıştı. Hitler, 1934'te onun imzasıyla Şansölye olarak atandı. Guertner, daha sonra Hitler tarafından Bavyera Adalet Bakanı yapıldı. Gizli polis örgütünün başkan yardımcısı Wilhelm Frick de Sebottendorff tarafından Thule'ye alınmıştı. O da 3. Reich kurulduğunda Hitler tarafından İçişleri Bakanı yapıldı.

Adolf Hitler, Avusturya vatandaşlığını yitirdikten sonra Thule üyesi bu güçlü kişiler tarafından korundu ve kollandı. Kendisini sınırdışı ettirmek isteyen rakipleri, 1926'da Polis Müdürü Pohner'e şöyle bir soru sormuşlardı: "Bu adamı sınırdışı ettirmek için daha ne bekliyorsunuz? Adam darbe bile yaptı. Daha ne yapması gerekiyor?" Pohner'in yanıtı çok ilginç olmuştu: "Daha pek çok iş yapacak, henüz yeterince yapmadı!"

Sebottendorff'un, Yahudi düşmanlığı da sınır tanımamıştı. Yahudiler hakkında olmadık suçlamalar üretiyor ve yayıyordu. Sebottendorff, Yahudilerin üniversitelerden ve okullardan atılmalarını öneren ilk kişidir. Hitler iktidara gelince, bunu aynen uyguladı. 1934-35'te, iki Thule üyesi, Alfred Rosenberg ve Rudolf Hess'in girişimleriyle tüm Yahudi bilim adamları üniversitelerden atıldılar. Bunların birçoğu Türkiye'ye sığındı.

Araştırmacı-yazar Dr. Nicholas Goodrick-Clarke'ın yazdığı gibi, "1919 yılının Ocak-Mayıs ayları arasında, Almanya'nın her yanında eski rejime bağlılık duyan toplumsal ve siyasal güçler, müthiş bir sıklet merkezi oluşturmaya başladılar. Ama Kızıllara karşı örgütlenen bu karşı devrimci güçler, hiçbir yerde, Bavyera'daki kadar güçlü ve etkili olamadılar. Bu oluşumda soylu üyeleri Kızıllar tarafından kurşuna dizilen Thule'nin ve Cermen Tarikatı'nın payı büyüktür. Bu kuruluşlar, Münih ve çevresinde, Nasyonal Sosyalizmin yeşermesi için gereken tüm koşulları hazırladılar ve olgunlaştırdılar."[49]

Görüldüğü gibi, Thule Örgütü olmasaydı, DAP ve Savaş Birlikleri, kadrolu ve pozisyon sahibi devlet memurları, silahlar, *Voelkischer Beobachter* gazetesi, para, finansman ve soyluların desteğiyle oluşturulan meşruiyet=yasallık kılıfı da olmayacaktı. Bunlar olduğu için, Karşı-Devrimci Güçler, Bavyera'da ilan

[49] Goodrick, *a.g.e.* ss. 147-49.

edilen Cumhuriyet'i yıkabildiler ve Kızılordu Birlikleri'ni kanlı mücadelelerle yenerek Münih'i, Bolşevikleşmekten kurtardılar. Bu karşı devrimci örgütlenmeyi gerçekleştiren kişilerin başında, belki de en önemlisi olarak, hayatı hakkında birçok tarihçinin hemen hiçbir bilgiye sahip olmadığı Baron Rudolf von Sebottendorff geliyordu. Eğer onun zekâ dolu siyasal manipülasyonları, entrikaları, komploları, suikastları ve örgütleme başarısı olmasaydı, tarih ne Hitler'i, ne de Holokast'ı tanıyacaktı.

İstanbul ve Ankara'da Alman karşı-casusluk servisi SD'nin ajanı olarak çalışan yazar Herbert Rittlinger'in belirttiği gibi, "Eğer çağdaş Faşizmin bu Cagliostro'su (tanınmış bir Okültist) Baron Sebottendorff olmasaydı, Hitler hiçbir şey yapamazdı." Rittlinger, 1943-44 yıllarında İstanbul ve Ankara'da Alman karşı-casusluk servisinde üst düzeyde yöneticilik yapmıştı. Savaştan sonra *Boğaziçi'nden Anılar* adlı bir kitap yazarak Nazizmle Okültizm bağlantısına dikkat çekmişti.

Holokost'ı gerçekleştiren tarihin en kanlı ve acımasız, para-militer gücü sayılan, SS birliklerinin kurucusu Heinrich Himmler ise hem astrolojiye hem de Okültizme çok düşkün biriydi. 'Kara Tarikat' adlı SS gizli inanç sistemini, Sebottendorff'un Thule Örgütü'nü ve inanç sistematiğini örnek alarak kurmuştu. Himmler, Sebottendorff'u, 'Nasyonal Sosyalizmin Efsane Yapıcısı' diye selamlamıştı.

Himmler'in SS'leri daha önce de belirttiğimiz gibi İsa Mesih'in Alman olduğuna inanıyorlardı. Aynı şekilde Almanlardan önce Polonyalılar da İsa'nın 'Polonyalı' olduğuna inanmışlardı. Hatta onlara göre İsa'nın mezarı bile Polonya'daydı![50]

---

50 Karlheinz Deschner, *Abermals krahte der Hahn,* Moewig, 1989, s. 559. Ayrıca bkz.: Robert P. Ericksen, *Theologians under Hitler,* Yale Uni. Press, 1985.

Dr. Goodrick-Clarke'ın da belirttiği gibi, Sebottendorff'un siyasal görüşleri, "Pan-Türkist hareketten çok etkilenmişti. Ayrıca Doğu mistisizmine, simyacılığa, Gül ve Haç Kardeşliği gizli örgütünün öğretilerine de atıflar vardı. Bolşevizm ve Yahudi düşmanlığıysa geleneksel ırkçı çizgiyi izlemişti."[51]

Baron Rudolf von Sebottendorff, Alman tarihçilerine göre, 1934'te Hitler'in Kutsal Vehm kökenli cellatları tarafından öldürülmüştü. İngiliz istihbarat servisleriyse Baron'un, cellatların elinden kurtulup, yeniden İstanbul'a kaçtığını ve 9 Mayıs 1945'de intihar ettiğini öne sürmüşlerdi.

Türkiye'de ise Baron Rudolf von Sebottendorff'un akıbetiyle ilgili kalın bir sis perdesi vardı. Aslında hem Almanlar hem de İngilizler yanılmışlardı. Baron Sebottendorff 'Olayı' gerçekte çok daha değişik ve esrarengizdi.

---

[51] Goodrick-Clarke, *a.g.e.* s. 140.

3.3. HİTLER GELMEDEN ÖNCE

> Batı Avrupa'da ortaya çıkan gizli örgütler ve yıkıcı akımlar Doğu'daki Rafizi İslamcı gizli örgütler örnek alınarak kurulmuşlardır.
>
> Nesta H. Webster, 1924[52]

1924'te Adolf Hitler, Başarısız Birahane Darbesi'nin sonucunda çarptırıldığı cezayı çekmek için hapishanede bulunuyordu. Aynı yıl, Amerika'da bir kitap yayımlandı. Kitabın adı, *Gizli Örgütler ve Yıkıcı Akımlar*'dı.[53] Yazarı, Nesta Webster'di ve kitap eleştirmen-

[52] Nesta H. Webster, *a.g.e.* s. 5. Webster'in daha önce 1921'de yayımlanmış bir kitabı daha vardır. Webster bu kitabında da Yahudilerin dünyaya egemen olmak için komplolar düzenlediklerini öne sürmüştü. Bkz.: *World Revolution / The Plot Against Civilization,* Boston: Small, Maynard, 1921.

[53] Webster'in kitabını bulabilmek için New York Public Library'ye uzun bir uğraş verdim. Kitap nedense 'Hazine' gibi saklanıyordu. İlk gidişimde yetkililer mikro-filmleri, uzun tartışmalardan sonra zimmetli olarak verdiler. Sonraki gidişlerimdeyse mikro-filmlerin başkası tarafından alındığını söyleyerek vermediler. Anlaşılan kitabın yayımlanmasından tam 70 yıl sonra 1994'te birdenbire bu kitaba (daha gerçeği rapora) aynı

ler tarafından bilimsel bir inceleme olmaktan çok meçhul bir 'gizli servis' tarafından hazırlanmış bir istihbarat raporu olarak değerlendirilmişti. Buna rağmen kitap çok ilgi çekti. Özellikle de Yahudilerin 'Dünyaya Egemen' olmak istediklerine inanan çevreler bu kitabı yeni bir İncil gibi okudular. Webster, kitabında Batı Avrupa'da ortaya çıkmış olan tüm gizli örgütlerin Doğu'daki mistik ve egzotik İslamcı gizli örgütler örnek alınarak kurulduklarını ve bu örgütlerin de gerçekte Yahudilerin 'Dünyaya Egemen' olmak için yaptıkları yeraltı faaliyetlerine hizmet ettiklerini öne sürmüştü. Henüz, 'Sion Yaşlıları'nın Gizli Protokolleri'ni yeni okumuş olan 'Yahudi düşmanı' çevreler, ellerine bir de Webster'in kitabı geçince dünyada bir 'Yahudi Komplosu' olduğuna iyice ikna olmuşlardı.

Webster'e göre Doğu'daki ilk İslami gizli örgütü 872 yılında Abdullah ibni Meymun kurmuştu. Bu kişi Batıni (Ezoterik) Dai Tarikatı'na bağlıydı. Günümüzde, Kerim Ağa Han tarafından temsil edilen İsmailiye de aynı Batıni çizgideydi. Abdullah ibni Meymun, gerçekte İslamiyet'e hiç inanmamıştı. Fakat bunu kullanarak yeryüzünde ne kadar hükümdar varsa tümünü ortadan kaldırabileceğini planlamıştı. Batınilik'te, gizli örgüte girebilmek için yedi aşamalı bir gizlilik ve yemin töreni yapılıyordu. Meymun, bu törenleri çok iyi öğrenmişti ve bunları kullanarak ilkin Şiilerin arasından değil henüz Müslüman olmamış Harranlı Paganları ve Mani dinine bağlı olanlarla Cabiri diye bilinen Arap-Fars kırması bir cemaatten kendisine taraftar toplamıştı. Meymun, özellikle cahil ve cesur olanları seçmiş, okumuş kişileri örgütüne almamıştı. Bu insanlar her türlü kötülüğü yapabilecek,

günde inanılmaz(!) bir ilgi doğmuştu. Mikro-filmleri bir Türk yazara vermek istemedikleri açıktı. Bunun üzerine Amerikalı bir yazar arkadaşıma mikro-filmleri almasını rica ettim. Sorun çözüldü!

ruhsal dengeleri dalgalı ve vahşi karakterli kişilerdi. Meymun bunlarla gizli biri örgüt oluşturmuş ve yeraltı faaliyetlerini başlatmıştı. (Cabiri geleneği için yazarın *Gül ve Haç Kardeşliği* kitabına bakınız.)

Webster'in tezine göre 18. yüzyılda ortaya çıkan ilk gizli siyasal kimlikli Alman örgütü 'Illuminati' işte bu modele dayalı olarak kurulmuştu. Bunun kurucusu, ünlü Adam Weishaupt,[54] Doğu'nun gizli örgütlenme modelini çok iyi öğrenmiş biriydi. "Illuminati" yle Avrupa'da ilk siyasal cinayetler, darbeler, ihtilaller başlamıştı. Webster, Weishaupt'un "Illuminati"sini, Meymun'un 'Karmetileri'nden örnek aldığını ve ikisinin de siyasal cinayetler işleyerek, ülkelerinde 'İktidar'ı ele geçirmek istediklerini ve bunun için de 'vahşi, cahil ve gözükara' serserileri kullandıklarını yazmıştı.[55]

Karmetiler, tarihte Haşhaşin veya Assasin diye bilinen Şii kökenli Hassan Sabbah'ın Alamut Kalesi'nde kurduğu gizli örgütün öncüleriydiler. Baron Rudolf von Sebottendorff, İstanbul'da bulunduğu yıllarda bu gizli örgütlenme modelini ve taktiklerini öğrenmişti.Thule'de işte bu 'Karmeti' taktiklerini ve stratejilerini uygulamıştı.

Batınilik ve Dailik, İslamdaki mistik çizgide kurulmuş cemaatlerdi. Sünni İslam anlayışına karşıydılar. İslamda, Batıni (Ezoterik) olarak bilinen pek çok akım vardı. Bu tarikatlardan bazıları (Bektaşi, Hurufi ve Rufai gibi), kısaca 'İşhariyye' adıyla anılıyorlardı. Sebottendorff, 1899-1901 arasında ilkin Kahire'de, sonra da İstanbul'da bu Rafizi akımların temsilcileriyle tanışmış ve Bektaşi olmuştu.

---

[54] Webster, *a.g.e.* s. 36.

[55] Webster, *a.g.e.* s. 38.

Dai, Arapça 'davet eden' anlamına gelen bir kavramdır. Çoğulu, Duat'tır. Bu kişiler, kadınlı erkekli Gnostik bir çizgide yaşıyorlardı. Sünni İslam açısından Heretik (sapkın) sayılmışlardı ve 'Mezahib-i Dalle' diye tanınıyorlardı. Kendi gizli öğretileri (Batıni=İçsel) simyacılık, ebced, astroloji, el falı okuma ve Okültizmden alınmış bilgilerle oluşturulmuştu. Sebottendorff, 1924'te, Webster'in kitabından hemen sonra, Almanya'da yayımlanan bir kitabında, Batıni-Dai-Bektaşi Ezoterizminden öğrendiği çok gizli üç 'ilim' anlatmıştı. Bunlar; 'İlm-i-Nücum' (yıldızlar ve gökler ilmi); 'İlm-i-Miftah' (anahtar ilmi) ve 'İlm-i-Nihan' (ölçümler ilmi) idi. Bu üç gizli ilim de gerçekte, Sünni İslamın şiddetle karşı çıktığı ve kesin yasak saydığı Hermetik büyücülüğün ve Okültizmin uygulamalarıydı. Doğu'daki mason locaları bu sırları öğrenebilmek için yıllarca, Dai ve İşhariyye geleneklerini incelemişlerdi. Sebottendorff, 1912'de ünlü birAlman Okült dergisinde yayımlanan, 'İslami Farmasonluk ve Ezoterizm' başlıklı makalesinde masonluğun gerçekte Bektaşi-Dai-İşhariyye'den alındığını öne sürmüştü. Sebottendorff, ünlü Alman yazarı Lessing'den ilham almış olmalı ki, bu makalesini, 'Genç Lessing' diye imzalamıştı. Lessing ünlü bir masondu.[56]

Sebottendorff'un sözünü ettiği üç gizli ilim gerçekte, Tyanalı Apollonius adlı bir Anadolu ereni tarafından 1. yüzyılda uygulanmıştı. Bu kişinin gerçek İsa Mesih olduğu öne sürülmüştür. İsa'yla aynı yılda doğduğu bilinmektedir. Hıristiyanlığın ilk 200 yılında, hiçbir kaynakta Nasıralı İsa Mesih'in adı geçmezken, ilginçtir ki, bütün Roma kayıtlarında gerçek Peygamber ve 'Mucize Yaratıcısı' olarak Tyanalı Apollonius'un adı geçmektedir. Kilise, 3. yüzyıldan itibaren Apollonius'un tüm yazılarını yak-

[56] Dr. W.N. Hargreaves-Mawdsley, *a.g.e.* s. 327-29.

tırmış ve adına dikilen anıtları yıktırmıştı. Apollonius'un 'Gizli İlimleri' anlattığı kitabıysa Papalık Arşivi'nde saklanmıştı.

Araplar, Apollonius'a 'Balius' diyorlardı ve kelime anlamıyla 'sırtında sorumluluk taşıyabilen' demekti. İşte, Batıni-Dai geleneği bu esrarengiz Anadolu erenine gidiyordu.

Osmanlı Türkleri bu kişiye, 'Balyos' demişlerdi. İşhariyye'nin bir kolu olan Osmanlı Hurufileri (Hurufat, harfler demektir) 'İlm-i-Nihan'ı Arap kaynaklarından öğrenmişlerdi. Farsça bir sözcük olan 'Nihan' gizli oda, gizlenilen yer anlamına geliyordu. Bu gizli mekânlarda, Sünni İslamın kesin yasakladığı ve ölümle cezalandırdığı 'İlm-i-Nihan' çalışmaları yapılıyordu. Batıni-Hurufi öğretisinde, 24 harf, 28 işaret ve 32 sayı vardı. Çok karmaşık ve anlaşılması güç olan bu öğretiyi sadece 'Ehl-i-Havass' (Sırların Bilicileri) denilen, kimlikleri gizlenmiş kişiler biliyorlardı. Masonlar işte bu kişilerden 'İlm-i-Nihan' öğrenmişlerdi. Masonlar da, Batıni-Hurufiler gibi bazı harflere özel anlamlar yüklemişlerdi. Örneğin Hurufiler, A, L, M harflerinin benzer şekilde gizli anlamlar ve büyülerle yüklü olduğunu düşünüyorlardı.[57] Hurufiye'nin, '32' sayısıysa Kabbala'nın Yesad diye bilinen en üst 32. mertebesini sembolize ediyordu.[58]

Apollonius'un 20. yüzyılda yayımlanmış tek biyografisi Walter Seigmeister adlı Yahudi bir bilim adamı tarafından 1940'lı yıllarda kaleme alınmıştı. Bu yazara göre Apollonius, Himalayalar'da öğrendiği bilgileri Ortadoğu'ya taşımış ve Haçlı Seferleri sırasında bu gizli bilgiler Araplardan Hıristiyanlara geçmişti.[59]

---

[57] Paul Foster Case, *The Masonic Letter, G,* Macoy Pub. Masonic Supply Co.

[58] Edward Albertson, *Understanding the Kabbalah,* For the Millions Series, 1973, ss. 28-32.

[59] Dr. Walter Seigmeister, *Apollonius, The Nazarene,* Biosophical Pub. Co.,

Apollonius'un iki kitabı Arapçaya çevrilmiş ve ünlü matematikçiler, Cabir (Cebir'in kurucusu) ve Razi (aynı zamanda kimyacı) tarafından kullanılmışlardı. Hacı Kalfa da, Apollonius'un eserlerini Arapçaya çevirmişti. En önemli kitap, *Kozmik Güçlerin Etkileri ve Muskalar* ise 19. yüzyılda Latinceden İbraniceye çevrilmişti.

Apollonius'un (Balius) astroloji, simyacılık ve muska yazıcılığı önemli bir Müslüman bilim adamı olan İzniki tarafından incelenmişti. Ayrıca Cabir ibn-i Attar da (926 yılında) astroloji ve sihirle ilgili kitaplarına çok önem vermişti. Bu kitaplar daha sonra yasaklanmışlar, fakat Bursa ve İstanbul'daki bazı tekkelerde gizlice okutulmuşlardı. Sebottendorff, Bursa'da kaldığı dönemde Balius'tan Attar'a kadar intikal eden, 'El Okuma' (Palmistry) tekniğini en ince ayrıntılarına kadar öğrenmiş ve usta bir 'palmist' olmuştu.

Sebottendorff, ayrıca Apollonius'un en iddialı olduğu muska yazıcılığı alanında da kendisini eğitmişti. Apollonius, muskalarıyla çok övünmüştü. Şöyle yazmıştı: "Ben Apollonius, Tanrı'nın verdiği güçle muskalar yazdım. Bunlarla kurtlar, fareler ve canavarlar yarattım."[60] Her türlü hastalığı muskalarıyla iyileştirdiğini söyleyen Apollonius, bir de ilginç hastalıktan söz etmişti. Bu hastalık, 'Alman Hastalığı'ydı. Apollonius, bu hastalığı da muskalarıyla iyileştirdiğini söylüyordu.[61] Sebottendorff da, kendi yazdığı bir muskayla, Alman Hastalığı'nı iyileştirdiğini söylüyordu. Sebottendorff'un muskası, Nordik gizli alfabenin (Rune) 'Sonnenrad' diye bilinen güneş çarkından alınarak yapılmış olan Gamalı Haç'tı ve Yahudilik tarafından 'hastalandırılmış' olan Almanlar, bu muskayı kullandıkları zaman şifa buluyorlardı!

1947, ss. 104-106.

[60] Seigmeister, *a.g.e.* s. 107.

[61] Seigmeister, *a.g.e.* s. 108.

Sebottendorff, İstanbul'da, 'Gül'ün Sırları' diye bilinen Ezoterik bilgilere de ulaşmıştı. 13. yüzyıldan itibaren 'Gül' sembolizmi İslamda da önemli rol oynamaya başlamıştı. Sünni İslam, 'Lale'yi yüceltirken, Rafizi İslam 'Gül'ü benimsemişti. Apollonius da 'Gül' taraftarıydı ve bu çiçeğin sembolik değerlerini açıklamıştı. İşariyye akımında, 'Gülbang' denilen ve Kuran'da bulunmayan duaları okuma geleneği vardı.

Bektaşiler arasında 'Gül' önemli bir rol oynuyordu. En tanınmış Bektaşi dedelerinden biri, 'Gül Baba'ydı. Bu Dede, 'Gül' sembolizmini 1570'lerde Macaristan'a götürmüştü. Bu gizemli sembolizm daha sonra, Macaristan'dan Avusturya'ya, oradan da Almanya'ya geçmişti. Gül Baba'nın mezarı halen Macaristan'dadır.

1882 yılında, İstanbul'da gizli faaliyette bulunan, 'Gül ve Haç' (Rosycrucian) kökenli bir İtalyan Okült örgütü vardı. Bu örgütün adı, 'Savrano Capitalo Rosa Croce'ydi.[62] Anlamı, 'Gül ve Haç'ın Egemen Başkenti'ydi. Sebottendorff bu Okültik-masonik locanın bazı üyeleriyle tanışmış olmalı ki 1900'lerin İstanbul'undaki Rosycrucianlar'la İslami gizemci tarikatların arasındaki gizli ilişkileri anlatan bir makale yazmıştı.

Hiç kuşkusuz Sebottendorff, 1500 üyeli Thule Örgütü içinde İslami gizli örgütlenme stratejilerini ve öğretilerini en iyi bilen kişiydi. Çok iyi derecede Osmanlıca, Arapça ve Farsça biliyordu. Anadili Almanca dışında Fransızca, İngilizce, Latince ve Rumca da konuşuyordu.

Sebottendorff, Almanya'da Guido von List ve Lanz von Liebenfals'ın çizgisini benimsemiş bir Anti-Semit ve ırkçıydı. Fakat onların hiç bilmedikleri siyasal stratejileri ilk kez o uy-

---

[62] Angelo Iacovella, *Gönye ve Hilal / İttihat Terakki ve Masonluk,* Tarih Vakfı, 1998, s. 17, 21.

gulamıştı. Örneğin Yahudi bilim adamlarının gerçekte hiçbir özgün buluşlarının olmadığını, onlara mal edilen tüm fizik buluşlarını Alman bilim adamlarından çaldıklarını öne sürmüştü. Sebottendorff, Yahudi bilim adamlarını fikir hırsızları (Plagiarist) olmakla suçlamış ve iki Thule üyesinden, Rudolf Hess ve Alfred Rosenberg'den bu konuyu gündemde tutmalarını ve üniversitelerde ne kadar Yahudi bilim adamı varsa hepsini attırmalarını istemişti. 1941'de Alman üniversiteleri birlikte 'Yahudi ve Alman Fiziği' diye bir kitap yayımlayarak[63] bilimsel alanda ırkçılığın nasıl yapılacağını dünyaya göstermişlerdi!

Sebottendorff ayrıca şu ünlü 'Sırtından Bıçaklanan' zavallı Alman ulusu tezini de en ateşli şekilde savunan kişiydi. İlkin Kayzer 2. Wilhelm tarafından dile getirilen bu görüş[64] kendisi de bir monarşist olan Sebottendorff tarafından hemen yaygınlaştırılmıştı. Hitler en çok bu komplo propagandasını kullanmıştı. Öyle ki 2. Dünya Savaşı sırasında bu komplo teorisinin izlerinin nasıl silinebileceği Amerikan Gizli İstihbarat Örgütü OSS'in (ClA'nın öncesi kurulan örgüt) genç elemanlarından (sonra CIA Başkanı) William Casey'i de düşündürmüştü. Casey anılarında bu olayı şöyle anlatmıştı: "Roosevelt 1944'te 'Hitler'i Almanya içinde bir muhalefet kurarak değil, tam tersine hiçbir muhalefet oluşturmadan yenmeliyiz. Aksi takdirde şu yıllardır silemediğimiz sırtımızdan bıçakladılar sloganı yine karşımıza çıkar' demişti."[65]

1918'de Sebottendorff tarafından başlatılan karalama ve yıldırma politikası öyle etkili olmuştu ki, o yıllarda Yahudilere karşı olmayan ve masonlara ilgi gösteren Almanya'nın en ünlü askeri

---

63 Dr. J. Sterk-Dr. Wilhelm Müller, *Jüdische und Deutsche Physik*, Helingsche Verlaganstalt , Leipzig, 1941.

64 Kaiser Wilhelm 2., *Memoirs*, ss. 185-186.

65 William Casey, *The Secret War Against Hitler*, Berkley Books, 1989, s. 79.

Mareşal Ludendorff bile bir süre sonra bu propagandanın etkisinde kalmıştı. 1926'da General Erich Ludendorff çok garip bir kadın olan Dr. Matilda von Kemnitz'le evlenmişti. Bu kadın müthiş bir din düşmanıydı. Katolik Kilisesi'nden nefret ediyordu ve doktor olmasına rağmen Okültizmden başka bir uğraşı yoktu. 1926'da General Ludendorff'u bir dergi çıkartarak Katolik Kilisesi'ne ve masonlara karşı yoğun bir karalama kampanyası başlatmaya ikna etti. Dergi yayına sokuldu. Adı *Ludendorff'un Kamu Bekçisi (Volkswarte)* konmuştu. Derginin başlığında 'Masonlar, Yahudiler ve Katolik Kilisesi birlikte Almanları tarihten silmek istiyorlar' yazılıydı. Altında ilginç bir söz vardı: 'Hakikat Gelince Batıl Zail Olur.' Dergi kısa sürede 200 bin tiraja ulaştı. (Bkz. Ek)

Ludendorff çiftine göre masonlar, Yahudiler ve Katolik Kilisesi birlikte Ari Alman ırkını ve ulusunu tarihten silmeye karar vermişlerdi.[66] General Ludendorff birkaç kez Thule'ye onur konuğu olarak katılmış, fakat soylu olmadığı için üye yapılmamıştı. General dergisinde Yahudileri ve masonları döverken eşi de Kilise'yi topa tutmuştu.[67] Ludendorff da tıpkı Thule üyeleri gibi acilen bir Führer bulup 'Kanlı' bir ihtilal yapılmazsa Almanya'nın Yahudi ve Masonlara teslim edileceğini öne sürüyordu. Bu beladan kurtuluşun tek yolu vardı. Bunu da saygıdeğer Mareşal gösteriyordu: 'Töton Ruhu'na Geri Dönmek ve onlar gibi savaşmak.'[68]

---

[66] Ludendorff, *Sieg der Wahrheit Der Lüge Vernightung,* Volkwarte, Berlin, 4.6.1933.

[67] Matilda Ludendorff, *abg*, 1. sayfa manşet: "Rom und die Nationale Revolution". Ayrıca bkz.: Erich Ludendorff, Souvenirs de Guerre (1914-1918), 2. Cilt, Payot, 1920. Ayrıca Ludendorff'un savaştaki yeri ve rolü için bkz.: Spencer C. Tucker, *The Great War 1914-1918,* UCL Press, 1998.

[68] Ludendorff, *abg*, 18.6.1933 (24. Folge), Berlin.

Sebottendorff 'Bektaşi' olmasına rağmen Thule'de yaptığı konuşmalarda Thule Tarikatı'nın Tanrısı'nın Hıristiyanlığın İsa Mesih'i olmadığını ve inandıkları tanrının Pagan Töton Şövalyeleri'nin taptığı Walwater, diğer adıyla Odin olduğunu söylemişti. Ayrıca Hıristiyanların 'Baba-Oğul-Kutsal Ruh'tan' oluşan Teslis inancını da değiştirmişti. Thule'nin Teslis inancında 'Wotan, Wili, We' adlı üç Pagan tanrısı vardı.

Daha önce de belirtildiği üzere Sebottendorff Nordik şifreli alfabe 'Rune' konusunda uzmanlaşmış bir astrologdu. Bu alfabede yer alan birtakım Rune işaretlerini kendi kurduğu 'Sebottendorff Özgür Birliği'nde rütbe, nişan ve bölük arması olarak kullanmıştı. Bu 'Rune' harfleri daha sonra Hitler tarafından Alman Ordusu'nda ve SS birliklerinde aynı amaçla kullanıldı. Bunlardan 'Sonnerad' Thule'nin sembolü kırık kanatlı Gamalı Haç (Waffen SS Birliği'nin sembolü SS'lerin en elit birliği); 'Sig' ve 'Ger' Rune harfleri cesaret nişanları olarak kullanıldılar; Eif, Kyr, Ha-gall ve Odal Rune harfleri ve diğerleri de üstün hizmet madalyalarında kullanıldılar. (Bkz. Ek)[69]

Adolf Hitler'in gerçekte kendi başına geliştirmiş olduğu -örneğin Lenin, Stalin, Mao, Mussolini gibi- bir felsefi doktrini veya ideolojisi yoktu. Hitler, kendisine öğretilmiş olan bilgileri birleştirerek kendi türünde ilk olan bir milliyetçi-ırkçı 'Dünya Görüşü' oluşturmuştu. Elindeki bilgilerden yola çıkarak oluşturduğu bu dünya görüşü daha çok Okült ve onunla bağlantılı kavramların

[69] Ayrıca Almanya'da 1900'lü yıllardan itibaren hızlanarak gelişen bir Hıristiyanlık öncesi Pagan-Alman Destanları'nı 'Ezberleme' akımı vardı. İlk Nordik destan olan ve Pagan Tanrıları'nın serüvenlerini anlatan 'Edda' destanı en sevilendi. Bu destan adına 'Edda Cemiyeti' kurulmuştu. Bu örgüt, daha sonra kurulan mistik-Okültik örgütlere 'Analık' etmişti. Edda için bkz.: *Die Edda*, Diederich/Heyne, 1996.

bir araya getirilmesiyle tanımlanmış bir 'Okült Milliyetçiliği' ydi. Bu bilgileri ilk kez fikir haline getirip Almanya'ya sunmuş olanlarsa Almanya içinde ve dışındaki gizli örgütlere üye yapılmış, genellikle yükseköğrenim görmüş kişilerdi. Örneğin bunlardan biri olan Karl Haushofer, Almanya'nın 1. Dünya Savaşı öncesinde Japonya'daki Askeri Ataşesi'ydi. Haushofer bu ülkede bulunduğu sırada, tıpkı Sebottendorff'un Türkiye'de yaptığı gibi, gizli bir Japon Kardeşlik Örgütü'ne (Brotherhood) üye yapılmıştı. Haushofer, aynı zamanda coğrafya uzmanı ve stratejistti. Savaş sonrasında üniversitede profesör oldu. Savaş öncesinde yetiştirdiği öğrencisi Rudolf Hess ise önce Thule üyesi, sonra da Nazi Partisi'nde Hitler'den sonra gelen ikinci adam olmuştu.

Rudolf Hess gerçekten de çok garip bir adamdı. Sebottendorff'a ve Thule'ye daima bağlı kalmıştı. Haushofer onun hayatında çok önemli rol oynadı.[70] 1941'de onun baktığı 'Kader Falına' uyarak en büyük düşman İngiltere'ye uçakla gitti ve ondan sonraki hayatı tam 50 yıl hapiste geçti. Müttefikler tüm Nazileri serbest bıraktıkları halde bildiklerini açıklamamakta direndiği için Hess'i ölünceye kadar 'Tek Başına' bir hapishanede tuttular ve orada intihar etti. Haushofer, 2. Dünya Savaşı'nı kazasız atlattı, ama savaş bittikten sonra intihar etti. Haushofer'in oğlu 1941-43 yılları arasında günümüzde çok ünlü olan Nostradamus'u bir 'Efsane' haline getiren kişidir. Bu genç adamın gayretleri olmasaydı günümüzde Nostradamus'u çok az insan biliyor olacaktı. Genç Albert Haushofer, Hess gizlice İngiltere'ye gidince İsviçreli astrolog ve 'Uzgörü' uzmanı Karl Krafft'la birlikte bir süre tutuklanmıştı. Krafft Nazi Partisi içinde çok üst düzeyde saygı duyulan ve yüksek maaş alan bir astrologdu. Albert Haushofer 1943'te hapisten çıktıktan bir süre

[70] Hess kitabı, ss. 13-17, 23-27, 88-89, 154, 171, 298, 301.

sonra ortadan kayboldu. İzine hiçbir yerde rastlanmadı. Krafft ise Hitler'in 1945'de kaybolacağını öngören bir açıklamasını 1943'te Nazi Arşivleri'ne koydurtmuştu.

Sebottendorff'un Hess'le bağlantısı 1941'e kadar aralıklarla sürdü. Hess 1928'de bir 'Dış Almanlar Bürosu' kurmuştu. 1933'te bunun başına Ernst Bohle adlı bir Naziyi atamıştı.[71] Bu Bohle de yarı-Almanlardandı. İngiltere'de doğmuş Güney Afrika'da eğitimini tamamlamıştı. 1945'e kadar Dış Büroyu bu adam yönetti ve en çok da Türkiye'yle ilgilendi. Ankara-Berlin arasındaki gizli telgraf yazışmalarında adı sıkça geçmişti.

Münih'te ve Almanya'da esen Bolşevik fırtınası 1918-21 yılları arasında çok kanlı şekilde bastırıldı. Kızıllara karşı savaşan Beyazlar sonunda Almanya'da başarı kazandılar. 1920'nin sonlarında Adolf Hitler'in Nazi Partisi'nin artık birçok taraftarı vardı. Partinin bir binası, gazetesi ve en önemlisi aristokratlardan kurulu bir dış destek grubu vardı. Sebottendorff amacına ulaşmış gibiydi. Eylül 1919'da Thule'nin yönetiminden kendi isteğiyle ayrıldı ve 'Uykuya Yattı.' 1921'de esrarengiz bir şekilde Almanya'dan ayrılarak İsviçre'ye gitti ve adı duyulmamış bir köyde yaşamaya ve kitaplar yazmaya başladı. 1920-21'de Türkiye'nin İsviçre Büyükelçisi olan Reşat Halis'le görüşmeler yaptığı biliniyor. Alman kamuoyuna ve daha önemlisi hakkında çeşitli suçlamalar nedeniyle soruşturmalar yürüten Münih Polisi'ne kendini unutturdu.

1933'te Sebottendorff, Adolf Hitler'in Şansölye seçilmesinden kısa bir süre sonra yine ortaya çıktı. Bu kez çok değişik bir kitap yazmıştı. Sebottendorff kitabında Hitler'in nasıl yetiştirildiğini ve işbaşına getirildiğini belgelerle açıklıyordu.

Ne olmuştu da, Sebottendorff birdenbire Adolf Hitler'in ne *Kavgam*'da ne de başka bir yerde sözünü ettiği karanlık 'Geçmişle'

---

[71] Hess, *a.g.e.* s. 71.

ilgili kirli çamaşırları ortaya dökmek ihtiyacını duymuştu? Bu soru 1960'lardan sonra çok dar bir çevrede akademisyenler ve eski Naziler arasında tartışıldı. Anlaşılan Sebottendorff Thule'yi yeniden canlandırmak istemişti. Ama niçin? Bu Niçin'in yanıtı Adolf Hitler'in Kayzer 2. Wilhelm'le ilgili 'Karar' değişikliğindeydi. Thule Adolf Hitler'i Almanya'da krallığın yeniden kurulması amacı ve koşuluyla desteklemiş ve öne çıkartmıştı. Oysa Hitler, Kayzer'in adamı bunak Cumhurbaşkanı Hindenburg'a -daha doğrusu oğluna- büyük topraklar bağışlayarak onu Almanya'da bir daha monarşinin kurulmaması konusunda ikna etmişti. İşte Sebottendorff'u Almanya'da yeniden sahneye çıkmaya iten olay buydu. Eğer krallık yeniden kurulmayacaksa Hitler'i desteklemenin de bir anlamı kalmamıştı.

Sebottendorff'un kitabı *Hitler Gelmeden Önce* adını taşıyordu. Kitap 1933 yılında Münih'te Deutola Yayınevi tarafından basılmıştı. Kitabın bir nüshası kitap daha piyasaya verilmeden Nazi Arşivi'ne alınmış ve 2-47 sıra numarasıyla kaydedilmişti. Kitabın ilk sayfasında Thule'nin adı ve 'Hançerli Gamalı Haç' vardı. Altına şu iddialı açıklama yazılmıştı: Nasyonal Sosyalist hareketin ilk dönemlerine ait belgeler. Yazan Rudolf von Sebottendorff. İkinci sayfada altında K.B. imzası olan Adolf Hitler portresi vardı. Portrenin altında manidar şekilde Adolf Hitler Nazi Partisi'nin değil, Nasyonal Sosyalist hareketin Führer'i olarak tanıtılmıştı. Bu sayfadan sonraki sayfadaysa Thule'nin en saygın üyesi diye tanıtılan Rudolf Hess'in bir portresi yer alıyordu. Kitap 267 sayfaydı ve sonuna ek olarak 161 Thule üyesinin kısa özgeçmişleri eklenmişti.

Sebottendorff kitabının önsözünde de şu açıklamaya yer vermişti: "Hitler'in ilk başvurduğu kişiler Thule Örgütü'nün üyeleriydiler, onlar da Hitler'le anlaştılar. Geleceğin Führeri'nin hazırlanışında Thule'yle birlikte Alman İşçi Partisi -ki Thule üyelerinden Birader Karl Harrer tarafından kurdurulmuştu- ve Alman

Sosyalist Partisi (DSP) rol almışlardı. DSP'nin lideri Hans Georg Grassinger'di ve bu partinin yayın organı *Münchener Beobachter*'in -daha sonra adı değiştirilerek *Voelkischer Beobachter* oldu- dahil olduğu üçlü kadrodan Adolf Hitler Nazi Partisi NSDAP'ı ortaya çıkartmıştır."[72] Bu iddialar Hitler'in dünyaya 'Yoktan' var ettiğini söyleyerek oluşturduğu 'Efsane'yle hiç uyuşmuyordu. Sebottendorff, Nazi Hareketi'nin karanlık ve gizli yönlerini açıklamaya kalkışınca kendi ölüm fermanını da imzalamış oldu.

Adolf Hitler Sebottendorff'un kitabını yasaklattı. SA yayınevine baskın düzenledi ve basılmış kitapları zoralımla götürüp yaktılar. Ama bunların olabileceğini düşünen Sebottendorff yedek bir baskı daha yaptırmıştı. Bu baskıdan kalabilen birkaç kitap şimdi dünyadaki önemli kütüphanelerde saklanıyor ve ilginçtir ki, tıpkı Nesta H.Webster'in kitabı gibi çok özel izinlerle görülebiliyor.

Bir tarihçi Sebottendorff'un bu son Almanya serüvenini şöyle anlatmıştı: "Hitler'in iktidara gelmesinden kısa bir süre sonra Sebottendorff, kendi bildiği olayları belgeleriyle anlatan bir kitap yayımladı. *Hitler Gelmeden Önce* adlı bu kitap Naziler tarafından yasaklandı. Kitapta anlatılanlar Hitler Efsanesi'ni söndürüyordu. Yazarıysa Nazilerin kendi aralarında hesaplaştıkları 'Uzun Kılıçlar Gecesi'nde ya öldürüldü ya da esrarengiz bir şekilde ortadan kayboldu."[73]

Ünlü Alman tarihçi Karl Dietrich Bracher de şöyle yazmıştı:

"Kitabın yazarı Sebottendorff'un akıbeti hiçbir zaman bilinemedi. Kendisi muhtemelen Hitler'in ve Nazi hareketinin geçmişiyle ilgili pek çok sırrı bildiği için Nazilerce öldürülmüştü."[74]

Kutsal Vehm'in kanlı katilleriyle çalışmış. Doğu'nun gizli İslami örgütlerini öğrenmiş birinin öyle kolay kolay kendisi-

---

[72] Sebottendorff, *Hitler Gelmeden Önce*, kapak tanıtımı.

[73] Fischer, ss. 108-109.

[74] Bracher, *a.g.e.* s. 80.

ni üç-beş Naziye öldürteceğini düşünmek saflıktı. Nitekim Sebottendorff, Alman tarihçilerinin sandıklarının aksine 'Yeni' bir kimlikle Almanya'dan kaçmış ve başka bir ülkeye yerleşmişti. Bu ülke Türkiye'ydi. 1934'ten sonra Sebottendorff gizli bir kimlikle İstanbul'da yaşamını sürdürdü. Nazilerin elinden canını kurtaran Baron Rudolf von Sebottendorff'u İstanbul'da yeni bir hayat ve yeni bir görev bekliyordu: Casusluk.

3.4. BEKTAŞİ BARON: RUDOLF VON SEBOTTENDORFF

> Biz Cermen ırkının tarikatıyız. Bizim Tanrımız, Walwater'dir. Onun sembolü de kartaldır. Bu günden itibaren kartalı, kızıla boyuyoruz. Bu kızıl kartal, bize var olabilmek için, ölmemiz gerekeceğini bildirecektir.
>
> Baron Rudolf von Sebottendorff, 1918[75]

Almanya'yı ve onun başkenti Berlin'i ikiye bölen 'Utanç Duvarı' Protestanlığın kurucusu Martin Luther'in doğum günü olan 9 Kasım'da (1989) yıkılmaya başladı. Federal Almanya'nın ve Demokratik Almanya'nın gençleri, o gün duvarın üstüne çıkarak bir konser verdiler. Tam elli yıl önce, aynı gün, 9 Kasım 1938'de Naziler, Berlin'de ve çevresinde 'Kristal Gecesi' diye bilinen bir soykırım girişiminde bulunmuşlar ve birçok Yahudiyi döverek öldürdükten sonra havraları ateşe vermişlerdi. Başka bir 9 Kasım günü (1923) Adolf Hitler, başarısız bir girişimde bulunmuş ve tutuklanmıştı.

---

[75] Sebottendorff, *Bevor Hitler kam*, s. 58.

Thule Örgütü'nün kurucusu Baron Rudolf von Sebottendorff da yine bir 9 Kasım günü (1875), Hoyerswerda adlı küçük bir Alman kentinde dünyaya gelmişti. Bu küçük kent, Dresden'in kuzeybatısındaki Lausitz bölgesindeydi.[76] Günümüzde, Berlin'e üç saatlik mesafededir.

Nedir ki, Baron Rudolf von Sebottendorff, doğduğu gün, soylu kanı taşımıyordu ve gerçek adı da Rudolf Glauer'di. Annesinin adı Christiane Henriette-Müller, babasının adı da Ernst Rudolf Glauer'di. Bu çift oğullarını Adam Alfred Rudolf Glauer olarak vaftiz ettirmişlerdi.[77] Baba Ernst Glauer demiryollarında lokomotif sürücüsüydü.

Hoyerswerda, küçük, fakat karışık nüfusa sahip bir kentti. Burada yaşayanların bir kısmı Sakson asıllıydı. Fakat bölgede 7. yüzyıldan beri yaşayan ve garip âdetleri olan bir de 'Azınlık' vardı. Bunlara 'Sorben' deniliyordu. Yaklaşık 20 bin kişilik bir topluluktu bu. Aslen Alman değil Slavdılar, ama 16. yüzyılda dinlerini değiştirerek, Ortodoks ve Katolik olmaktan çıkıp Protestan olmuşlardı. Yine de safkan Almanların gözünde, ne tam Protestan ne tam Katolik ne de tam Almandılar. Kendilerine özgü bir dilleri, gelenekleri ve törenleri olan bu insanlara Hoyerswerda'da 'Yabancı' gözüyle bakılıyordu. Büyüye, sihre,

---

[76] Sebottendorff'un hayatıyla ilgili bilgilerin 'yurtdışındaki' kaynakları, Ellic Howe'un 1968'de, Münih'teki Zeitgeschichte Enstitüsü'ne bıraktığı yayınlanmamış, daktiloyla yazılmış bir nüshada bulunuyor.
Dr. Goodrick-Clarke, bu kaynaktan ve Sebottendorff'un yarı-belgesel, yarı-roman iki kitabından derlediği bilgilerle, Ernst Tiede'nin *Astrologische Lexikon*'da (1922) yer alan Sebottendorff bölümüne atıflar yapmıştır. Bkz.: Goodrick-Clarke, *a.g.e.* s. 135-152. Ayrıca *Hitler Gelmeden Önce*'de de bu bilgiler vardır. Derli toplu olduğu için Dr. Clarke'nin 'aktardığı' bilgileri kaynak veriyorum.

[77] Dr. Goodrick-Clarke, *a.g.e.* s. 135.

astrolojiye ve Okültizm'e düşkün oldukları için de toplumda kendilerinden çekiniliyordu. Hoyerswerda, 1945 sonrasında Komünist Demokratik Almanya'da kaldığı için, bu insanlar 'Azınlık' statüsünü almışlardı. Adolf Hitler ise bunların kültürel varlığını kabul etmemiş, okullarını ve mabetlerini kapatmıştı.

Küçük olmasına rağmen Hoyerswerda, Demokratik Almanya'da Sorben azınlığın yönlendiriciliğinde Komünizm'in kalelerinden biri olmuştu. Buna rağmen, hiç kimse, Duvar'ın yıkılıp iki Almanya'nın birleşmesinden sonra, Hoyerswerda'da çok uzun zamandır gizlice örgütlenmiş bir Neo-Nazi yeraltı örgütünün bulunabileceğini düşünmemişti. Ama Neo-Naziler, Komünizm'in kalesi Hoyerswerda'da örgütlenmişlerdi ve 19 Eylül 1991'de, bu kentte Almanya'da 1945 yılından sonra yaşanan en büyük Neo-Nazi ve Dazlak (Skinhead) isyanını başlattılar. Neo-Naziler, kentte yaşayan Vietnamlı, Afrikalı ve Müslüman işçi ve öğrencilere saldırdılar. Onların kaldıkları evleri tam dört gün dört gece taşa tuttular, yaktılar ve yakaladıkları yabancıları öldüresiye dövdüler. Kent tam bir anarşiye sürüklendi. Dört gün sonra olaylar yatışınca, polis kentte yaşayan tüm yabancıları otobüslere doldurup Almanya'dan sınırdışı etti. Polis bir tek Neo-Naziyi bile tutuklamadı ve yabancıları suçladı. Hitler Almanya'sının sona erişinden 46 yıl sonra, Alman Polisi, tıpkı 1920'lerde Hitler'i koruduğu gibi şimdi de Neo-Nazileri korumaya başlamıştı.

Lokomotif sürücüsünün oğlu Rudolf Glauer, babasının mesleği demiryolculuğa aşırı düşkünlüğü olan bir çocuktu. 1918'de, kendisini demiryolları 'Müfettişi' olarak tanıtarak öldürmek amacıyla onu arayan Komünist ihtilalcilerin elinden kurtulmuştu. Rudolf Glauer, çok yetenekli bir 'Sahte' evrak düzenleyicisiydi. Gerekli gördüğü zaman, her evrakı aslından ayırt edile-

meyecek şekilde yapabilme becerisine sahipti. Komünistlerin elinden, onlara gösterdiği ve kendi yapımı olan sahte bir müfettiş kimliğiyle kurtulmuştu.[78]

1919'da, Münih'te, yaklaşık 600 kişinin ölümüyle sonuçlanan sokak çatışmalarında, Baran Sebottendorff, en çok aranan kişilerden biriydi. Kızıl militanlara, onu buldukları yerde öldürme emri verilmişti. O kargaşada Baron'un evi basılmış, fakat bu kez de Baron, masasının üstünde duran bir Osmanlı Paşası'nın fotoğrafını gösterip, kendisinin Alman değil, bu Türk Paşası'nın akrabası olduğunu söyleyerek canını kurtarmıştı. Sebottendorff'un masasındaki fotoğrafta görülen Osmanlı Paşası, ünlü Haydar Paşa'ydı.

Rudolf Glauer, serüvenlere ve güzel kadınlara çok düşkündü. Bu nedenle eğitimini tamamlayamamış ve elektrik ustası olabilecek kadar bir meslek eğitimi görerek, okulun kapısını bir daha hiç açmamak üzere kapatmıştı. Gençlik yıllarında, evli bir kadınla ilişkiye girmiş ve birlikte İtalya'ya kaçmışlardı. Askerlik çağı gelince, bu kez de, kronik bir hastalık bahanesiyle askerlik yapmadan kışlanın disiplininden kurtulmuştu. İlginçtir ki, Rudolf Glauer da tıpkı Hitler gibi önce çürüğe ayrılmış, sonra da başka bir ülkenin ordusunda savaşa gitmişti. Rudolf Glauer, Alman Ordusu'nda askerlik yapmamış, ama Osmanlı Ordusu'nda Balkan Savaşları'na katılıp yaralandığını öne sürmüştü. Bazı akademisyenler, Sebottendorff'un bu açıklamasını gerçek kabul etmişlerdi. Oysa, T.C. Devleti Genelkurmay Başkanlığı Personel Dairesi'nin bildirdiğine göre, Balkan Savaşları sırasında, Osmanlı

[78] Dr. Goodrick-Clarke, *a.g.e.* ss. 147-48. Sebottendorff'un kurduğu gizli 'Savaş Birlikleri'nin üyeleri de benzer şekilde sahte demiryolu pasolarını kullanıyorlardı. Diğer eyaletlere böylece seyahat ederek Almanya'nın her yerinde Kızıllara karşı dövüşüyorlardı. Sebottendorff, sahte askeri kimlikleri hazırladığı için de soruşturulmuştu.

Ordusu'nda bazı Almanlar görev almışlar, fakat Rudolf Glauer adlı birinin kayıtlarına rastlanmamıştır.[79]

Rudolf Glauer de birçok yaşıtı gibi, Almanya'dan ayrılıp uzak ülkelere gitmişti. İlkin gemiyle New York'a ulaşmış, sonra Sydney'e, sonra da altın aramak için Batı Avustralya'ya geçmişti. Bu son iki bölgede, Almanya'dan ayrılıp bu topraklara göç ederek güçlü koloniler kurmuş Almanlar vardı.[80] Yazar Goodrick-Clarke'ın aktardığına göre, Rudolf Glauer 1900 yılının Temmuz ayında, İskenderiye'ye gelmişti. Burada çok az kalan Rudolf Glauer, Kahire'ye geçmiş ve başkentte, Hidiv Abbas Hilmi'nin yönetiminde yer alan Türk asıllı Hüseyin Paşa'nın maiyetinde iş bulmuştu.[81] Nedir ki, Baron Sebottendorff'un, *Türk Masonları'nın Gizli Alıştırmaları* adlı kitabına önsöz yazan Waltharius adlı birisi, onun 1897-1900 yılları arasında Kahire'de yaşadığını belirtmek-

---

[79] Bu bilgiler Genelkurmay Başkanlığı Personel, Plan ve Prensipler Başkanlığı'ndan sağlanmıştır. Gösterdikleri yardım için tüm personele teşekkür ederim. (6 Ocak 2000)

[80] Thomas Sowell, *Migrations and Cultures*, A World View, Basic Books, 1996, ss. 50-100. (Bkz. Özellikle Karadeniz Almanları, ss. 63-64. Bunlar daha sonra Menonitler diye tanındılar. Çok varlıklı ve zengindiler. Rus İhtilali'nde bunların çoğu İstanbul'a geldi. Özellikle Kırım ve çevresi bu Menonit tarikatına mensup Almanlar tarafından yönetiliyordu. 1870'lerde 18 bin Menonit ABD ve Kanada'ya göç etti. 1881'de Çar Aleksander öldürülünce yaklaşık 60 bin kadar Menonit yine Kanada ve Amerika'ya göç ettiler ve Dakota'da yerleştiler. Avustralya'ya göç eden Almanların çoğu Silezyalıydı. Sebottendorff'un doğum yeri olan bu bölgeden gelen Almanlar 1870'lerden sonra Viktorya'da kulüpler, gazeteler, kiliseler, okullar vd. kurmuşlardı. Sadece bu bölgede 46 bin Alman okulu vardı. 2. Dünya Savaşı sırasında bu ülkede yaşayan 33 bin Alman tutuklanmış veya ev hapsine mahkûm edilmişti.)

[81] Goodrick-Clarke, *a.g.e.* s.136.

tedir.[82] Aynı kaynağa göre Rudolf Glauer, burada Hidiv'in maiyetinde elektrik teknisyeni olarak çalışmaya başlamıştı.

Freiherr von Müller, Alman İmparatorluğu'nun Mısır'daki diplomatik gözlemcisiydi. Ayrıca Avusturya'nın Diplomatik Misyon Şefi Kont Montjoie, İstinaf Mahkemeleri Reisi Baron von Bülow, Mısır İstihbarat Bakanlığı'nı yöneten Baron Rudolf Karl Stalin Paşa, bir dönem Meksika'da kurşuna dizilen Veliaht Prens Maximillian'la birlikte savaşmış olan, Kont Malortie ve Kont della Sala da 1897'de Kahire'de yaşıyorlardı. Ama bu liste bu kadarla bitmiyordu. Kont della Sala'nın fettan eşi, Rus Çarı'nın akrabalarından Prenses Gagarine de Hidiv'in sarayından çıkmıyordu. 1897-1899 yılları arasında Kahire'de, Amerikan hükümetini temsilen bulunan, Büyükelçi Albay Thomas Skelton Harrison'un anılarında belirttiği üzere, "Bu genç ve güzel Rus Prensesi, Hidiv'in sarayında çok özel bir yere sahipti. Ve Hidiv Hanedanı'nın birçok sırrına ortak olmuştu."[83] Bu güzel kadın aynı zamanda, Mısır'ın ilk Dışişleri Bakanı olan Butros Gali Paşa'nın da çok yakın dostuydu. Bu Butros Gali Paşa, 1990'lı yıllarda Birleşmiş Milletler Genel Sekreterliği görevinde bulunan, Mısır'ın eski Dışişleri Bakanı Kopti Butros Gali'nin de büyükbabasıydı.

Kahire'de, Rudolf Glauer'in, Türk asıllı bir Hüseyin Paşa tarafından hizmete alındığı kesindir. Ama bu Hüseyin Paşa kimdi?

---

[82] *Die geheimen Übungen der Turkischer Freimaurer,* Der Schlüssel zum Verstandnis der Alchimie. Eine Darstellung des Rituals, der Lehre und der Erkennungszeiben orientalischer Freimaurer. Bearbeitet von Rudolf Freiherr von Sebottendorff, Neu durchgesehen und mit einer Einleitung von Waltharius, Verlag Hermann Bauer KG. 3. Verbesserte und vermehrte Auflage, 1954, ss. 30-31/51-52.

[83] Thomas Skelton Harrison, *The Homely Diary of a Diplomat in the East,* 1897-99, Houghton Mifflin Com. Uni. Pres. Cambridge, 1917, ss. 91-94.

Çünkü o yıllarda Mısır'da birçok Hüseyin Paşa vardı. Örneğin bu paşalardan biri, Hüseyin Kâmil Paşa daha sonra Mısır'ın en güçlü adamı olmuştu. Rudolf Glauer'i hizmetine alan paşa ise, Hüseyin Fahri Paşa'ydı. (Bkz. Ek) Hüseyin Fahri Paşa, Hidiv'in Kamu İşleri Bakanı'ydı ve demiryolları, sulama ve kanal açma gibi bayındırlık işlerinden sorumluydu. Albay Harrison'un yazdığına göre, gerçekte bu bakanlığı perde arkasından bir İngiliz soylusu olan Sir William E. Garstin yönetiyordu.[84] Hüseyin Fahri Paşa da tıpkı Sultan Abdülhamid gibi İngiliz düşmanı ve Alman dostuydu. Oğlu Cafer Fahri'yi tam bir Alman gibi yetiştirmişti ve bu genç adam Almancayı birçok Almandan daha iyi konuşabiliyordu.

Rudolf Glauer'in Kahire'ye geldiği 1897 yılında bu ülkede yaşayan en güçlü ve ünlü yabancı ise Alman Tahtı'nın vârislerinden Saxe-Coburg Gotha Dükü'ydü. Bu soylu aynı zamanda Rudolf Glauer'in doğduğu Hoyerswerda kentinin de içinde yer aldığı Saksonya'nın tek egemen prensiydi. Glauer, Alman yasaları ve geleneği itibariyle gerçekte bu prensin 'Tebası' durumundaydı. İşte Rudolf Glauer'in Hüseyin Paşa'nın maiyetinde yer ve iş bulabilmesinde muhtemelen bu Prens rol oynamıştı. Anlaşılan Hüseyin Paşa'dan kendi tebası olan bu genç Alman için iş bulmasını rica etmiş, Almancı Paşa da bu isteği seve seve yerine getirmişti. Böyle durumlarda Prens işe aldırdığı kişi için kefil sayılıyordu. Rudolf Glauer gibi bir serüvenci için böylesi bir kefil rüyasında görse inanmayacağı bir şanstı.

Yazar Ellic Howe'un yayınlanmamış çalışmasına göre 1900 yılının Temmuz ayının sonlarında Rudolf Glauer İstanbul'a gelmişti. Hüseyin Paşa'nın Beykoz-Çubuklu'daki geniş bahçeli köşküne yerleşmiş ve ondan kendisine Türkçe öğretecek birisini bulmasını rica etmişti. Paşa'nın isteği üzerine Beykoz Camisi'nin imamı Glauer'a Osmanlıca-Arapça dersleri vermeye başlamıştı.

---

[84] Harrison, *a.g.e.* s. 151.

O dönemde Beykoz, Bektaşi tekkelerinin en yoğun olduğu semtlerden biriydi. Hüseyin Paşa da Bektaşi ve masondu. Horasanlı Hacı Bektaş-ı Veli'den kaynaklanan bu dinsel akım İslamiyet'i, Arap kökenli tarikatlardan daha farklı yorumlarla benimsemiş ve Osmanlı Ordusu'na damgasını vurmuştu. Öyle ki Yeniçeri ocakları ve 'Çorbacı' diye bilinen Devşirme Yeniçeri önderleri hep Bektaşi olmuşlardı.

Rudolf Glauer'in bu dönemde Osmanlıca öğrenmek istemesi onun bilgi toplamaya yönelik bir hevesi olduğu anlamını çıkarır mı? Bu soru çok sorulmuştur. İlginçtir ki, Alman İmparatorluğu 'Doğu'ya İlerleme' diye bilinen tezi çerçevesinde Türkiye'yi ve Fas'ı 'Büyük Almanya Projesi'nin içinde görüyordu. 1911'de ünlü stratejist ve tarihçi Dr. O.R. Tannenberg, 'Büyük Almanya-20. Yüzyıl'ın İşleri' adlı bir askeri yayılma stratejisi hazırlamış ve Alman Genelkurmayı da bunu benimsemişti. Tannenberg'e göre 1950'ye kadar Türkiye ve Fas, Büyük Almanya topraklarına katılmış olacaktı.[85] (Tannenberg'in haritası için Bkz. Ek) Dolayısıyla Osmanlı'daki her Alman, kendi çapında bilgi ve istihbarat toplamakla yükümlüydü.

Almanya'nın ilk istihbarat birimi 19. yüzyılın başlarında kurulmuştu. Nedir ki bu birim sadece Askeri İstihbarat'la sınırlıydı ve bu örgütte asker kökenli olmayanların sözlerine ve bilgilerine pek değer verilmiyordu. Ancak 1850'lerden sonra sivilleri kullanan bir Almanya-Prusya istihbarat birimi de faaliyete geçmişti. Bunun kurucusu Wilhem Stieber (1818-1882) adlı bir avukattı. Hayatı çok karışık olan bu adamın elde ettiği gizli bilgiler sayesinde Prusya 1866'da Avusturya Ordusu'nu perişan etmişti.

---

[85] John Lever, *Imperial and Weimer Germany, 1890-1933,* Hodder and Stoughton, 1998, s. 22.

Wilhelm Stieber, hem Prusya'nın hem Rus Çarı'nın hem de Fransa'nın hesabına çalışmıştı. Paris'te kurduğu bir 'Haber Ajansı' aracılığıyla birçok dergi ve gazete yayınlamış ve bu yayınlarda 'Gizli' Almancılık propagandasını yürütmüştü. Stieber ilk 'Merkezi Haberleşme Bürosu'nu da kuran kişidir. Basını ve siyasalleri kullanarak çok etkili bir istihbarat ağır oluşturmuştu. Stieber, bir dönem İngiltere'ye giderek orada yaşayan Karl Marx'ı izlemiş ve hakkında raporlar yazmıştı.

1900'lü yıllarda Almanya'nın en önemli sivil casusu Baron August Schluga (1841-1917) idi. Avusturya-Macaristan İmparatorluğu'nda soylu bir aileden gelen bu adam casusluk tarihinin bilinen en önemli 'Sleeperi' idi. Bu ajan tipi belirli bir ülkede 20-25 yıl bilgi toplar, fakat bunları bağlı olduğu ülkenin istihbarat servislerine değil doğrudan doğruya krala aktarırdı. Baron Schluga da böyle çalışmıştı. Gazeteci kisvesi altında tam 42 yıl casusluk yapmış ve hiç yakalanmamıştı. Baron Schluga'nın İsviçre'de ve Paris'te iki gizli istihbarat dairesi vardı. Prusya Genelkurmay Başkanı Kont Helmuth von Moltke'ye bağlı olarak çalışan Stieber ve Schluga sayesinde Almanlar tüm Avrupa'da çok geniş bir casusluk ağı kurmuşlardı. Schluga günümüzde casusluk terminolojisinde HUMINT (Human Intelligence) diye bilinen insan kaynakları kullanılarak yapılan istihbarat tarzını ilk örgütleyen kişidir.

Almanlar, Osmanlı'yla müttefik olmalarına rağmen Filistin ve Ortadoğu'da da casusluk faaliyetlerini sürdürüyorlardı. Osmanlı Almanların bu faaliyetlerini engellemek istemişti. Nedir ki, Almanlar Filistin'e yerleşmiş olan Yahudi göçmenlerinden bazılarını ajan olarak kullanmaya başlamışlardı. Buna karşılık Osmanlı da bazı Rus göçmeni Yahudileri ajan olarak kullanmıştı. Bunlardan en ünlüsü Mina Weizmann'dı. Bu kadın doktordu ve

1890'da Beyaz Rusya'da doğmuştu. 1913'te Filistin'e yerleşen Weizmann ailesinden Chaim, İsrail'in ilk Cumhurbaşkanı olmuştu. 2000 yılında görevinin sona ermesine üç yıl kala istifa eden Cumhurbaşkanı Ezer Weizmann da bu ailedendi. Mina Weizmann ilk Cumhurbaşkanı'nın kız kardeşi Ezer'in de halasıydı. Mina 1925'te öldüğünde Ezer bir yaşındaydı. Mina Weizmann'ın ünlü Alman istihbaratçısı ve diplomatı Curt Preuffer'le bir gönül ilişkisi de olmuştu. Alman Genelkurmayı Stieber ve Schluga sayesinde Avrupa'da güçlü ve etkili kişileri izleyen bir casusluk ağı kurmuştu. General Moltke'nin başta İstanbul olmak üzere her yerde ajanları vardı. En çok da 'Tarafsız' ülke konumundaki İsviçre üzerinden çalışıyorlardı. Schluga'nın bağlı olduğu -Genelkurmay aracılığıyla- bu örgüt 'Oberquartiermeister III' adını taşıyordu. Kısaca 'III b' diye biliniyordu. Bu gizli istihbarat örgütünün en ünlü casusu gerçekte hiç başarılı olamamış serüvenci bir genç kadındı. Bu kadın Mata Hari'ydi. 20. yüzyılda kadınları casusluk faaliyetlerinde ilk kullanan örgüt işte bu Alman 'III b' olmuştu.

Rudolf Glauer'in 'III b'yle ilgisinin olup olmadığı saptanamamıştır. Ancak daha sonraki yıllarda bazı belgelerde Türkiye'deki 'Eski Dost' ibaresiyle anılan kişinin o olabileceği şeklinde iddialar olmuştur. Nitekim 1918-19'da Alman Genelkurmayı'nın kendisine çok güvendiği de bilinmektedir. Kaldı ki Baron Sebottendorff'un (Rudolf Glauer) İsviçre'yle, özellikle de Vaduz'la çok yakın ilişkisi vardı. Ne zaman başı sıkışsa İsviçre'ye kaçıyordu. Bu durumda 1900'lü yıllarda bazı küçük işlerde kendisinden hizmet alınmış olabileceği ihtimali vardır.

Hüseyin Paşa'nın malikânesine yerleşen Rudolf Glauer, Bektaşiliğe merak salmış ve bu alanda uzmanlaşacak kadar bilgi sahibi olmuştur. Öyle ki 1920'li yıllarda bu konuda bir

de inceleme yazmıştır. Bu kitabında Bektaşiliğin masonlukla bağlantısını göstermiş ve masonların Bektaşilerin sırlarını alarak kendi gizli doktrinlerini oluşturduklarını öne sürmüştü. Sebottendorff'un Bektaşiliğe girdiğini gösteren tek kaynak, Turcica dergisinde yayınlanmış olan bir makaledir. Buna göre Rudolf Glauer (Sebottendorff) Almanya'da Georg Jacob'un da (1862-1937) bağlı olduğu Bektaşi dergâhına kayıtlanmıştır. Kısaca, 'Risale-i Mergube' (Bektaşi-Miszellen) başlıklı ve Prusya Kültür Merkezi'nde saklanan bu elyazması, Mehmed Seyfüddin bin Zülfikâr Derviş Ali tarafından hazırlanmıştır. Sebottendorff, bu metinde anlatılan "İnisye" törenlerini aktarmıştı.[86]

Rudolf Glauer, daha önce sözünü ettiğimiz bazı gizli ilimleri bu dönemde öğrendiğini yazmıştı. Bunlar 'İlm-i Nizan' ve 'İlm-i Miftah'tı. Bernard Lewis'in gösterdiği gibi, "Ortaçağ İslamiyeti, Hıristiyanlığın tersine bir değil iki ilim sınıfı üretmişti. Bunların kullandıkları iki ayrı 'İlm' kavramı vardı."[87] Lewis Spence de Dervişler ve Bektaşiler için şöyle yazmıştı: "Muhtemelen Antik İran ve Mısır gizli öğretilerinden yararlanılarak kurulmuş İslami bir tarikattır. Magism'le bağlantılıdır. İlk derecedeki müritlere verilen sembol masonluğun ilk derecesinin aynıdır. Diğer sembolleri ise çift üçgendir."[88]

---

[86] Turcica, "Revue des Etudes Turques," 21-23/1991, ss. 115-130, Pl. I. (Klaus Kreiser). (Kreiser yazısında Sebottendorff için Hitler'in 'Yol Göstericisi ve Rakibi' tanımını yapmaktadır.) Ayrıca bkz.: *Islam in Germany and German Muslims,* In Muslims in Europe. Research Papers 28, Dec. 1985. Ed. Jorgen Nielsen (Centre for the Study of Islam and Christian Relations, Selly Oak Collage, Birmingham 1985, ss. 9-29.

[87] Bernard Lewis, *The Political Language of Islam,* Uni. Chicago Press, 1991, s.27.

[88] Lewis Spence, *a.g.e.* s. 121.

'Miftah' daha önce de belirttiğimiz üzere 'Anahtar' demektir. Nizan ise 12 aylık İbrani takviminin ilk ayıdır ve Mart-Nisan'a tekabül eder. Aynı zamanda Batı Okültizmi'nde kullanılan Tarot Kartları'ndan 12 numaralı 'İdamlık' kartını sembolize eder. Nizan'ın Zodiak sembolü, astrolojide Koç'tur (Ram). Nizan, semboller âleminde kurban, deneye bağlı olan, yeni üye ve eğitilmek için alınmış öğrenci anlamlarına gelir. Aynı zamanda bir olayı başlatmak, girişimde bulunmak demektir. Tarot'un 12'si bir örgüte yeni alınmış kişiyi gösterir. Yahudilerin Kabbalası'nda 12, 'Otz Chiim' adıyla anılan 'Hayat Ağacına' giden 12. Yol demektir.

Bektaşilik'te gizli inisye (gizli kabul) töreni 12 ustanın huzurunda yapılır. Adayı yola çıkaran 12 kişi bulunur. Şii-Batıni İmamet kurumu ve anlayışı da 12 imam üzerine kuruludur. Bunlardan 12. İmam göze görünmeyen imamdır. Tüm Şii-Batıni gizli veya açık örgütler bu imamın emrindedirler. Bektaşilik'te bu cemaate katılmak isteyen kişi tam 12 ay sınav vermek zorundadır. Bu dönemde kendisine 'İlm-i Miftah' veya 'İlm-i Nizan'la ilgili hiçbir bilgi verilmez. Gerçekte bu ikisi de Sünni İslam açısından birer 'İlm' değildirler. Adaylardan önce bunu fark etmesi beklenir. Bu 12 ay içinde kendisine 'Yalan Sırlar' (False Secrets) diye bilinen garip ve tutarsız bilgiler iletilir ve adayın bu yalanları gerçekten ayırt edip edemeyeceği sınanır. Bu 'Yalan Sırlar' Okült araçlarıdır. Eğer aday yalanları doğru bilgiden ayıramıyorsa o zaman onun inisiyasyonu tamamlanmaz ve ilk yılın sonunda kendi kaderine terk edilir. Rudolf Glauer, Miftah'ı ve Nizan'ı birer 'İlm' olarak anladığına göre -böyle yazmış- onun Bektaşi ve/veya Hurufi, Dai, Rufai veya İşhariyye'nin kollarından birisiyle, muhtemelen de daha az kuralcı olan Melami ve Hamzavi'yle en az bir yıl süreyle birlikte olduğu, fakat bunun daha ileriye gitmediği söylenebilir.

'Miftah' 13. yüzyılın sonlarında ve 14. yüzyılın başlarında Seyyid Şerif tarafından 'Şerh-i Miftah' olarak kompoze edilmişti.

Aynı yazarın diğer bir kitabı da 'Şerh-i Mevakif'ti. 'Şerh' bir tür tez çalışmasıdır ve hiçbir zaman da 'İlm' olarak değerlendirilmez. Bir ekleme, düzeltme, yenileme çalışmasıdır. Seyyid Şerif'in bu 'Şerh-i Miftahı' o denli karmaşık ve anlaşılması zor bir çalışmaydı ki, bunu okuma ve öğrenme hakkı sadece astronomide çok ilerlemiş olan müderrislere (Profesör) tanınmıştı. Bu bilim adamlarının en ünlüsü Bursalı Taşköprülüzade'ydi (1465). 20. yüzyıl Osmanlı'sında bilinen 'Miftah' işte bu ünlü bilim adamının hazırladığı 'Şerh'ten kaynaklanıyordu. Rudolf Glauer bir dönem Bursa'da yaşadığı ve Okültizm'le uğraşanlardan ders aldığı için bu 'Şerhi' mealen öğrenmiş olmalıdır.

Nedir ki, 20. yüzyılda 'Miftah' yeniden Osmanlı aydınlarının gündemine girmişti. Hasan Semih Paşa (öl. 1890) bir 'Şerh' yazarak astronomi dalına katkıda bulunmuştu. Paşa'nın yazdığı 'Miftah-el-Tevakim' özellikle astroloji ve Ezoterizm'le uğraşmaya çok meraklı olan Sultan 2. Abdülhamid'e sunulmuştu. Sultan Abdülhamid'in özel bir astrologu vardı. Çok ünlü ve bilgili olan bu kişi Aristide Coumbary'yi (öl.1896). Padişah Coumbary'yi rasathane müdürü yapmıştı. İşte 'Miftah' konusunu İstanbul'da yaşayan ve astroloji ve Okültizmle uğraşan yabancılara öğreten kişi buydu. Coumbary masondu ve 'Miftah'la ilgili birçok özel yazı yazmıştı.

Avrupa'da 'Miftah' konusunu ilk öğrenen yabancı ise Kırım Tatarları ve Osmanlı topraklarında sekiz yıl yaşamış olan Paracelsus'tur. 16. yüzyılın bu çok ünlü Alman Ezoterist ve Alşimisti Anadolu'da öğrendiği bilgileri Avrupa'ya aktarınca kendisine dosttan çok düşman edinmişti. Paracelsus, Basel Tıp Fakültesi'nin dekanı olmuş ve Avrupalı doktorların kitaplarını yaktırmıştı. Paracelsus bir cinayete kurban gitmişti.[89]

---

[89] Paracelsus için bkz.: Altındal, *abm*.

Baron von Sebottendorff, *Alıştırmalar* kitabında kendisinin bizzat tanıştığını öne sürdüğü iki Müslüman din adamından söz etmekteydi. Bunlar Şeyh Yahya ve Şeyh Mehmet Rafi'ydi. Ne var ki bu iki ad da bu alanda en yetkili kaynak olan *Osmanlı Dönemi Astroloji Literatürü Tarihi* adlı 1140 sayfalık kitapta yer almamıştır.[90] Dahası Mehmet Rafi daha çok Avdeti=Dönmeler tarafından kullanılagelmiş bir addı.

Dönmeler, Sabatai Zvi'ye bağlı olarak ortaya çıkan ve onun Müslümanlığı kabul ederek Aziz Mehmet Efendi adını almasıyla yarı-Müslüman yarı-Yahudi kalan bir cemaatti. 17. yüzyılda kurulan bu cemaat özellikle Selanik ve İstanbul'da (Teşvikiye-Nişantaşı) yerleşmişti. Sebottendorff, *Hitler Gelmeden Önce* adlı kitabında Dönmeler'in kimliklerini açıklamış ve bu insanları Yahudi parazitler olarak tanımlamıştı. Sebottendorff'a göre Dönmeler, Türkiye'de masonluğu yönlendiriyorlardı.

Gerçekten de Dönmeler 17. yüzyıldan beri Bektaşilik'le çok içli dışlı ilişkiler kurmuşlardı. Dönme hareketinin başlatıcısı Sabatai Zvi, 31 Mayıs 1665'te kendisinin Yahudilerin bekledikleri 'Mesih ve Kurtarıcı' olduğunu açıklamıştı. Zvi'nin bu açıklaması tüm Yahudileri etkilemişti. Öyle ki, Nobel ödüllü Isak Beshavis Singer, bu olayı işleyen bir de roman yazmış ve Polonyalı Yahudilerin Zvi'nin peşine takılışlarının öyküsünü anlatmıştı. Zvi, 16 Aralık 1665'de bir Şebat günü İzmir'deki Portekiz Yahudileri'nin havrasının kapısını baltayla kırmış ve çok ağır bir suç işlemişti. Zvi'yi öfkeli Yahudiler linç etmek istemişler, fakat yardımına yetişen Bektaşi Dedesi Mehmet Niyazi Efendi tarafından kurtarılmıştı.

Zvi'nin tilmizlerinden Jacob Frank, Polonyalı bir Eşkenazdı ve o da Bektaşi olmuştu. Frank, daha sonra tüm dinleri bir araya

---

90 Osmanlı Astronomi Literatürü, *IRCICA*, iki cilt, 1997.

getirmek isteğiyle önce Katolik, sonra da Ortodoks Hıristiyan olmuştu. Onun taraftarlarına Türkiye'de 'Yakubiler' denilir ve bu insanlar üç Tek-Tanrılı dinin gerçekte Hz. İbrahim'den gelen tek din olduğu görüşündedirler.

Sebottendorff, *Alıştırmalar* kitabında Avrupa Masonluğu'nun 1717'de yayınlanan Anayasası'nın İslami-Batıni tarikatlardan alındığını öne sürmüştü. Bu iddia yeni değildi. İlk kez Richard Davey tarafından ortaya atılmıştı. Bu yazarın 1897'de New York'ta yayınlanan *Sultan ve Tebası* adlı kitabı bu iddiayı işlemişti. Kitap, Kahire ve İstanbul'daki masonların arasında çok tartışılmıştı. Sebottendorff bu tartışmaları mutlaka biliyordu, çünkü çevresindeki kişilerin çoğu en az bir yabancı dil bilen mason kişilerdi.

Sebottendorff kendi anlatımıyla Hüseyin Paşa'nın etkisiyle 1900 yılında onun Bursa'daki çiftliğine gitmiş ve Paşa'nın dostu olan Yahudi Kabbalist Haham Termudiyle tanışmıştı. Paşa çiftliğinde fındıkçılık yapıyordu. Günümüzde Yeni Köy diye bilinen bu havalide yetiştirilen fındığı İsviçreli çikolata fabrikası Nestlé toptan satın alıyordu. Sebottendorff kendi anlatımıyla bu Kabbalist Haham tarafından Okültizm'le tanıştırılmış ve ilk kez bu adamdan 'Gül ve Haç' Örgütü'nün gizli bilgilerini öğrenmişti. Yine kendi anlatımıyla Sebottendorff -o yıllarda hâlâ Rudolf Glauer- daha sonra bu yaşlı Yahudinin tüm kütüphanesine sahip olmuştu. Sebottendorff'a göre Termudi ailesi Selanikliydi ve Bursa'da bankerlik yapıyorlardı.[91]

Sebottendorff'un anlattıkları gerçeklerle pek örtüşmemektedir. 1908 yılında ve sonrasında Bursa Yahudi salnamelerinde 3760 Yahudinin adı kayıtlıdır, ama bunların arasında Termudi diye bir aile yoktur. Oysa bankerlik yapan bir aile tüm aile bireyleriyle tanındığı için bu salnamelerde mutlaka yer almış olurdu.[92]

---

[91] Goodrick-Clarke, s. 138.

[92] Bursa'daki Yahudilerin tarihi 1492'ye gidiyor. Bursa Yazma ve Eski

Sebottendorff'un verdiği Termudi adı Yahudi geleneğinde yer alan bir ad değildi. Fakat Malezya'da yaygın olarak kullanılan bir addı ve daha çok Türkiye ve Ortadoğu kökenli aileler için kullanılıyordu. Sebottendorff Kahire'ye gelmeden önce yolculuğu sırasında Müslüman bir 'Malay'la tanıştığını ve onun kendisine Mısır'a gitmesini söylediğini yazmıştı. Sebottendorff yarı gerçekli yalanlar söyleyerek kendisini esrarengiz kılmayı seven biriydi. Belki de adı Termudi olan bu Malezyalının adını Bursa'daki Yahudinin adını açıklamamak için ona yakıştırmıştı, bilinmez. Bilinen o yıllarda Bursa'da Termudi diye bir ailenin olmadığıdır. Sebottendorff Anti-Semitti. Bir Yahudinin adını belki de bu nedenle anmak istememiştir. Hitler de gençlik yıllarında kendisine yardımcı olan Yahudilerin hiçbirini anmamıştı.

1900'lü yıllarda Osmanlı Devleti'ne bağlı topraklarda pek çok mason locası vardı. Bunlardan bir kısmı düzenli, bir kısmı da düzensiz (irregular) localardı. İkinci grupta yer alan locaların çoğu serüvenci, dolandırıcı ve şarlatan kişiler tarafından kurulmuşlardı. Bu kişiler çevrelerine topladıkları üç-beş kişiyle masonluğu ve bazı sırları kullanarak doğrudan doğruya dolandırıcılık yapıyorlardı. Türkiye'de düzenli locaların tarihi 1730'daki Kırım Savaşı'na kadar inmektedir. Bunlar İngilizler tarafından kurulmuştu. İlk Alman localarıysa yaklaşık bir yüzyıl sonra kurulabilmişlerdi. O yıllarda kurulmuş dört Alman locasının varlığı bilinmektedir. Bunlardan ilki 30 Mart 1860'ta kurulan 'Allianze Allemande' (Patent Nr. 819) dir. Bu loca daha önce 1784'te İstanbul'da Polonya Grand Orient'i ve onun Büyük Üstadı Morgenröte von Tzarogad tarafından kurulmuştu. 1861'de İstanbul'daki en güçlü loca ünlü Okültist Sir

Eserler Kütüphanesi'nde 1325 (1908) tarihli salnameye göre Bursa'da 3760 Yahudi yaşıyordu (Nüfusun % 14'ü). Çoğu İsrail'e göç etti.

Henry Bulwer'in üstatlığını yaptığı İngiliz Locası'ydı (Nr. 891). Bu loca Alman biraderlerine de açıktı.

Diğer önemli localar Kahire'de açılmıştı. Bunlardan biri 1865'te (Pa.Nr. 1068) diğeri de 1887'de (Pa.Nr. 1193) kurulmuştu. 1863-94 arasında üç Alman locası açılmıştı. Bunlardan Lenister Locası (Pa. Nr. 166) İstanbul'un Yahudi semti Hasköy'deydi. Bu loca daha sonra 'Deutscher Bund' locasını doğurmuştu. Diğer ikisiyse İstanbul'da yaşayan Almanlar tarafından kurulmuştu. Bunlardan 'Goldenen Horn' 13 Eylül 1863'te çalışmaya başlamıştı. Bu locanın Büyük Üstadı G. Treu'di. Bu kişi o sırada İstanbul'da Başkonsolos olan von Stendl'in de yakın dostuydu. En geç kurulan Alman locasıysa 'Die Leuchte Am Goldenen Horn' idi ve 3 Şubat 1894'te, ünlü Alman Okültisti Karl Becker tarafından açılmıştı. Bu loca 1924'te 'İstanbul Locası' adını almıştı (Pa. Nr. 43). 1954'te İstanbul'da Almanca konuşan bir loca daha kurulmuştu. Bu locanın adı 'Libertas'tı (Pa. Nr. 18). Bu locanın Büyük Üstadı Lazaro Franko adlı bir Levanten'di ve bu ailenin locadaki son üyesi esrarengiz bir cinayete kurban gitmişti. Sebottendorff kendisinin Bursa'da mason locasına alındığını belirtmişti, ama o yıllarda Bursa'da tek mason locası yoktu![93]

Adolf Hitler masonlardan, masonlarda Hitler'den nefret ederlerdi. Buna rağmen Nazi iktidarında en yüksek görevlerde bulunan kişilerden bazıları hem Nazi hem de masondular. Bunların en ünlüsü Merkez Bankası'nı ve Dış Ticaret ve Finansman Bakanlığı'nı yönlendiren Hjalmar Schacht'tı. Bu kişi Frizyalı varlıklı bir ailenin çocuğuydu ve yarımkan Amerikalı'ydı. 1908'de Berlin'de mason yapılmıştı. İstanbul'a ilk kez 1910'da gelmiş ve Karl Becker'in kurduğu locaya da inisye

---

[93] *Türkiye'de Masonluk*, A. Erginsoy, İstanbul, 1996, s. 128. (A. Erginsoy, Masonların Büyük Üstatlarındandır.)

edilmişti. Bu locadaki biraderleri onu İttihatçı masonlarla tanıştırmışlardı. Schacht, yine bir mason ve Malta Şövalyesi olan ünlü Mareşal Goltz Paşa'yla böylelikle tanışmıştı. Schacht 1945'te Nürnberg Mahkemesi'nde yargılandı ve birkaç yıl hapisle kurtuldu. 1952'de yeniden İstanbul'a geldi ve 'Libertas Locası'ndaki biraderleri sayesinde başta Endonezya, Suriye ve Mısır olmak üzere Müslüman ülkelerle ticaret yaparak yeniden büyük bir servet edindi.[94] Hitler'in Nazi saflarında yer alan diğer ünlü masonsa A.A. Mussert'ti. Bu adam kendi locasına bağlı masonlarla Hollanda'da Nasyonal Sosyalist Parti'yi (NSB) kurmuştu.[95]

Sebottendorff da mason olmuştu, fakat düzenli değil, düzensiz bir locaya girmişti. Avusturyalı araştırmacı Hermann Gilbhard'ın yazdığına göre Sebottendorff, İstanbul'da 'Drei Lichter am Bosphorus' (Boğaziçindeki Üç Işık) locasına inisye edilmişti.[96] Bu düzenli bir loca değildi. Ünlü Cagliostro'nun Mısır Locası'na bağlı ve onun sembolleriyle çalışan bir locaydı. Bu tarzda çalışan bir de 'Memfis' locası vardı. Araştırmacı Goodrick-Clarke'a göre Sebottendorff Bursa'da işte bu locaya alınmıştı.[97] Ancak bu iki locanın dışında Almanca faaliyet gösteren ve üyeleri arasında tanınmış Türklerin de yer aldığı bir loca daha vardı. Bu loca da 'Mısır Ritini' uyguluyordu ve adı da 'Umut Locası' ydı.

Sebottendorff gibi Cagliostro da sonradan olma bir Kont'tu. Sicilyalı bir anneyle Arap bir babadan doğduğu söylenen Cagliostro, ilk eğitimini gizli bir Müslüman tarikatında aldığını

---

[94] John Weitz, *Hitler's Banker*, Little, Brown, 1993, ss. 35-36, 182-196, 256.

[95] L. De. JONG, *Holland Fights The Nazis*, Lindsay Drummond, 1941, ss. 70-71.

[96] Hermann Gilbhard, *The Thule Gesellschaft, Vom Okkulten Mummenschanz zum Hakenkreuz*, Kiesling, 1994, s. 193.

[97] Goodrick-Clarke, *a.g.e.* s. 138.

öne sürmüştü. Masonluk konusunda en sağlam kaynak sayılan Manly P. Hall'a göre Cagliostro, Alman localarına da alınmış ve çok üst derecelere çıkartılmıştı.[98] Nedir ki bu ünlü köylü Kont'un adı hiçbir düzenli locanın kayıtları arasında yoktur.

Baron Sebottendorff'un adı ve kaydı da hiçbir düzenli locanın kayıtlarında yer almamaktadır. Dünya masonlarının kayıtlarının tutulduğu Quatuor Coronati Locası (2076) arşivinden elde ettiğimiz resmi bir yazıda Baron Rudolf von Sebottendorff'un adının hiçbir düzenli loca kaydında bulunmadığı açıkça belirtilmiştir. (Bkz. Ek)

İstanbul'da ve İsviçre'de Sebottendorff birçok dostlar edinmişti. Bunlardan biri İsviçreli ünlü astrolog Wilhelm Th. H. Wullf'tu. Bu adam aynı zamanda Heinrich Himmler'in de danışmanıydı. Sebottendorff'un İstanbul'a geldiği yıllarda edindiği dostları arasında ise Konsül Stemrich vardı. Bu Alman ünlü Mahmut Şevket Paşa'yla çok yakın arkadaştı. Paşa ise Abdülhamid'in kız kardeşi Seniha Sultan'la evliydi. Sebottendorff demiryollarına çok düşkün olmasına rağmen o sıralarda Almanlar tarafından yapılmakta olan Bağdat Demiryolu projesinde yer almamıştı. Oysa Stemrich bu projenin başıydı. Sebottendorff'un 1910'lu yıllarda Türkiye'deki dostlarından bazılarının üzerinde durmak gerekiyor. Bunlardan biri Erzurum'daki Alman casus-diplomat Max Erwin von Scheubner-Richter'di. Richter, Alfred Rosenberg'i Thule'ye ve Sebottendorff'a tanıştırmıştı. Richter, Batı'ya göç eden Çarlık döneminin soylularıyla çok yakın ilişki içindeydi. Bir yandan General Ludendorff'a asistanlık yapıyor, bir yandan da Rus General Vasili Biskupsky'le temaslarda bulunuyordu.

[98] Manly P. Hall, *Masonic Orders of Fraternity/The Adepts in the Western Esoteric Tradition*, Part Four, *The Philosophical Research Society*, 3. Print, 1995, s. 96.

Richter, ayrıca kendisini 'Yeni Rus Çarı' sayan Grandük Cyril ve karısı Viktorya'yla da dosttu. Richter'in karısı Matilda'yla Viktorya çok yakın arkadaştılar. Bu iki kadın Hitler'e çok büyük para ve bağış topladılar. Bu paralar Richter ve General Biskupsky aracılığıyla NSDAP'ın yöneticilerine iletiliyordu. Hitler'le ünlü Henry Ford arasındaki ilişkileri de yine bir Beyaz Rus yönetiyordu. Bu adam Boris Brasol'du ve 1918'de Amerikan İstihbaratı'na alınmıştı.[99]

Hitler'in 'Manevi Babası' Dietrich Eckart (1868-1923) ölünce Rosenberg, Sebottendorff'un eski sahibi olduğu Thule'nin ve NSDAP'ın resmi yayın organı *Voelkischer Beobachter*'in genel yayın müdürü yapılmıştı. Rosenberg de Richter gibi Baltıklıydı ve Richter gibi o da 1917'de Münih'e ve İstanbul'a sığınmış olan soylu Rus mültecilerle temas halindeydi. Hitler'in NSDAP'ı bu Rus mültecilerden, Bolşevizm'e karşı mücadele ettikleri bahanesiyle epeyce para sızdırmışlardı. Baron Sebottendorff'un da epeyce mülteci tanıdığı vardı. Sebottendorff bunlardan edindiği bilgileri Alman ve Türk yetkililerine aktarmış olmalıdır. Çünkü 2. Dünya Savaşı öncesinde Alfred Rosenberg Rusya ve Kafkas halklarından sorumlu Başmüfettiş olmuştu. Sebottendorff'un Rosenberg'le Thule üyeliği günlerine kadar giden bir dostluğu vardı. 2. Dünya Savaşı sırasında Berlin-Ankara hattındaki gizli yazışmalardan en az iki tanesinde Rosenberg'in 'Eski Dost' kod adlı birisinden Alman Elçiliği aracılığıyla telgraf aldığı ve bunları yanıtladığı bilinmektedir.[100]

---

[99] James Pool, *Who Financed Hitler?,* Pocket Books, 1993, ss. 46-47, Brasol için bkz.: ss. 86-90.

[100] Ministry of Foreign Affairs of the U.S.S.R./German Foreign Office Documents/ German Policy in Turkey (1941-1943) Documents: 10680. Türkçesi için bkz.: S.S.C.B. Dışişleri Dairesi / Türkiye'deki Al-

1910'lu yıllarda Sebottendorff'un birçok Türk arkadaşı da vardı. Bunlardan biri Faik Beyzade'ydi. Sebottendorff bu kişiyle birlikte Türkçe-Almanca sözlük yazmıştı.[101] Faik Beyzade, 1883'te Ceraferia'da doğmuştu ve 2 Mayıs 1911'de Makedonya Risorta Mason Locası'na kaydedilmişti. Tam adı Timur Beyzade Ali Faik'tir.[102] Sebottendorff'un sözlüğü Berlin'de Latin harfleriyle basılmıştı. 1913'te 6. baskısına ulaşan bu sözlüğü o dönemde Latin harfleriyle eğitim görmeyen Türklerin değil daha çok Almanların satın aldığı açıktır.

Aynı dönemde Sebottendorff'un tanıdığı diğer bir Türk de 3. Ordu Komutanı Mahmut Şevket Paşa'nın dostu olan Pertev (Demirhan) Paşa'ydı. Sebottendorff, Pertev Paşa'yı Walter Berghaus adlı İstanbul'da yaşayan bir Alman aracılığıyla tanımıştı. Pertev Paşa gençliğinde ünlü Alman Mareşali Colmar Freiherr von der Goltz'un yaveri olmuştu. 1897'de Alman Ordusu'nda eğitime gönderilmiş, daha sonra da 1904'teki Japon-Rus Savaşı'na gözlemci olarak katılmış ve bacağından yaralanmıştı. Pertev Paşa kitap yazabilecek kadar iyi Almanca biliyordu.[103] Kayzer 2. Wilhelm'den 'Kara Kartal' nişanını almış tek Osmanlı Paşası'ydı. 2. Dünya Savaşı sırasında iki dönem milletvekilliği yapmış ve Alman politikasını savunmuştu. Pertev Paşa, Franz von Papen'le de yakın dosttu. Sebottendorff ve Paşa,

---

man Politikası (1941-1943), *HAVASS*, Türkçesi: Levent Konyar, Ekim 1977, Yayınlayan: Aytunç Altındal. (Gizli yazışmalar, özgün dilde, Almanca ve İngilizce belgelerden oluşmaktadır.)

[101] Meteoula-Sprachführer Nr. 107690.TURKISCH von v. Sebottendorff. *Neu Bearbeitet von Faik Bey-Sade*, 1913. Westdeutsche Bibliothek, Prof. Dr. Edward Herman Büchersammlung.

[102] Angelo Iacovella, a.g.e. s. 62. (Dizin)

[103] Pertev Demirhan, *Generalfeldmarschall Freiherr von der Goltz*, Göttinger, 1960, ss. 66-67.

Berghaus aracılığıyla 1880'lerde kurulmuş olan Alman-Asya Cemiyeti'nde birlikte çalışmalar yapmışlardı. Hjalmar Schacht da bu kuruluşun üyesiydi.

Sebottendorff'un İstanbul'da tanıştığı ilginç kişilerden biri de Dr. L.F. Mizzi'ydi. Malta asıllı olan bu kişi İstanbul'da YMCA adıyla bilinen Genç Hıristiyan Erkekleri Örgütü'nün kurucularındandı. Mizzi ayrıca Sebottendorff'un daha sonra üye alındığı 'Imperial Constantinian Order'ın Rusça asıllı belgelerini İngilizceye çevirmişti. Mizzi'nin çalışma yeri Tepebaşı'nda Fresko Han Nr. 2'deydi. Sebottendorff da buraya çok sık gidip geliyordu. Sebottendorff'a 'Imperial' tarikatına nasıl üye olabileceği konusunda Mizzi yol göstermiş olabilir.

Rudolf Glauer kendi beyanına göre, 1911'de İstanbul'da Osmanlı vatandaşlığına geçmişti. Nedir ki böyle bir belgenin mevcudiyeti T.C. Devleti tarafından uzun süre kabul edilmemişti. Ancak Rudolf Glauer'in doğru naklettiği belki de ender olaylardan biri de budur. Glauer, İstanbul'da yaşayan Amerikan vatandaşı ve çocuksuz Baron Heinrich von Sebottendorff tarafından evlat edinilmişti. Bu aile, Almanya'nın en soylu ve eski ailelerinden biriydi. Yaklaşık 600 yıllık bir geçmişi vardı ve Glauer'in doğduğu Hoyerswerda ve çevresinde geniş arazilere sahipti. Osmanlı yasalarına göre yapılan bu evlat edinme konusu Alman yetkililerce kabul edilmemiş ve Glauer bir dava da Almanya'da açarak Osmanlı Mahkemesi'nin kararını kesinleştirmişti. Bu kez aileden Siegmund von Sebottendorff von der Rose (1843-1915) tanıklık yaparak Glauer'in adının von Sebottendorff olmasını sağlamıştı. Mayıs 1914'te Wiesbaden'de kesinleşen mahkeme kararında Heinrich'in dul eşi Maria da ifade vermişti.[104]

[104] Goodrick-Clarke, *a.g.e.* s. 140.

Baron Sebottendorff'la ilgili bilgilerin yer aldığı bir metinde, onun 1923'te İsviçre'ye gittiği ve Lugano'da Okült üzerine tezler yazıp, Bektaşilik ve masonlukla ilgili bir kitap hazırladığı belirtilmektedir. Aynı kaynağa göre, 1924'te yeniden Türkiye'ye dönmüş ve 1926-28 yılları arasında Meksika'nın Türkiye'deki fahri konsolosu olmuştur. Daha sonra 1929 ve 1931'de, Amerika Birleşik Devletleri'ne gitmiştir. (Amerika'da yaptığımız araştırmaya göre, Rudolf Glauer ad ve soyadını taşıyan üç aile saptadık, ancak bunların Sebottendorff'la bağlantılarının olup olmadığını saptayamadık.)

Tıpkı Adolf Hitler gibi, Baron Sebottendorff da, kendi geçmişiyle ilgili yalan veya yanlış bilgiler vermişti. Örneğin Sebottendorff'un Türkiye'de, Meksika Devleti'nin fahri konsolosu olduğu doğruydu. Nedir ki Sebottendorff, iki yıl değil; sadece beş ay süreyle konsolosluk yapmıştı ve Meksika onun döneminde fahri konsolosluğunu kapatmıştı! Meksika Devleti Dışişleri Bakanlığı'ndan tarafımıza iletilen bir belgede bu açıklama yer almıştır. Bu belgeye göre Sebottendorff, 1 Temmuz 1926'da, Meksika Fahri Konsolosu yapılmış ve bu görevi Scarlatt Tottu adlı kişiden devir almıştı. Aynı belgeye göre, Meksika Hükümeti, 10 Aralık 1926'da, Sebottendorff'a bir yazı yollayarak, Fahri Konsolosluğu kapattığını, arşivleri ve eşyaları Milano'daki Meksika Büyükelçiliği'ne nakletmesini istemişti. (Bkz. Ek)

Meksika Dışişleri Bakanlığı, 24 Ocak 1927'de, Sebottendorff'tan bir bilgi notu almıştı. Buna göre, Sebottendorff birkaç gün içinde İstanbul'dan ayrılarak Meksika'ya gelmek istiyordu.[105] Sebottendorff'un bu gezisi gerçekleşmemiştir.

---

[105] Meksika Dışişleri Bakanlığı Açıklaması: Nr. 0293/3 April 2000/ From Mr. Enrique Buj Flores Ambassador of Mexico. Sayın Büyükelçi Flores'e gösterdiği nazik yardımlardan dolayı teşekkür ederim.

Sebottendorff'un üyesi olduğu, 'Imperial Constantinian Order of St. George' adlı tarikatla ilgili yazdıkları da yanlıştır. Sebottendorff, *Hitler Gelmeden Önce* başlıklı kitabında şunları yazmıştı: "Bu tarikat, İS 430'da, Büyük Konstantin ve 50 Şövalyesi tarafından kurulmuştu. Konstantin, tarikatın Büyük Üstadı'ydı." Anlaşılan, Sebottendorff'un tarih bilgisi kendisini yanıltmış! Konstantin, 430 yılında değil, yaklaşık 100 yıl önce, 'Yeni Roma/Kostantinopol'u kurmuştu. Bu yüz yıllık yanılmayı, dizgi hatası olarak yorumlamak doğru olur mu bilinmez! Konstantin döneminde, kendisi tarafından değil, başkaları tarafından kurulmuş bir tarikat vardı, fakat bu tarikat Şövalye tarikatı değil, dinsel bir tarikattı. Kartaca Kilisesi tarafından Konstantin'in tırnak içinde 'Hıristiyan' oluşunu yüceltmek amacıyla kurulan bu tarikatın adı, 'Gens Flavia' idi.

Sebottendorff, Konstantin tarafından kurulan tarikatın sürdürülmesinin hanedanın kadın tarafının soyağacından yürütüldüğünü, böylece de doğrudan doğruya Roma İmparatorları'na bağlı kalındığını belirtmişti. Bu açıklama da yarı yarıya doğruydu. Şöyle ki, 'Gens Flavia,' İmparator Domitian ve Titus'un yeğeni, Flavia Domitilla adına kurulmuştu. Kadın soyağacı denilen buydu. Ancak ortada bir 'Şövalye' tarikatı yoktu. Bu Domitilla, Aziz Flavius Clement'in de akrabasıydı. Bu Aziz, İmparator Vespesiyan'ın kardeşi ve Titus'la Domitian'ın da amcasıydı. Nedir ki, tarihçi Frend'in yazdığına göre, ortada muhtemelen iki Flavia Domitilla vardı. Bunlardan bir tanesi, 'Yahudi Dinine ve Ateizme' döndüğü için idam edilmişti. Diğer F. Domitilla ise Aziz Flavius Clemens'le evlenmişti.[106][32] (Roma'da, Ateizm demek, Hıristiyanlık demekti.)

---

[106] Frend, *a.g.e.* ss. 132, 148, 401.

Sebottendorff, bu tarikatın Büyük Üstadı'nın adını, Baron Schmidt von der Launite olarak vermektedir. Ona göre Baron Launite, 1917 Bolşevik İhtilali'nden sonra, Kızıllara karşı yeraltı mücadelesini örgütlemek için gizlice Sovyetler Birliği'ne gitmiş ve burada yakalandıktan sonra, kaldığı cezaevinde zehirlenerek öldürülmüştü.

1917 İhtilali'nden hemen sonra, Bolşevik Hükümeti, ünlü gizli polis örgütü, Cheka'nın kurucusu Feliks Edmundovich Dzerzhinsky'nin yönetiminde, Batılı hükümetleri aldatmak ve ihtilalde bu ülkelere sığınmış olan soyluları ve yüksek bürokratları yeniden Moskova'ya getirmek için, 'Trust' adlı bir örgüt kurmuştu. 'Trust'ın görevi, Bolşevizm'i kötülemek ve Sovyetler Birliği'nde, Çarlık yönetimini geri getirmek gibi gösterilmişti. F. Dzerzhinsky, o denli başarılı oldu ki, İngiltere, Fransa ve Amerika, Sovyetler'in bu sahte örgütüne mali kaynaklar aktarmaya başladılar. Fransa, Almanya ve Türkiye'ye sığınmış olan birçok aristokrat, Trust'a güvenerek gizlice Moskova'ya döndüler ve yakalanarak öldürüldüler.

Aynı dönemde, Rusya'da kalmayı seçen soylular, gerçek bir monarşist örgüt kurmuşlardı. Fakat Trust, bu yeraltı örgütünü bizzat Lenin'in kurdurduğunu söyleyip, Batılı hükümetleri yanılttı. Trust Ayrıca ROVS diye bilinen anti-Bolşevik faaliyetlerde bulunan bir örgütü de benzer yalanlarla çökertti. Yüzlerce taraftarını öldürdü.

1919 Almanya'sında, Thule üyeleri arasına sızmaya çalışan Trust ajanları, Sebottendorff'un uyanıklığı sayesinde başarılı olamadılar. Neden sonradır ki, tarihin gelmiş geçmiş en kurnaz ve ünlü casusu, Yahudi asıllı Sir Sydney Reilly, 1924'te bu örgütün (Trust) bizzat Lenin tarafından yönetildiğini anladı ve onu deşifre etti. Ne var ki, bu başarısından sonra Sir Reilly de ortadan

kayboldu! İlginçtir ki, 1956'da, Türkiye'de, Diyarbakır'da yine bir Reilly, özellikle de bölgedeki Kürtler, Yahudiler ve Hıristiyanlarla ilgili bilgi toplamaktaydı. Bu Reilly, öğretmendi ve Sydney Reilly'ye inanılmayacak kadar benziyordu. Öğretmen Reilly, 1959'da sınırdışı edildi. Sebottendorff'un aktardığı bilgiler, Trust çerçevesinde ele alındığında gerçeği yansıtıyor denilebilir.

Sebottendorff'un katıldığını söylediği tarikatın yapısıyla ilgili yazdıkları yanlış olduğu gibi, 20. yüzyıldaki konumu hakkında söyledikleri de gerçeği yansıtmamaktadır. Askeri-dinsel tarikatlar konusunda uzman olan Desmond Seward, bu tarikatla ilgili şunları yazmıştı:

"Tarikatların arasına en yeni katılan, 'Constantinian Order of St. George'du. Bu tarikat kuruluşunun Bizans döneminde olduğunu öne sürüyorsa da gerçekte, 16. yüzyılda, Arnavutluk'tan İtalya'ya göç etmiş olan Angeli Ailesi tarafından kurulmuştu. Angeli, Papa'yı ikna ederek, kendisinin Bizans Tahtı'nın tek yasal vârisi olduğuna dair berat almıştı. 1680'de, bu tarikatın şövalyeleri, Viyana'da, Jan Sobiesky önderliğindeki Polonya Ordusu'nda Türklere karşı savaştılar. 1698'de, bu tarikatın Büyük Üstatlığı, Angeli'den satın alındı ve Parma Dükü Francesco Farnese'ye geçti. Günümüzde bu tarikatın 28. Büyük Üstadı, Castro Dükü, eski Napoli Kralı Prens Ferdinand Maria'dır. Günümüzde, İtalya'da en çok saygı gören askeri-dinsel tarikat budur. Bin kadar üyesi vardır. Eski İtalya Cumhurbaşkanı Francesco Cosiga, eski Nato Genel Sekreterleri, Lordlar Kamarası'ndan birçok üye ve Vatikan'dan 20 kardinal, bu örgüttedirler. Ayrıca Malta Şövalyeleri'yle bir aradadır ve üyelerinin arasında tahtlarını kaybetmiş altı tane de kral vardır.[107]

---

107 Desmond Seward, *a.g.e.* ss. 305, 321.

Silezyalı bir işçi ailesinin çocuğu nasıl olur da böyle bir soylular tarikatına üye kabul edilebilir? Bu sorunun yanıtını Sebottendorff vermemiştir. Hiç kuşkusuz Rudolf Glauer'de ne asalet ne de prestijli bir meslek vardı. Serveti de yoktu. Almanya'da evlendiği eşi zengin operacı Iffland'ın kızıydı, ama tarikata girdiğinde taraflar çoktan ayrı oturmaya başlamışlardı ve Sebottendorff'un eşinin avukatlarıyla başı dertteydi. Öyleyse bu sofu Katolik tarikata nasıl kabul edilmişti?

Gerçekte Rudolf Glauer değil, kendisini evlat edinen Baron Heinrich von Sebottendorff, diğer birçok tarikata ve mason locasına üye olduğu gibi buna da üyeydi. Almanya'nın bu eski ve köklü ailesi için böylesine prestijli bir Monarşist tarikata üye olmak doğaldı. Kısacası hiç kimse Rudolf Glauer'i bu tarikata üzeri balmumlu davetiyeyle çağırmış değildi. Sebottendorff muhtemelen Mizzi'den öğrendiği taktikle Alman asıllı Amerikalı 'Babasına' ait olan üyelik koltuğuna oturmuştu. Tarikat yöneticileri ise Sebottendorff'un üyeliğini kendi anti-Bolşevik faaliyetleri için yararlı görmüş olmalıdırlar. Çünkü Sebottendorff hem Türkleri ve Kafkasları hem de Rusları çok iyi tanıyordu. Diğer bir deyişle, Sebottendorff bu tarikata liyakat yoluyla değil, tarikatın 'Pis' işlerinde kullanılmak üzere alınmış biriydi. Dolayısıyladır ki Rudolf Glauer, tarikatta daima 'Manevi Babası'nın adı olan 'Heinrich' adıyla anılmıştı. Nitekim Meksika'nın Fahri Konsolosu olduğu dönemde de Baron Rudolf Heinrich von Sebottendorff adını kullanmıştı...

Rudolf Glauer 1911'de Türk vatandaşlığına geçmek için başvuruda bulunduğu sırada İstanbul'da bulunan Alman Elçiliği'nde görevli Richard von Kuehlman adlı bir görevliyle takışmıştı. Aynı kişi onun evlat edinme olayında da zorluklar çıkartmıştı. Kuehlman, Pan-Cermen harekete şiddetle karşıydı. Ayrıca General

Ludendorff'tan da nefret ediyordu. 1917'de savaş sırasında beklenmedik şekilde Dışişleri Bakanı yapıldı. Savaştan sonra hiçbir zaman Nazilerle çalışmadı. Sebottendorff'un Almanya'da hakkında çıkartılan 'sahtecilik' ve 'karaborsacılık' gibi söylentilerin kaynaklarından biri de muhtemelen Kuehlman'dı. Çünkü Sebottendorff'un Türkiye'deki yaşamını en yakından bilenlerden biri de oydu.

Sebottendorff 1933'te Almanya'ya döndü ve daha sonra başına dert açan kitabını, *Hitler Gelmeden Önce*'yi yayınladı. Kitap toplatıldı ve bizzat Führer'in emriyle hakkında tutuklama emri çıkarıldı. 1934'ün Ocak ayında kısa bir süre için gözaltına alındı, fakat daha sonra Türk vatandaşı olduğu gerekçesiyle koşullu olarak salıverildi. Gerçekten de Sebottendorff Berlin'deki Türkiye Cumhuriyeti Devleti'nin Büyükelçiliği'nce verilmiş ve Adam Alfred Glandek adına düzenlenmiş olan bir Türk pasaportu taşıyordu! Sebottendorff salıverilince soluğu İsviçre'de 'Özerk Bölge' statüsündeki Vaduz'da aldı. Oradan da Türkiye'ye döndü. Dr. Goodrick-Clarke'ın aktardığına göre, İstanbul'da Herbert Rittlinger'in bağlı olduğu casusluk bürosunda çalışmaya başladı. Nedir ki fazla başarılı olamadı. Eylül 1944'te Alman İstihbaratı Türkiye'den tamamen ayrıldı. Elçilik faaliyetleri de en düşük düzeye indirildi. Rittliger'in beyanına göre Almanlar Türkiye'den ayrılırlarken Sebottendorff'a bir yıl geçinebileceği kadar bir para bırakmışlardı.[108] Anlaşılan Sebottendorff bir hayli yoksul düşmüştü! Oysa Nisan 1944'te Amerika'nın Dışişleri Bakanı Cordell Hull Almanların gizli bir planı olduğunu anlamıştı. Bu plana göre Almanlar, İsviçre, Tanca, Ankara ve Lizbon'da, İngilizlerin haberi olmadan güvendikleri kişilere 'Paralar' emanet ediyorlardı. Hull, bir an önce bu kişilerin ve kendilerine bırakılan ve büyük

---

[108] Goodrick-Clarke, *a.g.e.* s.151.

ölçüde Yahudilerden ve başkalarından gasp edilmiş olan bu menkul değerlerin bulunmasını istemişti.[109]

2. Dünya Savaşı'nda Türkiye, İsviçre gibi tarafsız ülke konumundaydı. 1939'da Türkiye, Fransa ve İngiltere'yle karşılıklı yardımlaşma anlaşması imzalamıştı. 1941'de Türk-Alman Dostluk Belgesi imzalandı. Bu tarihten sonra Türkiye yoğun bir şekilde Alman Gizli İstihbaratı'nın hedefi oldu. İstanbul'da yıllar önce kurulmuş Alman kulüpleri vardı. Buralarda Nazizm propagandası yapılmaya başlandı. Bunların başında İstanbul'daki 1847'de kurulmuş olan 'Teutonia' geliyordu. Bunu 'Alemannia' ve 'Deutscher Ausflugsverein' (İlticacılar) kulüpleri izliyordu. Bu kulüplerde Naziler bazen açık bazen de gizli propaganda yürütüyorlardı.

1943'te Almanya'nın en ünlü casusluk servisinin şefi Walter Schellenberg İstanbul ve Ankara'ya geldi ve çok geniş çaplı bir casusluk operasyonunu başlattı. Amiral Canaris, Schellenberg ve von Papen, Hitler'in emriyle Türkiye'de çok gizli bir projeyi hayata geçirmeye çalışıyorlardı. Kod adı 'Gertrud' olan bu proje ünlü istihbaratçı Leverkuehn'ün başkanlığında yürütüldü. Bu projeye göre Türkiye, Almanya'nın safında savaşa sokulacaktı. Sebottendorff işte bu projede görev aldı. Çok iyi derecede Türkçe, Arapça ve Farsça bilmesi 'Gizli Servis' için bir kazançtı. Ayrıca her zaman Kafkas halklarıyla yakından ilgilenmiş ve Komünizm'e karşı Monarşizmi savunmuştu.

Bu projede Sebottendorff çok ünlü kişilerle beraber olmuştu. Bunlardan bazıları Reinhard Hüber, Şark Haberleri Ajansı Başkanı; Ludwig Moyzisch ve Bruno Wollf, diplomat; Emil Duplitzer, SS'in başı; Dr. Max von der Portens, akademisyen ve hepsinin üstünde Büro NW 7 diye bilinen karşı-casusluk örgü-

---

[109] Arthur L. Smith Jr., *Hitler's Gold,* BERG, Oxford, 1996, ss. 66-67.

tünün şefi Wilhelm von Flügge vardı. Portens ve Flügge aynı zamanda Başbakan Celal Bayar'ın da danışmanlarıydılar. 'Gertrud' projesinde yaklaşık 200 Alman ajanının rol aldığı tahmin ediliyordu. Bu sayıya Alman işbirlikçisi Türk-Ermeni-Rum ve hatta Yahudilerin sayısı dahil değildir. Bu projeyi sevimli kılmak için ünlü Alman bestecileri Paul Hindemith ve Ernst Pratorius da İstanbul'a getirilmişlerdi.

Savaş bittikten sonra Almanya'da yargılanan Rittlinger kısa süre sonra özgürlüğüne kavuşmuştu. Onun anlattığına göre Türkiye'deki 'Güvenilir' bir kaynak, Baron Rudolf von Sebottendorff'un 9 Mayıs 1945'te İstanbul'da Boğaz'a atlayarak intihar ettiğini bildirmişti. Reittlinger yaşlı Baron'un yoksul ve sefil olduğunu ve Almanya'nın teslim olmasıyla bütün ümitlerini yitirerek hayatına son verdiğini açıklamıştı.[110] Kendisiyle Berlin'de görüştüğüm bir Alman uzmansa bu açıklamanın gerçek olamayacağını, çünkü Sebottendorff'un 1934'te öldürüldüğünün kesin denilebilecek şekilde bilindiğini söyledi.[111]

Bilindiği üzere Hitler, Bamberg toplantısından sonra Nazi Partisi içindeki muhalifleriyle, başta Ernst Roehm olmak üzere kendi geçmişiyle ilgili birçok sırrı bilen kişileri 30 Haziran 1934'te topluca öldürtmüştü. Bu cinayetlerde Thule üyesi Peder Bernhard Stepfle -ki Hitler'in *Kavgam* kitabının bir bölümünü de o yazmıştı- General von Bredow, Gregor Strasser, Müsteşar Erich Klausener de öldürülmüşlerdi. Ama en büyük kıyım Sebottendorff'un doğum yeri olan Silezya'da yapılmıştı. Burada SS birliği komutanı Udo von Woyrsch denetimini kaybetmiş ve pek çok ünlü Nazi ne olduğunu anlamadan kişisel öfkelere

[110] Goodrick-Clark, *a.g.e.* s. 152.

[111] Berlin Üniversitesi'nden (Tarih Bölümü) Prof. Wolfgang Wippermann'la yaptığım görüşme, 11.9.1997.

kurban gitmişlerdi.[112] Daha sonra Türkiye'ye Büyükelçi olarak gönderilen Franz von Papen ise ilk hedef olmasına rağmen son anda General Hindenburg'un yardımıyla canını kurtarabilmişti...

Sebottendorff böylece iki kez ölmüş oluyordu! 1934'te canını kurtardığı kesindi. Fakat 9 Mayıs 1945'te intihar ettiği acaba kesin miydi? Almanlara göre 1934'te, İngilizlere göre 1945'te ölen Sebottendorff, gerçekte bu iki tarihte de ölmemişti... Tarihçi John Toland'ın 'kısa boylu, tıknaz, hafif şehla bakışlı esrarengiz adam' diye tanımladığı Sebottendorff'la ilgili olarak Rittlinger'in yaptığı açıklama sadece bir şaşırtmacaydı. Sebottendorff gerçekte 9 Mayıs 1945'te ve sonrasında sapasağlamdı ve yeni görevlere hazır olarak İstanbul'da tutulmuştu.

Alman Gizli Servisleri'nin deşifre olan subayları ve sivilleri Ocak 1944'te patlak veren 'Kontes Pletenberg' skandalından sonra Türkiye'yi terk etmeye başlamışlardı. Kontes ve kendisinden yirmi yaş genç olan kocası Askeri Ataşe Yardımcısı Dr. Erich von Vermehren Alman istihbaratında görevliydiler, ama Hitler'e karşı olan kişilerle temasları vardı. Bu karı koca ilerde başlarına bir sorun açılmasın diye Ankara'da Türk Gizli Servisi'nin elemanlarıyla anlaşarak İngiliz Gizli Servisi MI6'ya teslim olmak üzere İstanbul'dan Kahire'ye kaçırıldılar. Kontes kaçarken yanına Almanların ünlü Enigma (Casusluk) şifrelerini de almıştı. İşte bu şifrelerin çözülmesiyle Hitler'in sonunun başlangıcı geldi.

Sebottendorff, Kontes Pletenberg'i de şahsen tanıyordu. Ankara'daki Alman Büyükelçiliği'nde verilen davetlerde birçok kez birlikte görülmüşlerdi. Sebottendorff, merkezi Ankara'da olan Alman karşı-casusluk örgütü 'V Seksiyonu'nda da sevilen ve güvenilen bir casustu. Kontes ve eşi ise 'Ajan' statüsündeydiler.

---

[112] J. Fest, *a.g.e.* s. 465.

Casusluk ve ajanlık pek bilinmez, ama iki farklı görevdir. Casus, HUMINT denilen 'İnsan Kaynaklarını' kullanmayı, yönlendirmeyi ve manipüle etmeyi öğrenmiş, üst düzeyde eğitim görmüş kişidir. Ajan ise, 'Teknik Kaynakları' kullanmayı öğrenmiş olan kişidir. Örneğin çeşitli araçlarla dinleme, görüntüleme, keşif, frekans dinleme veya bozma, şifre çözücülük vb görevleri ajanlar yaparlar. Ajanın görevi birinci dereceden insanı değil tekniği kullanmaktır. Ajan çoğu kez elde ettiği bilginin veya görüntünün veya şifrenin tam olarak ne anlama geldiğini de bilmez. Verilen bir görevi yerine getirmiştir, o kadar. Onu anlamlandıranlar merkezlerdeki uzman istihbaratçılardır. Bir de 'Uykuya Yatırılmış' ajanlar vardır. Bunlar gönderildikleri ülkelerde uzun yıllar olaylara karışmadan yaşayıp bilgi toplarlar.

Nazi Almanya'sının Ankara ve İstanbul'da deşifre olmuş üç 'Uykuya Yatırılmış' ajanı vardı. Bunlardan ikisi Almanya'da çok ün kazanmış gazeteciydi. Bunlar Dr. Kurt Ray ve Rudolf Kircher'di. İkisi de *Frankfurter Zeitung*'un üst yöneticileriydiler. Nedense birdenbire dünyanın en güçlü ikinci ülkesinde ünlü gazeteciler olarak yaşamaktan sıkılıp kendilerini 1940'ların Ankara'sına atmak istemişlerdi! Üçüncüsü Dr. Walter Brell'di. O da Alman Haber Ajansı'nın Ankara'daki muhabiriydi. Sebottendorff bu kişilerle sıkça görüşmüştü. Bu gruba zaman zaman katılan bir de Türk işadamı vardı. Mehmet Zeki Ülkütay adlı bu kişinin ilginçtir ki, ilk kez 1999'da kısmen açıklanan Deutsche Bank'ın gizli belgelerine göre, bankanın kasalarında bol miktarda Napolyon altını ve birkaç kilo da külçe altını bulunduğu anlaşılmıştı.[113]

Sebottendorff'un 1940'lı yıllarda İstanbul'da buluştuğu başka bir Alman aile daha vardı. Bu aile von Chapeau Rouge adıyla

---

[113] Jonathan Steinberg, *Die Deutsche Bank und ihre Goldtransaktionen*'u. C. H. Beck, 1999, s.187.

tanınıyordu. Romanyalı soylu bir aileydi ve yıllar önce Alman vatandaşlığına geçmişlerdi. Türkiye'de özellikle de Balkan ülkeleriyle ilgili bilgiler nedense hep bu aileye iletilmişti. Genç ve fettan Aglaja von Chapeau ne denli keskin Hitlerci ise eşi o denli anti-Nazi olduğu izlenimini vermişti. Bu karı-koca von Papen'in davetlerinde daima hazır ve nazırdılar. Sebottendorff bu 'Soylu' karı kocayla Park Otel'de çay içerdi.

Sözün burasında uzunca bir paragraf açmak gerekiyor. 1944 yılında New York'ta çok ilginç bir kitap yayımlandı.[114] Curt Riess tarafından 1943'te yazılan ve bir yıl sonra basılan bu kitapta Nazilerin henüz savaş devam ederken başta Türkiye olmak üzere birçok ülkeye 'Uykuya Yatırılmış' ajanlar yerleştirmekte olduğu öne sürülmüştü. Riess, hayrettir ki bunların arasında Dr. Brell'i ve Aglaja von Chapeau Rouge'u daha savaş bitmeden ad vererek belirtebilmişti. Riess'e göre ani bir kararla kısa bir tatil için Türkiye'ye gelip bir daha geri dönmeyen von Papen'in kızıyla oğlunu da aynı kategorideki ajanların arasında saymıştı.[115] Daha ilginç ve şaşırtıcı olanı ise şuydu: Savaşın olanca hızıyla sürdüğü bir dönemde (1943 sonu) Riess, ilkin savaşın 1945'te Almanya'nın koşulsuz teslim olmasıyla biteceğini, ardından da Hitler'in bir Bunker'de ortadan kaybolacağını ve ölüp ölmediğinin bir türlü tam olarak saptanamayacağını yazmıştı. Olaylar tam tamına Riess'in yazdığı gibi gerçekleşti.

Bu durumu somut bir örnekle açıklayalım: 2.Dünya Savaşı'ndan sonra Amerikalılar adına Almanya'da 'Gazetecilik' yapan Alman asıllı (Münih doğumlu) Norbert Muhlen, bazı Nazilerin savaş sırasında 'Uykuya' yatırıldıklarını ve bunların savaştan sonra 'Anti-Nazi Almanlar(!) olarak 'Yeni Almanya'da yönetimi ele geçirmeye

[114] Curt Riess, *The Nazis Go Underground,* Doubleday, 1944.

[115] Riess, *a.g.e.* ss. 170-172.

çalıştıklarını yazmıştı. Örneğin Franz Richter bunlardan biriydi. Felsefe doktoru olan Richter, Çek bölgesi Südetlerde yaşayan Almanların haklarını savunuyor pozlarında milletvekili seçilmişti. Daha sonra 1952'de tutuklandı. Richter, 1920 doğumlu olduğunu ve İzmir'de doğduğunu, fakat belgelerinin İzmir yangınında yok olduğunu öne sürmüştü. Oysa asıl adı Fritz Roessler'di ve Nazi Partisi'nin Gençlik Kolları'nda yetişmiş bir ajandı.[116]

1940'lı yıllarda İstanbul'daki Türk istihbaratını ünlü yazar Cevad Şakir'in (Halikarnas Balıkçısı) kardeşi, Suad Şakir Kabaağaç yönetiyordu. Tam bir diplomat olan Suad Kabaağaç birkaç yabancı dili anadili gibi konuşuyordu. Suad Bey 1960'ta Fransız asıllı eşiyle birlikte Side'ye yerleşti ve burada bir pansiyon açtı. Bu pansiyonda çok ilginç 'Rastlantılar'(!) sonucunda dünyaca ünlü kişiler bir araya gelmişlerdir. Suad Kabaağaç Türkiye'ye ajan olarak gönderilmiş genç bir Avusturyalı teğmenin, Dr. Wilhelm Hendricks'in bana anlattığına göre, hayatını kurtarmıştı. W. Hendricks'in Alman istihbaratında görevli olduğunu öğrenen Kabaağaç, daha sonra onun İngilizlere sığınarak savaştan yara almadan kurtulmasını sağlamıştı.[117]

Sebottendorff da Kabaağaç'ın denetimindeydi. Birbirlerini yıllardır tanıyorlardı. Sebottendorff'un iflah olmaz anti-Komünizm'i ve Monarşizm'i Kabaağaç'a göre Türkiye için bir

[116] Norbert Mühlen, *The Return of Germany*, Henry Reynery Co., 1953, ss. 54-55. Savaş sonrasında Avrupa'da binlerce Nazi işbirlikçisi idam veya linç yoluyla öldürüldü. Birçok Nazi başka ülkelerde değişik kimliklerle yaşadı. Fransa'da 4785 idam cezası verildi. İtalya'da 1732 idam gerçekleştirildi. Bkz.: Walter Laquer, *Europe Since Hitler*, Penguin, 1982, ss. 36-40.

[117] Consul Dr. Wilhelm Hendricks'le 1997 yılında görüştüm. Kendisiyle ve Suad Kabaağaç'la ilgili bilgiler verdiği için müteşekkirim. Sn. Hendricks halen Viyana'da yaşamaktadır.

tehdit oluşturmuyordu. Kaldı ki, yaşlı adam Hitler'in hayatıyla ilgili çok 'özel' bilgilere sahipti. Öte yandan Türk istihbaratına da birinci dereceden önemli olmasa da bazı bilgiler aktarıyordu.

Sebottendorff'un özel ilgi alanı Kafkas halkları ve Balkanlı Müslümanlardı. Bir dönem Rus çarlarına karşı savaşmış, sonra da Türkiye'ye sığınmış olan Kafkas halklarıyla yakın teması vardı. Bu Kafkasyalı kişilerden bazılarının yurtdışına, örneğin Bulgaristan'a görevle gönderilmelerinde aracı olmuştu.

Sebottendorff'un savaş sırasında Almancı tarafa çalışmış kişilerle de sıkı ilişkisi vardı. Bunlardan biri Ahmet Veli Menger'di. Tatar asıllı olan Menger, özellikle von Papen'e çok yakındı. Menger gerçekten de çok maceralı bir hayat yaşamıştı. Uzun yıllar Çin'de ve Amerika'da kalmıştı. Menger, 2. Dünya Savaşı'ndan sonra da Almanlarla ilişkilerini sürdürdü. Ünlü Mercedes-Benz temsilciliği ona verildi. Menger'in adı birçok gizli yazışmada geçmektedir.[118]

Sebottendorff, 2. Dünya Savaşı sırasında 1943'te kurulan Bosnalı Müslüman SS birlikleriyle de ilgilenmişti. Bunlardan 13. Bölük, Thule'nin sembolündeki 'Hançer'i simgelemek üzere bu adla anılmıştı. Ayrıca bir de 1944'te yine Müslüman erlerden oluşan 'Kama' Birliği kurulmak istenmiş, ama başarılı olunamamıştı. Sebottendorff, 'Hançer ve Kama' birliklerinin Alman SS miğferlerini değil, Türk 'Fesini' giymelerini önermişti.[119]

---

[118] Alman Belgeleri, *a.g.e.* ss. 37-39. Örneğin 27 Kasım 1941, İstanbul tarihli, General H.E. Erkilet'ten Hentig'e gönderilen gizli belgede Veli Menger'in getirdiği 'Kişiye Özel' mektup ve yanıtı yer almaktadır. Hentig, Sebottendorff'la da ilişki kurmuştu. Daha sonra Mısır'a gitti ve Nasır'a danışman oldu. Alman Dışişleri'nde Elçi'ydi.

[119] Hançer ve Kama SS birlikleri için bkz.: Reitlinger, *a.g.e.* ss. 198-201, 'Devşirme' sistemi için bkz: aynı kaynak, ss. 216-217.

Sebottendorff, ayrıca Osmanlı'daki 'Devşirme' sistemini de Nazilere öğretmişti. Naziler, Polonya'dan getirdikleri gençleri Alman olarak yetiştirmişlerdi.

Savaştan sonra Sebottendorff'un dostlarından bazıları hakkında soruşturmalar yürütülmüştü. 1963'te Sebottendorff'un adı da bazı soruşturmalarda geçmişti.

Amerikalılar, Naziler tarafından gasp edilen Yahudi mallarının ve paralarının izlerini sürüyorlardı. New York'ta oturan Yahudi Beer Ailesi aslen Romanyalıydı ve İsviçre bankalarında gizli hesaplarda paraları olduğunu iddia ediyordu. Bu ailenin üyeleri ilkin Cenevre ve Lozan'daki bankalara gitmişler, ancak bunlardan hiçbir sonuç alamamışlardı. Sonra İstanbul'a geldiler. Burada, 1920'den beri Balkan Yahudilerinin paralarına mutemetlik yapan Jacques Salmanowitz adlı İsviçreli Yahudiyle çalışmış kişiler olup olmadığını araştırıyorlardı. Beer Ailesi'nin büyükbabası -bankalara para yatıran kişi- Romanya asıllı Yahudi S. Delikdiş (veya Deligdisch) tekstilciydi ve Türkiye'yle de çalışmıştı. İstanbul'da yaşayan Yahudi-Alman Avukat Wolf Chernis'in ilgilendiği bu ve benzeri birkaç soruşturmada Sebottendorff'un da adı geçmiş, fakat hiçbir sonuç alınamamıştı.

Sebottendorff'un İstanbul'daki çevresi, çok ilginç kişilerden kuruluydu. Bu insanların buluşma yeri, genellikle Pera Palas ve Park Otel'di. 2. Dünya Savaşı sırasında bu iki ünlü otel, uluslararası istihbarat faaliyetlerinde odak olmuşlardı. Sebottendorff'un, Park Otel'deki dostları arasında, M. Remzi Denker ve kız kardeşi Rabia Kâmil Denker vardı. Remzi Denker, yüksek öğrenimini Avrupa'da yapmıştı ve Almanların Dış Ticaret ve

---

[Salmanowitz] Beer ve Siegfried Deligdisch için bkz.: Tom Bower, *Blood Money, The Swiss, The Nazis and the Looted Billions*, Pan, 1997, s. 333. Alman Belgeleri, *a.g.e.* s. 27. (Gizli Belge)

İstihbarat Dairesi DIA (Deutscher Innen-Und Aussenhandel / Invest-Export veb Innex Berlin vd kuruluşların çatı örgütü) ile çalışmıştı. Bu 'ticaret' hayatında, Denker'in çok güçlü bir ortağı olmuştu. Bu kişi, koyu Almancı olarak tanınan Nuri Killigil Paşa'ydı. Killigil, Enver Paşa'nın kardeşiydi ve Alman istihbaratında çalışmıştı. Denker ve Killigil çok uzun zamandır ortaktılar. Sebottendorff, bu ortaklıkta bazen komisyon karşılığı aracılık yaparak yer alıyordu. Killigil 1948'de ölünce, Denker'in hazırladığı ve Sebottendorff'un büyük ümitler bağladığı 'Anadolu Demiryolu Projesi' yarım kaldı. Denker de bir süre sonra öldü.

Rabia Kâmil'se ağabeyi Remzi Denker'le Almanya'da birlikte kalmıştı. Koyu bir Hitler hayranıydı ve Cumhuriyet döneminin ilk kadın dergisini çıkartmıştı. R. Kâmil de 2. Dünya Savaşı sırasında Almanlarla çalışmıştı. Sebottendorff'la Park Otel'de sıkça buluşurdu.

Savaştan sonra, R. Kâmil cinsel tercihi nedeniyle, öğretmenlik görevinden uzaklaştırılmış ve Asmalımescit'te 'Yok Yok' adlı bir dükkân açmıştı. 1950'li yıllarda bu dükkân kimliklerini gizlemeyi başarmış yerli ve yabancı Nazilerin buluşma adresiydi. R. Kâmil de ağabeyi Remzi Denker de sadece Almancı değil, tıpkı Hitler'in 1934'e kadarki döneminde Monarşist olduğu gibi, sıkı Osmanlıcıydılar. Sebottendorff da ilginçtir ki, hem Alman Monarşisti hem de Osmanlıcıydı![120] Türkiye'de, tüm İslam âlemi

---

[120] Hitler, 1934'e kadar kendisini iktidara taşıyan 'Monarşist' güçlerle anlaşmalı olarak Almanya'da krallığı yeniden kuracağını söylemişti. Ancak 2 Ağustos 1934'te Hindenburg ölünce çok acele bir karar çıkarttırıp kendisini 'Führer' ilan ettirdi. "İnsanlar yeniden monarşiye dönülmesini istemiyorlar. Bu monarşistler beni de istemiyorlar, çünkü ben alt sınıftan geliyorum. Ama onlara monarşiyi yeniden kurma şansını vermeyeceğim," demişti. Bkz.: James Pool, *Hitler and His Secret Partners,* Pocket

için Hilafet'in yeniden kurulması gerektiğini düşünüyordu ve bu uğurda çalışmıştı.

Bu iki kardeşin annesi, Hüsnüye Kâmil Denker'se Enver Paşa'nın annesinin yakın dostuydu. Osmanlı'nın son döneminde yeniden kurulmuş olan ve geçmişteki ilk Müslüman kadın örgütü 'Bacıyan-ı-Rum'un (14-17. yy.) devamı niteliğindeki 'Salihat-ı-Nisvan'ın üyesiydi. Bakırköy ve Serencebey'deki köşklerde toplanan 'Salihat-ı-Nisvan'ın hanımları arasında, Enver Paşa'nın kız kardeşi, Mediha Orbay ve Hasene Hanımlarla, Dr. Nazım'ın eşi Atıfet Hanım, Mısırlı prenses hanım sultanlar ve onların kızları ve diğer soylu kadınlar bulunuyordu. 'Salihat-ı-Nisvan'ın diğer ünlü bir hanımı da, Başmabeyinci Faik Bey'in eşi Peru Hanım'dı. Bu kadınlar, başta Darülaceze olmak üzere Osmanlı hayır kurumlarını Cumhuriyet döneminde ayakta tutmuşlardı.

'Salihat-ı-Nisvan'ın, rejimden saklı yapılan toplantılarında, Sultan Reşad'ın 'Culus Tahtı' kullanılırdı. Baş Kadın Efendi, bu tahta oturur ve diğer hanımlarla İslami konuları konuşurlar ve kararlar alırlardı. Sultan Reşad'ın tahtı ve saraya ait paha biçilmez birçok antika eşya ve evrak uzun bir süre Bakırköy'deki başka bir köşkte emanet altında saklanmıştı. Sebottendorff'un Denker Ailesi aracılığıyla 'Salihat-ı-Nisvan'la da temasları olmuştu. (Bu taht şimdi Eczacıbaşı Ailesi'ndedir.)

Sebottendorff'un Park Otel'de, belki de rastlantısal olarak karıştığı ilginç bir olay vardı. 1941'de, Irak, İngiliz işgalindeydi. Irak Başbakanı Raşid Ali, 'gizli' bir Naziydi. Bir isyan başlattı ve Irak'taki İngiliz Hava Kuvvetleri'ni bastı. Nedir ki, başarılı olama-

---

Books, 1997, ss. 85-88. Hitler ve Nazilerin 1933'te Yahudileri topluca yok etmek planları da yoktu. Nitekim bu da 1934'ten sonra oluşturuldu. Bkz.: Berel Lang, *Act and Idea in the Nazi Genocide,* Uni. Chicago, 1990, Bölüm I ve s. 188.

dı, Türkiye'ye kaçtı. Almanlar her ne pahasına olursa olsun Raşid Ali'yi, tarafsız Türkiye'den kaçırıp Almanya'ya götürmeyi planladılar. Bu görev, Hüseyin Cafer adlı Mısırlı bir Nazi ajanına verildi. Bu Hüseyin Cafer, gerçekte, Johann Eppler adlı bir Almandı. 1914'te, İskenderiye'de Alman anne-babadan doğmuştu. Tıpkı Rudolf Hess gibi, o da Mısır vatandaşıydı. Babası ölünce, annesi, Kahire'nin en zengin avukatlarından Salih Cafer'le evlenmişti. Salih Cafer de küçük Johann'ı evlat edinmiş ve tam bir Arap gibi yetiştirmişti. Johann Eppler, Hüseyin Cafer olarak Hacca bile gitmişti ve Nazilerin Arap âlemi içindeki en önemli casusuydu.[121]

Türk hükümeti, Raşid Ali'nin çok sıkı korunmasını ve İngiliz, Fransız ve Sovyet ajanlarından uzak tutularak, olabilecek en skandalsız şekilde Almanya'ya kaçırılmasını istiyordu. Sebottendorff, yine Park Otel'in müdavimlerinden, kod adı 'Frau Koch' olan Alman İstihbaratı'nın İstanbul'daki üst görevlilerinden bir kadın tarafından, Hüseyin Cafer'in, Raşid Ali'yi kaçırması işine karıştırıldı.

Alman Eppler, Arap kılığına sokuldu ve mükemmel Arapça konuşarak çevreye Raşid Ali gibi tanıtıldı. Daha sonra da, gerçek Raşid Ali, Alman Eppler Arap kıyafetinde, gözleme mesafesi içinde oturup yabancı gazetecilerle evinin bahçesinde sohbet ederken, Almanlar tarafından Yeşilköy'e götürüldü ve onu almaya gelen bir uçakla Berlin'e kaçırıldı. Bu kaçırma olayında, Sebottendorff sahte Raşid Ali'nin tercümanı olarak bulunmuştu.

İlginçtir ki, Johann Eppler bir yıl sonra 1942'de, Mısır'da İngilizler tarafından yakalandı. Bir süre sonra, Türk gazetelerinde onun kurşuna dizildiği haberleri çıktı. Oysa Eppler, İngilizlerle çalışmaya başlamıştı ve onlar da, Eppler'in kimliğini gizlemek

---

[121] Leonard Mosley, *The Cat and The Mouse,* Harper, 1958, s. 40.

için bu yalan haberi yaymışlardı.[122] 2. Dünya Savaşı'nın sonunda, Sebottendorff için ortaya atılan 'intihar etti' şeklindeki haber de yanıltmak amacıyla uydurulmuş bir haberdi.

Sebottendorff'un 1934'ten sonra nerelerde olduğu ve ne yaptığı hiç kimse tarafından merak edilmemişti. Ama İtalyanlar Sebottendorff'un peşindeydiler. T.C. Devleti Emniyet Genel Müdürlüğü'ndeki bir belgeye göre,[123] olay şöyle gelişmişti: Antalya Valisi, 12.08.1942'de, Emniyet Genel Müdürü'ne, 'gizli' kayıtlı bir kripto yollamıştı. Vali, İzmir'deki İtalyan Konsolosu'nun kendisine resmi bir yazıyla başvurduğunu ve Baron Sebottendorff Rudolf'un (aynen) Antalya'da yaşayıp yaşamadığını öğrenmek istediğini bildirmişti. Antalya Valisi, cevabi yazısında, Antalya'da bu adla yaşayan bir Almanın bulunmadığını açıklamıştı. İtalyan Konsolosu'nun Sebottendorff'u niçin aramakta olduğu ise belirtilmemişti.

Vali haklıydı. Antalya'da Baron Sebottendorff diye biri yaşamıyordu, ama Adam Alfred Glandek adlı Alman asıllı bir Türk vatandaşı yaşıyordu. İlginçtir ki, Türkiye Cumhuriyeti Devleti'nin, Sebottendorff'la ilgili belgelerinin bazılarında soyadı gerçekte Glauer olduğu halde, kasten 'Glanuer' veya 'Gluer' (Güler) olarak yazılmıştı. Sebottendorff, 1940'lı yıllarda, Antalya, Adana ve Mersin'e çok sık gitmişti. Nedir ki, sürekli ikametgâhı bu illerde değildi.

Sebottendorff, özellikle 1934'ten sonra değişik kimliklerle yaşamıştı. Bilinen kimlikleri şöyleydi: Rudolf Glauer, Adam Alfred Glandek, Gluer, Glanuer, Baron Rudolf von Sebottendorff, Baron Heinrich Freiherr von Sebottendorff von der Rose ve Erwin Torre.

---

[122] Mosley, a.g.e. s. 41. 1945'ten sonra Arap kimliğine bürünmüş birçok Nazi vardı. Örneğin Nasır'ın danışmanlarından Salih Sefer, gerçekte ünlü Nazilerden Hans Appler'di. El-Hacı ise Louis Heiden'di. Bkz.: Lee, *a.g.e.* s. 129.

[123] Emniyet Genel Müdürlüğü, 41192-195 AİDATLI dosya.

İşte bu son ad çok ilginçti. Bu adı kendi biyografisi gibi algılanan bir kitabında kullanmıştı.[124] Torre, 'kule' demekti. İtalya'daki Torre Pellice Vadisi, Katolik Kilisesi'nin düşmanı, Waldense Hıristiyanlarının merkeziydi. Tarihçi D.A. Binchy'nin yazdığına göre, bu Hıristiyanlar, Protestanlığı savunuyorlardı ve 1848'e kadar gizli din taşımışlardı.[125] Papalığın gözünde, Waldense Hıristiyanları -ki çoğu Torre soyadını taşıyordu- 'Diabolik' inançları olan Rosycrucian, Illuminati ve masonlarla bağlantıları olan sapkın kişilerdi. Papalığa göre, bunlar büyü, sihir ve falcılığa düşkündüler. 1848'deki Alman köylü isyanları sırasında Waldenseli köylüler kendilerine 'Torre' dedirtmişler ve bu adı yaygınlaştırmışlardı. Sebottendorff'un, roman kahramanı olarak kendisine bu adı seçmesi, herhalde ilginç bir rastlantıydı! Çünkü büyük dedelerinden bir Fransız'ın adının 'Torre' olduğunu da öne sürmüştü.

Sebottendorff bunca değişik ad kullandığı gibi değişik pasaportlar da kullanmıştı. Aynı anda hem Alman, hem Türk hem de Meksika pasaportları vardı. Bir de Malta (İngiliz) belgesi taşıyordu. Hangi pasaportu ne zaman kullanacağını çok iyi biliyordu. Kaldı ki usta bir sahteciydi. Muhtemelen bazı belgeler düzenlemiş veya pasaportlarının sürelerini kendisi uzatmıştı. Tıpkı Hüseyin Cafer'de (Johann Eppler) olduğu gibi onda da resmi devlet daireleri tarafından verilmiş, fakat gerçekte 'sahte' olan kimlik ve pasaport gibi belgeler de vardı.

1943 yılında Türkiye, birçok araştırmacının da belirttiği gibi casuslar savaşında merkez ülke haline gelmişti. Kimin hangi gizli servis hesabına çalıştığı belli değildi. Örneğin Romen

---

[124] Erwin Haller, "Ein deutscher Kaufmann in der Türkei," *Münchener Beobachter*, 31 Augustus 1918-10 May 1919.

[125] D. A. Binchy, *Church and State in Fascist Italy*, Oxford Uni. Press, 1970, ss. 573-75.

asıllı Elena Andreua İngilizlerin hesabına çalışan bir kadındı. Günümüzde 'Nataşa' denilen kızlar gibi bir geçim kaynağına sahipti. İstanbul'da Nazi subaylarını eğlendirir, sonra da onları İngilizlere ihbar ederdi. 1941'de bir otelde ölü bulundu. Ayrıca Anti-Sionist bazı Yahudiler vardı ve bunlar da Nazilerin hesabına çalışıyorlardı. Bunların en bilinenleri, Macar Yahudisi olan Andar 'Bandi' Grosz ve gazeteci Willy Goetz-Willmos'tu.[126] İkisi de Gestapo'nun ajanıydı. Başka bir gazeteci, CBS'in, Ankara'ya gönderdiği Amerikalı Winston Burdett, gerçekte bir Sovyet casusuydu. Ünlü *The Times*'ın Türkiye muhabiri Tino Mavroudi, hem İtalyan hem de Yunan gizli servisleriyle bağlantılıydı. İstihbarat uzmanı Anthony Cave Brown'un yazdığına göre, "1943 sonlarıyla, 1944'te tarafsız Türkiye topraklarında casuslar cirit atıyorlardı. Ankara'da, Serge, Baba Karpiç ve Phaia lokantaları, çeşitli casusluk faaliyetlerinin merkezleri olmuşlardı."[127]

Gerçekten de 1938-45 yılları arasında Türkiye'de, dünyanın en ünlü casusları birbirleriyle yarışıyorlardı. Bunların başında Alman tarafından Ludwig Moyzish, Amerikan tarafından Yarbay Lanning 'Packy' Mc Farland (OSS), İngiltere tarafında da Sir Hughe Montgomery Knatchbull-Hugensen vardı. Bu soylu Büyükelçi aynı zamanda, 'Aziz George ve Aziz Michael' Şövalye Tarikatı'nın da başıydı.[128] Bunlara, Franz von Papen'i, daha sonra 23. John adıyla Papa olan Angelo Roncalli'yi ve Amerikalıların 'gurur kaynağı' Alien Dulles'i de eklemek gerekiyor. Dulles, ilginçtir ki, OSS'in başına geçmeden önce, Hitler'in en büyük mali destekçisi, Baron Kurt von Schroeder'in 'Alman Schroeder Bankası'nın genel müdürüydü! Bu insanlar, o yıllarda,

---

[126] Adam Lebor, *Hitler's Secret Bankers,* Pocket Books, 1997, s. 256.

[127] Cave Brown, *a.g.e.* s. 391.

[128] Cave Brown, *a.g.e.* s. 392.

Türkiye'nin savaşa girip girmemesi konusunda her türlü gizli faaliyeti yürütüyorlardı.

Ayrıca Yahudiler adına, Dr. Benjamin Sagolowitz ve Hayim (Hayri) Barlas vardı. Bunlar, Amiral Canaris'in özel ajanı Rolf Otto Schorsch'ü izlemekle görevliydiler. Vatikan ve Roncalli ise Yahudi dönmesi olan Said Davud adlı çok ilginç bir ajana sahipti. Almanlar, Türkiye'ye karşı kullanmak üzere kışkırtılmaya uygun Kürtleri de ihmal etmemişlerdi. Kürtleri kışkırtmakla görevli genç bir casus seçilmişti: Gottfried Johannes Müller. (Müller halen Almanya'da yaşamaktadır.)

Ankara'daki önemli istihbaratçılardan biri de, Fransa'nın Türkiye Büyükelçisi René Massigli'ydi. Massigli, tam bir Nazi ve Gestapo avcısıydı. Savaş sonrasında, elindeki bazı belgeleri eski okul arkadaşı, Prof. Maurice Baumont'a iletti.[129] Prof. Baumont, Fransa adına Nazi soruşturmalarını yürütüyordu. Massigli'nin verdiği belgelerden bazılarında, Baron Sebottendorff'un da adı vardı.

1934-45 yılları arasında, Türkiye'de 83.300 kadar Alman ve Alman Yahudisi yaşamıştı. Yaklaşık 100 bin kadar Avrupalı Yahudi de, Türkiye'de bir süre kaldıktan sonra, Türk hükümetinin yardımlarıyla, başta Amerika olmak üzere, başka ülkelere giderek hayatlarını kurtarmışlardı.

Türkiye'deki Almanlar, İstanbul'da, Ankara'da, İzmir ve Antalya'da işyerleri açmışlar ve uluslararası ticaret yapmaya başlamışlardı. Birçok mücevherci dükkânı, 'Bier Haus,' matbaa, okul, kilise ve seyahat şirketlerine sahiptiler. Bunlardan üçünü belirtmeden geçmemek gerekiyor. Bu üç deniz nakliyat şirketi, aynı zamanda Türk ortaklarıyla da çalışıyorlardı. Bu Türk ortakların en büyük ve en ünlüsü, Armatör Hayri İpar'dı. Almanların

---

[129] Rene Massigli, *La Turqui Devant La Guerre,* Mission A Ankara, 1939-40, Plon, 1964, Avant-Propos.

Deutsche-Levant (Hamburg), Atlas Levante (Bremen) şirketleri İpar'ın gözetimindeydiler. Diğer bir nakliyat şirketi, Schenker u. Co. ise Berlin'den çalışıyordu.

Atlas Transport'un müdürü, D. Standjofsky'ydi ve J. Nikitis Erben adlı bir firma (kuruluşu 1849) aracılığıyla Türkiye'ye ve Ortadoğu'ya silah ve mühimmat taşıyordu. Ayrıca Zündap motosikletlerini ve spor malzemelerini de getiriyordu. Sebottendorff, yıllardır tanıdığı bu firma aracılığıyla, başta silah olmak üzere, şeker ve makine yedek parçası karaborsacılığını yürütmüştü. Türkiye'de şeker karaborsasını düzenleyen kişilerden biriydi. Avusturyalı araştırmacı Herman Gilbhard'ın doktora tezinde yazdığına göre Bavyera Polisi, Sebottendorff'un Türkiye'de karaborsacılık yaptığını saptamış ve belgelere geçirmişti.[130] Sebottendorff gibi, Mısırlı Hüseyin Cafer de kaçakçı ve karaborsacıydı. Cafer (Eppler), sigara kaçakçılığı konusunda uzmandı. Kadere bakın ki, Türkiye'de tanışan bu iki kafadar da Alman ve yabancı, casus, Arapça uzmanı ve kaçakçıydılar! Biri Mısır'da, diğeri Türkiye'de tam bir 'Müslüman' gibi yaşamışlardı, ama ikisi de 'gizli din' taşımışlardı!

2. Dünya Savaşı sırasında Sebottendorff'un dostluk kurduğu diğer bir Alman ajanı da, Franz von Caucig'di. Bu adam, bir zamanlar Sebottendorff'un sahibi olduğu, *Voelkischer Beobachter* gazetesinin Türkiye temsilcisiydi. 1938'de Türkiye'ye gelmişti. Başka bir 'Dost' da Rolf Otto Schorsch (d. 1899) idi. 1942'de İstanbul'da Amiral Canaris'e bağlıydı ve 'Makine' yedek parçası ithalatçısıymış gibi görünüyordu.[131] Sebottendorff, Yahudi paralarıyla ve eşyasıyla

---

[130] Gilbhard, *a.g.e.* s. 193.

[131] Türkiye'deki bazı Almanlarla ilgili bilgileri anlatmak nezaketini gösterdiği için Sayın Şefik Okday Beyefendi'ye teşekkür ederim (17 Ağustos, 1995-Tuzla). (Sayın Okday'ın annesi Almandı ve kendisi de son Osmanlı Sadrazamı Tevfik Paşa'nın torunudur.)

antika işleriyle de ilgilenmişti. Özellikle Romanya'dan bol miktarda antika ve ev eşyası Türkiye'ye sokulmuştu. Sebottendorff bu işte, J. Geibner adlı Hamburg bağlantılı birisiyle çalışmıştı. Bir Türk Büyükelçisi'nin de bu işlere karıştığı söylentisi vardı. Sebottendorff, mücevher ve altın işlerinde Kapalıçarşı'da dükkânı olan N. Liebertz adlı bir kişiyle görüşmeler yapmıştı. Avrupa ve Doğu halılarının pazarlanmasını, Mahmutpaşa'daki Abud Han'da bir dükkândan yürütmüştü. Bu dükkânın sahipleri, Kasımzade İsmail ve İbrahim Hoyi adlı iki masondu.

1945'teki 'sahte intihar' olayından sonra Sebottendorff izini kaybettirmişti. Ancak iki olayda onun yeniden 'yeraltı' dünyasında bulunduğuna dair izlenimler edinildi. Bunlardan birincisi 1952'de, İstanbul'da, Asmalımescit'te açılan iki 'antikacı' dükkânıyla ilgiliydi. Bu yıl içinde antika işleriyle hiç ilgisi olmayan kişiler, ne hikmetse çok gösterişli iki 'antikacı' açmışlardı. Bu dükkânlarda, Avrupa'nın en lüks dükkânlarında bile zor bulunabilecek 'nadide' parçalar satılıyordu. Dükkânlara bu Avrupa malların nereden geldikleri meçhuldü. Anlaşılan, 2. Dünya Savaşı sırasında kaçırılan ve çoğu Yahudilere ait olan sayısız eşya, tablo, biblo, vd parçalar likidasyona sokulmuştu. Bu parçaların ve tabloların tamamı satılmış ve dükkânlar bir buçuk yıl içinde, açıldıkları gibi sessizce kapatılmıştı. O sıralarda bu dükkânların yönetimini, 'Braun' adlı Polonyalı, yaşlı bir kişi yapmıştı. Nedir ki, bu yaşlı kişi gerçekte Polonyalı değil, Almandı ve Baron Sebottendorff'a çok benziyordu. Fakat Baron'un, 'Braun' diye bir ad kullandığı hiçbir kayıtta yoktu.

Sebottendorff'un 1949-52 yılları arasında ara sıra kaldığı Beyoğlu-İstiklâl Caddesi'ndeki eski Mısırlı Prenses Emine'ye ait Mısırlı Apartmanı'nda, paha biçilmez antika eşyalar saklanmıştı. Apartman daha sonra İpar ailesine satıldı.

Diğer olaysa çok daha ilginçti. Mısır'ın ünlü devlet adamı Cemal Abdül Nasır ve yardımcısı Enver Sedat, 23 Temmuz 1953'te bir darbe yaparak Kral Faruk'u devirmişlerdi. Sebottendorff'un İstanbul'da tanıştığı Hüseyin Cafer (John Eppler), Enver Sedat'la çok yakın ilişki içindeydi. İşte bu darbeden bir ay sonra, Sebottendorff ve bir Türk ailesi Adana'ya gelmişlerdi. Buradan topluca Irak'a, oradan da Mısır'a gidilecekti. Ne var ki, bu gezi gerçekleşmedi. Cumhurbaşkanı Celal Bayar'ın makamından gönderilen yazılı bir emirle bu gezi durduruldu. Celal Bayar, gençlik yıllarında Almanlarla çalışmıştı. Alman Oryantalist Friedrich Wilhelm Fernau'nun da yazdığı gibi ilk bankacılık derslerini Bursa'daki Deutschen Orient Bank'ta almış ve burada tam bir Alman gibi yetiştirilmişti.[132] Sebottendorff'la tanışıklığı çok gerilere gidiyordu.

1956'da İsrail Mısır'ı işgal etti. Bu işgalde İsrail Ordusu, CIA denetimindeki Adana-İncirlik Üssü'nden yararlandı. NATO'ya bağlı olan Türkiye, bu olayda zorunlu olarak sessiz kaldı.

Bu işgalden altı ay sonra, 17.04.1957'de, Adana'ya üç Alman vatandaşı geldi. Bunların adları polis kayıtlarına, Michael Stahl, Hans Bendik, Rudolf Freiherr von Sebottendorff olarak geçti.[133] Emniyet Müdürlüğü'nün kayıtlarına göre, bu üçü iki gün önce, 15.04.1957'de, Antalya'ya gelmişler ve Cumhuriyet Oteli'ne yerleşmişlerdi. Almanlardan ikisi daha genç, üçüncüsü ise dinç görünüşlü, kısa boylu, yaşlı bir adamdı.

Baron Rudolf von Sebottendorff'la ilgili olarak, Türkiye Cumhuriyeti Devleti'nin İçişleri Bakanlığı ve Emniyet Genel Müdürlüğü'nde bulunan en son tarihli dosyalardan biri budur. Bu tarihten iki gün sonra Sebottendorff ve yanındakiler, muhte-

---

[132] Friedrich-Wilhelm Fernau, *Flackernder Halbmond,* Eugen Rentsch Verlag, ss. 244-247.

[133] Emniyet Genel Müdürlüğü, 41133-11167 AİDATLI dosya.

melen Türkiye'den ayrıldılar ve Suriye üzerinden Mısır'a gittiler. Sebottendorff, Türkiye'den ayrıldığında, 82 yaşındaydı.

Sebottendorff'un Türkiye'den ayrılmadan önce, eski dostu Armatör Hayri İpar'ın Çiftehavuzlar'daki köşkünde bir süre kaldığı tahmin ediliyor. İpar Köşkü, Celal Bayar'ın yeni yaptırdığı evine çok yakındı. Hayri İpar, Celal Bayar ve Adnan Menderes'le çok yakın dosttu. Menderes'in o yıllarda diline doladığı, "Siz isterseniz Hilafeti bile geri getirirsiniz" şeklindeki açıklamalarında, Sebottendorff'un da bağlı olduğu 'Hilafetçi' çevrenin ne denli etkisi olmuştur, bilinmez.

Şurası kesindir ki, Hitler'e iktidar yolunu açan 'esrarengiz' Baron Rudolf Heinrich von Sebottendorff, ne Almanların sandıkları gibi 1934'te, ne de İngilizlerin öne sürdükleri gibi 9 Mayıs 1945'te ölmüştü. En azından, 1957'ye kadar sapasağlam ve oldukça varlıklı bir şekilde yaşamıştı.

Buna rağmen, Dışişleri Bakanlığı'nın 07.08.1968 tarihli bir yazısında Sebottendorff'un İstanbul'da 1945 yılında, Boğaz mevkiinde, 'muhtemelen' bir suikast neticesinde boğulduğu bilgisi vardır.[134] Ayrıca İstanbul Valiliği'nin 20.12.1968 tarihli yazısında aynı bilgilere yer verilmiştir. İki belgede de, Sebottendorff'un adı farklı yazılmıştır. Birincisinde, Adam Alfred Glanuer, ikincisindeyse Ludolf Gluer adları geçmektedir.

Emniyet Genel Müdürlüğü'ndeki son dosyanın tarihi 23.02.1960'tır.[135] Bu dosyada Emniyet Genel Müdürü, Dışişleri Bakanlığı'ndan bir yazı aldığını ve bu yazıda, Paris Üniversitesi profesörlerinden Maurice Baumont'un, özellikle Baron Rudolf von Sebottendorff adlı kişiyle ilgili bilgiler istediği yazılmıştı. Bu

---

[134] İçişleri Bakanlığı'nın 02.02.2000 tarihli açıklaması. (Yazara gönderilen bilgi notu.)

[135] Emniyet Genel Müdürlüğü, 421-44-10623 AİDATLI dosya.

yazıda, Prof. Baumont, Nazileri araştıran uzman bir kişi olarak tanıtılmıştı.

Emniyet Genel Müdürlüğü, Dışişleri Bakanlığı kanalıyla, Prof. Baumont'a ilettiği cevabi yazısında, Baron Rudolf von Sebottendorff adlı kişiyle ilgili tüm müdüriyet arşivinde, 'bir tek belge dahi' bulunmadığını açıklamıştı! Oysa, çeşitli bakanlıklarda ve müdürlüğün bizatihi kendisinde birçok dosya vardı. Fakat nedense, o dönemde bu bilgileri aktarmak istememişlerdi.

1969'da, Dışişleri Bakanlığı Genel Sekreteri Zeki Kuneralp, kendi emriyle hazırlanmış bir mektubu, İngiltere'nin Ankara'daki temsilcisi John Jardin'e vermişti. Mektupta Sebottendorff'un 1911'de Türk vatandaşlığına geçtiğinin İçişleri Bakanlığı ve Emniyet Genel Müdürlüğü tarafından onaylanmış olduğu belirtilmişti. Mektubun üstünde 21 Şubat 1969 tarihi, altında da bakanın imzası vardı. Kuneralp, Eylül 1969'da İngiltere Büyükelçisi oldu.

Gariptir ki, Baron Rudolf von Sebottendorff'un olağanüstü serüvenlerle dolu hayatı, onun 60 yıl önce, bu serüvene atıldığı Mısır'da noktalanmıştı.

Sebottendorff, İngiliz Gizli Servisleri'nden biri için de çalışmış mıydı? Bunu belgeleyebilmek olası değildir. Ancak 1957 yılında, İngiltere Kraliyet Arşivi'nde saklanması ve 50 yıl sonra açılması kaydıyla, bir paket belge ve mektup bıraktığı biliniyor.[136] Şurada yedi yıl -şimdi 3 yıl- kaldı, bu belgelerden hem Türkiye hem de Hitler'le ilgili çok önemli bilgilerin, en azından iddiaların çıkacağından eminim. Çünkü eğer Sebottendorff'un 'Bilgi Paketi' saklanmaya değer sayılan belgelerden olmasaydı, Kraliyet Arşivi'ne hiçbir şekilde kabul edilmezdi.

[136] Rudolf Freiherr Sebottendorff, *Unveröffentliches Manuskript*, London, 1968.

Sebottendorff, 1945'te, intihar mı etmişti, yoksa Türk Emniyeti'nin dediği gibi, 'muhtemelen bir suikast neticesinde Boğaz'da boğularak öldürülmüş' müydü? 1957 tarihli belgeye göre, Boğaziçi'nde intihar da etmemişti, suikasta kurban da gitmemişti. Sebottendorff'u koruyan çevreler, ortaya böyle bir yalan haber atmışlardı. Eğer, Sebottendorff, 'faili meçhul bir cinayete' kurban gitseydi, bunu en iyi İngilizler bilirlerdi. Çünkü 1957'de, onun "Bilgi Paketi"ni teslim alanlar onlardı!

SONSÖZ

Öğrenebileceğin kadar öğren, fakat kimliğini hiçbir zaman açıklama.

Hermetik Özdeyiş

İngiltere Dışişleri Bakanlığı'nın,T.C.Devleti Dışişleri Bakanlığı'na yaptığı 07.08.1968 tarihli başvuru yazısında, Sebottendorff'un açık kimliği belirtildikten sonra aynen şu ibareye yer verilmişti: "(adı geçen kişinin) 1. Dünya Savaşı'nı izleyen yıllarda, Münih'te pek çok olaya karıştığı ve Nasyonal Sosyalist Parti'nin ilk öncüleri arasında yer aldığı..." Bu yazı, İstanbul Valiliği'ne intikal ettirilmiş ve Valilik cevabi yazısında aynen şu açıklamayı yapmıştı: "Almanya'da, Nasyonal Sosyalist Partisi'nin tesisinde, önemli rol oynamış tanınmış yazarlardan, 9.11.1875, Hoyerswerda doğumlu..."

Açıkça bellidir ki, İngiltere'de de, Türkiye'de de, 'Devlet' Baron Rudolf von Sebottendorff'un Nasyonal Sosyalist Partisi'nin, 'ilk öncülerinden ve bu Parti'nin tesisinde önemli rol oynamış' bir kişi olduğunu bilmektedir. Belki de bu nedenle Sebottendorff, Türkiye'de korunmuş ve gizlenebilmiştir. Hitler'in iktidara nasıl ve niçin getirildiğini ve onu iktidara taşıyanların gizli amaçlarını ve sırlarını en iyi bilen üç-beş kişiden biri, Baron Rudolf von Sebottendorff'sa diğeri de Rudolf Hess'ti. İkincisi Sebottendorff'un isteğiyle Thule'ye alınmıştı. Özgün Thule Örgütü'nün hayatta kalabilen son üyesi de o oldu. 26.04.1894'de

İskenderiye'de doğan Hess, 17.08.1987'de, hayatının son 42 yılını tecrit edilmiş olarak geçirdiği Spandau Hapishanesi'nde öldü.

Hess, ne hikmetse diğer birçok Nazi için gösterilen hoşgörüden ve aftan yararlandırılmayan tek Nazidir. Hiçbir zaman gazetecilerle görüşmesine izin verilmedi. Hess, birçok sırrı beraberinde mezara götürdü. Ancak ilginçtir ki, 1942 yılında, İngilizlerin eline geçince kendi serbest iradesiyle verdiği ifadeler, belgeler ve bilgiler, İngiliz hükümeti tarafından, 75 yıl açıklanmaması kaydıyla, arşivlerde saklandı. Hess'le ilgili bu ilk ve özgün ifadeler -çünkü Hess, kendi isteğiyle İngiltere'ye gitmişti- İngiltere tarafından 2017 yılında açıklanabilir. Sadece açıklanabilir diyoruz, çünkü bu hükümetin arzusuna kalmıştır. Gerekli görürse, bir 75 yıl daha açıklamayabilir.

Hess, hiç kuşkusuz Hitler'le ilgili gizli konularda Sebottendorff'tan daha fazlasına bizzat tanık olmuştu. Bu sırlar açıklandığı zaman hem Thule'nin hem Sebottendorff'un hem de Adolf Hitler'in tarihi yeniden yazılacaktır, bundan hiç kuşkumuz yoktur.

Sebottendorff, gerçekten de tanınmış bir yazar mıydı?

Bu sorunun yanıtı evettir. Ancak Sebottendorff Türkiye'de değil, Almanya'da hem yazar hem de siyasetçi olarak tanınmıştı. Sebottendorff'un tümü Almanya'da basılmış, 14 kitabı vardı. Bunlardan ilki, 1913'te yayınlanan Türkçe-Almanca sözlüktü. Son kitabıysa, 1934'te yayınlanan *Hitler Gelmeden Önce*'ydi. Sebottendorff'un, 1925'te yayınlanan *Der Talisman des Rosenkreuzers* adlı kitabı çok ilgi çekmişti. Ayrıca Mevlevi Dervişleriyle ilgili *Beyaz Bayrak* dergisinde yayınlanan bir incelemesi (1925); Türk masonluğuyla ilgili bir çalışması (1924); astrolojiyle ilgili ilk cildini 1923'te yayınladığı bir araştırması; Kabbalist Horoskop ve yıldız fallarıyla ilgili 1921-22'de yayınlan-

mış altı araştırması vardı. Bir de Erwin Haller takma adıyla yazdığı ve kendisi tarafından satın alınmış olan *Münchener Beobachter* gazetesinde 31 Ağustos 1918 10 Mayıs 1919 tarihleri arasında tefrika edilmiş olan, *Türkiye'de Bir Alman Tüccarı* adlı kitabı vardı. Sebottendorff'un Türkçe yazdığı ve 1915'te İstanbul'da basılmış bir kitabı da vardı. Adı *Alman Ermişi*'ydi. Bir de Farsça kitap yazdığı biliniyor. (Sebottendorff'la ilgili olarak Adalet Bakanlığı'ndan bilgi edinmek istedim. İlginç bir karşılık aldım. 1988'de Adalet Bakanlığı'ndaki Merkez Arşivi, Keçiören'deki bir binaya nakledilmişti. Nasıl olmuşsa (!) bu binayı su basmış ve tüm evraklar yitirilmişti. 1900-1945 yılları arasında, özellikle yabancılarla ilgili belge ve kayıtları su alıp götürmüştü. İster inanın, ister inanmayın.)

Sebottendorff ve Thule, 1. Dünya Savaşı'ndan sonra, kaotik boşluk içine sürüklenen Almanya'ya, Okült kurallarına göre oluşturulmuş, yeni bir 'Din' getirmek, dolayısıyla, manen ve madden çökmüş olan Almanları 'gizli ilimler' aracılığıyla yeniden güçlü hale getirmek için, büyüler, sihirler ve muskalar hazırlamışlardı. Alman halkının yarısına yakını, Sosyalist, Sosyal Demokrat, liberal ve Komünist ideolojilere ilgi gösterirken, diğer yarısı geçmişteki Pagan (Putperest) inançlara bağlılık göstermekteydi. Thule ve Okültistler, 'Armanizm' adını verdikleri bu yeni Pagan dini sayesinde, Almanya'nın yeniden güçleneceğini öngörmüşlerdi. Bu öngörüleri gerçekleşti. Bu 'kehanetin' gerçekleştirilmesi için seçtikleri kişi hayatı inanılmayacak kadar karanlık, esrarengiz ve garip olaylar ve rastlantılarla dolu olan, Adolf Hitler'di. 1. Dünya Savaşı'nın cesaret madalyalı asosyal ve marjinal Onbaşısı, bu Okültistlerin öngördükleri Führer rolüne en uygun kişiydi. Ve Hitler de, onlardan öğrendiklerini uygulayarak dünyayı ateşe ve kana boğdu.

Sebottendorff, Adolf Hitler'in tarih sahnesine çıkmasında, 'Yol Açıcı' (Wegbereiter) olmuştu. 1919'da, Pan-Cermen hareketinin en önde gelen liderlerinden biri oydu. Almanya'daki, Pan-Cermen hareketi 1900'lü yılların başlarında o denli güçlenmişti ki, Kayzer 2. Wilhelm'in anılarında yazdığına göre, 1907'de, Amerika ve İngiltere, aralarında gizli bir anlaşma yaparak, bu hareketin daha gelişmesi ve yaygınlaşması halinde, bir bahane yaratarak, birlikte Almanya'ya saldırmayı kararlaştırmışlardı.

Sebottendorff'un özel hayatı da, en az siyasal hayatı kadar dalgalı geçmişti. Bir kız kardeşi vardı. Adı, Dora Kunze'ydi. Bu kadın, ağabeyiyle birlikte, *Voelkischer Beobachter* gazetesinde ortak gözüküyordu. Hitler, 1920'de, kendisiyle temas kuran çok garip bir kadının, büyük bir silah deposunu (Arsenal) NSDAP'a vermek istediğini yazmıştı. Hitler, bu randevuya gitmiş ve kısa saçlı, sert bakışlı, insanda tedirginlik duygusu uyandırdığını söylediği bu kadınla, silahların alımı konusunu görüşmüştü. Hitler'le görüşmeyi yapan kadın, Anni Molz'du ve Sebottendorff'un bu kadınla bir ilişkisi olmuştu.

Silahlarsa Sebottendorff tarafından, 1918'de, savaş biter bitmez Müttefik Orduları'na teslim edilmeden önce toplanmış olan cephaneydi.

Sebottendorff, kadınlara düşkün bir adamdı. İlginçtir ki, Yahudi düşmanı olan Sebottendorff'un, Kathe Bierbaumer adlı Yahudi bir metresi vardı ve bu kadın da, tıpkı Aloys Hitler'in evinde olduğu gibi Sebottendorff'un eşiyle birlikte yaşadığı evde oturuyordu. Sebottendorff, ilk evliliğini Klara Voss'la 1905'te, ikincisini de 15 Temmuz 1915'te Viyana'da, dul bayan Bertha Anna Iffland'la yapmıştı. Iffland Ailesi 1750'den beri masondu ve opera binaları inşa ederek zengin olmuşlardı. Karısının serveti Sebottendorff'a geçti. Sonra mahkemelik oldular ve evlilik çök-

tü. Sebottendorff'un resmi kayıtlara geçmiş hiçbir çocuğu görülmemektedir. Sebottendorff'un İstanbul'da bazı zengin kadınlarla da gönül ilişkileri olmuştu. Bunlardan biri, Fatma K. adlı çok zengin bir duldu. Bakırköy'de çok güzel ve büyük bir konakta yaşıyordu ve 'Salihat-ı-Nisvan'a mensuptu.

* * * * *

Sebottendorff çoktan öldü. Ama onun kurduğu Thule, bugün binlerce 'mini Hitler' tarafından yaşatılıyor. Almanya'dan Amerika'ya ve Latin Amerika'ya kadar uzanan çok geniş bir coğrafyada, Sebottendorff ve çevresinin, dünyanın başına musallat ettiği Adolf Hitler'e bağlı Neo-Naziler liderlerinin her doğum yıl dönümünde (20 Nisan) yeni cinayetler işliyorlar ve 4. Reich'ı kuracaklarını ilan ediyorlar.

Acaba, yeni 'Hitler' kim olacak?

Ama bu sorudan daha önemlisi, yeni Sebottendorff'ların kim olduklarıdır. Bu soru, eğer 1920'lerde sorulabilseydi, ne Adolf Hitler, ne 2. Dünya Savaşı, ne Holokost ne de milyonlarca genç insanın ölümü olurdu. Ne yazık ki, bu soru hiç sorulmamıştır. Tıpkı bir Okült özdeyişinde olduğu gibi: "Doğru soruyu sorabilmek, cevabını bilmekten zordur."

Hazin olan da budur!

EKLER

Hitler'in rakibi Baron Heinrich Freiherr (solda, şapkalı) ve Nazi İşbirlikçisi Remzi Denker (saçsız). Bu fotoğraf muhtemelen 1939'da çekilmiştir. Ortadaki kişi Nuri Killigil Paşadır (Bu fotoğrafı ileten araştırmacı Halit Özkul'a çok teşekkür ederim).

Hitler hayranı Rabia Kâmil, 1914'te Almanya'da öğrenciydi. 1950'lerde Asmalımescit'te Nazilerin buluşma mekânı olan "Yok Yok" adlı bir dükkân açmıştı (Bu fotoğraf araştırmacı Halit Özkul tarafından iletildi. Kendisine teşekkür ediyorum.).

Baron Rudolf von Sebottendorff'un Cermen – Tarikatı'nı tanıtan bir yazısı. (Sol başlıkta Rune sembolleriyle yazılmış olan adı. Altta Nazi döneminde selamlaşmak amacıyla kullanılan "Heil ve Sieg" sözcükleri yer alıyor. Hitler'in ve Nazilerin bu ünlü selamı ilk kez Cermen Tarikatı üyelerince kullanılmıştı. (1918)

Hitler'e iktidar yolunu açan Rudolf von Sebottendorff (Bu büst 1926'da yapılmıştır)

V

Bevor Hitler kam

Urkundliches aus der Frühzeit der nationalsozialistischen Bewegung von Rudolf von Sebottendorff

1. Auflage

1933

Deukula-Verlag Graßinger & Co., München 2 NW

N.S.D.A.P.
Parteiarchiv
No. 2 47

Sebottendorff'un Hitler Gelmeden Önce *adlı kitabının kapağı. Sağ üst köşedeki "V" harfi kitabın yasaklandığını gösteriyor. Altta Nazi Partisi'nin arşiv numarası. (Kitabın orijinali New York Halk Kütüphanesi'ndedir.)*

Nordik "Rune" alfabesiyle hazırlanmış bir takvim. Med/cezir gelgitlerinin "Rune" sembolleriyle olan bağlantısını gösteriyor.

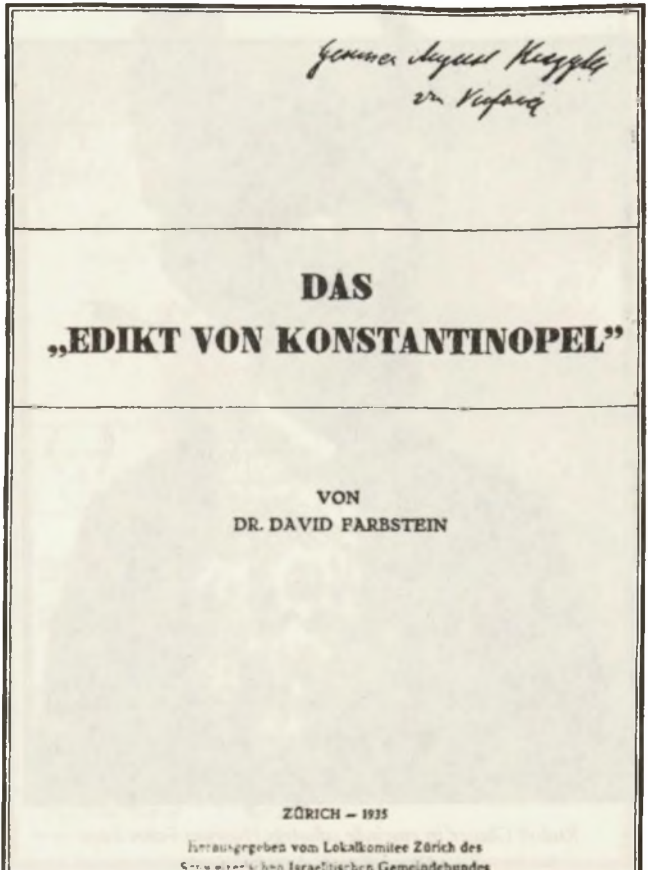
İngiltere, Almanya ve İskandinavya'da kullanılan "Rune" sembolleri. 1. ve 2. işaretler "Toprak Ana"yı sembolize ediyorlar.

Liebenfels'in yayımlandığı "Ostara" adlı dergi. Bu dergi sadece "Sarışınlar" için yayımlanıyordu. Üst sol köşede ideal Aryan (İsa), alt sağ köşede kurnaz Yahudi ve elinde kılıç tutan Töton Şovalyesi. Hitler bu dergi aracılığıyla Liebenfels'le tanışmıştı.

Rudolf Glauer'in emrinde çalıştığı Hüseyin Fahri Paşa
(A. Altındal'ın özel arşivinden).

DAS

„EDIKT VON KONSTANTINOPEL"

VON

DR. DAVID FARBSTEIN

ZÜRICH – 1935

Herausgegeben vom Lokalkomitee Zürich des

Schweizerischen Israelitischen Gemeindebundes

1930'lu yıllarda Almanya'da dağıtılan "İstanbul Fermanı" adlı Anti-Semitik belge ve eleştirisi (Orijinali A. Altındal'ın özel arşivindedir.)

22. Folge / 5. Jahr 4. 6. 1933

Preis: 20 Pfennig (35 Groschen)

Ludendorffs Volkswarte

Sieg der Wahrheit

Der Lüge Vernichtung

Rom

und die „nationale Revolution"

Von Dr. Mathilde Ludendorff

General Ludendorff'un yayınladığı dergi. Başyazı Matilda Ludendorff tarafından yazılmış. 4.6.1933 tarihli bu yazısında Matilda Ludendorff, Roma Kilisesi'ne lanetler yağdırmıştı. (A. Altındal özel arşivinden.)

Önce Lenin'in, sonra Hitler'in 1913'ten itibaren oturduğu ev. Münih'teki bu evin alt katında Sebottendorff'un Voelkischer Beobachter *gazetesi vardı. Thule'nin ilk yayınları burada basılmıştı.*

Hitler'in annesi Klara

Babası, Alois.

Nr. 17. vom 5. Mai 1889.

Familien-Nachrichten aus Braunau.

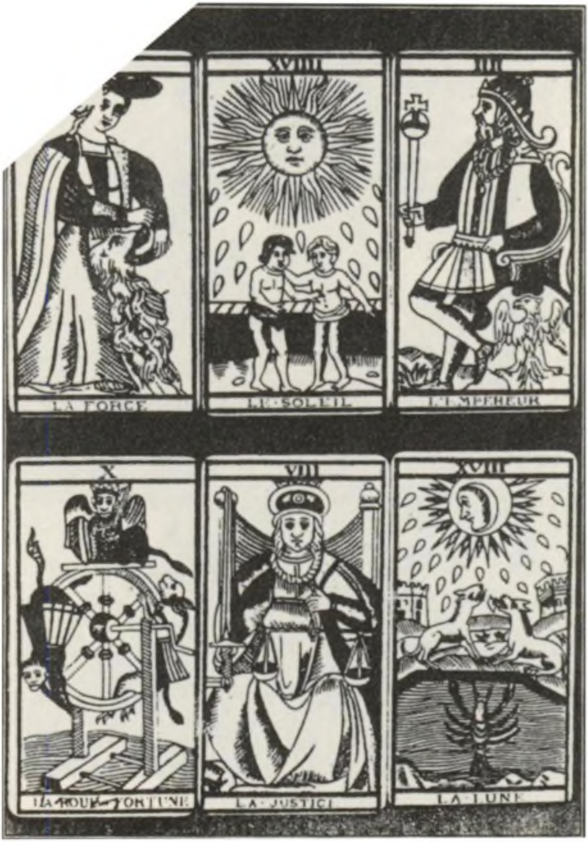
Hitler'in doğum kaydı. Adı çift "t" harfiyle yazılmıştı.

Hitler, yeğeni Geli Raubal'a âşıktı. Genç kız 1931'de Hitler'in Münih'teki evinde, amcasının tabancasıyla vurulmuş olarak bulundu. Naziler genç kadının intihar ettiğini öne sürdüler. Resimde Geli Raubal amcasının makam otosunun önünde görülüyor.

Sion Protokolleri'nin *1912'de yayınlanan özgün Rusça baskısının iç kapağı.*
Altta Tarot ve INRI (İsa) için yapılması gerekenleri gösteren ibare var.

Tarot kartlarından bazıları. Alt sağ köşede "Ay Kartı" (18 Numara).

Cermen Tarikatı'nı kuran ve Avrupa'daki ilk "Yeşiller" hareketini başlatan Guido von List. Hitler, bu adamın fikirlerini ezberlemişti. Lanz von Liebenfels, List'in izleyicisiydi.

Hitler'in dublorü Gustav Wehler'in cesedi. Sovyetler Birliği bu cesedin Hitler'e ait olduğu inancındaydı. Sovyet Askeri yetkilileri yaptıkları hatayı çok sonra fark ettiler.

(ii) John Heartfield *His Majesty Adolf* 24 August 1932. 'I lead you towards magnificent disasters!' (a play on the words of Kaiser [illegible] magnificent era.')

ADOLF – DER ÜBERMENSCH

1930'da seçim zaferi kazanan Adolf Hitler'in Almanya'da İmparatorluğu yeniden kuracağına kesin gözüyle bakılıyordu. Hitler'in Avrupalı rakipleri onu yeni Alman İmparatoru olarak görüyorlardı. İngiliz ressam John Heartfield, Hitler'i yeni Alman İmparatoru olarak çizmişti (1932). Resimde Hitler sanal İmparator giysisiyle görülüyor.

4. Kapitel · Dokument 86

INSPEKTEUR DER SICHERHEITSPOLIZEI
UND DES SD IN WIESBADEN

Wiesbaden, den 9. April 1940
Gustav-Freytag-Straße 9

Geheim

An das
Hauptfürsorge- und Ver.Amt – SS
Berlin W 15
Kurfürstendamm 217

Betreff: Personal für den Verein für Volkspflege e. V.
Vorgang: ohne

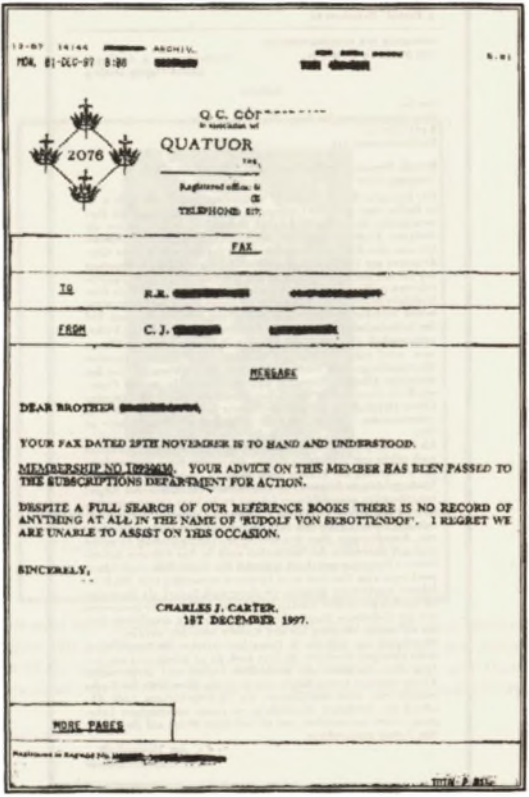
Der Deutsche Reichsverein für Volkspflege und Siedlerhilfe e. V. in Berlin, dem einzelne Gauvereine unterstellt sind, ist mit Einverständnis des Reichsführers SS gegründet worden. *Er hat die Aufgabe, Kirchengrundbesitz wie Klöster, konfessionelle Anstalten usw. den Kirchen zu entziehen und der Partei und ihren Gliederungen zur Verfügung zu stellen.* Durch enge Zusammenarbeit des SD mit der Geheimen Staatspolizei und dem Regierungspräsidenten in Wiesbaden, als der staatlichen Aufsichtsbehörde über kirchliche Stiftungen, ist es bisher gelungen, allein im Regierungsbezirk Wiesbaden Klöster im Werte von rund 30 000 000 RM der katholischen Kirche zu entziehen und sie der deutschen Volksgemeinschaft nutzbar zu machen. Ein Zugriff auf weitere Klöster usw. wird zum Teil dadurch erschwert, daß keine geeigneten SS-Angehörigen zur Verfügung stehen, die *als Verwalter* bei den einzelnen Klöstern eingesetzt werden können. In meiner Eigenschaft als Vorsitzender des Gaues Hessen-Nassau – SS-Gruppenführer Heydrich ist mit der Übernahme dieses Amtes durch mich einverstanden – wende ich mich deshalb mit folgender Bitte an Sie:

Ich bitte zu prüfen, ob nicht ältere *SS-Angehörige* oder vielleicht auch solche zur Verfügung stehen, die infolge einer Verwundung für den Dienst der Waffen nicht mehr in Frage kommen. Diese SS-Angehörigen könnten in öffentlichen Anstalten des Regierungsbezirkes ausgebildet und damit in die Lage versetzt werden, Klöster mit ihrem wertvollen Grundbesitz zu verwalten, schriftlich und mündlich mit den verschiedenen Dienststellen zu verkehren, Anordnungen über den Betrieb der Landwirtschaft zu geben und sich gegenüber den anfänglich noch in den Klöstern befindlichen Klosterinsassen durchzusetzen. Für eine solche Ausbildung wird etwa eine Zeit von zwei Monaten notwendig sein. Nach erfolgter Ausbildung könnten sie dann nach Bedarf als Verwalter bei solchen kirchlichen Anstalten eingesetzt werden, *die zusammen mit der Geheimen Staatspolizei an zuständigen staatlichen Stellen auf meine Weisung hin den Kirchen entzogen werden.*

Wesentlich ist, daß die in Frage kommenden SS-Angehörigen *nicht ohne jede kirchliche Bildung sind*, da sie wenigstens am Anfang ihrer Tätigkeit mit kirchlichen Stellen und insbesondere Klosterinsassen zu tun haben. Um sie in die Mentalität der Kirche einzuführen, wird beabsichtigt, die SS-Angehörigen nach Abschluß der fachlichen Ausbildung zu einem mehrtägigen Lehrgang zusammenzuziehen, um sie auf diese Weise auf ihre künftige Arbeit auszurichten.

gez. Unterschrift
SS-Standartenführer

Hitler rejiminin en acımasız güvenlik örgütü SD'nin "Gizli" kayıtlı tamimi (9 Nisan 1940).

12-97 14:44 ARCHIV.
MON, 01-DEC-97 8:08

Q.C. CO
QUATUOR
2076

Registered office:
TELEPHONE

FAX

TO R.R.

FROM C. J.

MESSAGE

DEAR BROTHER

YOUR FAX DATED 29TH NOVEMBER IS TO HAND AND UNDERSTOOD.

MEMBERSHIP NO. YOUR ADVICE ON THIS MEMBER HAS BEEN PASSED TO THE SUBSCRIPTIONS DEPARTMENT FOR ACTION.

DESPITE A FULL SEARCH OF OUR REFERENCE BOOKS THERE IS NO RECORD OF ANYTHING AT ALL IN THE NAME OF 'RUDOLF VON SEBOTTENDOF'. I REGRET WE ARE UNABLE TO ASSIST ON THIS OCCASION.

SINCERELY,

CHARLES J. CARTER.
1ST DECEMBER 1997.

MORE PAGES

Sebottendorff'un mason locasına üye olmadığını gösteren belge.
(Orijinali A. Altındal'ın özel arşivindedir.)

EMBAJADA DE MEXICO
ANKARA, TURQUIA

No. 0293

TO: MR. O. AYTUN ALTINDAL Fax:

FROM: MR. ENRIQUE BUJ FLORES
AMBASSADOR OF MEXICO

DATE: 3rd April 2000

C.C.

Number of pages including this one: ONE

DEAR MR. ALTINDAL,

PLEASE FIND ENCLOSED THE INFORMATION WE HAVE RECEIVED TC[illegible] FROM OUR MAIN OFFICE REGARDING BARON RUDOLF HEINRICH V SEBOTTENDORFF. I HOPE IT WILL BE USEFUL FOR YOUR PURPOSES.

FAITHFULLY YOURS

ENRIQUE BUJ FLORES
AMBASSADOR OF MEXICO

Meksika Dışişleri Bakanlığı'nın Büyükelçi Mr. Enrique Buj Flores aracılığıyla yazara ilettiği bilgileri içeren yazının başlığı.

SAL. 22-SEP-00 19:52 S.01

BİLGİ NOTU:

KONU :Baron Heinrich Sebottendorff

Bahse konu şahıs hakkında EGM, Evrak Arş. Dök. Dai. Bşk.lığı bunyesinde yapılan incelemede;

Dışişleri Bakanlığımızın 07.08.1968 tarihli yazısı ile, İngiltere Dışişleri Bakanlığı'nca şahıs hakkında;

"Asıl adı Adam Alfred Rudolph Glanuer olan Baron Heinrich Von Sebottendorff, 9 Kasım 1875'de Hoyerswerda'da doğmuş, 1911'de Türk uyrukluğu ile "baron" ünvanını iktisab ettiği,

1901 veya 1908 senelerinde Türkiye'ye geldiği, 1913'de Almanya ya döndüğü sanılan adı geçenin, birinci Dünya Savaşını izleyen yıllarda, Münih te pekçok olaya karıştığı ve Nasyonal Sosyalist Partinin ilk öncüleri arasında yer aldığı, 1926-1927 yıllarında, İstanbul'da Meksika Fahri Konsolosu olarak bulunduğu ve 1945'te İstanbul'da boğazda muhtemelen bir suikast neticesi boğulduğu" bilgileri verilerek,

İçişleri Bakanlığından şahıs hakkındaki bilgilerin doğruluğu ve derlenecek bilgilerin gönderilmesi istenmektedir.

Konu ile ilgili olarak, "İstanbul Valiliği tarafından 20.12.1968 tarihli yazısında *"Almanya da Nasyonal Sosyalist Partisinin tesisinde önemli rol oynayan tanınmış yazarlardan 9/II/1875 Hoyers Werda doğumlu asıl adının ADAM ALFRED LUDOLPH GLUER takma adıyla BARON HENRİCH VON SEBATTONDORF'un 1911 senesinde Türk uyruğuna geçtiği ve 1926-1927 yıllarında ise İstanbul'un Meksika Fahri Konsolosluğu vazifesini ifa eden adı geçenin 1945 de İstanbul boğazında muhtemelen suikast neticesi boğulduğunun öğrenildiği"* şeklindeki bilgilerin İçişleri Bakanlığımız tarafından Dışişleri Bakınlığı'mıza verildiği anlaşılmıştır.

Arz.02.02.2000

T.C. İçişleri Bakanlığı'ndan yazara iletilen bilgi notu.

BİLGİ NOTU

Arşivlerimizde yaptırılan fiş tetkik neticesinde Baron Von Sebottendorff adına 421 4-10623, Barone Sebottendorf Rudolf adına 41192-195 ve Rudolf Von Freiherr adına da 4 133-11167 aidatlı dosyalar tespit edilmiş olup;

1)42144-10623 aidatlı dosya tetkiki neticesinde:

Dışişleri Bakanlığından 23.02.1960 tarihinde alınan bir yazıda; Paris Büyükelçimizin, Paris Üniversitesi, Edebiyat ve Beşeri İlimler Fakültesi Profösörlerinden M.Maurice Baumant'ın kendisine bir mektup ve ekinde bazı ilave bilgileri içeren not gönderdiğini, bu Profosörün Nasyonal Sosyalizm organları üzerinde tarihi tetkiklerde bulunurken, Baron Von Sebottendorff Türk tabiyetli bir şahsın adına rastladığından bu şahıs hakkında bilgi istediği bildirilmiştir.

Dışişleri Bakanlığına muhatap 01.04.1960 tarihli cevabi yazımız ile bahse konu olan ve Türk vatandaşı olduğunu ileri sürülen Baron Von Sebottendorff adında şahsa ait arşivlerimize intikal etmiş bir kaydın bulunmadığının bildirildiği,

2)41192-195 aidatlı dosyanın tetkiki neticesinde:

Antalya Valiliğinin Bakanlığımıza muhatap 12.08.1942 tarihli yazılarında Alman tebaalı Barone Sebottendorf Rudolf isimli bir şahsın halen vilayetlerinde bulunup bulunmadığı veya evvelce ikamet edip etmediği hakkında İtalyan Başkonsolosluğunca bilgi talep edilmiş olup böyle bir yabancının illerinde bulunmadığı, evvelce de ikamet etmediği hakkında İzmir İtalyan Başkonsolosluğuna bilgi verildiği,

3)41133-11167 aidatlı dosyanın tetkikinde:

Alman tebaasından olup 438936 sayılı Hudut kontrol fişi hamili Rudolf Von Freiherr ve yine aynı uyruklu Michael Stahl ve Huns Bendik'in 15.04.1957 tarihinde Balıkesir İlinden Antalya'ya gelerek Cumhuriyet Otelinde kaldıkları ve 17.04.1957 tarihindede Adana'ya gitmek üzere Antalya'dan ayrıldıkları Antalya Emniyet Müdürlüğünün 18.04.1957 tarihli yazılarından,

Anlaşılmıştır.

Dosyalarda başkaca bir bilgi bulunmamaktadır.

Bilgilerinize arz ederim. 24.05.1995

T.C. Emniyet Genel Müdürlüğü'nden yazara iletilen bilgi notu.

Reichsausgabe

München, Donnerstag, 25. September 1930

VÖLKISCHER BEOBACHTER

Neuer Fehlbetrag Milliarde Mark!

Man „regiert" in neue Milliardendefizite hinein

Hitlers Sieg – Neugeburt der deutschen Nation

neue Aera in der Weltpolitik

Von Viscount Rothermere

Baron Sebottendorff tarafından yayımlanan Volkischer Beobachter *gazetesi daha sonra NSDAP'ın resmi yayın organı oldu. 1945 Mayıs ayına kadar yayımını sürdürdü. 25 Eylül 1930 tarihli bu sayısında başyazıyı İngiliz soylusu Vikont Rothermere yazmıştı (A. Altındal özel arşivinden).*

Dr. O. R. Tannenberg tarafından 1911'de hazırlanan, ve Alman Genelkurmay Başkanlığı tarafından benimsenen harita. Buna göre 1950 yılına kadar Almanya Türkiye ve Fas'ı Alman İmparatorluğunun topraklarına katmış olacaktı. Anadolu'nun üzerinde Almanya yazıyor.

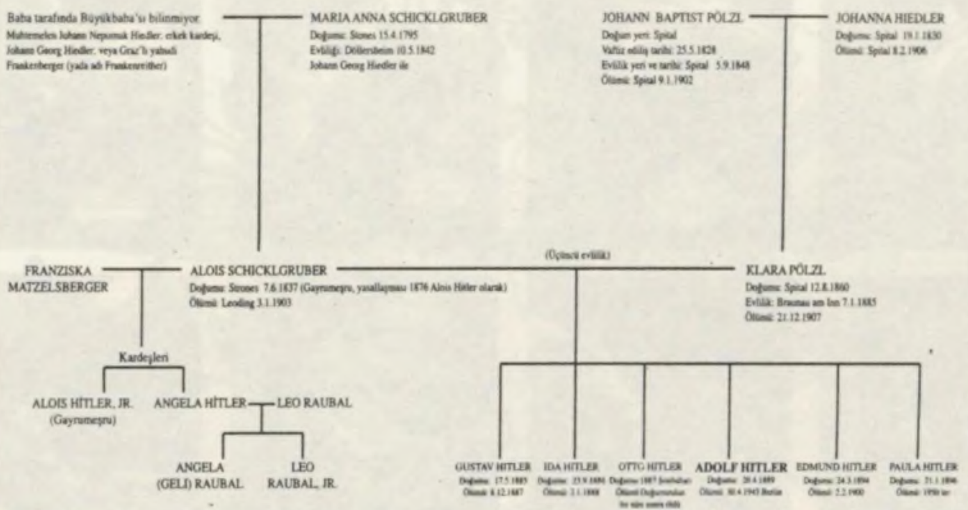

Thule'nin hançer ve swastikalı amblemi, 1919.

Hitler'in konuşmaları ve mimikleri Almanların "ekstaz" dedikleri epileptik belirtileri gösterirdi.

HİTLER'İN AİLE SOYAĞACI

Balkanlar'da Müslüman Waffen SS subaylarının taktığı fes.

Üst düzey SS subaylarının taktıkları Rune sembollü yüzük.

KAYNAKLAR

Adam Lebor, *Hitler's Secret Bankers,* Pocket Books, 1997.

Adolf Hitler, *Mein Kampf,* translated by Ralph Manheim, Hougton Mifflin Company, 1971 (Türkçesi: *Kavgam*).

Alan Bullock, *Hitler - A Study in Tyranny,* Smithmark, 1995.

Alan Bullock, *Hitler and Stalin / Parallel Lives,* Fontana Press, 1993.

Aloys Jirasek, *Old Czech Legends,* trans. Maria K. Holecek, Forest Books, Unesco, 1992.

Angelo Iacovella, *Gönye ve Hilal / İttihat Terakki ve Masonluk,* Tarih Vakfi, 1998.

Annie Besant (1847-1933), *Im Vorhof des Temples,* Adyer Verlag, Graz, 1979.

Antony Cave Brown, *Bodyguard of Lies,* Harper and Row, 1975.

Arkon Daraul, *A History of Secret Societies,* A Citadel Press Book, 1995.

Arthur Edward Waite, *The Brotherhood of the Rosy Cross,* Barnes Noble, 1993.

Arthur L. Smith Jr., *Hitler's Gold,* BERG, Oxford, 1996.

Baron Rudolf von Sebottendorff, *Hitler Gelmeden Önce,* "Bevor Hitler kam".

Berel Lang, *Act and Idea in the Nazi Genocide,* Uni. Chicago, 1990.

Bernard Lewis, *The Political Language of Islam,* Uni. Chicago Press, 1991.

Bradley Smith, *Adolf Hitler, His Family, Childhood and Youth,* The Hoover Institution on War, Revolution and Peace, Stanford Uni., 1967.

Brian Lanchester, *Judaism,* ELEMENT, 1993.

CAESAR, *Gallic War,* Book I, A. S. Walpole Mac Millan and Co., London, 1931.

Christopher Creighton, *OPJB,* Pocket Books, 1996.

Colin Wilson, *The Occult,* Random House, 1971.

Cornellius Tacitus, *Chapter 9,* Germania.

Curt Riess, *The Nazis Go Underground,* Doubleday, 1944.

D. A. Binchy, *Church and State in Fascist Italy,* Oxford Uni. Press, 1970. *Das Edikt von Konstantinopel,* Dr. David Farbstein, Zurich, 1935.

David Abrahamsen, *Men Mind and Power,* Columbia Uni. Press, 1945.

David Christie Murray, *A History of Heresy,* Oxford Uni. Press, 1976.

David Yallop, *In God's Name,* Corgi, 1984.

Der Diederichs Löwe, *Arbeitsberichte aus dem Verlag,* Jena, 1933.

Der Friedenvertrag von Versailles, Das Londoner Protocoll, Reimar Hobbing, 1925.

Der Spiegel, June 1965.

Desmond Seward, *The Monks of War,* The Military Religious Orders, Penguin, 1995.

Dictionary of Symbolism, Cultural Icons and the Meanings, Behind Them, Hans Biedermann. Trans. James Hulbert, A Meridian Book, 1994.

Die Edda, Diederich/Heyne, 1996.

Die geheimen Übungen der Turkischer Freimaurer, Der Schlüssel zum Verstandnis der Alchimie. Eine Darstellung des Rituals, der Lehre und der Erkennungszeiben orientalischer Freimaurer. Bearbeitet von Rudolf Freiherr von Sebottendorff, Neu durchgesehen und mit einer Einleitung von Waltharius verlag Hermann Bauer KG. 3. Verbesserte und ver-mehrte Auflage, 1954.

Die Manner hinter Hitler, Dr. Thomas Röder-Volker Kubillus (Hrsg) *Wer die geheimen Drahtzieher hinter Hitler wirklich waren...* Pi-Verlag für Politik und Gesellschaft, 1994.

"Douze Ans Aupres D'Hitler / Confidences d'une secretaire particuliere d'Hitler recueillies par Albert Zoller," Rene Julliard, 1949.

Dr. J. Sterk-Dr. Wilhelm Müller, *Jüdische und Deutsche Physik,* Helingsche Verlaganstalt, Leipzig, 1941.

Dr. W. N. Hargreaves-Mawdsley, *Dictionary of European Writers,* Everyman's Reference Library, 1968.

Dr. W Wagner, *Asgard and the Gods,* Swan Sonnenchein u. Co., 1891.

Dr. Walter Seigmeister, *Apollonius, The Nazarene,* Biosophical Pub. Co., 1947.

E (Ilis) Weryard, M. D., *An Account of Divers Choice Remarks / Taken in a Journey through the Low Countries, France, Italy and Part of Spain, Sicily and Malta as Also A Voyage to the Levant,* Exon: Printed by Sam Farley, 1701, Fac. Ed. Modus Vivendi, A. Altındal and Co., Zurich, 1987.

Edward Albertson, *Understanding The Kabbalah,* For the Millions Series, 1973.

Edward Peters, *The Magician, The Witch and The Law,* Pennsylvania, 1978.

Emniyet Genel Müdürlüğü, 41133-11167 AİDATLI dosya.

Emniyet Genel Müdürlüğü, 41192-195 AİDATLI dosya.

Emniyet Genel Müdürlüğü, 421-44-10623 AİDATLI dosya.

Erich Ludendorff, *Souvenirs de Guerre* (1914-1918), 2. Cilt, Payot, 1920.

Erik H. Erikson, *Young Man Luther,* The Norton Lib., 1962.

Erik Hanson, *The Catholic Church in World Politics,* Princeton, 1987.

Ervin Staub, *The Roots of Evil,* Cambridge Uni. Pres., 1989.

Erwin Haller, *Ein deutscher Kaufmann in der Türkei,* Münchener Beobachter, 31 Augustus 1918-10 May 1919.

Franz von Papen, *Der Wahrheit Eine Gasse,* Paul List Verlag München, 1952.

Frateco, *Hitler Dictateur,* L'Eglanline, 1935.

Friedrich Heer, *Der Glaube des Adolf Hitler,* Anatomie Einer Politischen Religiositat, Bechtle Verlag, 1968.

Friedrich-Wilhelm Fernau, *Flackernder Halbmond,* Eugen Rentsch Verlag.

Fritz Fischer, *Hitler war kein Betriebsunfall,* Verlag C.H. Beck, 1998.

G.A. Gaskell, *Dictionary of All Scriptures and Myths,* Gramercy Book, 1981.

Gareth Knight, *Occult Exercises and Practices,* Sunchalice, 1997.

Georg Bernhard, *Le Suicide de la Republique Allemande,* Traduit de l'Allemand par Andre Pierre, Les Editions Rieder, Sixieme Edition, 1933.

George L. Mosse, *Toward The Final Solution,* A History of European Racism, Uni. Wisconsin, 1985.

George L. Mosse, *Nazi Culture,* The Universal Library, 1968.

Guido Knopp, *Hitlers Helfer,* Goldman, 1998.
Günter Lanczkowski, *Geschichte der nichtchristlichen Religionen,* Fischer, 1989.
H.S. Chamberlain, *The Teuton is the Soul of Our Culture,* Die Grundlagen des Neunzehnten Jahrhunderts, 3. Ed., Munich, 1901.
Hal A. Lingerman, *The Book of Numerology,* S. Weiser, 1994.
Hans Habe, *Our Love Affair With Germany,* G. P. Putnam's Sons, 1953.
Hans Kuhn, *Das alte Island,* Diederichs, Köln, 1971.
Hans Prolingheuer, *Der Rote Pharrer,* Paul Rugenstein, 1989.
Heinz Hermsoeth, *The Origin of the Connection Between Philosophy and Religion in Western Philosophy,* Twentieth Century, Vol. II, Ed. J. Pelikan, 1971.
Helmut Berding, *Moderner AntiSemitismus in Deutschland,* Suhrkamp, 1988.
Hermann Gilbhard, *The Thule Gesellschaft, Vom Okkulten Mummenschanz zum Hakenkreuz,* Kiesling, 1994.
Hermann Rauschning, *Gesprache Mit Hitler,* 2. Auflage, Europa Verlag, 1940.
Hitler, Memoirs of a Confidant, Ed. Ashby Turner Jr., Yale Uni. Prs., 1985. (Kısaca Waganer)
Howard Eilberg-Schwartz, *Freud as a Jew,* NYTBR, January 14, 1994.
Hugh Thomas, *The Murder of Adolf Hitler,* St. Martin's Press, 1995.
Ian Kershaw, *Hitler,* Penguin, 1998.
Ignaz Maybaum, *Trialogue Between Jew, Christian and Muslim,* Routledge and Kegan Paul, London, 1973.
Islam in Germany and German Muslims, In Muslims in Europe. Research Papers 28, Dec. 1985. Ed. Jorgen Nielsen (Centre for the Study of Islam and Christian Relations, Selly Oak Collage, Birmingham 1985.
Island Besiedlung und alteste Geschichte, Ubr. Walter Baetle verlegh Bei Eugen Diederichsin Jena, 1928.
Ivan Maisky, *Memoirs of a Soviet Ambassador,* Hutchinson, 1967, 2 cilt.
İçişleri Bakanlığı'nın 02.02.2000 tarihli açıklaması. (Yazara gönderilen bilgi notu.)
J. Gordon Melton, Ed. *The Encyclopedia of American Religions,* Triumph Books, 1991, Vol. I.
J. H. Brennan, *Occult Reich,* Futura Pub., 1976.

James C. Russell, *The Germanization of Early Medieval Christianity,* Oxford Uni. Press, 1994.

James Pool, *Hitler and His Secret Partners,* Pocket Books, 1997.

James Pool, *Who Financed Hitler?,* Pocket Books, 1993.

James W. Gerard, *My Battle,* by Adolf Hitler, New York Times Book Review, October 15, 1933.

Joachim C. Fest, *Hitler,* Translated from the German by Richard and Clara Winston, Vintage Books, 1975.

John Cornweel, *Hitler's Pope* Penguin, 1999.

John Lees, *The Nazi Years,* Ed. Joachim Remak, Touchstone, 1969.

John Lever, *Imperial and Weimer Germany, 1890-1933,* Hodder and Stoughton, 1998.

John Toland, *Adolf Hitler,* Doubleday and Co., 1976, 2 cilt.

John Weiss, *Ideology of Death / Why the Holocaust Happened in Germany?,* Chicago Ivan R. Dee, 1996.

John Weitz, *Hitler's Banker,* Little, Brown, 1993.

Jonathan Steinberg, *Die Deutsche Bank und ihre Goldtransaktionen* u. C. H. Beck, 1999.

Joseph Glau, *Judaism in America,* Uni. Chicago PRS., 1976.

Jürg Glauser, *Von Thule nach Island,* NZZ, 13 Sep., 1997.

Jürgen Holtorf, *Die Logen der Freimaurer,* Heyne, 1991.

Karl Dietrich Bracher, Introduction by Peter Gay, *The German Dictatorship,* Holt, Rinehart and Winston, Inc., 1970.

Karl Loewenstein, *Hitler's Germany,* Mac Millan, 1944.

Karlheinz Deschner, *Abermals krahte der Hahn,* Moewig, 1989.

Klaus P. Fischer, *Nazi Germany, A New History,* Continuum, New York, 1995.

Konrad Heiden, *Adolf Hitler - Das Zeitalter der Verantwortungslosigkeit,* Europa Verlag, Zurich, 1936.

Konrad Heiden, *The Führer,* Caroll and Graff Pub. Inc., New York, 1999.

"Laval Parle, Notes et Memoires Rediges par Pierre Laval dans la cellule, avec une preface de sa fiile, et de nombreaux documents inedits," Les Editions du Cheval Arle, Geneve, 1947.

L. De. JONG, *Holland Fights The Nazis,* Lindsay Drummond, 1941.

L.H. Lehmann, *Behind the Dictators,* Agora, 1942.

Leonard Mosley, *The Cat and The Mouse,* Harper, 1958.

Lewis Spence, *An Encyclopedia of Occultism,* Citadel Press, 1993.
Louis L. Snyder, *Hitler's Elite,* Berkeley, 1990.
Ludendorff, *Sieg der Wahrheit Der Lüge Vemightung,* Volkwarte, Berlin, 4.6.1933.
Ludwig Feuerbach, *The Essence of Christianity,* trans: George Eliot, Intr. Karl Barth, Foreword by H. Richard Neibuhr, Harper and Row, 1957.
Manly P. Hall, *Masonic Orders of Fraternity/The Adepts in the Western Esoteric Tradition,* Part Four, The Philosophical Research Society, 3. Print, 1995.
Martin Lee, *The Beast Reawakens,* Warner Books, 1997.
Matilda Ludendorff. *Rom und die Nationale Revolution,* 4.6.1933.
Meir Kahane, *Time To Go Home,* Nash Pub., 1972.
Meksika Dışişleri Bakanlığı Açıklaması: Nr. 0293/3 April 2000/ From Mr. Enrique Buj Flores Ambassador of Mexico.
Meteoula-Sprachführer Nr. 107690. TURKISCH von v. Sebottendortt. *Neu Bearbeitet von Faik Bey-Sade,* 1913. Westdeutsche Bibliothek, Prof. Dr. Edward Herman Büchersammlung.
Micheal Edwardes, *The Dark Side of History, Magic in the Making of Man,* Stein and Day, New York, 1977.
Micheal Howard, *The Occult Conspiracy,* Rider, 1989.
Ministry of Foreign Affairs of the U.S.S.R./ German Foreign Office Documents/ German Policy in Turkey (1941-1943) Documents: 10680. Türkçesi için bkz.: S.S.C.B. Dışişleri Dairesi/ Türkiye'deki Alman Politikası (1941-1943), *HAVASS,* Türkçesi: Levent Konyar, Ekim 1977, Yayınlayan Aytunç Altındal.
Mircea Eliade, *Schmiede und Alchemisten,* Klett-Gotta, 2. Auflage, 1980.
Nesta H. Webster, *Secret Socities and Subversive Movements,* E. P. Dutton and Co., New York, 1924.
Nesta H. Webster, *World Revolution / The Plot Against Civilization,* Boston: Small, Maynard, 1921.
Nigel Pennick, *Practical Magic in the Northern Tradition,* Thoth Publication, 1989.
Norbert Mühlen, *The Return of Germany,* Henry Reynery Co., 1953.
Norman Pearson, *The 19th Century,* 1909.
Norman, Cohn, *The Pursuit of the Millennium,* Revolutionary Millenarians and Mystical Anarchists of the Middle Ages, Temple Smith, 1970. Osmanlı Astronomi Literatürü, *IRCICA,* iki cilt, 1997.

Otto Strasser, *Hitler et Moi,* Grasset, 1940.

Paracelsus için bkz.: Aytunç Altındal: "Paracelsus Hayatı ve Görüşleri," *SÜREÇ,* Cilt I, Sayı 3, 1980, ss. 52-61.

Paul Foster Case, *The Masonic Letter, G,* Macoy Pub. Masonic Supply Co.

Pertev Demirhan, *Generalfeldmarschall Freiherr von der Goltz,* Göttinger, 1960.

Peter Matheson, *The Third Reich and the Christian Churches,* Edinburgh, 1981.

Peter Padfield, *Hess,* Papermac, 1991.

R. J. Stewart, *The Elements of Prophecy,* ELEMENT, 1990.

Raphael Jospe ve Stanley Wagner, *Great Schisms in Jewish History,* Center for Judaic Studies, KTAV, 1981.

Raphael Patai, *The Jewish Mind,* Charles Scribner's Son, 1977.

Reinhard Federmann, *The Royal Art of Alchemy,* Chilton, 1969.

Rene Massigli, *La Turqui Devant La Guerre,* Mission A Ankara, 1939-40, Plon,1964.

Richard Friedenthal,*Jan Hus, heretique et rebelle,* Calmann-Levy,Traduit de l'allemand par Denise Meunier, Munich, 1972.

Robert Freke Gould, *Past Senior Grand Deacon of England, "The History of Freemasonry, Drives from Official Sources,* Volume VI, New York, 1887.

Robert G. L. Waite, *The Psychopathic God - Adolf Hitler,* Signet, 1977.

Robert Hamerling, 1830-1889, *Gedenkblatt zum 100. Geburtstage,* 24 Marz, 1930.

Robert Neumann with Helga Koppel, *The Pictorial History of The Third Reich,* Bantam Books, 1967.

Robert P. Ericksen, *Theologians under Hitler,* Yale Uni. Press, 1985.

Robert S. Wistrich, *The Longest Hatred/AntiSemitism,* Schocken Books, New York, 1991.

Robin Lane Fox, *Pagans and Christians,* Penguin, 1986.

Robin Lumsden, *Himmler's Black Order 1923-45,* Sutton Pub., 1997.

Romisches Weltreich und Christentum, Historia Mundi, 1956.

Rudolf Freiherr Sebottendortt, *Unveröffentliches Manuskript,* London, 1968.

Rudolf von Elmayer-Wesenbrugg, Georg von Schönerer, Munich, 1942.

S. Friedlander, *Nazi Germany and The Jews,* Phonix, 1997.

Samuel W. Mitcham, Jr. *Why Hitler? - The Genesis of Nazi Reich,* Praeger, 1996.

Sebastian Haffner, *The Meaning of Hitler,* Phonix, 1997.

Sir Isaac Newton, *Observations upon the Prophicies of Daniel and the Apocalypse of St. John,* In two parts, printed by J. Darby and T. Browne in Bartholomew-Close, London, MDCCXXXIII, Fac. Ed. Modus Vivendi /A. Altmdal and Co, Zurich, 1985.

Spencer C. Tucker, *The Great War 1914-1918,* UCL Press, 1998.

Steven L. Kaplan, *Understanding Popular Culture,* Mouton Pub., 1984. Bu kitapta yer alan Hans Ulrich Thamer'in, "On the Abuse of Handicraft: Journeyman Culture and Enligtened Public Opinion in the 18th and 19th Century Germany" adlı makalesi.

The Book of Saints, A Dictionary of Servants of God canonized by the Catholic Church. Compiled by the Benedictine monks of St. Augustine's Abbey, Ramsgate 6th Edition, A and C Black, 1989.

The Encyclopedia of American Religions, Vol. I., J. Gordon Melton, Editor, Triumph Books, 1991.

The 19. Century, No. 89, Temmuz 1909.

The Kaiser's Memoirs, Wilhelm II, Emperor of Germany 1888-1918. English translation by Thomas R. Ibarra, Harper and Brothers Publishers, 1922.

The Prophecies of a Paracelsus, Rider, 1915/1974.

The SS/Alibi of Nation 1922-1945. Gerald Reitlinger, Viking, 1968.

The War, Ed. Ouincy Howe. Dorothy Thompson'un makalesi: *The Tragedy of Munich / Let the Record Speak,* Pocket Books, 1941.

Thomas Skelton Harrison, *The Homely Diary of a Diplomat in the East,* 1897-99, Houghton Mifflin Com. Uni. Pres. Cambridge, 1917.

Thomas Sowell, *Migrations and Cultures,* A World View, Basic Books, 1996.

Timothy W. Ryback, *New Yorker,* 17 Temmuz 2000.

Tom Bower, *Blood Money, The Swiss, The Nazis and the Looted Billions,* Pan, 1997

Turcica, *Revue des Etudes Turques,* 21-23/1991, PI. I. (Klaus Kreiser).

Türkiye'de Masonluk, A. Erginsoy, İstanbul, 1996.

Understanding Popular Culture / Europe From the Middle Ages to the 19th Century, Ed. Steven L. Kaplan, *Insanity and Culture* by H.C. Erik Midelfort, Mouton Pub., 1984.

W.E. Süskind, *Die Machtigen var Gericht / Nurnberg 1945-6,* Paul List, 1963.

W.H.C. Frend, *The Rise of Christianity,* Darton, Longman and Todd, 1984.
W Wynn Westcott, *The Occult Power of Numbers,* New Casile Publishing Co. Inc., California, 1984.
Walter Hofer (Hrsg), *Der Nationalsozialismus Dokumente 1933-1945,* Fisher, 1957/71.
Walter Laquer, *Europe Since Hitler,* Penguin, 1982.
William Casey, *The Secret War Against Hitler,* Berkley Books, 1989.
William L. Shirer, *The Rise and Fall of the Third Reich,* Simon and Schuster, 1960.
Wilson Ouarterly, *WQ*, 1996.